

pink of luplex

Derece : NC-18 (18 yaş altındakiler için sakıncalıdır.)

Özet : Luplex pembesi...

Notlar : Tarih, 27.01.08 (bitiş tarihi: 19.06.08) (yayın tarihi: 14.12.08)

Notlar II: Luplex Pembesi = Çocuklar. Çocuklar dediğimiz zaman "e büyükler ne olacak?" sorusu da beraberinde geliyor, ben de "bilmiyorum." cevabını veriyorum :) büyükler konusunda ne yapıp ne yapmayacağımı söyleyemiyorum. Dream star'da ve Crashing to Pink'te az çok hepsine dokunuldu, belki bazı yerlerde hızlı ve büyük adımlarla ilerlendi, ama dönüp baktığımda hiçbir çiftte bir eksik göremiyorum, içimden nasıl geliyorsa, hepsini nasıl görüyorsam o şekle getirdim, kurbağalarını da ellerine verdim. Şimdi onların biraz kenara çekilme sırası geldi ;)

Notlar IV: Bu sefer benim uzun zamandır heyecanla beklediğim kocaman bir değişiklik olacak senaryoda: Mars. Bir süre tabii ki Luplex'in mavi topraklarından, su gibi akan zamanından ve Oreon'undan faydalanacağız, ama asıl nokta 1. lig kurbağaların Mars'ta liseye başlamaları, daha önemlisi Melekler Okulu'na başlamaları olacak.

Notlar V: Ana plan bütün kurbağaların bir şekilde Melekler Okulu'na gitmesi şeklinde düşünüldü, öyle de olacak. Mars evreni SIX'le beraber Awakencordy'nin yarattığı, benim katkıda bulunduğum, betaların her birinin bir damlası bulunan bir evren. Benimsenmiş ve oturmuş kuralları olan bir okula gideceğiz. Bu yüzden bir tek kurbağalar değil, ben de liseye dönmüş olacağım, çünkü okulun kuralları üzerinde birinci elden bir kontrolüm bulunmayacak, Awakencordy'le böyle anlaştık ve bunun çok daha eğlenceli olduğuna karar verdik :)

Notlar VI: Melekler Okulu demek ördekler demek, bu da otomatik olarak kurbağaların ördeklerle etkileşime geçmesi demek! :) Ördekler artık benim bir parçam olmuş durumda, hepsi benim çocuklarım gibi, kurbağaların da Awakencordy için aynı şekilde olduğunu göz önüne alırsak "bütün çocuklarımız aynı okula gidiyor aw!" durumu ortaya çıkıyor, biz de mutlu oluyoruz.

Notlar VII: Tabii ki ben kurbağalarımın kendi dünyasını da yaratıyor olacağım, onların arkadaşları, onların dersleri, sınavları, problemleri olacak. Onların platonik aşkları olacak, gülecekler, ağlayacaklar, kızacaklar, disipline bile gidecekler. Ördekleri bilmem ama kurbağaların Danielle Stevens'la sık sık karşılaşacağını düşünüyorum :)))

Notlar VIII: Umarım bunun altından başarıyla kalkarım, büyüklerin o kocaman dünyası ve karmaşık plotlarından sonra küçüklere geçtiğim için işim kolaylaşmadı maalesef :) Lisedeyken ebeveynlerimizden daha büyük sorunlarımız oldu hep, söylediklerimiz hiçbir zaman asıl demek istediklerimiz olmadı, bakışlar her zaman bir anlam taşıdı, dokunuşlar hep ilk oldu, hep kalp çarpıntısıyla dolaştık. Sıralara, defterlere ve silgilere isimler kazıdık, platonik aşklar için kod adlar bulduk, iddialar girdik, bazen kazandık, bazen de kaybettik. Güldüğümüz zaman abarttık, hocalardan azar işittik, ama ertesi gün gelip buna yine gülmeyi başardık. Çok güçlü arkadaşlıklar edindik, bazılarını hayatımızın sonuna kadar unutmamacasına yanımızda tuttuk, bazılarıyla senelerce konuşmadık ama adından soyadından başlayıp babasının mesleğine kadar aklımızda tuttuk, farkında bile olmadık :) Liseli olmak bambaşka bir dünyaydı ve şimdi oraya döndüğüm için garip bir mutluluk içindeyim!

Notlar IX: En uzun notlu Crash uzantısı olarak tarihe geçecek, umarım en uzun soluklu Crash uzantısından bir tanesi olur. Herkese derslerinde başarılar, Lise camiasında bol bol popularite ve kocaman bir grup arkadaş diliyorum.

Notlar X: Başlayalım.. Hadi hayırlı olsun..

---

pink of luplex

“owen bu tarafa!”

“jonathan! Jonathan-hey faye!”

çocuklar mars’a gidecek uçaklarına yetişmek için havaalanına girerken gazeteciler Oreon çocuklarını rahat bırakmıyor, kızlar en güzel gülümsemelerini verip, erkekler şöyle bir kameralara bakıyorken gabriel hepsini içeri sokar, iki görevli kapı dışında beklerden diğerleri çocukları takip ederek alana girer..

“ne demek gelmiyorum!?”

çocuklar gabriel’in yolculuğunun buraya kadar olduğunu öğrendiklerinde hayretle karşı çıkıyorlardır, yedi kurbağadan sadece ikisi sesini çıkarmıyorken gabriel oğluna ve alexa’ya döner

“uçakta güvenlik görevlileri olacak, bir terslik olursa onlar sürekli sizi gözlüyor olacak..”

gabriel arkadaki sivil giyimli iki adamını gösterirken jaden ve alexa tamam diyor, diğer beşli hala kabul etmiyorken jaden jonathan’ın kolunu dürterek sıradaki kızları gösterir, jonathan’ın fikri anında değişirken owen da o tarafa bakıyordur, kızlar gözlerini devirerek gabriel’e sarılıyorken kurbağalar artık tamamen yalnız kalmışlar, sırt çantalarıyla beraber sıraya girerken Mars’a gidecek öğrenciler için son uyarılar yapılıyordur..

Jonathan uçağa girip eşyalarını bir kabine sıkıştırdığı anda oturup önündeki ekranı açmış, açıklıkla film listesine bakıyorken nicole saçlarını savurarak alexa’nın yanına gelir

“herkes pire sürüsü gibi üşüşmüş, bütün kabinler dolu! Taa arkada bir tanesine koydum, bulamayacağım çıkarken..”

“bulursun, hadi geç..”

nicole pencere kenarına geçerken alexa da onun yanına oturur, arka çaprazdaki üçlüde anna oturmuş, faye ve liv’le muhabbet ediyorken owen da çantasını uzakta bir kabine koymayı başarmış, diğerlerine elini kaldırarak geliyorken jonathan arka koltuktaki ıvır zıvırını alıyordur, owen oraya doğru ilerliyorken bir an sonra üzerine ağır bir şey düştüğünde etraftakilerden yüksek sesli bir ow duyulur, owen sırtını göçerten şeyle yüzünü buruşturur..

“dostum çok üzgünüm..”

owen üzerinden kalkan ağırlıkla kendini toparlarken uzatılan ele tutunarak ayağa kalkar, açık kumral saçları ve fıldır fıldır yeşil gözleriyle ona bakan delikanlıyı gördüğünde elini kaldırır

“önemli değil..”

“belin kırılısaydı önemli olacaktı ama..”
“kırılmadı, iyiyim..”

owen hafifçe gülümserken diğer delikanlı hala rahatsızdır, yine de peki diyerek owen’a yol verirken ikisi arka arkaya ilerliyordur, owen gidip kendi koltuğuna otururken biraz önce üzerine düşen çanta da yanına oturur, sahibi elini uzatırken owen başını kaldırarak delikanlıya bakıyordur, fıldır gözlü oğlan konuşur

“sam miller..”
“owen lysander..”
“aha, luplex kraliyeti değil mi? anlamıştım, gazetelerde birkaç kere gördüm-hepinizi gördüm..ben sam, merhaba..”

sam etrafındakilerle de el sıkışırken hareketleri hızlıdır, hostesler herkese yerlerine geçmelerini söylüyorken sam çantasını koyacak yer bulamamış, koltuğun önüne atarak oturur, ayaklarını da bavulun üzerine koyarken kemerini takar, hostes gülümseyerek uzaklaşırken sam yanındaki arkadaşına döner

“uçak yolculukları hep heyecanlandırıyor..”

owen bir şey söylemeden başını sallarken sam kemerine asılmış, yanağını kemirerek etrafa bakıyorken gördüğü herkese selam veriyordur..

SOUNDTRACK / Ashley Tisdale - Headstrong

These are headstrong crazy days, when your mind's made up and the music plays..

Melekler Okulu, Mars

Havaalanından öğrencileri getiren arabalar okulun kapısının önünde duruyor, her birinden öğrenciler dökülüyorken şimdi açılan kapıdan sam’ın çantası en önde çıkar, delikanlı da arkasından çıkıp içeri elini uzatırken faye teşekkür ederek dışarı çıkıyordur, owen da onu takip ederken ikinci sıradan liv ve jonathan çıkıyor, jonathan mırıl mırıl bir şeyler söyleyerek sam’e bakıyorken liv onu dürterek önüne bakmasını söylüyordur. Arabadan çıkan kurbağalar göz alabildiğine büyük bahçeye ve görkemli binalara bakarken her yer büyük bir gürültü, her yer genç, her yer *meleklerle özeldir*..

“cennete geldik..”

nicole diğerlerini terk ederek kendini okulunun kucağına bırakırken alexa da gülümseyerek onun arkasından takip ediyor, jaden anna’yla beraber diğerlerini topluyorken sam çantasını sırtına atarak onları takip ediyordur...

“saat 9 saat 9!!!”

alexa soluna dönerken nicole koluna asılmıştır, pembe tutamın içine burnunu sokarak konuşurken alexa ilerde gördüğü masa ördeklerinin arasındaki biri sarışın biri esmer delikanlıya bakıyordur, nicole arkadaşını çekiştiriyorken alexa güler

“sakin ol tamam, aşık olacaksın anladık..”

nicole cıvıldayarak etrafını keşfediyorken jonathan ikisinin arasına girerken büzüşür

“çok büyük burası..”

“melekler okulu bu oyuncak değil..”

nicole jonathan’ı iterek ayrılırken daha ilk günden üzerine yapışmış bir erkekle görünmek istemiyordur, ama delikanlıyı biraz sert itmiş olacak, jonathan delinen göğsünü tutuyorken liv onun saçlarını okşayarak yanına alıyordur

“dövdü mü seni, canım yazık sana..”

jonathan yalancıkıtan ağlarken jaden annayla beraber öne geçiyordur, arkadakilere döner

“ayrılmayın. Nedir, ne değildir bilmiyoruz..”

“birazdan açılış seremonisi yapılır, o zamana kadar serbestiz..”

herkes sam’e dönerken delikanlı sırtındaki çantanın ön gözünden buruş buruş bir kağıt çıkarır
“ilk gün programı..”

owen alıp bakarken faye de yanından eğilmiştir, diğerleri aldırmandan önlerine dönüyorken melekler okulu yeni meleklerini kucaklıyordur..

“yuh! Tanrı gibi adam..”

jonathan ilerdeki siyah saçlı adamı gösteriyorken onunla beraber gelen çocuklar bir anda peyda olmuş, hepsinin üzerinden farklı bir güç akıyorken owen onların merkez masa grubuna doğru gittiklerini gördüğünde konuşur

“Tanrı zaten..”

“alnında mı yazıyor, yazıyorsa sen nasıl okuyorsun?”

jonathan gözlerini kısmış, bir şeyler görmeye çalışıyorken jaden delikanlının kafasına vurur, faye jaden’in elini indirir

“vurup durmayın birbirinize-“

“KEERA BİR SANİYE OLSUN DEFOLUP GİDER MİSİNİ?”

faye ve diğerleri duydukları yüksek sesle dönüp arkalarına bakarken kahverengi saçları dağılmış, sinirli bir kız, olmayan bir şeye bağıryordur. Etrafındaki herkesin kendine baktığını gördüğünde kurbağalara döner

“neye bakıyorsunuz?”

jonathan *hiç* diyerek liv’in arkasına doğru seğırtirken kahverengi gözleri öfkeyle parlayan kız onları şöyle bir süzer, sonra yoluna devam ederken yine kendi kendine bir şeyler söylüyordur, faye kaşlarını kaldırırken jaden melekler melek değil, *deli* diyerek olaya yorumunu getiriyordur.

“gidip merkez masanın ördeklerine merhaba desek ya?”

nicole alexa ve jaden’ı dürtüyorken owen şimdi olmaz diyordur

“baksanıza sürekli birileri gelip duruyor-“

“al bak şimdi de zort diye şu ikisi çıktı-oy kızın güzelliğine bak-tanrım sen beni sınırıyorsun..”

liv gözlerini devirirken alexa o güzelliğın adının claudine olduğunu söylüyordur, jonathan o ismi kalbine kazırken jaden gözlerini devirerek anna’nın ensesine kafasını saklıyordur, homurdanır

“yarın yarısı masadakilere aşık olur, nicole zaten ilk fırsatta evlenir..”

anna gülerek abartmamasını söylüyorken jaden ağzındaki saçları üfürerek başını çeker, kurbağa sürüsünü toplayarak başka bir bölgeye uzaklaştırırken liv ne zaman binaların açıklanacağını soruyordur...

SOUNDTRACK / *Patrick Doyle - Hogwart's Hymn*

“oturun geçin-otur, otur..”

herkes oturduktan sonra jaden da anna’nın yanına çöker, okul müdür danielle stevens’in görünmesiyle bütün bahçe sessizleşirken liv yanındaki anna’ya fısıldar

“nasıl güçlü bir kadın..”

“inanılmaz..”

platin beyaz saçları mars güneşinde parlayan kadın okulun armasının olduğu kürsüye çıkmış, görüntüsü ve ruhu kadar güçlü, ama aynı zamanda hayret edilecek derecede kadife gibi bir sesle konuşmaya başlar

“yeni bir döneme hoşgeldiniz.. ben müdürünüz danielle stevens, miss danielle.. melekler okulu zincirinin lise halkasının müdürüyüm, daha önce diğer kollarında da görev yaptım..”

jonathan ellerini hafifçe birbirine vuruyorken öne eğilerek diğerlerine kaşlarını kaldırır, nicole onu göğsünden arkaya iterek düzeltiyorken miss danielle devam ediyordur

“evrenin en büyük, en güçlü lisesindesiniz.. buraya melek olmak için geldiniz, büyük sınavları atlattınız ya da davetiyeler aldınız, ama bir şekilde melek olduğunuz düşünüldü.. buradan daha güçlü melekler olarak çıkacaksınız.. okulumuzun görüntüsü sizleri aldatmasın, tatile gelmek istiyorsanız 1 hafta sonra sizleri o okullara yollayacağımdan emin olabilirsiniz..”

owen hafifçe gülerek jonathan’ı dürtüyorken delikanlı owen’ın ayak bileğini tekmeler, owen dişlerini sıkarak yumruklarını dizlerine geçiriyorken yanındaki sam şöyle bir başını eğerek neler olduğuna bakar, sonra derin bir nefes alarak tekrar önüne dönerken müdür stevens bir melek olmanın gururunu ömür boyu taşıyacaklarını söylüyordur. Liv heyecandan gözleri dolarak gülümserken yanındaki faye’in elini sıkarak, faye de güneş gibi gülümsüyorken miss danielle devam ediyordur

“yeni sınıflar için binalarınız seremoni bittikten sonra ellerinizdeki zarflarla belli olacak..”

Güneş evreninin bir parçası olan Melekler Okulundaki bina düzenlemeleri, onlara ait olan evrenin 4 başkanını simgeleyecek şekilde yapılıyorken şu anda kimsenin üzerinde binaları belirleyen renkler yok, herkes tek takım üniformalarla miss danielle’i dinliyordur.

“Akademik kadroyla ilgili vermem gereken üç haber var, bir tanesi sihir profesörümüz değişti, bundan böyle bizlere miss leti joeyln eşlik edecek.. bunun yanında biçim değiştirme profesörümüz de değişti, kendisi bu seneden itibaren miss diana gordon olacaklar.. bir diğer kazancımız ise profesör nicholas lenshaw, kendisi sosyoloji, kara delikler, arkeoloji ve psikoloji profesörü..”

“evrenin sırrını da çözmüştür artık..”

anna gülümseyerek jaden’a bakarken delikanlı eliyle adamın departmanlarını sayıyordur, tam 4 tane olduğunu gösterirken anna gözleri parlayarak yeni profesöre bakıyordur...

“hepiniz binalarınızın sorumluluğunu taşıyacaksınız.. puanlarınız, cezalarınız, ödülleriniz.. hayatınız boyunca bu dört başkanın ismini taşıyacaksınız, bu size verilen bir armağandır.. evinize hoş geldiniz melekler.. kanatlarınızı çırpın lütfen,-“

okulun amblemindeki melek kanatları usulca hareket ederken herkes coşkuylla alkışlıyordu, alexa heyecanla gülümser, bütün birinci sınıflar gibi önündeki zarfı eline alarak açarken üzerinde yazanı gördüğü anda üniformasının rengi değişerek güneş evreni merkez masa başkanlarından loreto michiou’nun rengi, kırmızı ve siyah oluyordu

“michiou!”
“aynı bina! Çak!”

alexa ve jonathan çakışırken owen ve liv, ophelia gordon’ı simgeleyen gri-beyaz birer gordon olmuşlar, birbirlerine gülümsüyorlarken nicole üzerindeki renkleri julian pierce’a ait, mavi beyaz renkli üniformanın güzelliğine bakıyordu

“en modadan anlayan pierce çıktı-jaden!”

jaden başının belasıyla aynı binada olmuşken anna, gordon renkleriyle parlıyordu. Yedilinin arasından yalnızca bir tanesi 1. evren başkanı James Sinclair’in renklerini alarak siyah ve bordo olmuşken herkes faye’e bakar, genç kız gülümserken zarfın içindeki kağıdı gösterir

“sinclair..”

kurbağalar tek sinclairlerine sarılırken faye sam’in üzerindeki gri beyazları görmüş, gülümser

“gordon olmak yakıştı sam..”

sam dönerek genç kıza gülümserken owen da çantasıyla beraber hala orada duran delikanlıya bakar, artık aynı binada olduklarına göre bir biçimde bütün hayatları birleşmiş gibiyken elini delikanlının omzundan atar

“dört gordon, iki pierce ve michiou ve bir de boncuk niyetine sinclair’imiz var...”

herkes derin bir nefes alarak gülümser, hepsi birer kurbağayken şimdi bir de melek olmuşlardır...

SOUNDTRACK / *Pink - Trouble*

“kaç dedi duymadım ki!?”

jonathan itilerek yürütülüyorken bavulunu çekiştiriyordu, nicole arkasından gelirken cevaplar

“12.. ben de 15, hadi geç öndekini-sen michiou’ya gideceksin-pardon!”

nicole milleti yararak gidiyorken jonathan sinclair binası girişine doğru itilir, nicole hemen önündeki pierce girişinden 15’e gelmiş, saçlarını düzelterek içeri girerken sağ uçtaki yatakta bavulunu açan ve pierce renklerinde giyinmiş kız onu görünce gülümser, sarı saçları gevşek bir at kuyruğuyla toplanmış, kahverengi gözlü cici kız elini uzatarak doğrulur

“merhaba, ben Veronica.. Veronica Perish..”

nicole bavulu bırakıp elini uzatırken gülümser, iki yanından gamzeleri çıkarken yeşil gözleri parlıyordu

“ben de Nicole Lysander, çok memnun oldum..”

Veronica eliyle yatağını gösterirken konuşur

“ben bunu seçtim ama sen sağ tarafı istersen bavulumu o tarafa atıveririm, benim için fark etmez..”

nicole o yatağa bakar, sonra sol tarafta, pencereye daha yakın olan yatağı görünce gülümser

“önemli değil, ikisi de yatak nasılsa..”

“doğru..”

nicole de kendi bavulunu kuş gibi kaldırıp yatağa bırakırken yatak şiddetle titrer, genç kız yüzünü buruştururken veronica’ya döner

“bazen gücümün sınırını tahmin edemiyorum..”

veronica gülerek olur öyle şeyler derken nicole tekrar önüne döner, yatağın karşı ucundaki gardroba ilerlerken gözü kapısı açık banyoya takılır, vitrayların güzelliğine hayran kalarak içeri girerken mutlulukla bir ses çıkarıyordur, veronica da *ne kadar güzel, değil mi?* diyerek banyoya gidiyorken nicole duş perdesinin zerafetine aşık oluyordur...

“venüs kızları büroya!”

alexa duyuruyla beraber başını kaldırırken bavulunu bırakmadan gidemeyeceğini biliyordur, 32 numaralı kapıyı biraz daha aralayarak içeri girerken perdeler kapalıdır, kapının hemen girişinde duvara yaslanmış yataktaki bir kız sessizce ağlıyorken alexa bir an ona bakar, sarı saçlarını yüzüne siper etmiş kızın kesik hıçkırıkları duyuluyorken alexa sesini çıkarmadan bavulunu bırakır, dışarı çıkmak için geri dönüyorken dayanamaz, yataktaki kızın yanına yaklaşarak en uysal sesiyle mırıldanır

“iyi misin?”

ağlayan kızın başı sallanırken alexa uzanarak onun michiou renklerindeki omzuna dokunacak olur, ama o sırada içeri bir başkası dalarken bu seferki kızın saçları kısacık ve açık pembedir, üzerindeki üniforma gordon olduğunu gösteriyorken alexaya aldırmadan yataktaki kıza ilerler

“cora artık ağlamayı bırak hadi kalk, büroya gideceğiz.. o tılsımlı bilezikleri almazsan daha çok ağlarsın, hadi kalk! Ta gordon binasından buraya koştum senin için-bana bak Coraaaa, hadi!”

kısa saçlı kız adının cora olduğu anlaşılan kıızı kolundan çekiştiriyorken cora öfkeyle başını kaldırır

“yalnız bırak beni! Gelmek istemiyorum! Büro da istemiyorum-hiçbir şey istemiyorum! Arkadaşlarımı istiyorum, evimi istiyorum! Sen git bileziğini al lonna! Sonra da git venüs masa başkanı mı olmak istiyorsun, her ne yapıyorsan yap-BEN AĞLAYACAĞIM!”

“salaksın sen cora! Senin yerinde olmak isteyen kaç venüslü kız var biliyor musun!? O çok kıymetli arkadaşlarının yarısı şimdi tanrı bilir hangi okullarda kışları avuçlanarak ders görüyor! Mızımızlanmayı kes de kalk, büroya gidiyoruz!”

alexa şaşkınlıkla olanları izliyorken cora diğer kıızı, lonna’yı iterek yataktan kalkar, banyoya girip kapıyı çarparken lonna gözlerini deviriyordur, birazdan banyodan musluğun sesi gelirken lonna alexa’yı fark etmiştir, elini uzatır

“Lonna Rosenthal, cora’nın ikiz kardeşiyim.. sen?”

“Alexa Morgan.. venüs’ten mi geliyorsunuz?”

“evet, venüs bakiresiyiz.. şimdi gidip diğer beyinsiz erkeklerin akılları yerinde kalsın diye bilezikler alacağız..”

“annem söylemişti, evet..”

“sen de mi bizdensin?”

alexa başını sallarken lonna onu süzerek hafifçe gülümser, buz mavisi gözleri soğuk ama zekidir-

“çıktım- yürü..”

lonna cora’yı kolundan tutup alexa’ya çevirir

“oda arkadaşın, alexa.. o da venüs kızımış..”

“seni de mi arkadaşlarından ayırıp zorla buraya getirdiler?”

alexa hayır derken cora’nın sesi o kadar acılı çıkmıştır ki alexa bir an emin olamazken cora iç çekerek ikizine döner

“okul bitince umarım hiç param olmaz da çocuklarımı zorla melekler okuluna göndermem!”

cora sapsarı uzun saçlarını savurarak odadan çıkarken lonna alexa’ya döner

“akşama sakinleşir, hadi gel..”

alexa peki diyerek lonna’yı takip ederken cebindeki anahtarını kontrol eder, sonra kapıyı çekip kapatırken koridorlarda koşuşturmaca devam ediyordur...

“keera sus, ciddiym. Kes. Seni getireceğime bebekken sarıldığım battaniyeyi getirirdim..”

faye odadan gelen sesleri duyduğunda kendi kendine gülümserken o kadar insan arasından kendi kendine konuşan deli kızın odasına düşmüştür, üzerinde 49 yazan kapıdan girerken diğer kız kendi derdinden onu fark etmemiştir bile, faye bavulunu bırakarak ona yaklaşırken kahverengi saçları yüzünün iki yanından dökülen kız faye’i hissedince hızla doğrulur, faye onun ani hamlesiyle bir adım gerilerken kahverengi saçlı kız sinclair üniforması içinde ona bakıyordu

“hatırlıyorum seni.. bahçedeki gruplardan birinden çıktın, değil mi?”

faye itiraz etmezken kız elini uzatır

“Eliza Gruniér.. devamlı konuştuğum şey de hayaletim, Keera..”

“Faye Calis.. *hayaletin mi?*”

ikisi el sıkışıp ayrılırken eliza başını sallar

“hayaletlerle konuşuyorum, daha doğrusu onlar benimle konuşuyor, akıllarına ne zaman eserse.. ben aklımı kaçırmayayım diye de Keera benimle onların arasında bir köprü oluyor..”

“onları görebiliyor musun?”

eliza bavulunu yatağın üzerine boşaltırken cevaplar

“bazen.. onlar isterse görüyorum.. keera’yı hep görüyorum, etrafımda uçuşup duruyor, ama kendini başkalarına göstermeyi sevmez.. sesinin duyulmasını da istemez..”

faye anlayışla başını sallıyorken eliza onun bavuluna bakar

“benim yanımda hayalet getirmeme izin verdiler, sen ne getirdin?”
“bavulda giysiler var.. ama özel olarak bunu getirdim..”

genç kız boynundaki zincirin ucunda duran hatıra küresini gösterirken eliza biraz yaklaşıp bakar

“güzelmış, hatıra küresi değil mi?”

faye gülümseyerek başını sallarken eliza tekrar bavuluna döner

“büyük annem ruh özü uzmanıydı, onun da çeşit çeşit küresi vardı..”
“benim de anne tarafım ruh özü uzmanı..”

eliza hıhımlarken faye yine de gülümser, ne olduğunu açıklamak zorunda kalmadığı bir sinclairle beraber kalmanın şans olduğunu düşünüyorken bavulunu yere koyarak fermuarlarını açar...

---

jaden 20 numaralı odaya girip bavulu bir köşeye atarken yatakların biri çoktan dolmuş, üzerinde yatan eleman pierce renklerindeki üniformasıyla uyukluyorken jaden ona bakarak kendi yatağına gider, o da uzanırken bir an ne kadar yorulduğunu anlar, keyifle gerinerek kemiklerini oturturken yan yataktan elemanın sesi gelir

“Jesse Vasquez..”

jaden yatan delikanlının esmer tenine, kara kaşına ve saçına bakıp üstüne inadına parlayan açık yeşil gözlerini görürken başını sallar

“Jaden Morgan..”

jesse memnun olduğunu mırıldanırken kollarını kaldırarak geriniyordur

“jüpiter’den gelene kadar kemiklerim yerinden oynadı..”
“ben luplex’ten geldim, bir de onu düşün..”

jesse owwlarken jaden onaylıyordur, biraz sonra jesse elini savurarak dışardaki bütün gürültüyü içeri alan açık kapıyı kapatır, oda bir anda sessizleşirken jaden başını kapıya kaldırır

“büyücü müsün?”
“telekinetik..”

jaden’in hoşuna giderken ikisi daha çok böyle ellerini bir şeye sürmeden yatacak gibi görünüyordur...

---

liv 26 numaralı odada bavulundan çıkardığı elbiselerini usul bir şarkı mırıldanarak dolabına yerleştiriyorken aralık bıraktığı kapı açılır, kahverengi saçlı, gordon grileri içinde çıtı pıtı bir kız içeri girer, liv onu görünce gülümserken inci dişleri parlıyordur, elbiseleri bırakıp hayatının ilk oda arkadaşına ilerlerken elini uzatır

“merhaba, ben liv ellen..”
“rose francis, çok memnun oldum liv..”

liv de çok memnun olduğunu söylüyorken saçlarını eliyle kulaklarının arkasına atar, parlak güneşle aydınlanan odaya dönerken kendi yatağını gösterir

“iki yatak da pencereye aynı uzaklıktaydı, ben de bunu seçtim..”

rose gülümserken kendi yatağına gidiyordur, o sırada aralarındaki komodinin üzerinde duran kutu içindeki küçük ağaç kurbağasını görür, merakla camın önüne eğilerek parmağını kurbağanın tam önünde cama yaslar, kurbağa küçük bir vraklama sunar, liv de gülümseyerek rose'un yanına eğilirken arkadaşını tanıştırır

“rose, bu kurbağa.. kurbağa, bu da rose..”

rose liv'e dönerek gülümserken liv kurbağayı gösterir

“anlıyor, gerçekten.. kurbi, rose'a merhaba de..”

kurbağa boş boş liv'e bakıyorken genç kız gözlerini devirir

“hadiii, utanmaya gerek yok, birazcık vraklasan ikimizi de kurtaracaksın..”

rose gülümseyerek kurbağayı izliyorken pörtlek gözler ona döndüğünde genç kız bir an duraksar, kurbağa gerçekten ona mı bakıyordur? Birazdan kurbağa vraklarken rose kaşlarını kaldırır

“kurbağa olduğunu bilmesem bir şeyler söylemeye çalışıyor diyeceğim..”

“ki muhtemelen çalışıyordur, ben 14 senede henüz anlayamadım.. bir gün dile gelecek ama, eminim..”

rose gülerek sohbet etmek için burada olacağını söylüyorken genç kızın bavullarının olduğu yerden bir miyavlama sesi duyulduğunda liv heyecanla o tarafa bakar, rose kedisini ancak sesini duyduğunda hatırlarken ayağa fırlar, odanın kapısını kapatarak zavallı hayvanın kafesinin kapısını açarken beyaz, küçük bir kedi dışarı çıkar, liv derhal yere çökerek pamuk beyazı güzelliğe aşık olurken rose'a bakar

“ne kadar sevimli bir kedi bu! Adı ne?”

“oscar..”

“oscar.. canım gel buraya-aw rose çok sevimli..”

liv kediciği kucağına alırken oscar boncuk yeşili gözleriyle ona bakıyordur, liv onun kısa ama yumuşacık tüylerini okşarken rose de onların karşısında yere oturur, rose'un oturmasından sonra oscar liv'in kucağından atlayarak bir rose'a, bir liv'e dönerek oyun oynamaya başlar...

---

jonathan 12 numaraya girdiğinden beri oda boşken delikanlı tek başına kalmanın dayanılmaz hafifliğiyle bir yataktan diğerine zıplama çalışmaları yapıyor, şimdiye kadar 2 kere yere yapışmışken arada bavulundan çıkardığı şeyler gardrop dışındaki her türlü yerde görülebiliyordur, biraz sonra odanın kapalı kapısı açılırken içeri açık kumral saçları ve keskin mavi gözleriyle başka bir delikanlı girer, üzerindeki üniforması jilet gibi duruyorken jonathan'ın hayatı kaymış michiousundan bir hayli farklıdır, yeni delikanlı etrafa bakıyorken gözleri yatakların birinin üzerindeki jonathan'ı bulduğunda kaşlarını kaldırır

“ilginç bir karşılama..”

“tek başıma kalacağım sanmıştım..”

“ikinci yatak bir ip ucu olabilirmiş.. ama ezilmiş, haklısın..”

jonathan şiltesi kaymış yatağa bakıyorken bir an utanır, kendi yatağından inip şilteyi ittirerek düzeltir, sonra dönerek gömleğini çekirtmeyen diğer elini uzatır

“Jonathan Lysander..”

“Luplex kraliyetinden, değil mi?”

Jonathan daha ilk günden babasının adını lekelediğine inanamıyorken başını sallar, kumral delikanlı hafifçe gülümser

“Duncan Walter.. satürn’den geliyorum..”

jonathan memnun olduğunu söylerken duncan bavulunu yatağın üzerine koyar, üniformasının ceketini de çıkararak gardroptaki askılardan birine asarken jonathan’a bakmadan konuşur

“yemekten önce toparlanabilirsek akşam dinlenmeye vaktimiz olur..”

jonathan bir an annesinin sesini duymuş gibi olurken yutkunur, sonra kendine gelirken duncan bavulunu açıyor, intizamla katlanmış kazakları ve pantolonları çıkartıyorken jonathan onun bavuluna bakarak yere yayılmış bir tişörtünü kaldırıyordu...

“aynı odaya düşmemiz süper bir tesadüf olmuş, ben bu kadarını tahmin edemezdim.. sen eder miydin? Gerçi o kadar çok karşılaştık ki, bu da olurmuş diyor insan.. insan da sayılmayız aslında, hele ben çok garibim, anlatsam şaşarsın..”

owen yarım saattir konuşan oda arkadaşı sam’i dinliyorken delikanlı durmadan konuşuyordu, her şeyden, her yerden giriyor, giysilerini yerleştirirken, kitaplarını teker teker raflara koyarken, yatağını yaparken, hep konuşuyordu..

owen seyrek soru sorma denemelerinden birini daha yaparak konuşur

“belki şaşırmam, neymişsin?”

“yalan iblisi gibi bir şeyim.. ne ben, ne de benimle konuşan kişi yalan söyleyemez..”

owen bir an duraksarken sam binasının renklerindeki gri beyaz yatak örtüsünü kaldırır “mesela bu örtü gri, değil mi? ben bu örtüye ölsem de kırmızıdır diyemem... bak deniyorum.. bu örtü-bu örtü...”

owen delikanlının gerçekten zorlandığını görüyorken kaşlarını kaldırır

“gerçekten zor olmalı..”

sam başını sallarken yatağın örtüsünü seriyordu

“çok zor oluyor aslında, ama ben alıştım..”

“ya karşıdakiler, senden bir şey saklayamıyorlardır?”

“konuşmadıkları sürece sorun yok, ama ben sorarsam yalan söyleyemezler..”

“cevap vermezlerse?”

sam omzunu silker

“o onların bileceği iş.. hem zaten her aldığım cevap güzel olmuyor, öyle olunca susmalarını tercih ediyorum..”

owen bir an delikanlı için üzülürken herkesin tamamen doğru söylediği bir evrende yaşamının nasıl olduğunu düşünür, sonra iç çekerek kendi gri-beyaz örtüsüne dönerken sam yaptığı yatağının üzerine oturarak gülümser...

“o kadar da fena değilmiş..”

alexa kolundaki ince, küçükklü büyüklü taşlarla süslenmiş, arasından küçük tılsımların sarktığı bileziğini incelerken gülümser, lonna kendininkine aldırımıyorken cora dudağını kemirerek etrafını izliyor, o arada da parmaklarının arasındaki boncukları şıkırdatıyordu, o sırada alexa onlara gelen anna’yı görürken gülümser, birinci sınıflar ilk günleri için binalar arası köprüleri sık sık kullanıyorken anna da gordon’a

daha yakın olduğu için önce michiou’ya gelip alexa’yı almak istemiştir, genç kız kahverengi saçlarını şöyle bir topuz yaparak alexa ve arkadaşlarının yanında duruken gülümser

“hey.. merhaba ben anna..”

anna cora ve lonna’yla el sıkışırken alexa cora’yı gösterir

“cora oda arkadaşım, lonna da onun ikiz kardeşi.. ikisi de venüsten, bileziklerimize baksana..”

anna alexa’nın bileğindeki güzelliğe bakıyorken genç kız giydikleri şeylere göre gerekirse taşların renk değıştireceğini söylüyor, anna *ben de istesem alabilir miyim?* diyor, alexa gülerken sorar

“sen hangi odadasın?”

“41.. ama oda arkadaşımı bavulu haricinde göremedim..”

“ben oluyorum..”

lonna elini kaldırken anna gülümser

“bavulun kapının önünde duruyordu, içeri aldım..”

“sağol, iyi yapmışsın.. cora ağladığı için aşağı koşmak zorunda kaldım-çok ağır değildi umarım..”

anna hiç değildi der ve cora’ya iyi olup olmadığını sorarken genç kız başını sallayarak iyi olduğunu söylüyordur, alexa oda arkadaşına bakarak içtenlikle gülümserken cora iç çeker, o sırada anna koridorun ortasında durduklarını fark ederken diğerlerine döner

“jaden’ın odasına inelim, hadi... sonra diğerlerini de buluruz..”

alexa tamam diyorken ikizlere de sorar, lonna itiraz etmiyorken cora onlar nereye gitse amaçsızca takip ediyordur, zaten yalnızdır, bir de ortalıkta kalmak istemiyorken dördü beraber merdivenlere giderek aşağı iniyordur...

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - My World

“jaden.. kapıyı aç-neden kapalı bu kapı? Jaden!?”

anna kapıya vurmaya devam ediyorken biraz sonra uykulu ve yabancı surat kapıyı açar

“evet, ne var?”

anna ve diğer kızlar bir adım gerilerken jesse kafasını kaşıyordur, arkasını dönerek yatakta kıcını devirmiş yatan jaden’a bakar

“dostum uyan, kapıda dört tane kız var, seni istiyorlar..”

jesse tekrar kızlara dönerken gülümser

“jaden yoksa benimle takılın kızlar..”

“gerek yok teşekkür ederiz..”

anna gözünü uyanmaya çalışan jaden’a dikmiş, kollarını da kavuşturmuşken jesse diğer kızlara bakıyordur, lonnayla göz göze geldiğinde bir an irkilirken genç kız öyle bir nefretle bakıyordur ki jesse erkek olduğundan utanırken kapıyı bırakarak içeri gider, elini sallayarak perdeleri açarken cora’nın sesi duyulur

“o yaptığın şey için yarın disipline gideceksin, farkındasın herhalde?”

jesse boş boş sarışın kıza bakıyorken cora gözlerini devirerek kurallar kitabı diye bir şey olduğunu hatırlatır, onlar bilezik takmak zorundayken böylelerinin etrafa güç saçtığından da dert yanarken lonna kardeşinin sırtını sıvazlar, o sırada jaden yatağından kalkmışken kızları içeri davet eder, anna etrafına bakıyorken açılmamış bavulları ve çıplak yatakları görür

“bu kadar saat ne yaptın jaden?”

“uyudum?”

anna arkadaşına ters ters bakarken alexa piercelerin penceresinden görünen manzarayı inceliyordu, dört kulenin ortasında kurulmuş kocaman bir şehirdir okul sanki. Fakülteler ve yönetim binaları en ortadayken diğer yaşam ve eğlence alanları kendi aralarında bir komünitedir, bahçe zaten devasa büyüklükteyken ilerdeki orman sık ağaçlarla örülüdür, karşıdan görünen michiou binasıyla solundaki sinclair ve sağındaki gordon’u bağlayan köprüler ana baba günü gibidir, herkes güle koşa oraya buraya geçiyorken alexa gülümser, orta okuldakinden çok farklıdır her şey, genç kız gerçek yatılı okul böyle olmalı diye düşünürken cora yanına gelmiştir, mırıldanır

“aslında burası çok güzel..”

“değil mi? tamamen bize ait bir gezegen ve muhtemelen evrendeki en güvenli yer..”

cora başını sallarken usulca konuşur

“yine de arkadaşlarımı özliyorum.. senelerce hep venüstaydım ben, hiç oradan çıkmadım, çıkmak da istememiştim.. ama şimdi marstayım, arkadaşlarımla telefonda bile istediğim zaman konuşamıyorum..”
“tek başına olmayı öğreniyorsun cora, inan bu her şeyden önemli.. bir şey olduğunda kendi kendine yetebilmek en büyük güç der annem hep.. o da çok dolaşmış, büyük annem ve büyük babam çok erken ölmüşler.. annem ve teyzem tek başlarına işlerini ve hayatlarını kurmuşlar, annem babamla evlenene kadar o kadar çok evren görmüş ki anlatsam saatler yetmez..”

cora gülümserken sorar

“annenle baban nasıl evlenmiş? Yani, bilirsin biz venüs kızları..”

alex a biliyorum derken mavi gözleri sevgi doludur

“aşık olarak evlenmişler, babam annem için doğru adammış..”

“sen saf bir venüs kızsın o halde..”

alex a başını sallarken cora lonnayı da göstererek konuşur

“biz öyle değiliz... annem 22 yaşında babamla tanışmış, onlar da aşık olmuşlar.. kendilerince.. ama gerçek aşk değilmiş.. biz çok sonra doğmuşuz..”

“ama hala güçleriniz var, değil mi?”

cora evet diyorken alexa önemli olan da o diyor, ikisi de gülümserken anna şimdi de sinclair tarafına geçmeyi teklif eder, herkes ayaklanırken jaden da jesse’yi davet ediyordu, delikanlı itiraz etmez, ama önce lonna’nın çıkmasını beklerken arkasını kollamakta her zaman fayda vardır, en son o çıkar..

“hey! Dursanıza!”

nicole kapının önünden seslerini duyup takip için dışarı fırladığı gruba sesleniyorken jaden arkasını dönüp onu ve başka bir sarışın kıza görür

“unuttuk seni biz..”
“farkındayım!”

kızlar da nicole’ü duyunca dönerlerken alexa arkadaşına sarılır

“kızma, daha alışamadık..”
“kızmadım bu seferlik hadi bakalım.. millet..”

nicole yarısını tanımadığı millete bakıp yanındaki oda arkadaşını gösterir

“veronica perish, tanışın..”

kurbağalar yeni kızla tanışırken anna da nicole’e rosenthall’ları tanıştırıyordur, nicole pek memnun olurken gözünün ucunda dikilen jesse’ye döner

“ve sen?”
“jesse vasquez..”
“nicole Lysander..”

nicole elini uzatırken jesse gülümseyerek alır, sarışın kızın gamzeleri bir başka kıvrılırken alexa arkadaşının omzuna sarılıldığında aralarındaki bağ kopar, nicole kızlarla beraber sinclair tarafına sürükleniyorken jesse ve jaden onların arkasından takip ediyordur...

“bak bak şunun sevimliliğine bak!”

liv rose’u da alıp faye’in odasına gelmişken hepsi bir yandan oscar’ı sıkıştırıyordur, owen ve sam saatlerdir orada oturuyorken jonathan ortalarda görünmüyordur, birazdan michioaou ve pierce klanı da odaya girerken yatağında oturan eliza kalabalık içinde boğulduğunu hissediyordur

“kaç tanesiniz siz?”
“normalde 21 taneyiz, şimdilik ilk 7 burada..”

liv gayet şakiyarak cevap vermişken eliza yüzünü buruşturur, liv kaşlarını çatarken faye yeni gelenlerle kaynamış o sırada içeri jonathan ve duncan giriyorken heyecanlı lysander ellerini açar

“e sonunda! Okulu talan ettim!”

delikanlı içeri girerken duncan da onu takip ediyor, kendi kendini diğerlerine tanıştırıyorken jonathan yanında birinin olduğunu hatırlar, dönerek oda arkadaşına bakarken çocuk daha şimdiden kızlarla muhabbete başlamıştır, jonathan bir şey söylemeden önüne dönerken owen onun gıcıklığını anlamış, sorar

“oda arkadaşını sevmedin mi?”
“bir şey hissetmiyorum ben ona karşı, insan değil çünkü..”
“neymiş?”
“düzen manyağı iblisi..”
“öyle bir iblis yok concon..”

jonathan nicole’e bakıyorken göz ucuyla da duncan’ı kesiyordur

“yoksa da yaratmıştır bu, etraftaki iblis kalıntılarını toplamıştır, maksat boşa gitmesin.. israf.. lütfen..bir de nasıl kibar, kınılacak.. istemiyorsan gelme dedim, olmaz kabalık olurmuş, bana deseler canıma minnet, devrilir yatarım.. ama bu yatmaz, yatağı bozulur-”

“abarttın.. taş gibi çocuk.. gözleri nasıl güzel..”

nicole gülümseyerek duncan’a bakıyorken göz göze geldiklerinde daha da gülümser, duncan da kibarca gülümserken jonathan işte tam da bundan bahsediyordur, sinir olmaya devam eder...

“ben çok bir şey olacağını sanmıyorum, en fazla uyarı alırsın..daha birinci sınıfsın..”

49 numaralı sinclair odasında jesse’nin telekinetik enerjisiyle kapıları kapatıp perdeleri açma olayının etkileri konuşuluyordur, faye bir şey olmayacağını söyledikten sonra jonathan sorar

“ben daha ne olduğumu bilmiyorum gerçi, ama şimdi bir anda kafamdan havai fişekler çıkarsa cezaya mı kalacağım?”

herkes gülerken faye kitaptaki güçler kısmını açarak biraz daha inceler, maddeyi bulunca okuyarak açıklar

“gizli güçlerin bir anda ortaya çıkışı yönetime bildirilmezse suçtur diyor, ama hayır, cezaya kalmıyorsun.. sadece gidip ben bugün kafamdan havai fişek çıkardım öğretmenim diyeceksin..”
“yaparsam derim..”

concon kafasını kontrol ediyorken eliza konuşur

“her gücü olan cezaya kalsaydı ben sürekli zindanlarda falan olurdum muhtemelen..”
“hayatlerin vardı senin, değil mi?”

eliza jonathan’a başını sallarken liv ölüleri duymak nasıl bir şey diyordur, eliza açıklayacakken nicole atlar

“hayaletine dokunursan belki tekrar canlanır liv?!”

eliza kaşlarını çatarak liv’e bakıyorken genç kız açıklar

“küçükken ölü olan neye dokunsam can veriyormuşum.. ama hep çiçekler ya da ne bileyim çürümüş meyveler falandı.. ilk ve tek can verdiğim tek şey bu kurbağa..”

kurbağa vraklarken liv parmağındaki ufaklığa bir öpücük atar, eliza kurbağa bakıyorken liv devam eder

“ölü insanlara zaten dokunmuyorum, annem tanrıların mutlaka bir denge yaratmış olacağını söylüyor, o yüzden ben de ona buna dokunmuyorum.. ama birkaç kere ağaçtan düşmüş ezik elmaları kurtardığım oldu, itiraf ediyorum..”

eliza ilginç diyorken liv itiraz etmiyordur, kurbağa küçük pörtlük gözleriyle elizaya bakıyorken genç kız gözlerini kısarak hayvana bakar, kurbağa liv’in kafasına atlarken oscar da onun ani hareketini görünce liv’in kucağına zıplar, rose *hayır oscar!* diyorken kurbağa ve kedinin nasıl bir arada duracağı tartışılmaya başlar...

“claudine’i gördün mü nicole sen ondan haber ver..”

jonathan bilgi almak için yanıp tutuşuyorken nicole maalesef diyordur

“görürsem tutar kolundan getiririm, otur derim, evleniyorsun..bağlarınız başını..”

jonathan hayallere dalarak faye’in yatağına uzanırken alexa gülüyordur, cora delikanlıya bakarak sorar

“aşık mı oldun?”

“aşk ne kelime- aşk yetmez benim claudine olan bağımı anlatmaya.. o öyle bir şey ki ölüp onunla uzak diyarlarda yaşamak istiyorum-yuh! Buldum!”

jonathan yataktan fırlayıp liv’in ellerine yapışır

“claudine’e dokun! Bu dünyaya ait olsun, kraliçem yapayım onu-“

“abarttın, yokla kendini jonathan..”

jonathan yoklayacak benliği kalmadığını söylüyorken o yeşil gözler, o siyah saçlar gözünün önünden gitmiyordur, neden böyle olmuştur, aşk bu mudur? Bu kadar zor mudur? Delikanlı kaderine isyan ederken owen kafasına bir tane çaktığında sarsılır, ama sonra kafayı o tarafa uzatırken heyecanla vurulmasını talep eder

“vur hadi vur, belki beyin sarsıntısı geçirip ölürüm, mahşerde buluşuruz hayatımın aşkıyla!”

herkes artık kahkahalara boğulurken eliza bile gülüyordur, jonathan anlamadığından dem vururken güzel claudine şimdi ne yapıyor diye düşünüyordur...

“yeşil..”

“kırmızı..”

“yeşil..”

“kırmızı-AAĞA YEŞ-KIRMIZI!”

kapının dışındaki nicole yeşil diyorken içerde sam’in karşısında oturan jonathan bütün hücrelerini kassa da üzerindeki kırmızı üniformaya yeşil diyemiyordur, sonunda pes ederek kendini yere atıp uzanırken sam gülümsüyordur

“en azından duvardan etki edemiyorum, o da güzel..”

nicole içer girerken saçlarını iki eliyle omzundan arkaya savurur

“tek ayak üstüne yalan söylerim.. mesela geçen sene-“

“HAYIR!”

kurbağalar bir anda atlarken nicole de boğazının düğümlenmesiyle olduğu yerde kalır, sam konuşmasını tavsiye etmezken nicole delikanlıya bakıyordur

“gerçekten tehlikelisin sen..”

sam masum masum gülümserken anna geçen sene ne oldu diyordur, jaden boşvermesini söylerken genç kız delikanlının kolunu çekiştirerek soruyor, jaden cevap vermiyorken anna sam’e sordurma tehditlerini savuruyordur..

SOUNDTRACK / Ashley Tisdale - Headstrong

“kimler varmış sinclair’de.. ünlü simalar görelim..”

“sen hiç ünlü değilsin, evet..”

“ben dış uzayım concon, buradakiler merkez masa dedikodularıyla kaynıyor.. bir tane tanrının nedimesini ayrı binaya koydular diye savaş çıkacakmış...”

nicole etrafına bakarak sinclair koridorlarında yürüyöken jonathan bir savaşıımız eksik diyordur, owen korkmamasını söylüyöken duncan masa'nın en son savaş çıkıracacağı yerin meleker okulu olduğunu belirtir, jonathan *şimdi* rahatlarırken, corayla lonnanın yanına yanadır

“nasıl gidiyor kızlar, bilezikler güzelmiş..”

cora gülümseyerek teşekkür ederken lonna elleri ceplerinde, dibindeki çocuğa dönerek sorar

“sen prens misin şimdi?”

“öyleyim evet, amcam kral aslında, ama annem prenses olduğu için oradan bir prenslik geçivermiş..”

lonna *hmm*lıyöken cora kardeşine bakar

“bir sorun mu var lonna?”

lonna bu soruyu *insanları kendinden uzaklaştırma lonna!* olarak almış, bir şey yok diyöken başını sağına çevirir, bir haftada büyüyen tanrıça heidi'yi gördüğünde aralık kapıdan şöyle bir içeri bakar, cora onu kolundan çekerken sırf masadan oldukları için insanların odasını gözetlememesini söylüyödur, lonna çekilirken jonathan kapıya uzanıyödur, onu da jaden kulağından tuttuğu gibi çekerken kurbağalar keşif gezilerine devam ediyödur..

“pierce-yürüyün hadi pierce.. geç önden geç... claudine'in odasını bulacağım..”

jonathan milleti köprüye ittiriyöken renkler yavaş yavaş maviye kayıyor, biraz sonra pierce koridorlarına girdiklerinde jonathan gözlerini kapatır, nicole ne yaptığını sorarken delikanlı cevaplar

“sevgilimin ruhunu okuyorum..”

“iyi, bitince haber ver. biz şu tarafa gidiyoruz..”

nicole ve diğlerleri ayrılırken jonathan gözlerini açar, bir an etrafında tanıdık kimseyi göremezken sonra arkasını döner, kafalarını gördüğu gruba koşarak tekrar katılırken nicole çaktırmadan bu sabah gördüğu iki yakışıklının odalarını kestirmeye çalışıyödur..

“sevgilin..”

jonathan jesse'nin dürtmesiyle o tarafa bakarken açık kapılı odada claudine o kuzgun karası saçlarıyla eğilmiş, bavulunu boşaltıyödur, jonathan olduğu yerde genç kızı izliyöken claudine gülüyor, konuşuyor, oda arkadaşıyla konuşuyödur, oda arkadaşının da güzellikte ondan az kalır bir yanı yokken jonathan'ın gözü bu sefer de evangeline'e kayıyödur

“ne kadar güzeller- tanrım ödölün bu mudur?”

“savaş tanrısının kızı..”

“biri ölüm biri savaş.. acıların çocuğu mu olmalıyım?”

jesse gülerken jonathan onu bırakıp açık kapılı odaya ilerler, jesse ne yapıyorsun diyöken jonathan aldırıyor, kapıyı tıklatarak gülümser

“bayanlar..”

iki siyah saçlı güzellik de o tarafa dönerken jonathan elinde olmadan kesik bir iç çekişle kendine gelir

“ben jonathan lysnder, oreon, luplex, kraliyet.. prens..”

claudine gülümsüyorken savaş tanrısının güzel kızı olanlara pek anlam veremiyordur, claudine uzanarak jonathan'ın havada can vermiş elini sıkarken delikanlı artık ölümden korkmuyordur, güzel kız gülümserken konuşuyor, ne kadar uzak bir yerden geldiklerini soruyorken jonathan *çok uzak* diyor, ikisi konuşurken dışardaki kurbağalar stratejik bölgelerden odayı gözlem altında tutarak kıkırdamalarını engellemeye çalışıyordur..

“kafalara dikkat!”

liv ve faye eğilirken owen havada uçuşan şeyleri gösterir, jaden zıplayıp bir tanesini yakalarken küçük melek kanatları hızla çırpınmaya devam ediyordur, faye kanatların altından sarkan ve sinclair kılıçlarının olduğu madalyonu gördüğünde gülümser

“binalar toplantı yapacaklar, bunlarla haber veriyorlar, baksanıza bir sürü var..”

herkes başını kaldırırken gerçekten de oradan buradan çıkan bir sürü küçük kanat uçuşuyordur, herkes uzanarak bir yerlerinden yakalamaya çalışıyorken mesajı almış olanlar çoktan binaların ortak odalarına doğru yola çıkmışlardır, faye ve cora da kendi gruplarına açıklıyorken dört binanın öğrencileri ilk defa gerçekten birbirlerinden ayrılarak binalarına dönüyorlardır..

SOUNDTRACK / Josh Groban - Cinema Paradiso

Faye ve eliza sinclair ortak odasına adımları attıkları anda tam bir asalet onları sararken siyahın ve bordonun gücü gerçekten de sinclair'in olması gerektiği gibi efsanevidir. Yerdeki halılar ve raflardaki battaniyeler aynı renkte ve bordoyken kitaplıktaki bordo ciltli kitaplar okunmak için bekliyordur, her köşede güneş evreninin başkanı senor willam sinclair'la ilgili bilgiler varken faye başını kaldırmış, görebildiği kadarını okuyor, elleri deri koltukların üzerinde geziyorken eliza ona oturduğu yeri işaret ettiğinde o tarafa ilerler, o sırada içeri bina başkanı profesör Dalton Millard giriyorken büyük sınıflar şamata çıkartıyordur, birinci sınıflar hala biraz utangaç takılıyorken eliza yanındaki faye'e içeri giren köpeği gösterir

“marcus, o da profesör gibi ölümler tarafından..”

faye başını sallarken sarı köpek öğrenciler arasında dolaşıyordur, faye güzel hayvanın tüyelerine parmaklarını dokundururken mırıldanır

“ölümler hakkında neler biliyorsun?”

“bir sürü gerekli gereksiz şey biliyorum..”

“profesör dalton'un binasında olduğum için şanslısın, bir şey olduğunda tereddüt etmeden ona gidebilirsin..”

eliza başını sallarken profesör herkesin tam olup olmadığını soruyordur, büyük sınıflar yine cevap verebiliyorken birinci sınıflar etraflarına bakanlar olarak ayırt edilebiliyordur, faye ve eliza birbirlerine bakarken gülümserler, en azından onlar tamdırlar, iki kız da bina başkanlarına dönerek dinlemeye devam ederler...

“binamızın kuralları var.. her binada olduğu gibi.. birinci sınıflar, sizin için en önemli kurallardan biri, diğer binalara girememektir.. şimdiye kadar girmiş olabilirsiniz, ancak şöyle bir durum var ki okul resmi olarak daha açılmadı.. yarın sabahтан itibaren tüm kurallar onca güçleriyle yürürlüğe girecekler.. bunlardan en önemlisi de her bina öğrencisinin sadece kendi binasına serbestçe girip çıkabilmesidir..diyelim ki piercea gitmek istiyorsunuz, yarından itibaren kapıdan içeri giremeyeceksiniz.. bunu yapabilmek için bir piercein onayına ihtiyacınız olacak.. pierce binasında

yapacağınız her şeyden onay veren pierce sorumlu olacağı için bu anlaşmalar oldukça dikkatli yapılır bunu da belirtiyim..”

faye başını sallıyorken eliza yanında oturan bir diğer birinci sınıfın not alışıını izliyordur, sonra faye’e dönerken gülümser

“sizinkiler sinclair’e girmek isterse sadece biz izin verebiliyoruz farkında mısınız?”

faye de gülümserken başını sallar, eliza hiçbirine izin vermeyeceğini söylüyorken faye genç kıızı omzundan ittirir, eliza hafifçe gülerken profesör devam ediyordur

“tekrarlıyorum, alt geçitler gece 10’dan itibaren herkese yasaktır.. köprülerse ilk üç sınıf için saat 10 ve 12 arasında isimli kullanıma açıktır, yer değiştirdiğiniz makinelerce kaydedilir.. 12’den sonra ise sadece dört ve beşinci sınıflar köprüleri kullanabilir”

herkes anladığını belirten kafa sallamalarla dinliyorken eliza yanındaki kızın notlarının iki sayfa olduğunu görerek kaşlarını kaldırıyordur...

Michiou’nun kırmızısı ortak odayı ısıtıyor, her yerde güzel tanırıça loreet michiou’nun bilgileri ve binanın armasıyla süslü eşyalar duruyorken alexa farkında olmadan pembe tutamıyla oynayarak etrafa bakıyordur, o sırada içeri bina başkanı ve sihir profesörü Leti Joeyln giriyorken bütün michioular yüzlerinde güller açarak gülümsüyor, jonathan alexa’nın arkasından bu ne güzellik diyorken o kadar mutludur ki bu sefer içinden itiraz etmek gelmezken profesör leti kibarca gülümseyerek yerine oturuyordur...

---

gri beyaz ortak odada bütün gordonlar toplanmış, bina başkanlarını bekliyorken liv en önde kardeşiyle beraber oturmuş olan daren keaney’e bakıyordur, gülümseyerek rose’a döner

“asıl gordonlar önde oturuyor baksana.. ikisinin de annesi gerçek gordon..”

“evet! ben de francis binasında olsaydım ne hissederdim acaba diye bir düşündüm, beynim döndü..”

liv *değil mi!*? diyorken iki kız gülüşür, owen ve sam hançer figürlerine bakarak bir şeyler konuşuyorken anna ve lonna ophelia gordon’un bilgilerinin olduğu tablonun önünde bilgileri okudukça birbirlerine gösteriyorlardır, merkez masa üçüncü başkanının simgeleri her yerdeyken birazdan ortak odanın kapıları açılarak içeri bina başkanı ve aslen gordon kanından olan Diana Gordon girerken bütün erkekler bir an keskin maviler ve parlak sarılarla yerlerinde kalakalıyor, profesör gordon mevcudun tam olup olmadığını soruyorken olumlu cevap alarak gerçekten kendine ait olan binanın ortak odasında yerine oturuyordur...

“bizim başkan biraz problemliymiş..”

nicole neymiş derdi diye soruyorken jesse cevaplamaya yeltenir, ama o anda pierce ortak odasının kapısı patlayarak açılırken bina başkanı robert cudrow içeri girer, bugünün ne kadar lanet olduğundan bahsediyorken karanlık gözleri uykusuz kaldığını gösteriyor, eli kolu bir yerde durmuyorken kahve içemediğini söylediğinde büyük sınıflardaki kızlar bir anda ayaklanarak kahve getirmeye gidiyordur, nicole kaşlarını kaldırırken veronica yüzünü buruşturur, jaden sırtıyorken arkasına yaslanır

“süper bir adam işte..”

“ıksirden sınıf tekrarı yaptığında görüşeceğiz..”

jaden elini sallayarak geçiştirirken nicole *görürüz* diyerek yerine biraz daha yerleşiyordur..

“her binanın kendisiyle simgeleşen özellikleri var, biliyorsunuz.. buna göre de her binada bazı güçler daha yoğun olarak toplanıyor.. michioular olarak duygularımız ve hedeflerimiz bizi biz yapıyor, bu yüzden bu binada duygular hep daha yoğun olarak hissedilir..”

profesör leti bütün güzelliğiyle gülümserken genç michioular arasında bu duygu yoğunluğu meselesi uğultulu bir tartışma halini alıyordu, alexa ve cora iki venüs kızı olarak birbirlerine bakarlarken alexa heyecanla gülümser, cora da dudağını kemirerek gülümsüyorken jonathan çoktan duygu seli olmuştur, duncan enerjisi hiç bitmeyen oda arkadaşına gülümsüyorken jonathan bir an zorlarsa duncan’ı bile seveceğini düşünüyordur, ama onun yerine miranda ve arkadaşı katharine’in tarafına doğru duygu aktarması yaparken michiouların kalpleri bir başka ritimde atıyordu..

“melekler kütüphanesi oldukça geniş, ancak her binanın kendine has özel kütüphaneleri var, gordon bunların en zengini.. özellikle miss tarafından bağışlanan kitaplar da dahil olmak üzere, gordon kütüphanesine başka öğrenci sokamıyor, ve o kütüphaneden kitapları dışarı çıkartamıyorsunuz..”

lonna bunu duyduğunda keyifle gülümserken sam enteresan olduğunu söylüyordur, liv ve rose’un da şikayeti yokken owen hançeri ne zaman kullanacaklarını merak ediyordur, anna bilmediğini söylerken hepsi sessizce dinlemeye devam eder..

“okulumuzda bilerek ve isteyerek sihir yaratmak sertifika almadan yasaktır..”

jesse’nin keyfi kaçarken jaden genç adamın omzunu sıvazlar, profesör cudrow devam eder

“bu ne demek, bu şu demek: eğer sihir ruhunuzda ve siz onu farkında olmadan yapıyorsanız problem yok.. tıpkı bay bronwenın bana bakarak donumun rengini biliyor olması gibi..”
“adam şu noktada idolüm oldu.”

Jaden o noktaya parmağını basıyorken veronica gülümser, nicole gözlerini devirirken profesör claudine’in şimdi hepimizi alıp ölümler diyarını götürmesinin de bir kural ihlali olduğunu söylüyorken nicole hiç gerek olmadığını belirterek canlı kalmayı tercih ediyordur...

Sinclair başkanı bugün bahsedilecek şeylerin bu kadar olduğunu söylüyorken derslerin yarın 9’da başlayacağı duyurulur, kahvaltı ve yemek saatleri de öğrenilmişken bu akşam resmi yemeğin olduğu duyurusu büyükler sınıflar tarafından mutlulukla karşılanıyor, birinci sınıfların çoğunun pek bir fikri olmuyorken faye gülümseyerek eliza’ya döner

“en çok akşam yemeklerini merak ediyordum..”
“ben de en çok onlardan kaçmaya çalışıyordum, birbirimizi bulmuşuz..”

faye içtenlikle gülerken eliza da yavaş yavaş yanındaki mutlu ruha alışıyor, biraz sonra kafasında keera’nın akşam işleri olduğu sesini duyarken elini havaya savurur, keera her nerdeyse başka bir yere uçarken faye gülümser...

SOUNDTRACK / Celine Dion - One Heart

Kurbağalar ve arkadaşları daha önce kararlaştırıldığı gibi sinclair’in girişinde buluşmuşlarken alexa diğerlerine bakarak gülümser

“bu son rahat geçişlerimiz, yarın sabahtan sonra görüşmek için de izin alacağız..”
“bahçe ve diğer alanlar serbest, çok ihtyacımız olursa haberleşiriz..”

“ben seni nerede olsa bulurum yaşam pınarım, üzülme sen..”

jonathan liv’e sarılıyorken genç kız gülümser, rose ikisini izliyorken nicole en önemli soruyu sorar

“akşam neler giyiyoruz?”

kimseden kesin bir cevap gelmezken herkes bir diğerine bakarak kaş göz hareketleriyle bilmediğini söylüyordur..

“aslında çok komik, düşünsene ben birkaç ay önce miranda’nın kucağında oyun falan oynuyordum.. şimdi aynı okuldayız!”

liv ve rose gülüşürken ikisi de yan yana olan gardropların önünde duruyorlardı, liv askıları ittirerek bir şeylerin gözüne çarpmasını umuyorken rose bir tane askı çekerek liv’e gösterir

“bu olur mu sence? Çok süslü olmasın..”

liv önüne tutulan bej üstüne küçük çiçeklerle süslenmiş, tüy gibi hafif uzun elbiseye bakıyorken gülümser

“çok güzel bir şey rose, ne kadar kibar...”

liv parmaklarının arasından kayan kumaşa bakıyorken bir an sonra bir aydınlanma yaşar ve saçına tutturacak bir lastik toka aranırken konuşur

“bence tam böyle şeyler giymemiz lazım.. hem sonbahar hem de sıcak olmalı.. bak seninkinin üstünde kıvrıllı mavili çiçekler var, hem de bej.. ben de seninki gibi ferah bir şeyler bulmalıyım..”

liv upuzun saçlarını tepesinden toplayarak gardrobunun adeta içine girerken askıların sağa sola çekilirken çıkardıkları sesler duyuluyordur. Rose kendi yatağına oturup takı kutusunu ters çevirerek yatak örtüsünün üzerine dökerken oscar şıkırtıları duyar duymaz yatağa atlar, rose gülümseyerek kedisinin başını okşuyorken yanındaki elbiseye uygun bir takı bulmak için incik boncuklarını karıştırmaya başlar..

“bu ojeyi sevmedim ben..”

alexa parmağındaki garip renkli uçuk pembe ojeye bakar, yüzünü buruştururken cora da şöyle bir bakıp gerçekten olmadığını söylüyordur, alexa küçük oje şişesinin kapağını kapatırken asetonun nerede olduğunu sorar, cora etrafına bakıyorken göremiyordur

“ben çıkarmadım, sen mi çıkardın?”

“hayır.. ben sende vardır diye hemen ojelere daldım, yok mu şimdi aseton?”

cora ortalıkta görünmediğini söylüyorken alexa yataktan kalkar

“e gidip birilerine soralım öyleyse, ben bu ojelerle hiçbir şey yapamam..”

cora hadi gidelim diyorken ikisi odadan çıkarlar koridorlar yine cıvıl cıvılken alexa açık kapılara bakarak yürüyordur, biraz sonra miranda’nın odasını görürken gülümser, ilerlemeye devam eden cora’yı kolundan tutup geri çeker, cora geri adım atarak alexanın yanına dönerken alexa açık kapıyı tıklatır

“miranda?”

miranda gardrobun kapağının arkasından başını uzatırken alexa'yı gördüğünde gülümser

“alexa?”

alexa hatırlanmanın mutluluğuyla gülümserken miranda da elinde ne varsa bırakarak kapıya geliyordu

“sizden birilerini gördüğüme emindim, ne güzel sürpriz..”

iki kız hafifçe sarılırken miranda cora'yla da tanışır, sonra tekrar alexa'ya dönerken genç kıza şöyle bir bakar

“büyümüşsün..”

“evet, 3 sene kadar..”

miranda gülerken oda arkadaşı katharine ıslak saçlarını tarayarak banyodan çıkıyordu

“yine kim büyümiş-ah selam..”

miranda alexa'nın luplex grubundan arkadaşları olduğunu söyler, katharine çok memnun olurken cora da tanıştırılır, alexa onların da yataklarının üzerinin elbiselerle dolu olduğu gördüğünde mirandaya döner

“aslında bir şey istemek için odaları dolaşıyorduk, sizi görünce geldik..”

“iyi yaptınız, bu katta mısınız siz de?”

“evet 32'deyiz..”

miranda dibimizdesiniz diyorken cora gülümser, alexa asetonları olup olmadığını sorarken parmaklarındaki garip rengi gösterir, miranda gülerek eşyalarının arasına bakmaya gidiyorken katharine alexanın tırnaklarına bakıp o kadar da kötü olmadığını söylüyordur, kızlar birbirilerine ne renk giyeceklerini soruyorken miranda aseton kutusunu bulmuş, havada sallayarak getiriyordur...

“müdür çağırınca gelen dört armalı kanatların koleksiyonunu yapacağım, dolapta şurayı boş bıraktım..”

jesse boş bıraktığı alanı işaret ediyorken jaden güler

“eline koluna hakim olursan bir şey olmaz..”

“olamıyorum işte, sorun orada.. evde öyle alışmışım, aklımdan geçince yapıyorum..”

“kötü alıştırmışlar o zaman, kendine hakim olacaksın..”

“senin tuzun kuru tabii..”

“gayet yaş bir tuzum var, ne olacağımı bile bilmiyorum.. kafamdan havai fişekler patlarsa o zaman anlayacağız...”

jesse o biraz zor diyorken jaden hiçbir şey zor değildir der, sonra dolapta birbirine benzeyen 12 gömlekten bir tanesini çıkarırken jesse de aynı şeyi yapıyordu

“şunların farkını hiç anlamadım..”

“büyüyünce anlayacağız galiba.. şimdi millete rezil olmayayım diye giyiyorum, yoksa işim olmaz.

Takarım bir tişört çıkarım..”

jesse öyle yapmayı teklif ederken jaden nicole'ün gazabını görmek istemeyeceğini söyler, jesse merak ettiğini söyleyerek sırtırken jaden arkadaşına bir bakış atıp sonra pantolon seçmeye geri döner..

“yeşil?”

nicole sağ elindeki askıyı üzerine tutar, veronica diğerini işaret ederken diğer askı öne geçer

“mavi daha güzel sanki, bir daha yeşili tut..”

nicole bir daha yeşili tutarken diğer eliyle dolabı işaret eder

“daha koyusu da var bunun aslında, bak onu da göstereyim..”

nicole dolaba dönerken veronica makyaj aynasının önünde saçlarının uçlarını kıvırıyordu, nicole daha koyu bir yeşil elbiseyle alonanın arkasına geçerken genç kız aynadan nicole’e bakar

“bak bunun yakaları daha güzel, şöyle uzun bir kolyen varsa, ucundan tek taş olan, onu da takarsın...”

nicole askıyı bırakıp saçlarına ellerini sokarken toplasa mı açık bıraksa mı karar veremiyordu, veronica saç masasını teklif ederken nicole *hmm*layarak aklında bulunduracağını söyler, sonra yataktaki elbiseye dönerek üzerindeki tişörtü çıkarırken sorar

“kiminle gideceğiz peki biz?”

“senin arkadaşların var, birini seçersin, asıl ben ne yapacağım?”

“benim arkadaşlarım bana bile yetmez, bence biz beraber gidelim..”

“sen jesseyle git..”

nicole elbiseyi başından geğerip saçlarını kurtarıırken eteği kalçalarından aşağı çekiyordu, aynadan alonaya bakarak güler

“jaden beni öldürür, daha ilk günden..”

“duncan’la git o zaman..”

“jonathan çocuğu uykusunda boğar.. ben ilk bir hafta yalnız takılacağım, gerekirse boncuk dağıtırım..”

veronica güzel taktik diyerek gülüyorken aynanın başından kalkar, o da yatağın üzerine serilmiş parlak gri elbisesine ilerlerken pantolonunun düğmelerini açıyordu...

“bak en son bunu da şunun içinden geğeriryorsun veee.. işte bitti, kravat da böyle bağlandı..”

sam başını eğmiş, boynundaki kravatına bakıyorken faye sarı dalgalarını tek omzuna alarak aynanın karşısındaki owen’a ilerler, kırık beyaz elbisesinin tülleri döšemeye hafifçe değiyorken göğsünden beline kadar olan küçük beyaz boncuklar odanın göz yormayan ışığında parlıyordu, genç kız owen’ın arkasından gelip delikanlının gömleğini düzeltirken owen aynadan ona bakarak gülümser

“elbise çok yakışmış..”

faye mutlulukla gülümseyerek teşekkür ederken owen kendi kravatını bağlamış, siyah saçlarını eliyle düzeltiyorken faye de onun yanında eteklerini kontrol ediyordu, sam ikisinin arasından başını kaldırarak saçlarına bakıyorken faye sol tarafı biraz yatırmasını söyler, sam sol tarafı ezerek öldürürken faye gülüyor, owen da gülümseyerek kenara çekilip ortalarında sam için de biraz yer açar..

“olmadı bu galiba..”

jonathan düğüm yaptığı kravata bakıyorken duncan kendininkini bağlıyordu

“10 dakikadır olmuyor, evet..”

“gördüysen söyleseydin..”

“bozmak istemedim..”

“şimdi hiç bozulmadım gerçekten..”

jonathan kravatı başından çıkarıp yatağa atarken bir başka kravat alır, duncan güzelim ipek kravatların acı çığlıklarını duyuyor gibiyken elini uzatır

“ver bağlayayım..”

“ben yaparım..”

“yapamıyorsun jonathan, izin ver yardım edeyim...”

“eninde sonunda öğreneceğim-“

“ben bağlarken izle o zaman-“

“benim boynumda bağlama..”

duncan iyi diyerek kravatı alır, kendi boynuna takarak aynaya dönerken jonathan da ona bakıyordu, delikanlı önce iki ucu birbirinin üstüne koyar, sonra kalın olanı diğerinin üzerine atar, attığı kalını incenin üzerinden çevirirken çevirdiğini yine kendi içinden sokar, jonathan’ın da bu arada gözü dönerken duncan bağladığı kravatı kendi boynundan çıkararak uzatır

“anladın mı?”

“evet, şimdi hepsini bağlayıp üst üste takacağım.. bu seferlik salla, sonra kendim çalışırım..”

duncan peki diyorken jonathan kravatı takıyordu, delikanlı bir yandan da duncan’ın bakışlarını hissediyorken aynadan göz ucuyla delikanlıya bakar, bir an kaşlarını çatarken sonra hatırlar

“ha pardon, teşekkür ederim duncancığım..”

duncan gülümserken jonathan da sırttır, gömleğinin yakalarını düzelterek ceketine uzanırken duncan boynuna tek bir kez parfümü sıkıp kapağını kapatıyordu...

---

eliza odadan çıktığında koridorda birkaç çift dans denemeleri yapıyordu, genç kız sinclair bordosu straplez elbisesinin eteklerini tutarak dans edenlerden sıyrılır, kahverengi saçları dümdüz omzularına düşüyorken kaşlarını birazcık geçen kahküllerini düzelterek gordon tarafına giden alt geçit için merdivenlere açılan kapıyı iter, o sırada arkasından birisi adını seslenir, eliza o tarafa döner ve sam’i görürken kapıyı bırakıp o tarafa ilerler

“sizi almaya geliyordum..”

“tahmin ettik.. hep beraber inelim masayı öyle ayarlayalım dedik, hadi gel..”

eliza sam’in yanında ilerliyorken herkes elbiseleri ve takımları içinde parlıyordu, faye arkadaşının güzelliğini gördüğünde gülümser

“yemeklerden kaçıyorum diyene bakın, çok güzel olmuşsun eliza..”

eliza bordo kumaşın kapattığı dizlerini hafifçe kırar ve kibar bir reveransla teşekkür eder, sam ona kolunu uzatıyorken diğer kolunu da lonna’ya uzatır, genç kız göğüsleri beyaz, uzun etekleri parıltılı siyah pullarla bezeli elbisenin eteklerini tutarak delikanlının koluna girerken arkasını dönüp cora’ya bakar, alexayla ikisi jonathan’la beraber ilerliyorken alexa siyah etekleri dizlerinde hafif kabarık olan elbisesinin orasını burasını kontrol ediyor, sapsarı dalgaları yüzünün iki yanından tenine dokunuyorken owen’ın diğer kolundaki liv ona dönmüştür

“o kolyeyi arıyordum ben!”

alexa gülerek boynundaki kanatlı kolyeyi tutarken liv açık sarı elbisesinin eteklerini savurur, jaden gülüyorken anna grili yeşilli elbisesi içinde jaden’in diğer yanındaki rose’la konuşuyordu, kahverengiler

içindeki veronica ve kolundaki duncan yemek müziğiyle ilgili konuşuyorken nicole arkada kalan jesse'nin yanına gelmiştir

“biz kaldık...”

jesse gülümseyerek koyu yeşiller içindeki genç kıza kolunu uzatırken elbisenin yansıması yeşil gözleri parlayan nicole memnuniyetle kabul eder, ikisi yüzlerindeki gülümsemelerle diğerlerini takip ediyorken bütün binalar yavaş yavaş yeni senenin ilk akşam yemeği için odalarından ayrılıyordur...

SOUNDTRACK / Dean Martin - Ain't That A Kick In The Head

Bütün öğrenciler mis gibi kokan gecede yeşil çimlerden melekler restoranına doğru yürüyorken gece kızların elbiseleriyle pırl pırl ve rengarenktir. Genç ruhların kahkahaları ve küçük sohbetleri bütün bahçede yayılıyorken kurbağalar arkadaşlarıyla beraber etraflarına bakarak yürüyorlardır, hepsi restoranta girdiklerinde göz alabildiğine yüksek tavana bakarlardı, camsız pencerelerin içeri aldığı hafif hava müzikle beraber adeta dans ediyorken sağlarından bir garson büyük gruba yaklaşır, owen garsonu gördüğünde o tarafa döner

“16 kişiyiz..”

garson tabii senor diyerek bir an etrafına bakar, sonra lütfen takip etmelerini söyleyerek restoranın içlerine doğru yürürken liv owen'ın koluna hafifçe asılarak sorar

“hepimiz bir masaya sığabilecek miyiz?”

“evde yirmi kişi sığıyoruz...”

“orası saray..”

“burası da melekler okulu liv, mutlaka uzaktan geldiğimizi görünce genişleyen masaları bile vardır..”

liv gülerken faye gerçekten var diyordur, diğerleri de şaşmayacaklarını söylüyorken garson gençlere tam 16 kişinin rahatça sığabileceği yuvarlak masayı gösterir, melek kanatlarının süslediği zarif yemek takımları ve kristallerle süslü masa pırl pırl parlıyorken herkes bir anda bu özen karşısında kibar olma ihtiyacı hisseder, delikanlılar kızlara iskemlelerini tutuyorken etekleri incecik parmaklarının arasında olan kızlar teşekkür ederek oturuyordur, garson birazdan tekrar geleceğini söyleyerek uzaklaşırken herkes etrafta bir şeyleri seçip birbirine göstererek ilk yemeklerini yiyecekleri yere alışmaya çalışıyordu...

“bundan sonra 16 kişi bir anda çökmeyelim derim ben..”

“kaçlı kaçlı ayrılalım?”

“ikişer...”

“bence dörder..”

“sen benim masamda oturma owen..”

owen jonathan'a su dolu kadehini kaldırarak bir yudum alıyorken karşıdaki delikanlı gülüyordu, nicole onların arasına girer

“hem böylece daha çok insanla tanışabiliriz, şimdi bu kadar kocaman bir grupken kim bizim yanımıza gelecek?”

“hiç kimse, amaç orada..”

nicole ve cora lonna'ya ters ters bakıyorken pembe topuzunu parmaklarıyla düzelden kız omuzlarını silker

“benim için fark etmez, tek başıma da bıraksanız otururum..”

alexandra hiç öyle şey olur mu diyorken lonna gülümser, garson onların hazır olduğunu görmüş olacak, yanında bir başka garsonla iki koldan büyük masanın menülerini dağıtıyorken herkese bir taraftan da ne içmek istediklerini soruyordur...

---

liv kadehindeki taze meyve kokteylini yudumlarken hafif müzikle sağa sola sallanıyordur, önünde açık duran menüdeki isimlere bakıyorken rose’un koluna dokunarak bir tanesini gösterir

“bu nasıldır sence?”

“ben de ondan alacağım, bak hem sebzesi var hem tavuğu, ama ben bir de kızarmış patates istiyorum..”

liv benim de canım çekti diyorken faye ne çektiğini sorar, ikisi birden kızarmış patates derken faye ayyıliyordur, jonathan kızlara bu kadar acı çektirenin ne olduğunu merak ederken sorar, patates cevabını alırken güler

“niye birisi canınızı çıkartıyormuş gibi sesler çıkarıyorsunuz, isteyin getirsinler..”

liv olmaz öyle diyorken dalga dalga siyah saçlarını omzularından geriye atarak sesini inceltir

“yeşil zamazingolu kızarmış ördek, elf şarabıyla sote edilmiş minik venüs domatesleri ve ha bir de patates kızartması lütfen mi diyeyim? Git hamburgercide yer der adam içinden..”

“içinden ne derse desin, açım ben, patates istiyorum, üstelik tırla para veriyorum, kızartsın getirsin..”

jonathan isyanları oynuyorken rose güler, jonathan o arada herkese mutlaka patates kızartması istemelerini söylüyorken kendisi sadece kızartma yiyecektir, zamazingoyla işi yoktur, menüsünü kapatıp önüne bırakır ve beklemeye başlar...

SOUNDTRACK / Michael Bublé - La Vie En Rose

“19..20...21..22-ah bir saniye daha tutsaydın benim rekorumu kıracaktın, yazık oldu..”

jonathan saatini masaya koyarken bıçağı sam’dan alıp diğerlerine uzatır

“burnumun üstünde bıçağı 23 saniyeden fazla tutarım diyen?”

nicole o bıçağı alıp şimdi başka bir yerde tutacağını söylüyorken jonathan neresi olduğunu merak ediyordur, nicole gözlerini devirirken concon kafasıyla nicole’ün kafasını itiyordur, genç kız gülüyorken yemekler gelir. herkese birer tane de patates kızartması gelmişken jonathan’ın önüne sadece koca bir tabak patates kızartması konulur, garson büyük bir şişe ketçap da bırakırken prens lysander çok teşekkür eder, ketçabı sallayarak açar, bir güzel altın sarısı patateslerin üzerine sıkarken herkes yemeklerinin yanında gelen sarı çubukları büyük bir keyifle yiyor, jonathan nicole’ün kızartmalarına da ketçap sıkıyorken genç kız üzerine sıçarsa bıçağın nereye gideceğini öğreneceğini söylüyordur, jonathan sırttır...

“duramıyor yerinde.. hadi kalk, gel..”

jonathan kalkarak liv’e elini uzatırken güzel kız büyük bir istekle kabul eder, kucağındaki mendili iskemlesine bıkararak kalkarken diğer masalardan da herkes birer ikişer kalkıyordu, jonathan liv’i sahneye çıkartıp şöyle bir etrafında çevirir, sonra kendine çekerek belinden tutarken ikisi hatasız adımlarla dans ediyordur, jonathan sanki az önce burnunda bıçak tutan delikanlı o değilmiş gibi adımlar

atıyorken liv'i hafifçe iter, genç kız omuzlarını sallayarak küçük adımlarla jonathan'a geri dönerken delikanlı gülüyor, eşini tekrar kollarına alarak dönmeye devam ederken masada onları izleyenler biana ve andrea'yı anıyorlardır..

“martin geldi..”

veronica hangi martin diyerek etrafına bakıyorken nicole okulun ilk gününden beri kızların gözüne kestirdiği 5. sınıf yakışıklı delikanlının oturduğu masayı gösterir, veronica gülümserken nicole iç çeker

“onunla aynı binadayız biz..”

“ve daha bir sürü pierce..”

nicole hayallerini yıkan kalpsize bakıyorken sorar

“sen pierce'ın hangi özelliğisin.. biz kalbiyiz-“

“ben mantığıyım.. Çocuğun—daha doğrusu artık adam olmuş, adamın peşinde büyük sınıf fıstık gibi kızlar pervane oluyor dönüp sana mı bakacak?”

“olamaz mı?”

“olur, rüyada..”

“kabasın jaden..”

“gerçekçiyim ben hadi yemeğini bitir..”

nicole sen bitir diyerek veronicaya dönerken gece boyunca bir daha jaden'la konuşmayacağını söylüyordur, delikanlı gözlerini devirirken birazdan anna kolunu tuttuğunda o tarafa döner

“ne yaptım şimdi ben?”

“kaba davrandın-“

“gerçekleri söylüyorum-“

“nicole çok güzel bir kız, tanrıçalara taş bile çıkarır-“

“ben çirkin mi dedim..”

“bazen çok odun oluyorsun jaden-“

“sana ne yaptım!?”

“bir şey yapmadın sus..”

“anna-“

“sus jaden. Sinirlerim bozuldu..”

jaden peki diyerek susarken anna tabağındaki sebzeleri çatalla deliyordur, zaten soğuyup büzüşmüş sebzeler kendilerinden geçmişken masada dansa kaldırılmamış tek kız olan anna da onları deştikçe daha acınası oluyordur...

“izinizle ben lavaboya gitmeliyim..”

danstan dönenler tabii diyorken anna kucağındaki mendili tabağının içine atarak kalkar, jaden yemeklerin üzerini örten kumaş parçasına bakıp sonra lonna'ya döner

“ne oldu buna?”

“kime?”

“anna'ya diyorum, oda arkadaşına.. bir şey mi dedin?”

“ben ne diyeceğim?”

jaden bilmiyorum derken lonna delikanlının suratına bakıyordur

“neden kızı hiç dansa kaldırmadın?”

“efendim?”
“dans diyorum, hani son iki saattir milletin kalkıp sahnede yaptığı şey-“
“anna dans etmeyi sevmez-“
“kim demiş? Ben bile kalktım..”
“kiminle?”
“owen.. kibarlık oluyor bunun adı jaden, zorlamak gibi olmasın ama..”

jaden önüne dönerken lonna iskemlesini geri iterek kalkar, eteğini toplayarak annanın arkasından tuvaletlere doğru giderken jaden elindeki bıçakla tabağındaki artıkları ittiriyordur..

SOUNDTRACK / Ella Fitzgerald - Not For Me

“anna-pardon geçebilir miyim? Anna..”

lonna tuvalette süslenen kızları geçerek kabinlerin kapılarını çalıyordu

“anna burada mısın?”

biraz sonra karşı sıradan bir kabinin kapısı açılır, lonna annayı görürken genç kız kaşları çatık, meymenetsiz bir ifadeyle muslukların tarafına gider, aynaya bakmadan ellerini yıkarken lonna yanına gelip duvara yaslanır

“jaden’a hayvanlık ettiğini söyledim..”
“söylemeseydin..”
“söylemesem anlamazdı..”
“anlamasın, böyle böyle öğrenecek..”

anna tek kullanımlık küçük havlulardan birini alıp ellerini kurular, sonra kirli kutuya elini uzatırken kapak açılır havlu içine atılınca tekrar kapanırken anna lonna’ya döner

“fazla kalabalık olduk..”
“istemezsen gideriz..”

anna gülümserken lonna da güler

“ne demek istediğini anladım, ama ne yapacaksın? Hepsi arkadaşlarınız..”
“geçen sene orta okulda sadece üçümüz vardık, alexa, ben ve jaden.. o zaman süper arkadaşlardık, bu sefer nedense uzaklaştığını görüyorum.. yaz tatillerinde hep böyle oluyor aslında, ama okula dönünce yine ben anna oluyorum, anlıyor musun? Şimdi ailesi de koca bir grup halinde gelince yapabileceğim bir şey kalmadı..”

lonna başını sallarken anna iç çekerek aynaya bakar

“kızmak da istemiyorum, sonuçta onlar ailesi-“
“alexa haricinde değil aslında..”
“hepsi öyle.. kanları olmasa bile ruhları bağlı hepsinin..”
“senin ne farkın var?”

anna bilmediğini söylüyorken canı sıkılmıştır işte

“evden çok uzakta olduğum içindir.. bir anda böyle binalar, kurallar.. her şey üst üste geldi-“
“bir de dansa kalkamadin..”

anna gülümser, lonna arkadaşının kolunu tutarak tuvaletten çıkarırken dans etmenin aslında o kadar da bir numarasının olmadığıı söylüyordur...

SOUNDTRACK / *Michael Bublé - Sway*

“aslında ayağına basacak gibiydim, ama çocuk prens tabii manevrası-ANNA DİKKAT!”

anna daha neye dikkat diyemeden üzerine karşı kapıdan çıkan bir çocuk çıkarken genç kız dengesini kaybeder, ama aynı anda tutulup duvara yapıştırılırken yutkunur, üzerine çıkan çocuğun kimliği duvarın şiddetiyle birleştiğinde anna gözleri büyüyerek nefesini tutar, karşıındaki 5. sınıf Martin masmavi gözleriyle ona bakıyorken lonna yerinde kazık yemiş gibi ikisine bakıyordur..

“pardon.. çok özür dilerim, gerçekten.. nasıl çıktığııma bakmadım..”

“oldukça atılgan bir çıkıştı gerçekten-“

Martin gülerken lonna’ya dönerek cevaplar

“daha çok panik çıkışıydı.. Martin, Pierce binasındanım..”

lonna bildiğini söylerken cevaplar

“lonna rosenthal.. gordon..”

martin gülümseyerek anna’ya döner

“anna, cohen..”

delikanlı tekrar özür dilerken incinip incinmediğini soruyordur, anna incinmekten bir hayli uzakken başını iki yana sallar ve iyi olduğunu söylerken birazdan karşıındaki *adamın* dans teklifini duyduğunda incinmemiş beyni yerinde döner, lonna’dan garip bir ses gelirken anna ve martin ona bakarlar, genç kız balıkla ilgili bir şeyler zırvalıyorken martin tekrar annaya döndüğünde lonna elini kolunu sallayarak kabul etmesini söylüyordur, anna olur derken martin gülümser, ikisi uzaklaşırken anna arkasına döner, lonna yumruklarını havaya kaldırırken arkadaşı dudaklarını ısıırıyordur, biraz sonra onların arkasından lonna masaya adeta koşarken melekler okulu cidden eğlenceli bir yerdir..

“az önce kim üzerimize düştü tahmin edin..”

jonathan müdür stevens diyorken lonna gözlerini devirir

“hayır.. *martin hudson*. Daha doğrusu anna’nın üzerine düştü..”

nedense bu cümleinin gidiş yönü jaden’in tam sağ kulağıyken genç kız pisti işaret eder

“şimdi de dans ediyorlar, genç *adamların* özürü böyle oluyormuş..”

herkes o tarafa dönerken pierce’lı martin anna’yı almış, güle konuşa dans ediyordur, jaden onları izliyorken lonna göz ucuyla delikanlıya bakıyordur...

“nefret ediyorum senden!”

nicole masaya gelen anna'nın üzerine adeta atlıyorken anna gülerek eski yerine oturuyordur, jaden ona bakıyorken anna ona bir şey söylemeden önüne döner, liv nasıldı diye soruyorken anna gülerek onun da bizim gibi bir çocuk olduğunu söylüyor, ama kimse inanmıyorken anna kısa saçlarını kulaklarının arkasına koymaya çalışarak gülümsüyordur..

“anna biraz yürüyelim mi?”

anna önündeki brownieyi çatallamış, ama lokması yarım kalmışken jaden'a döner

“tatlımı yedikten sonra yapamaz mıyız?”

“olur..o zaman yaparız..”

jaden tekrar önüne dönerken anna lokmasını ağzına atar, jaden'ın orada rahatsızlıktan kıvrandığını biliyorken bir tarafı acımasız bir zevk alıyordur, ama genç kız yine de çatalını bırakırken jaden'ın omzuna tutunarak ayağa kalkar

“biz biraz yürüyeceğiz..”

“dönecek misiniz?”

“bilmem, duruma bakınız.. siz takılın..”

anna iskemlesinden sıyrılırken jaden da hemen arkasından kalkar, ikisi restoranttan çıkarken alexa arkalarından bakıyordur, lonna'ya dönerken genç kız bilmediğini işaret eder, alexa gülümserken çilekli dondurmasından bir kaşık daha alıp sam'in anlattığı hikayeyi dinlemeye devam eder..

SOUNDTRACK / *Everybody Else - Button for Punishment*

Anna çimlere ayaklarını süre süre yürüyorken jaden da yanında, belki biraz arkasında, takip ediyordur. Anna onun konuşmayacağını anladığında başını o tarafa çevirir

“ben martin'le dans ederken üzüldün mü?”

“neden üzüleyim?”

“benim yeni arkadaşlarım oluyor, artık sana ihtiyacım kalmıyor diye..”

jaden yürümeyi bırakırken anna da durur, delikanlı çocukluk arkadaşına bakıyorken anna artık çocuk değil, gayet güzel ve alımlı bir genç kız olmuştur, hafif rüzgar üzerindeki ince elbisenin eteklerini dalgalandırırken jaden benliğini geri alarak sorar

“sen öyle mi hissediyorsun? Sana ihtiyacım yok gibi mi geliyor?”

“bilmiyorum..”

“hadi anna, gerçekten böyle düşünüyor olamazsın.. ben ne zaman seni ihmal ettim-“

“bütün yaz, dün, bugün, akşam, yemekte..”

jaden susarken anna iç çeker

“hiçbir zaman hep bana diyen bir insan olmadım, ama bugün nedense her şey bir anda çok battı jaden. Odaya gelip kapıyı çaldığım zaman sen açmadın, hareket bile etmedin.. jesse asıldığında hoşlanmadığımı bildiğin halde sesini çıkarmadın, ama nicole'le beraber çıkarken dönüp dönüp arkana baktın.. rose gayet bir başkasıyla gidebilirdi, sen sadece beni alabilirdin, benimle konuşabilirdin, günümün nasıl geçtiğini sorabilirdin, uçakta gidip jonathan'la oturmak yerine benim yanıma gelebilirdin..”

delikanlı kendini dipsiz bir çukura düşüyor gibi hissediyorken anna devam eder

“onlar sen olmadan da birbirlerine yetiyorlar, ama benim sadece jaden’ım var. o da beni bırakınca ben *gerçekten* yalnız kalıyorum.. onları sevme demiyorum, ama beni unutma.. ben kızdığımda anla, ben *ne yaptım* demek yerine beni dansa kaldır, gönlümü al.. büyüdükçe odunlaşan erkeklerden olma, lütfen.. masa’nın tanrılarında ya da gordonlarında, piercelarında çok özel olan bir şey yok ve onlar benim çocukluktan arkadaşım değiller..”

jaden başını sallıyorken anna daha fazla uzatmadan delikanlıya ilerler ve sımsıkı sarılırken jaden da onu tutuyordu, mırıldanır

“bu kadar dikkat ettiğini düşünmemiştim..”
“ben de..”

ikisi de hafifçe gülerken jaden hafifçe geri çekilir, arkadaşının şakağını öperek kolunun altına alırken restorana dönmek yerine bahçede yürümeye devam eder, anna itiraz etmiyorken jaden gününün nasıl geçtiğini sorduğunda gülümseyerek cevaplar..

“yorulduuuummm...”

liv yürümeye çalışırken owen genç kıızı tutarak destek olur, liv onun koluna sarılarak başını omzuna yaslarken faye de yanlarından geliyordu, genç kız oldukça huzurlu görünüyorken liv sorar

“yarın sabah 9’da ders için nasıl kalkacağız?”
“saat kuracağız..”
“ben kapatırım..”
“liv n’olur kapatma..”

liv gülerek rose’a bakarken genç kız o kapatırsa asla kalkıp kendinin bir daha kurmayacağını söylüyordu, liv o zaman yandık derken jonathan herkesin önüne geçmiş, geri geri yürüyorken yeni bir teklif getirir

“hepinizi ben uyandırırım..”
“sen diğerlerinin binasına giremiyorsun..”

jonathan duncan’ın hatırlatmasıyla yüzünü buruştururken alexa gel bizi uyandır diyor, cora da gülümserken concon önüne dönerek uyanmamaya karar verdiğini söyler, herkes gülerken lonna o zaman sevgilini nasıl göreceksin dediğinde jonathan bu sefer de uyumamaya karar vermiştir, tekrar onlara dönüp ışıklı restoranı izleyerek geri geri yürümeye devam eder..

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Freak Out

“alexa.. alexa hadi uyan.. alexaaa.. ALEXA!”

alexa cora’nın bağırışıyla yerinden fırlarken saçları suratına yapışır, iki eliyle sarı telleri yüzünden çekiyorken yutkunur

“ödümü patlattın..”
“yarım saattir 7 kere gelip gittim, hadi kalk artık..”
“kalktım tamam, saat kaç?”
“yedi buçuk.. daha giyinip kahvaltıya gideceğiz..”

alexa üflerken dünkü neşeli kız şimdi lanetin önde gidenidir, kamburu çıkmış bir şekilde banyoya giderken cora gardroptan üniformasını çıkartıyordur..

“owen, sam, uyanın!”
“liv, rose, saat çalıyor hadi!”

anna ve lonna sabahın köründe uyanmış, zaman farkı ilk gün için işlerine yaramışken birazdan 26 ve 27 numaranın kapıları açılıp çoktan gülümseyen yüzleri karşılarında gördüklerinde anna erkeklerin, lonna kızların odasına girerek uyandırma operasyonuna başlar..

“midem bulanıyor benim veronica..”

nicole banyodan çıkıyorken suratı sapsarıdır, veronica kravatını bırakıp arkadaşına ilerlerken nicole yatağa oturur

“bütün gece uyuyamadım zaten, lupiter’le burasının zamanı çok farklı..”

genç kız ağzındaki acı tada yüzünü buruşturuyorken veronica onun yanına oturur

“bir şeyler atıştırırsan geçer belki, şöyle koca bir bardak portakal suyu, serin serin..”

nicole olabilir diyorken veronica gülümseyerek kalkar, gardroptan nicole’ün üniformasını çıkartıyorken konuşur

“hem ilk gün heyecanından da olmuş olabilir, benim de başım ağrıyordu biraz, sonra sen kalkınca geçti..”

nicole gülümserken arkadaşının elinden askıyı alır, veronica pencereleri açıyorken güneşi her zaman erken doğan gezegende kuşlar cıvıldıyordu..

“günaydın..”

“günaydın..”

eliza ve faye gülümseyerek banyoda yerlerini değiştirirken faye yatağını toplamaya başlıyordur, eliza yüzünü yıkıyorken faye pencereleri açar, eliza içeri dönüp gardrobu açıyorken üniformasını çıkarır, askı elindeyken yatağını gördüğünde kaşlarını çatır, faye genç kızın elinden askıyı alıp kendi yatağına koyarken eliza yorganı havalandırır, faye de gardroptan kendi askısını çekerken eliza yatağın örtüsünü sererek keera’ya günaydın diyordur...

“kızlar..”

jonathan ve duncan alexa’yla cora’yı merdivenlerde görürken gülümser, kızlar onlara günaydın diyerek öne düşerken ilk katın geniş koridorlarından yürüyerek bahçeye çıkıyorlardır..

“kalk geç kaldık-kalk!”

jaden jessenin yorganını çekip yere atarken kendisi banyoya girer, jesse yorganı boşvermiş, yastığına biraz daha sarılarak uyurken jaden sifonu çeker, sonra hızla elini yüzünü yıkayıp banyodan çıkarken jesse’nin hala uyuduğu gördüğünde yatağın başını tutup sallar, titreyen yatakta uyuyan jesse yastığı alıp kafasına kapatırken jaden sırtır

“kalk hadi, bu saatten sonra uyuduğun uyku da fayda etmez..”

jesse yastığının altından homurdanıyorken olduğu yerde dönerek kendini yere bırakır, sonra sürünerek banyoya giderken jaden askıdan gömleğini alıyordur, pantolonu da oralarda bir yerdeyken delikanlı kafasını dolaba sokarak aramaya devam eder..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - One Step at a Time

“bizimkileri görebiliyor musun?”

faye etrafına bakıyorken eliza biraz daha ilerleyerek masaların arasından etrafı gözlüyordur, dün akşamki şıklık şimdi yerini ferah bir rahatlığa bırakmışken beyaz örtülü masalarda gece elbiseleri değil üniformalı öğrenciler oturuyordur, tabaklar zamazingo değil, rengarenk omletlerle doluyken kadehlerin yerini bardaklar almış, çay ve kahve kokuları her yerdeyken eliza bir şey bulamamış olarak faye’in yanına döner

“gelmemişler galiba-“

“geldik, en azından michioular geldi.. birinci başkanla ikinci başkan, bak nasıl uygun!”

jonathan faye’in yanağını öper, eliza’yı da alıp açık büfe tarafına giderken duncan faye’e gülümseyerek günaydın diyor, birazdan 3. başkan gordonlar ve 4. başkan pierceların binasından kurbağalar kahvaltıya teşrif ederken jesse esneyerek sadece kahveyle beslenmek istiyordur..

“ders programları çıksın..”

kağıtlar haşır huşur masaya konulurken sam ucu çaya giren kağıdı peçeteyle siler, herkes kendi programını okuyorken bu sefer iki masa halindelerdir, jonathan arkadaki masadan geriye yaslanır

“hepimizi B’deyiz değil mi? bir yamukluk olmasın..”

owen başını sallarken ilk derslerinin rehberlik olduğunu görünce sınıf öğretmenlerinin ismine de bakar

“natalie lingrad, davranış profesörü aynı zamanda sınıf öğretmenimizmiş..”

arka masadan bir yandık duyulurken owen gülümser

“güzel aslında, en iyi şekilde yararlanmış olacağız..”

“ama sürekli tetikte olacağız, elimiz kolumuz nerede olursa sınıfın da eli kolu orada olmuş gibi bir şey olacak..”

“hepiniz prensessiniz, sizin için çok kolay olacak..”

liv’le beraber bütün kızlar gülümserken owen dersleri incelemeye devam ediyordur, sam SKAP’ı işaret ediyorken aşmış profesör lenshaw’ın bu kadar şeyi nasıl bildiği ve aslında kaç yaşında olduğu soruları ortalıkta dönmeye başlıyordur..

“Pazartesi canımı çıkartıyor, derslere bak..”

jonathan yerinden kalkıp programı iki masanın önünde de yorumlamaya başlar

“davranışla önce kazık gibi duracaksın, sonra matematik gelecek beynin hoplayacak, ama yetmez az önce kazık gibi durmuştun şimdi o halde konuşup yazmayı öğreniyorsun diksiyon ve yazım teknikleriyle, onları öğrendin mi? haydi kalk gidelim evren bilgisi alalım, gerçi bak bunu biz güzel yaparız luplex tayfası.. bizim kadar dolaşan yok pek..”

herkes aynı fikirde olurken jonathan devam eder
“sonra da eski tarih geliyor, aramızda bir geçmişten gelen olsaydı..”
“melanie burada olsaydı ona sorardık..”

faye doğru diyorken alexa liv’e sorar

“en son neredeydi?”
“1985’ten gelmişti, bir hafta kaldı sonra tekrar oraya döndü..”

luplex dışından olanlar ne olduğunu anlamıyorken liv ortaya açıklar

“melanie bizim zaman gezgini ablamız..”

anlayan sesler duyulurken jaden sınav zamanı gelince transa falan geçip melanie’yi çağırırız diyordur, anna gülerken konuşur

“belki gelecekte söylemişizdir, zor bir zamanda gelip yardım edecektir..”

herkes bunun üzerine daha da bir umutlanırken anna portakal suyunu içerek diğer günlere de göz atıyordur..

“saat kaç?”
“8:45.”

Jonathan ellerini birbirine sürterken ayağa kalkar, onunla beraber diğerleri de kalkıyorken owen çantasından çıkardığı defter ve kağıtları topluyordur. Sam çayının son yudumunu da içerken fincanı bırakır, faye ve kızlar önden gidiyorken jaden anna’nın arkasındadır, genç kız yürüyorken yanındaki lonna sol taraftaki masayı işaret eder, anna başını çevirip martin’i ve arkadaşlarını gördüğünde gülümser, delikanlı da biraz sonra onunla göz göze gelirken anna hafifçe ona el sallar, delikanlı da gülümseyerek başıyla selam verirken anna göğsüne yasladığı dosyasına sarılarak yürümeye devam eder, jaden hala onu takip ediyorken arkasını dönüp pierce’lının oturduğu masaya bakar, sonra önüne dönerken ilk derslerin başlamasına dakikalar kalmıştır..

“yuh! Bizim saray kadar sınıf..”

jonathan ilerliyorken alexa da başını kaldırıp yüksek tavanlı sınıfı inceliyordur, faye onun yanından geçerken jonathan’a o *yuh*lardan kurtulması gerektiğini söyler, delikanlı omzunu silkerken B sınıfının dört renkten öğrencileri yerlerini bularak melekler okulundaki ilk dersleri için yerleşiyordur..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

Sınıf yerleşmeye devam ediyorken kapılar açılır, etekleri uçuşan uçuk sarı bir elbise giymiş, kahverengi saçları dalga dalga dimdik sırtından dökülen profesör natalie lingrad içeri giriyorken güzel yüzünde kibar bir gülümseme vardır, ellerini hafifçe kaldırarak ayaktakilerden oturmalarını rica eder, herkes olduğu yere otururken miss natalie sınıfına bakarak gülümser

“merhaba çocuklar, umarım sabahınız iyi başlamıştır..”

kafalar sallanırken daha kelimelerle cevap verecek kadar tanıdıklık ya da cesaret gelmemiştir, miss natalie gülümseyerek yavaş adımlarla olduğu yerde yürüyorken konuşuyordu

“benim adım natalie lingrad, miss natalie ya da miss lingrad olarak seslenebilirsiniz. Bu sene ve siz mezun olana kadar geçecek olan gelecek 4 senede sınıf öğretmeniniz ben olacağım..”

“bu ilk dersimiz olduğu için eğer sorularınız varsa onlardan bahsedelim..”

miss natalie öğrencilerine bakıyorken hafifçe başını sallar

“evet, sorusu olan? Daha hiçbir şey anlatmadım, mutlaka bir sorunuz olmalı..”

kimseden ses çıkmıyorken genç kadın gülümser

“pekala, hepinizin ilk günden ortaya çıkmak istememenizi anlayışla karşılıyorum.. dün sabah hepiniz binalarınızın başkanlarıyla kısa bir toplantı gerçekleştirdiniz ve yaşam kurallarını biliyorsunuz, değil mi?”

kafalar sallanırken miss natalie güzel diyerek devam eder

“kurallar bu sabah itibariyle uygulamaya girdi çocuklar, bina arası geçişler size anlatılan kurallara göre işleyecek, bunların hepsine saygılı olacağınızdan hiç şüphem yok. Bilmenizi isterim ki bundan sonra 1-B sınıfı olarak bireysel yaptığınız her şey hem sınıfınızın, hem de ait olduğunuz bina’nın altına atılan birer imza olacak. Her başarınız bütün arkadaşlarınızı gururlandırırken her hatanız hepimiz için üzüntü verici olacak.. kararlarınızı verirken bunu da düşünerek vermenizi istiyorum.. her ne kadar bireysellik duygusunu aşılama özen gösteren bir okul olsak da bazen bireysellik bencillik terimleriyle karışıyor olabilir. Asla ve *asla* kendinize yapılmasını istemeyeceğiniz bir şeyi başkasına ne yapın, ne de yaptırın. Bu cümle bu seneki yaşam kuralınız olarak akıllarınızda yer etsin, anlaştık mı?”

kafalar yine sallanırken miss natalie gülümser

“bir ikinci değinmek istediğim husus da davranış dersleri. Bildiğiniz gibi ben sınıf öğretmeniniz olmakla beraber aynı zaman davranış profesörünüzüm, bu yüzden iki kat denetim altında olduğunuzu bilmenizi isterim. Benim öğrencilerim olarak bütün okulda hepinizden kusursuz duruş ve davranışlar bekliyorum...”

“Kırıcı kelimeler, şaka yoluyla bile olsa, arkadaşlar arasında kullanılmamalı. Odanızda, bahçede, yemekte, derste, her yerde etrafınızdakilere karşı da bir sorumluluk taşıdığınızı unutmadan hareket etmenizi bekliyorum. HEPİNİZ çok değerli öğrenciler, çok akıllı gençlersiniz. Melekler okulunda, şu anda bu sıralarda oturuyor olmanız da bunun bir kanıtı olmalı. Sizinle gurur duyan ailelerinizi ve etrafınızdaki arkadaşlarınızı hayal kırıklığına uğratmak istemezsiniz, değil mi?”

miss lingrad’ın yumuşak sesiyle sorulan bütün sorular olumlu cevap alıyorken genç kadın inci dişleri parlayarak gülümser

“bu konuda anlaştığımıza göre hepinizin hoşuna gideceğini düşündüğüm bir haber de vermek istiyorum. Bu dersten sonra rehberlik derslerine gelmeniz mecburi değil, fakat ben her Pazartesi mutlaka burada olacağım, herhangi bir sorunuz olduğunda, ya da sadece konuşmak isterseniz bile beni burada bulabilirsiniz. Bunun sadece Pazartesi olmasına da gerek yok, günün 24 saati yaşadığınız her problemde bana gelmek için tereddüt etmeyin lütfen. Bina başkanlarınız ve sınıf öğretmeniniz olarak ben, her zaman sorularınızı cevaplamak ve size destek olmak için buradayız..”

sınıfta gülen yüzler artmışken miss lingrad ellerini önünde birleştirerek derin bir nefes alır

“ikinci dersinize girmeden önce biraz sohbet edelim istiyorum, matematiğe böyle uykulu gözlerle girmeniz pek iyi olmaz..”

sınıftan ilk gülüşmeler yükselirken genç kadın da hafifçe gülerek devam eder

“hepiniz evrenin başka köşelerinden gelmiş gençlersiniz, öğretmenlerinizi olduğu kadar birbirinizi de tanımanızı isterim.. mesela şu taraftan başlayalım..”

miss natalie sol tarafta üçüncü sırada oturan sarışın bir kıızı işaret ederken pierce üniforması içinde olan kız gülümseyerek profesöre bakıyordur, miss natalie konuşur

“lütfen ismini ve geldiğin yeri söyleyerek bizlere kendini tanıtır mısın?”

kız *tabii*, *miss lingrad* diyerek söze girerken ismini ve geldiği yeri söyledikten sonra miss lingrad’ın küçük sorularıyla sohbet devam eder..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - One Step at a Time

“ne kadar tatlı bir kadın, tanırım! Gözleri nasıl parlıyor, nasıl dimdik, zarif..”

liv bulutların üstünde yürüyormuş gibi ilerliyorken yanındaki rose gülümsüyordur, ikisi beraber kitaplarını almış, dersten önce odalarına uğramayı umuyorken liv bir an kollarındaki dengeyi tutturamaz, kitapları hafifçe zıplatmaya çalışırken hepsi beraber önüne düştüğünde genç kız feryat ederek geri çekilir ve ayaklarını ezilmekten kurtarıırken birazdan belinden biri ona sarıldığında bir de ona bağırır, jonathan gülüyorken liv ona döner ve vuracakken sonra anda vazgeçerek sarılır

“ödümü patlattın!”

jonathan tamam geçti diyorken rose gülüyor, kitapları toplamaya kimsenin niyeti yokken ikinci derse kadar üçü de çimlere çöküyordur, liv jonathan’ın elini tutarken gülümser

“dikkatini çektiyse vurmadım..”

“çekti, çekmez mi? öyle bir sarıldın ki..”

“her zaman sarılısam fena mı olur? Sevgi işte, şiddet yok..”

jonathan kollarını açarken liv gülerek tekrar delikanlıya sarılır, rose onları kendi hallerine bırakarak kitaplara göz gezdirmeye başlar..

---

eliza çimlerde oturmuş, yüzünü güneşe kaldırmışken yanında owen, sam ve faye vardır, sam kitaplarını karıştırıyorken eliza başını indirip etrafına bakar, ders arasında herkes bir yerlerde takılıyorken eliza esneyerek önündeki faye ve owen’a bakar, delikanlı ellerini çimlere dayamış, hafifçe geriye yaslanmışken faye onun yanında oturuyor, bembeyaz gömleği sarı saçlarıyla birlikte parlıyorken bacaklarını dizlerinden kırmış, yan oturuyordur, ikisi mırıl mırıl bir şeyler konuşuyorken owen genç kızın saçlarını hafifçe kulağının arkasına atar, faye lafını kesmiyorken owen onun söylediği şeye başını sallar, eliza ikisinin beraber olduklarında dışarda dönenlerin nasıl bir anda kesildiğini yeni yeni fark ediyorken sam’e döner

“bu ikisi arkadaş mı, sevgili mi?”

“kim-“

sam faye ve owen’ın tarafına bakarken gülümser

“bilmem..”

delikanlı onlara bakıyorken eliza onun elindeki karanlık sanatlar kitabına eğilmiştir, bir yeri işaret ederken sam başını eğerek oraya bakar, ikisi bu sefer onun üzerinde konuşuyorken faye owen’ın söylediği bir şeye gülüyordur, başını eğip delikanlının göğsüne elini koyarken owen da gülerek anlatmaya devam ediyordur..

“alexa nerede?”

“odaya çıktı..”

jaden bahçedeki bankların birine sıradaki dersin kitabını koyarak ayağını içeri atarken anna kendi eşyalarını biraz toplar, kulağındaki kulaklığı da çıkarıp boynundan sarkıtırken jaden onun ne yaptığına bakıyordur, sorar

“neden yalnızsın?”

“isteyerek olmadı, herkesin işleri var.. jesse miss stevens’in yanına gitti mi?”

jaden başını sallarken genç kızın açık olan kitaplarını kapatıyordur, anna gülümserken jaden onun kulaklıklarından birini alıp kendi kulağına takar, çalan şarkıyla hareket etmeye başlarken anna gülüyordur, o da diğer kulaklığı takıp sırtını jaden’a döner ve delikanlının göğsüne yaslar, başını da onun omuzuna yaslar, güneş ikisinin de yüzüne vuruyorken ikisi de kulaklarındaki ritme yaylanarak gözlerini kapatırlar..

---

4 ders saati sonra...

“ben bu eski tarihten kalacağım, anlaşıldı..”

jonathan kitabı defteri bir yere atıyorken duncan odanın kapısını kapatıyordur

“o kadar kolay dersten kalınmaz..”

“öyle bir kalırım ki aklın şaşar..”

duncan gülümserken jonathan kendini yüz üstü yatağa atar, duncan kravatını çözüyorken jonathan üzerini çıkarma ihtiyacı bile hissetmiyordur, duncan onun rahatlığına bakar, sonra elindeki kravata bakarken bir de yatağına bakar, jonathan’ın yumuş yumuş çarşaflarının yanında duncan’ın jilet gibi yatak örtüsü kız gibi duruyorken delikanlı yanağının içini kemirerek kravata yere bırakır, sonra kendini yatağa atarken jonathan güler

“o kadar düşündün ki ayakta uyuyakaldın sandım..”

duncan gülüyorken ellerini başının altında birleştirir, rahat bir nefes alarak gözlerini kapatırken yemeğe daha üç saat vardır, o zamana kadar kalkıp ortalığı toplayabileceğini, çabuk bir duş alıp giyinebilecek kadar zamanı olduğunu düşünürken birazdan günün yorgunluğu çok tatlı bir uykuyla onu sardığında delikanlının aklı da, içinde bulunduğu oda da susar..

“oscar neredesin?”

rose odada oscar’ı arıyorken liv de eğilip yatakların altına bakıyordur, kendi örtüsünü kaldırıp aşağı baktığında beyaz kedinin orada olduğunu görür, gülümserken örtüyü iyice yoldan çekerek kalkar, oscar da örtünün kalkmasıyla tıpış tıpış dışarı çıkarken rose ufaklığı ellerine alıp havaya kaldırır

“kaçtın diye ödüm koptu, yaramaz seni!”

oscar miyavtlarken cam kutusundaki kurbağa da vraklıyordur, liv onun da kapağını açıp hayvanı özgür bırakırken minnacık kurbağa genç kızın eline zıplar, liv onu kafasına koyarak kravatını çözüyorken rose gülmeye başlar, liv ona dönüp ne olduğunu sorarken kravatı elindedir, rose ona bakarak şiddetle gülüyorken liv anlamıyordur, nedir bu kadar komik olan-

“kafanda-kafanda kurbağa var- bir de o kadar normal ki, kurbağayı kafana koyup soyunuyorsun-”

rose kafasını işaret ederek gülmekten iki büklüm olurken liv de onun gülüşüne gülmeye başlar, kapının önündeki boy aynasına gidip kendi haline bakarken kurbağa kendi kendini gördüğünde vraklar, liv onun vraklamasıyla daha da kopuyorken iki kız içlerinden geldiği gibi, gözlerinden yaşlar gelene kadar gülüyordur...

---

yemek saatinde herkes restoranın girişinde toplanmak için sözleşmiş, teker teker bütün binalardan katılım gerçekleşiyorken en sonra jonathan ve duncan geldiğinde nüfus tamamlanır, owen ve jaden’ın önderliğinde içeri girilirken dün akşamki garson gülümseyerek yanlarına yaklaşır

“yine aynı masayı mı istersiniz senor lysander?”

owen cevap vermeden önce şöyle bir arkadakilere bakar, herkes bu akşam ve sonrasında iki masa olunması için anlaşmıştır, owen herkesin başını sallamasıyla garsona döner

“iki 8 kişilik masa istiyoruz..”

“bundan sonra hep böyle mi olacak senor?”

“evet, oreon masaları diyebiliriz..”

garson gülümserken başını sallar

“beni takip edin lütfen..”

kurbağalar gülümseyerek yürüyorken dolu olan masalardan sohbetler ve keyifli gülüşler yükseliyordur..

---

pencerenin hemen yanındaki iki yuvarlak masa bundan sonra oreon masaları olarak biliniyorken owen kendi oturduğu masada suyu dolduruluyorken eliza ve faye’e döner

“matematiğe baktınız mı?”

“ben bir kere okudum, ama daha oturmadı..”

eliza ben iki sayfaya *baktım* diyordur

“keera benden daha çok anlamıştır..”

“şu keerayla biz de tanışsak?”

eliza suyunu içerken jaden’a bakıyordur, bardağı tekrar masaya koyarken hafifçe gülümser

“keera’ya sormam gerek. Fazla konuşur, ama utangaçtır..”

“kız mı erkek mi?”

eliza cevap vermeden önce herkesin yüzünü şöyle bir inceler, kızların erkek olduğunu umduğundan eminken bardağıyla oynayarak cevaplar

“erkek..”

“çıplakken seni görüyor mu?”

“oturup izlediğini sanmıyorum, banyoda ya da tuvalette sesini duymuyorum.. normal zamanlarda bana orada olduğunu belli eder..”

eliza havayı işaret eder

“buradaymış mesela, ve hayır izlemiyormuş. Sağol keera..”

keera bir şey değil derken eliza gülümser, masadakiler hala havada bir yerlere bakarak keera’yı görmeyi umuyorken çabaları sonuçsuz kalır..

“sadece uyarı verdi. Bir daha yapmamamı rica etti, hem benim hem de diğer arkadaşlarım için tehlikeli olabilirmiş, okulda her güç için özel bir kalkan yaratmaya kalkarlarsa denge bozulmuş, o yüzden dikkat etmemiz gerekiyormuş..”

jesse ilk müdür macereasını anlatıyorken ikinci masa ilgiyle dinliyordur, jonathan sorar

“melek kanatlarını saklıyor musun?”

“sakladığımı sanıyordum, ama yok olmuş. Eriyip gidiyor herhalde..”

“tekrar tekrar kullanıyorlardır..”

nicole gülüyorken gerçekten de tekrar kullanıma ihtiyacı olan bir okulda olduklarını alaylı bir şekilde hatırlatır, lonna menüye göz gezdiriyorken mırıldanır

“orası hiç belli olmaz. Her güç için ayrı kalkan açmak dengeyi bozuyorsa sürekli o kanatlardan yaratmak da gereksiz güç akımı yaratıyor olabilir..”

lonna başını kaldırdığında herkesin dik dik ona baktığını görünce gözlerini devirir

“ansiklopedik bilgi vermedim, mantık yürüttüm. Yakında siz de başlarsınız..”

“matematiği de yalayıp yutmuşsundur sen..”

lonna jonathan’a bakıp *evet, ikinci seneyi de okudum* diyorken diğerleri güler, jonathan ondan her şeyi bekliyorken lonna menünün arkasıyla onu dürttüğünde delikanlı da sırtır..

“bir gün sipariş verirken zamanzingo diyeceğim gerçekten, aklıma taktınız..”

herkes rose’un açık kalplığıne gülümsüyorken genç kız *ama öyle!* diyordur, sam de aynı şekilde düşünüyor, peçetesini açıp kucağına koyarken gülümser

“ben bir keresinde tamamen rezalet bir şey ısmarlamıştım, hatta o kadar eski değil, bu yaz.. tatilde kaldığımız otelde bir kız vardı..”

herkes daha bir ilgiyle dinlerken sam tabağın iki yanındaki çatal bıçakla oynayarak anlatıyordur

“diğer arkadaşların gaza getirmesiyle kızı eski fransız restoranına götürdüm, ama ben fransızcanın Fsini anlamam, o kadar eski dilleri ancak çok büyük okullarda okutuyorlar.. her neyse, oturduk, menüler geldi.. buraya kadar her şey güzel, ama menüyü açmamla beynimin büzüşmesi bir oldu..”

herkes gülüyorken sam sanki o andaymış gibi elinde hayali bir menü açar

“sağa bakıyorum fransızca, sola bakıyorum fransızca, normalde ortak evren dilinde bir çevirisi olur, ama yok.. buraya hem çuvalla para veriyorsun hem de anlamıyorsun..”

“tabii sen bozuntuya vermiyorsun..”

sam jaden’a evet diyerek devam eder

“sanki annemin karnından fransız çıkmışım gibi menüye baktım, göz ucuyla da kızı izliyorum, o gayet rahat..”

“o biliyor muymuş?”

sam liv’e başını sallarken genç kız gülerek yüzünü buruşturur, delikanlı devam eder

“garson gelince ben numarasını söyleyerek siparişimi verdim, salak kafam neden kızın söylediği şeyin aynısını almadım bilmiyorum.. *emin misin* diye de sordu, ben gayet her şeyi kontrol altında tutar bir tavırla *tabii* dedim, garson sesini çıkarmadan gitti.. 15 dakika sonra önüme bir tabak geldi, hala kabuslarımdadır, oradan buradan antenler çıkıyor, kol mu bacak mı anlamadığım uzunlu bir hayvanı öldürüp önüme koydular..”

masaki herkes kopuyorken sam kolları ve bacakları gösteriyordur, faye *yazık sana* diyerek delikanlının omzunu sıkıyorken sam başını silkeleyerek o kötü anı unutmaya çalışıyordur..

---

yemekler bittikten sonra oreon masaları ayaklanıyorken alexa herkese tekrar hatırlatır

“giriş izinlerini unutmayın, herkes diğer binadakileri girişte onaylatacak, sonra 1 ay rahatız..”
“binalarınızı yakıp yıkacağım!”

jonathan şeytani amaçlarını ilan ediyorken cora gülerek onu takip ediyor, alexa da onların arkasından gidiyorken herkes birer ikişer çıkıyor, ama her nedense owen ve jaden uzun yolları seçerek milleti çıkışa götürüyordur..

---

faye ve eliza geri kalan 14 kişiyi yedili olarak paylaşmış, teker teker sisteme giriyorken eliza boynunu gererek elini holograma basar, giriş onaylandıktan sonra faye’e döner

“sinclair binasında bir olay çıkarsa ilk bize gelecekler, ordu soktuk resmen..”

faye gülerek elini basıyorken işi bitince döner

“hepsi denemek için bu akşam buraya gelecek..”

“matematik yalan oldu..”

“yarın ilk ders iksir, büyük sınıflar bir şeyler okumadan gitmeyin demişlerdi..”

“deli adamın dersi o, değil mi?”

“kapıyı patlatan, evet..”

eliza kalkanlarla gitmeyi teklif ederken faye olabilir diyerek girişlere onay vermek için uzayan iki sıranın arasından odalar tarafına doğru yürüyordur..

“bu sinclair daha torpilli bir bina, demedi demeyin..”

jonathan michioularla beraber giriyorken bordo ve siyah her yerde etraflarındadır, cora merdivenlerden çıkıyorken duvara asılı yazıları da okuyordur, alexa duncan’la beraber arkadan takip ediyorken arkadan giren pierce takımı da koşarak onlara katılıyordur, nicole etrafına bakıyorken konuşur

“owen ve gordonlar orkestrası orada kamp kurmuştur..”

kimseden aksi bir görüş gelmiyorken dördüncü kata kadar daha çok yolları vardır, ortalığı ilk gün heyecanından sonra daha bir alıcı gözüyle inceleyerek yürümeye devam ederler..

---

büyük grup tek bir odaya sığmayacaklarını anlayınca kalkıp ortak odaya gelmiş, devasa sinclair odasında her köşede bir grup oturuyorken kurbağalar da ortadaki bir grup koltuk ve yastığı sahiplenmiş, kitaplar orada burada duruyorken cora raflardan bir tane battaniye alarak omuzlarına sarar, sonra gelip yerine otururken saati sorar, duncan hemen koluna bakıp cevaplar

“11:15, 45 dakikamız kalmış..”

“ben burada yatacağım, mis gibi, havadar..”

“ortak odalarda uyumaya izin verildiğini sanmıyorum jonathan..”

concon *ben sana küsersem nerede yatacağım* diye soruyorken duncan gülerek bilmediğini söyler, lonna neden duncan’ı kovmuyorsun diye sorarken anna oda arkadaşına döner

“ha sen bana küstüğünde ben odadan kovulacağım..”

“kim diğerinin kalbini kırmışsa o gider..”

“kavga ediyoruz, nasıl bileceğiz?”

“özür dileseniz de kurtulsak?”

herkes eliza’ya dönerken genç kız ellerini açar

“neden kavga ediyorsunuz zaten-“

“en şiddetli seni bilirdik, barışçıl çıktın..”

eliza bilmiş bilmiş gülümser

“sinclair’im ben, her şey olabilirim..”

“ama en önce bir efsane olacaksın, ismin göklere yazılacak aynen böyle..”

jonathan havaya *eliza* yazıyorken genç kız gülümser, diğerleri sen ne olacaksın jonathan dediklerinde delikanlı hayali bir yayı gererek okunu hedefler

“cupid olacağım ben..”

“zaten bir cupid var sanıyordum..”

“tanrılar dersinde sorarız, hocam biz cupid olmak için ne yapsak güzel olur derim..”

cora gülerken demezsen michiou değilsin diyordur, owen genç kızı concon’u gaza getirmemesi için uyarıyorken artık çok geçtir, jonathan sonunda ne kazanacağını soruyorken cora başını iki yana sallar

“kazanmayacaksın tamam vazgeçtim-“

“aaaa olmaz, bir öpücük alırım-“

“jonathan!”

alexa delikanlıyı ittirişyorken jonathan kendini yere atıyor, cora sarı buklelerini kulağının arkasına atarak gülümsüyordur..

SOUNDTRACK / John Williams - Potions

Ertesi gün kurbağalar tam takım uyanmış, kapıyı patlatan adamın dersine gitmek için yollarını bulmaya çalışıyorken o nadide yol yer altında mahzenden bozma bir zindana gidiyordur.

En önden yürüyen jaden ve owen etraflarına bakarak yüksek duvarların en ucundaki küçük pencerelerin içeri saldığı ışığa bakıyorken onların arkasındaki alexa jaden'in süveterini çekiştirerek yanına sokulur ve sorar

"haftada kaç tane iksir dersimiz vardı?"

"bir.. tanrıya şükür.."

alexa başını sallarken herkes sınıfta yerlerini belirliyor, kapıya yakın sıralar hiç rağbet görmüyorken ayaktaki son öğrenci de bir köşeye oturduğunda açık kapıdan içeri siyah bir rüzgar girer

"herkes yerlerine! Ayakta kimse kalmasin, yine mi birinci sınıfsınız, *kusursuz*."

İksir profesörü 'kapı patlatan' Robert Cudrow bir hışımla sınıfa girmiş, şöyle bir öğrencilere bakıp kükreyerek sınıfın içinde ayrıca başka bir odaya girmişken herkes oturduğu yere yapışmış bir şekilde birbirine bakıyordur..

"ne yapıyor?"

duncan bilmediğini fısıldarken jonathan gözlerini kısarak profesörün henüz dışarı çıkmadığı odasına bakıyordur. içerde sürekli bir şeyler devrilip düşüyorken eliza kaşlarını kaldırarak arkasını döner

"bu adam bizi öldürür-"

"kimseyi öldürmem merak etmeyin."

Eliza irkilerek önüne dönerken profesör cudrow küçük bir iksir şişesiyle dönmüştür, arkasındaki sürgülü tahtayı çeker aşağı indirir, küçük küçük destan gibi bir sürü yazı ortaya çıkarken herkes defterlerini açıp kalemleri çıkartmaya başlamıştır, profesör konuşur

"Robert Cudrow. İksir profesörünüzüm. Sınıf neden böyle bir kara delik diye soracak olursanız cevabım açık: aranızdan herhangi birisi ölüme sebebiyet verecek bir davranışta bulunursa en az hasarı burada alırsınız.."

kağıt ve kalem sesleri bir an dururken profesör aldırıyordu, devam eder

"tahtadaki her şeyi not alın. Kazanlarınızdan ve verilen setlerin sağlamlığından siz sorumlusunuz.

"*Tüpüm çatladı*", "*kazanım delindi*" mazaretleriyle bana gelenleri süt ve kurabiyeyle karşılamayacağım. Şişe, maşa, tıpa, mandal, cımbız, tüp-bütün temel kavramları bir dahaki derste okuyarak öğrenmiş olduğunuzu varsayacağım. Aranızdan herhangi bir teklerse öküz gözü suyu içiririm, onun da ne olduğunu okuldaki devasa kütphanedeki kitapları okuyarak öğrenirsiniz."

Jonathan dehşetle söylenenleri dinliyorken yutkunur, öküzü, gözünü ve o gözün suyunu hayal ederken daha yeni kahvaltı almış midesi kıvrınmaya başlamıştır, delikanlı hafifçe yüzünü buruştururken profesör elindeki küçük şişeyi kaldırır

"herkes bundan birer damla içecek, sene boyunca kullanacağımız malzemeler alerjisi olan var mı anlayacağız-"

profesör sınıf listesinin bulunduğu dosyayı açıp masaya fırlatırken masaya yakın sıradakiler başlarını refleksle geri çekerler, cudrow bakışlarını onlara saplarken konuşur

"alerji merasiminden önce kimlerin kendilerine ait iksir setleri var öğrenmek istiyorum, eller!"

koca sınıfta sadece 2 tane el kalkarken profesör dudaklarını birbirine bastırarak çok da keyifli olmayan bir yüz ifadesi takınmıştır. Kalkan eller yavaşça inerken sam yanında elini indiren eliza'ya bakar

“iksir mi yapıyorsun?”
“annem çok meraklıdır o öğretmişti-“
“sessizlik!”

sam ve eliza derhal duruşlarını düzelterek önlerine dönerken profesör sınıf listesine bakıyordur, iksir şişesini tutarak ilk ismi okur

“nicole Lysander..”

---

nicole titreyen yeşil bakışlarla profesörün karanlık gözlerine bakıyorken ağzını açar, ne olduğunu belli olmayan iksirden bir damla diline damlarken genç kız yutkunur, herkes sessizce bekliyorken nicole ağzını hafifçe şapırdatır

“kötü değil..”
“damak tadınıza hitap etmek büyük şeref miss Lysander..”

nicole hafifçe gülümserken profesör cudrow sertçe sıraları işaret eder
“oturun.”

Nicole’ün gülümsemesi anında silinir ve genç kız hızlı adımlarla sırasına dönerken profesör *faye calis*’i çağırıyordur. Sarışın kız sakince yerinden kalkar, profesörün yanına gidip ağzını açarken iksirin ilk damlası diline düştüğünde yüzünü buruşturur, hızla yutkunarak tekrar ağzını açarken dili yanıyordur

“acı!”
“acıyı tanımlayın miss calis.”
“bilmiyorum profesör, acı-bir şişe acı sos yutmuş kadar acı-”

faye elini ağzına doğru sallayarak acı nefesini hızla dışarı üflüyorken profesör *hmmlar*
“soğuk bir acı mı, sıcak mı?”

faye kaşlarını çatarken bir an düşünür
“soğuk?”
“soğuksa soğuktur miss calis-“
“soğuk, profesör”

cudrow başını sallar, faye’in isminin yanına alerjisi olduğu malzemeyi yazarken konuşur
“kaktüs dikenini kullanmadan önce bana danışın..”

faye başını sallayarak sırasına dönerken eliza çantasındaki su şişesini çıkararak arkadaşına uzatır, faye teşekkür ederek alır ve kafasına dikerken *anna cohen* çağırılır..

---

anna hasar almadan yerine dönerken E’yle başlayan soyadlara geçilmiştir, liv kendinden önce kalkan çocuğu izliyorken çocuk iksir damlasından sonra bir an durur, sonra bir şey söylemeye çalışırken dehşetle başaramadığını fark eder, uyuşmuş dilini çıkarıp işaret ederken sınıfta kıkırdamalar duyuluyordur, profesör elini masaya vurarak sesi keserken çocuğun isminin yanına yılan derisi yazar, kullanmadan önce danışmasını söylerken çocuk dehşetle dilini ağzına sokup sırasına döner.

Liv dudağını kemirerek su içip dilini ısırarak çocuğa bakarken *liv ellen* duyulduğunda genç kız ayağa fırlar, sıraların arasından geçerek profesörün yanına gittiğinde cudrow genç kızın parlak mavi gözlerine bakarak hafifçe gözlerini kısar

“ağzınızı açın miss ellen..”

liv hafifçe ağzını açar, başını kaldırarak profesörün iksiri damlatmasını beklerken diline düşen damlayla bir an gözlerini kırpar, sonra ağzını kapatarak yutkunurken profesör genç kıızı izliyordur, liv de ona bakıyorken biraz sonra başını iki yana sallar

“iyiyim..”

“güzel, oturun..”

liv rahatlamış, gülümseyerek yerine dönerken rose arkadaşına gülümseyerek kalkar ve profesörün yanına gider..

---

rose ve ardından eliza sorunsuzca iksirlerini içmiş, sıralarına dönerken profesör listeye bakarak *jonathan lysander* adını söyler delikanlı owen’a bir bakış atarak kalkarken J’nin fendi O’yu yenmiştir. Delikanlı gayet rahat olmaya çalışarak profesörün yanına gelir, ağzını açarak beklerken iksir damlası diline değer, jonathan ağzını kapatıp yutkunur ve bir an sonra gözleri kayarak yere yığılırken sınıftaki herkes bir anda ayağa fırlamış, sıraların üzerinden sarkarak yerde yatan çocuğa bakıyordur. liv atılacakken sam onu kolundan tutarak durdurur, o sırada profesör sakince delikanlının başına eğilir..

“senor lysander?”

profesör baygın yatan delikanlının suratına bir iki tane vururken jonathan hiç oralı olmuyordur, liv endişeyle bir ses çıkarırken cudrow delikanlıya bir kez daha vurur, ama yine tepki gelmezken profesör ayağa kalkar, içerdeki odasına dönerken liv sam’in elini bırakıp sırasından çıkar-

“yerinizde kalın miss ellen!”

liv çokla odanın kapısına bakarken geri adam atarak sırasına girer, sam gülümsüyorken profesör elinde başka bir şişeyle içeri girip jonathan’ın başına eğilir, delikanlının kafasını tutup dudaklarından biraz iksiri ağzına boşaltırken istemeden de olsa yuttuğu iksirin tadıyla bir anda gözlerini açan jonathan öğürerek yüzünü buruşturur

“ne oldu-neredeyim-bu ne-“

“sakin.”

Jonathan dilini dişleriyle sıyırmaya çalışıyorken profesöre tutunarak ayağa kalkar

“iksir dersinden muaf mıyım?”

“hayır senor lysander, sadece lavanta özü kullanmayacaksınız, yoksa az önceki gibi derin bir uykuya dalar iksirden uykunuzda kalırsınız.”

Jonathan eliyle dilini silmeye çalışıyorken profesör malzemeyi yazdıktan sonra delikanlıyı omzundan ittirir, jonathan hafifçe sendeleyerek sırasına yürürken liv onu yolun yarısında çekip yanındaki sıraya almıştır, delikanlı iyi olduğunu söylüyorken owen profesörün yanına gidiyordur..

Owen iksir içtiğini bile anlamadan yerine dönerken M harfine sıra gelmiştir, sam bir yandan not alıyor, bir taraftan da bekliyorken önündeki 3 kişiden sonra ismi söylendiğinde kalemını bırakarak kalkar, profesörün yanına gidip ağzını açar, iksiri yutup beklerken bir şey olmuyordur

“iyiyim profesör..”

sınıftan kıkırdamalar duyuluyorken sam kaşlarını çatar, owen’a bakarak göz kırpıp ne olduğunu sorarken profesör konuşur

“arkanızı dönüp aynaya bakın senor miller.”

Sam arkasını dönüp aynada yemyeşil olmuş suratını görünce irkilerek bir adım geri atar, profesöre çarpıp bu sefer de ona irkilirken cudrow delikanlıya bakıyordur

“yosundan önce danışılacak..”

“yeşilim-“

“su için..”

Sam peki diyerek yüzünü tutar ve dehşetle gidip yerine otururken Liv gülümseyerek delikanlıya su şişesini veriyordur, Sam tekrar bir *yeşilim* fısıldarken suyu kafasına diker..

İksir içme merasimi sırasında Morganlar taş gibi çıkmışken Alexa keyiflidir, ama maalesef Veronica o kadar şanslı olmamışken elleri kaşınıyordur, bu yüzden ısırgan otuyla arası bozulmuşken Rosenthal’lar çıtı pıtı olmalarına rağmen taş gibidirler, Cora tadını bile hissetmediğini söylüyorken Jesse ve Duncan’ın yarasa kanadına alerjileri vardır, ikisi de sürekli su içip kan çanağına dönmüş gözlerini iyileştirmeye çalışırken Jesse dersten sonra Anna’nın yanında yürüyordur, sorar

“notları senden alırsanız artık Cohen-“

“sen neden yazmadın *vasquez*?”

“gözlerim görmüyor-“

“o dersin son 10 dakikasıydı-“

“hadi ama Anna..”

Anna gözlerini devirirken bu seferlik tamam diyordur, ama alışkanlık haline getirmemeleri gerektiğini söylerken Jesse *tabii* der, kimse inanmaz..

SOUNDTRACK / Nicholas Hooper - *Darkness Takes Over*

“yine mi zindan!?”

Jonathan taş duvarlarda sesinin yankılanmasıyla susarken karanlık sanatlar dersi için girdikleri sınıfın iksir sınıfından aşağı kalır yanı yoktur.

Yine yüksek tavanlar ve daha soğuk bir hava onları karşılarken süveter ya da ceket giymemiş olanlar titriyordur. Kimse daha da içeri girmeye cesaret edemiyorken tepelerinden bir çığlık koptuğunda 30 kişi aynı anda geri çığlık atar ve bütün kafalar yukarı kalkarken siyah bir şahin uçarak sınıfın tavanında dolaşıyordur.

Tavanada dolaşanlar sadece cırtlak bir kuşla kalmamış, oradan oraya giden yılanlar ve simsiyah *şeyler* sadece kendilerinin bildikleri deliklere girip çıkıyorken herkes baştan ayağa diken diken olmuş, duvarlardan sarkan zincirlere ve taşlardaki çiziklere bakıyordur.

O sırada sınıfın arkasındaki bir kapı ağır bir şekilde açılmaya başlamışken herkes yanında kim varsa onun koluna sarılmış, ömürlerinin son dakikaları gibi bekliyorken kapıdan kısa boylu, kısa siyah saçları ve siyah takım elbisesiyle porselen kadar beyaz yüzlü ve kocaman kahvengi gözleri olan bir kadın çıkar.

Herkes hala birbirine tutunarak bekliyorken kısa boylu kadın konuşur

“derslerimizi ayakta yapmayacağız, oturun lütfen..”

taş odanın karanlığında herkes buranın aslında bir *sınıf* olduğunu unutmuşken profesörün taşlardan yansıyan sakini sesiyle kendilerine gelirler, herkes tutunduğu insanla beraber gidip sıralara çökerken siyahlar içindeki minyon tipli kadın çok hafifçe gülümser..

“Leona Reame, profesör veya miss leona olarak seslenebilirsiniz. Bu sene karanlık sanatlar dersinde beraber olacağız-daha doğrusu dersi beraber atlatacağız desem daha doğru olur sanırım..”

kimse oturduğu yerden milim bile kıpırdamadan dinliyorken miss leona devam eder

“bu derste sizi ölüme en çok yaklaştıran şeyleri öğreneceksiniz. Lanetler, işkenceler, acı, kan-“

jonathan’ın rengi her kelimedede çekiliyorken liv engel olamıyor, ama gözleri parlayarak dinliyordur, profesör devam eder

“ölüm ve acı bu kadar elinizin altındayken sizin bunları sıcak ve güneşli bir sınıfta karşıalamanız beklenemezdi, yanılıyor muyum?”

cevap vermek bile bir anda ölüm ve acıyla ilişkilendirilmişken kimseden ses çıkmıyordur, kısa boylu kadın sivri topukları taşlara vurarak yavaşça yürür ve konuşmaya devam eder

“karanlık sanatları öğrenmeniz onları her istediğiniz an uygulayabileceğiniz anlamına gelmez. Melekler okulunda kusursuz karanlık büyücüler yetiştirmek için bu ders öğretilmiyor..”

eliza gözlerini kısarak genç kadını izliyorken miss leona karanlık bakışlarıyla sınıfı tarayarak devam eder

“bu derste size lanet savurmayı değil, size *savurulan* lanetten kendinizi nasıl korumanız gerektiğini öğreteceğim. Okulda karanlık büyüler *sadece ben* yapabilirim ve şimdiden bilseniz iyi olur, canınızı acıtmaktan çekinmeyeceğim. Burada gördüklerinizle gerçekte hayatta karşılaştığınızda en az hasarı nasıl alacağınızı bilmelisiniz. Duvara zincilerle bağlandığınızda nasıl kurtulacağınızı bile..”

herkesin gözü zincilere takılırken cora ürperek kollarını kendine dolar, profesör zincileri bırakıp sınıfa dönerken yine buz gibi teninde parlayan gözleri hafifçe kısarak gülümser

“başlayalım..”

“zincirlere bağlanacağım, canım yanacak, kanayacağım-annemi istiyorum ben..”

jonathan beti benzi atmış bir şekilde liv’e sokulurken genç kız arkadaşının başını tutarak yürüyordur, ama akli başka yerdeyken konuşur

“ölüme en yakın olacağımız dersmiş-“

“ölürsem beni dirilt liv..”

liv jonathan’ın başını patpatlarken tamam diyordur, delikanlı rahatlarırken arkasındaki cora gülümsüyor, lonna da bu kadar karanlıktan sonra bile hala hayallerde olan kardeşinin kolunu dürterek yürümeye devam ediyordur..

SOUNDTRACK / Aaliyah - More Than A Woman

“güzel bir şey görmek istiyorum, ışık istiyorum..”

Öğleden sonraki ilk ders için jaden bu sefer gerçek insanlar için ayarlanmış sınıfa girerken mutludur. Biçim değiştirme profesörleri güzeller güzeli Diana Gordon içeri adım atarken sarı küt saçları aydınlık sınıfta parlıyordu, üzerindeki pantolon takımında tek bir hata yokken jaden bunları incelerken daha da bir mutlu olmuş, sırasına abanarak yerleşir, alexa kuzenin saçlarına bir fiske vurarak yanındaki sıraya çöker, Jonathan da onun hemen arkasına oturuyorken alexa'nın sarı saçlarının arasından fısıldar

“ophelia değil belki ama dianayla evlenme olasılığım hala var..”

alex a gözlerini devirerek jonathan'ın kafasını iterken genç kızın yanındaki cora hafifçe gülerek jonathan'a bakar, delikanlı ona göz kırparken yanına henüz oturan duncan'a dönerek ödünç kalem istiyordur..

“biçim değiştirme çok güçlü bir yetenektir ve eğer genlerinizde bunu taşıyorsanız son seviyeye ulaşmanız çok kolay olmaz..”

owen bir an annesini ve babasını düşünürken gülümser, diğerlerine göre bir element kıran çocuğu olarak bir adım öndeyken miss gordon devam ediyordur

“melekler okulunda olduğunuz sürece en azından maddelerle sorunsuz bir şekilde uğraşabilmenizi hedefliyoruz, bunun dışında aranızdaki üstün gizli yetenekleri de keşfedersek ne mutlu bize..”

herkes gülümserken miss gordon da gülümser, buz mavisi gözleri parlarken erkek nüfusu hülyalı bir iç çekişle kızların dikkatini çeker, diana bunu görünce biraz daha gülümserken konuşur

“ben ve benim türümde olan iblisler empati ve etkilemede üstün güçlere sahiptir arkadaşlar. Evrensel pakt'a göre güçlerimizi dengeyi korumak adına hep belirli bir sınır altında tutmak durumundayız, ancak mars tamamen bir eğitim gezegeni olduğu için kuralları da buna göre esneklik ve değişikliklere sahip. O yüzden ben güçlerimi melekler okulu sınırlarında olduğum sürece sınırlamayacağım. Bununla nasıl baş edeceğiniz ya da bir şeyler kapacağınız size kalmış. Şimdi lütfen not defterlerinizi açın ve söylediğim kitap isimlerini not alın..”

kızlar derhal defterlerini açıyorken erkekler ellerindeki kalemlerle oynayarak miss gordon'ın her adımını takip ediyordur..

SOUNDTRACK / *Hans Zimmer - Davy Jones*

Biçim değiştirme dersi kızlar tarafından sayfa sayfa notlarla sona ermişken günün son dersi fizik ötesidir. Sinclair bina başkanı dalton millard'ın sınıfına girilirken sıralar ya da tahtalar yerine ortak odalardaki gibi rahat koltuklar her yerdedir. Tek fark, bu oda biraz daha soğukken bu da anlaşılabilir bir şeydir zira senor dalton ölüdür-

“hiç hayalet bir öğretmenim olmamıştı..”

eliza liv'in heyecanına gülümserken etrafını inceliyordur, konuşur

“en güzel sınıfımız bu olacak sanırım.. koltuklar, yumuşak halılar.. müziğimizle köpeğimiz bile var..”

genç kız tekli kırmızı bir koltuğun önünde yatmış marcus'un yanında gider, eğilip şimdilik sadece onun görebildiği güzel hayvanın altın tüylerini okşarken diğerleri de yerlerine yerleşiyordur, faye köpekle oynayan eliza'ya bakarak sorar

“marcus olabilir, ama müzik nereden çıktı eliza?”

eliza marcus'u sıkıştırırmaya devam ediyorken arkasını döner

“ne demek nereden çıktı? Müzik kutusunu duymuyor musunuz?”

herkes başını iki yana sallıyorken eliza kaşlarını çatır

“deli miyim ben?”

“ölülerle konuşuyorsun-“

eliza jesse'ye aldırmadan tepesinde dolaşan hayaletine döner

“keera sen duyuyor musun?”

keera evet derken eliza gülümser

“o da duyuyormuş..”

“ben de duymak istiyorum susun.”

Jonathan ellerini kaldırarak herkesi sustururken yine de hiçbir şey duyamıyordur, arkalarındaki koltuklara otururken muhabbet eden kızlara dönüp ters ters bakarken kızlar da ona bakar, owen concon'u kolundan tutup önüne çevirirken eliza bir an irkilerek kapıya doğru bakar, müzik kutusunda duyduğu ses bir anda güçlenmiş, aynı anda da senor dalton kapıda görünmüşken genç kız yutkunarak gülümser

“muhteşem bir şey bu..”

marcus eliza'nın elinden kurtularak sahibine ilerlerken dalton'un dokunmasıyla onu daha önce görmeyenler de görmeye başlamış, hayret dolu sesler duyuluyorken dalton millard gülümseyerek sınıfa dönük koltuklardan birine oturuyordur..

“ben dalton millard, bir çoğunuzla sinclair bina toplantısından tanışıyoruz, değil mi?”

genç adam gülümseyişine sınıftan yanıtlar geliyorken dalton marcusun kafasını severek konuşmaya devam eder

“bana profesör millard, senor millard ya da senor dalton diyebilirsiniz, senor dalton terchimdir. Başınız derde girerse bana sesinizi duyurmak için dalton şeklinde de bağırabilirsiniz, arkamı dönüp bakırım..”

herkes gülerken genç adam da gülümsüyordur, köpeğinin başını tutarak sınıfa bakar

“herkes marcus'u görebiliyor mu?”

bütün kafalar sallanırken diğer derslerin aksine gerçekten konuşarak evet diyenler de vardır, dalton başını sallarken ellerini köpeğin üzerinden çektiğinde marcus bir an normal gözlere görünmez olur, genç adam “*şimdi göremiyoruz profesör!*” “*nereye gitti?*”lere cevaben konuşur

“onun sahibi olarak size görünmemesini istedim, normal şartlarda marcus kendini bir hayalet olarak korumaz, o yüzden ben izin verdiğim sürece marcus'u hepiniz görebilirsiniz.”

Kafalar sallanıyorken tek tük *haalar* duyuluyordur, dalton keyifle arkasına yaslanırken marcus tekrar görünür olmuştur, profesör sorar

“ben sınıfa girmeden önce aranızda marcus'u görebilen var mıydı?”

sınıfta tek bir el kalkarken dalton eliza'ya döner

“adınız miss?”

“eliza gruniér, senor dalton..”

“marcus'u nasıl görebiliyorsunuz miss eliza?”

“ben doğduğumdan beri hayaletleri duyabiliyorum ve korumasız olanları görebiliyorum. Marcus da sizin korumanız altında olmadığı sürece bana görünebilir..mi?”

dalton hafifçe gülerken başını sallar

“doğru, az önce de söylediğim gibi hayvanların kendine has çok güçlü korunmaları yoktur, sizin gibi güçleri olan herkes marcus'u benim korumadığım her zamanda görebilir-“

“peki siz bize nasıl görünüyorsunuz profesör?”

dalton jonathan'a dönerken elini kaldırır

“bir dahaki sefere bu eli havada görmek istiyorum senor.. senor?”

“lysander, profesör. Özür dilerim..”

“affedilmez senor lysander ve benim size nasıl görüldüğüm sorusunun cevabı ölüm tanrıçasının iziniyle şeklinde cevaplanabilir.”

Sınıf düşünceli bir sessizliğe bürünmüşken eliza senor dalton'u izliyor, bütün hayaletleri susmuş, keera da huzurluyken genç kızın zihninde sadece sınıfa girdiğinden beri duyduğu müziğin gücü yankılanıyordu..

“şimdi herkesin marcus'a dokunmasını istiyorum..”

sarı köpek tüm sınıfı dolaşırken herkes büyük bir sevgiyle sarı tüyleri okşuyor, köpek yanlarından geçip giderken sallanan kuyruğuna dokunuyordu. Marcus dönüp dolaşıp liv'in önüne geldiğinde genç kız sarı köpeğe bakıyor, ama dokunmaya korkuyorken profesör sorar

“bir sorun mu var?”

liv mavi bakışlarını profesöre kaldırarak tereddüt içinde konuşur

“profesör ben ölü şeylere dokunduğumda diriltebiliyorum, marcus'a dokunursam-“

“adınız miss?”

“liv.. ellen.”

“liv..”

liv marcus'tan olabildiğince uzak durmaya çalışırken dalton genç kızın yanındaki bir koltuğa oturur

“elini bana verir misin liv?”

liv gözleri büyüyerek elini uzatırken dalton tereddüt etmeden genç kızın elini tutar, liv hızla bir nefes alırken dalton kaşlarını kaldırarak hafifçe gülümser

“ilginç.. şimdiye kadar hangi ölü şeyleri dirilttin liv?”

“kurbağamı.. onun dışında çürük meyvelerle kurumuş yapraklar ve bitkiler.. daha önce hiç ölü bir insana dokunmamıştım-“

“ben tam olarak insan sayılmam ve gerçekten güzel bir noktadayız..”

dalton genç kızın elini geri verirken gülümser, sonra marcus'u göstererek konuşur

“cesetlerle hayaletler çok farklı şeylerdir arkadaşlar. Liv kurbağasının ölmüş bedenine dokunduğunda onu diriltebilir, fakat ben ya da marcus artık ceset değil ruhlarımızın birer yansıması olduğumuz için tek bir dokunuşla dirilemeyiz. Belki gerçekten ölü bedenlerimize dokunuluyor olsaydı o zaman ruhlarımız gerçek bedenlerine çağırılarak dirilebilirdi, ama bu noktada ne benim ne de marcus’un geri dönebileceğimiz bir bedeni kaldığını zannetmiyorum..”

sınıfta birkaç yüz buruşturulurken dalton güler

“doğanın dengesi.. fakat insan ve hayvanların aksine bitkiler için bu kural geçerli değil, neden?”

sınıfta eller kalkarken dalton birine söz verir

“çünkü bitkilerin ruhu yoktur..”

“doğru cevap. Sinclair’e 10 puan..”

soruyu cevaplayan delikanlı bordo siyah kravatını düzeltirken sırtıyordu, dalton devam eder

“Bitkiler tamamen maddesel olarak var olurlar, o yüzden miss ellen hiçbir zaman çürük bir meyve ya da sebze yemeyeceği için oldukça şanslı..”

herkes gülerken dalton da gülümseyerek liv’e döner, genç kız rahatlamış, iki eliyle marcusun kafasını tutarak çenesinin altından güzel köpeği severken sarı kuyruk mutlulukla sallanıyordu..

“siz gidin ben yetişirim..”

faye tamam diyerek diğerleriyle beraber gidiyorken eliza boşalan sınıfın içinde marcus’la beraber oturan profesörün yanına gelir

“senor dalton, bir soru sorabilir miyim?”

genç adam mavi gözleri parlayarak gülümserken başını sallar ve karşısındaki bir koltuğu işaret eder

“tabii eliza, otur lütfen..”

eliza otururken ellerini bacaklarının üzerinde birleştirir

“ben derse girdiğimden beri bir müzik duyuyorum, ama benden başka kimse duyamıyor..”

dalton bir an kaşlarını çatarken yine parmakları marcus’un tüylerinde hareket etmeye devam ediyordu

“müziği tanımlayabilir misin?”

“ilk başta çok usul bir müzik kutusu gibiydi, o sırada sınıfta siz yoktunuz. Sonra bir anda müzik o kadar güçlendi ki irkildim, bir baktım ki kapıdan siz giriyorsunuz.. bakın şimdi sınıf boş ve müzik yine müzik kutusunun o usul melodisine döndü..ben mi kafamdan uyduruyorum senor?”

dalton dinlerken başını sallıyor, hafifçe gülümser

“uydurmuyorsun eliza, gerçekten odada bir müzik kutusu var. benim diğer ruhları kontrol etmek için koyduğum bir kutu. Ders sırasında hayaletlerin sürekli gelip gitmemesi, sizi rahatsız etmemesi için onların kapılarına koyulmuş bir kilit gibi düşün.. ben yakınında olduğumda kapılar daha fazla zorlandığı için müziğin tınısı yükseliyor olmalı..”

eliza büyük bir ilgiyle dinliyorken sorar

“keera-yani benim gözetmen hayaletim de çok huzurlu olduğunu söylüyordu..”
“gözetmen hayaletin mi var?”

eliza başını sallarken gülümser

“keera ben doğduğumda beri benimle beraber. Bana ulaşmaya çalışan hayaletlerin önündeki resepsiyon gibi bir şey, o olmadığı zaman ortalık çok gürültülü oluyor, ama bu derste keera da dinlenmiş.. müzik kutusu sayesinde olmalı..”

dalton başını sallarken eliza daha da gülümser

“teşekkürler senor. Herhangi bir sorum olduğunda cevaplayacak birinin olduğunu bilmek çok güzel..”
“rica ederim eliza.. hem biz de bunun için para alıyoruz..”
“ölüler diyarında para geçiyor mu?”

dalton keyifli bir kahkaha atarken eliza da gülümser, kahverengi saçlarını kulaklarının arkasına atarken marcus tek bir havlamayla onların sohbetine katılmaya çalışıyordur..

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - *Anything But Ordinary*

“hadi geç kalacağız!”

cora alexa’nın kolundan çekiştiriyorken genç kız gitar çantasını sırtına takarak cora’nın elinden tutar, ikisi odadan çıkarken cora saatine bakarak daha da telaşlanıyordur

“15 dakikamız kaldı!”
“15 dakikada kampüsün diğer ucuna koşarız sakın ol cora!”

cora gülerek adımlarını yavaşlatırken alexa gitarı diğer koluna alır
“lonna da müzik klübüne gelir diye düşünmüştüm..”
“o en başta mızızlanır, sonra gelir. Biz gidip herkesle tanışalım da sonra lonna’nın patavatsızlığından hiç arkadaşımız kalmama riskine girmeyelim..”

alexa gülerken cora’nın kolunu sıkar
“kardeşin için öyle şeyler söyleme-“
“senin kardeşin olmadığı için anlamıyorsun!”
“jaden da kardeşim sayılır-“
“olmaz! Öz olması lazım.”

Alexa peki diyerek yürümeye devam ediyorken cora tekrar saatine bakar ve adımları yine hızlanırken alexa feryat ederek sırtındaki gitarla çekiştiriliyordur..

“sen niye onlarla gitmedin?”
“insanlarla tanışmayı sevmem de ondan..”

anna gözlerini devirirken lonna omzunu silkiyordur, ikisi gordon binasında ikinci kata inerken liv ve rose’un odasının kapısı açıktır, iki genç kız da yataklarında oturmuş konuşuyorken lonna içeri girdiği gibi oscar’ı rose’un elinden alıp mıcıkklamaya başlar, beyaz kedi her yanından sevilirken rose gülerek yarım kalan lafını bitirmek için liv’e döner

“sonra da bana ne dedi dinle: *ben aslında kedilerimizin değil ikimizin çiftleşmesini istiyorum bebeğim.*”

Liv gülerek elini ağzına kapatırken rose yanakları kızarak başını sallıyordu
“daha önce hiç bu kadar utanmamıştım!”
“kimmiş o?”

rose anna’ya dönerken cevaplar
“orta okulda bana takılan bir çocuk..”
“yaratıcı bir teklif olmuş, kedi gerçekten onun muydu?”

rose gülerek lonna’ya evet diyorken liv kendini yatağına bırakmıştır
“bana kimse böyle bir teklifle gelmedi..”

kızlar awwlarken liv gülerek ellerini yüzüne kapatıyordu, kurbağa vraklayarak kapalı ellerin üzerine
atlarken anna *işte sevgilin!* diyerek genç kızın bacağına çimdikliyordu..

“kitap listelerim faye’de kalmış, sen de sinclair’e gelir misin?”

nicole yüzünü bastırdığı yastıktan bir hayır homurdanırken veronica güler ve kapıyı kapatıp en azından
yemeğe kadar genç kızı rahat bırakırken hızlı adımlarla pierce’dan sinclair’e geçen köprüye ilerliyordu,
yolda gördüğü tanıdıklara selam verirken köprüden geçip sinclair’e girdiğinde koridorda sola döner, ama
biraz hızlı dönmüş olacak, biriyle kafa kafaya girerken alnını tutarak geri çekilir. Diğer kazazede de aynı
durumdayken delikanlı bir yandan da veronica’nın kolunu tutuyordu, sorar

“iyi misin? çok sert çarptık..”
“iyiyim sanırım-sen?”
“hala adımları hatırlıyorum..”

veronica alnını sıvazlayarak gülerken boşta kalan elini uzatır

“çok özür dilerim, veronica perish...”
“dickie sonneld, dick de olur.. ve önemli değil, pierce’dan buraya sinclairlere kafa atmak için mi
geldin?”

veronica gülerek elini alnından indirir, mavi beyaz kravatını tutarak sarışın delikanlının arkasındaki
kapıları gösterir

“arkadaşımdan bir şey almak için gelmiştim, önüme sen çıkınca-“
“bir kafa atayım dedin..”

veronica gülerek başını eğerken dick de gülüyordu, genç kızın sol kolunu tutarak ondan sıynılırken
konuşur

“tanıştığımıza memnun oldum veronica, kafam şişerse buz için pierce’a uğrarım..”
“tamam-özür dilerim!”

dick uzaklaşırken elini sallar ve önemli olmadığını bağırırken veronica kendi kendine gülerek faye ve
eliza’nın odasına yönelir..

---

veronica alnını ovarak faye’in kapısını tıklatır, aralık kapıdan bir evet duyulurken veronica içeri girer.
Eliza akşam yemeği için üzerini değiştirmiş, saçlarını topluyorken veronica’yı görünce gülümser

“kitap listesini unutmuşsun evet, faye belki gelirsin diye bıraktı..”
“faye nerede?”

“sence?”

veronica gülerek owen derken eliza gözlerini devirerek başını sallar. Veronica listeye bakıyorken eli hala alnındadır, hafifçe yüzünü buruştururken eliza genç kızın elini çeker

“ne var alnında?”

“gelirken bir çocukla çarpıştık..”

“iri bir şey miydi?”

“değildi..”

eliza sarı saçları geri iterek genç kızın alnına bakıyorken veronica konuşur

“dick sonneld..”

“koridorun sonunda kalıyorlar biliyorum.. birinci sınıf, masadakilerin arkadaşlarından..”

veronica hmmlarken eliza saçları bırakır, sarı perçemler tekrar yerine düşerken eliza veronicayı döndürerek odadan çıkarıyordur

“hadi size gidelim, sonra da yemek, çok acıktım ben..”

“nicole’ü enkaz halinde bıraktım-“

“bütün gün cırcır öterse enkaz da olur moloz da, gidelim hadi yürü..”

veronica koridora çıkarken en uçtaki odaya bakar, eliza onu tekrar köprüye doğru döndürürken genç kız önden yürümeye başlar..

“açım aç, anlıyor musunuz-nerede bu kızlar?”

jonathan alexa ve cora’nın kapılı kapısına asılırken duncan omzunu silker

“nasıla yemeğe gelirler-“

“kızları yolda kapmasınlar da..”

“bilezikleri var-“

“nedir ki o boncuklar, çekerim pıt diye çıkar..”

duncan gözlerini devirirken jonathan gerçekten çekse ne olur onu düşünmeye başlar..

“nicole kalk-“

“sen kalk-ne var?”

nicole yattığı gibi başını kaldırırken eteği, gömleği, her şeyi buruşmuştur, genç kız ağzını şapırdatarak doğrulurken veronica kravatını çözüyordur, eliza kapıyı kapatıp veronicanın yatağına otururken nicole ona bir an dik dik bakar, eliza da ellerini yana açarak *ne var!?* duruşuyla cevap verirken nicole başını silkeleyerek banyoya giriyordur, veronica şapşalın haline gülerek eteğini çıkarır..

“iniyoruz biz!”

nicole ve veronica’nın odasından cırtlak bir tamam duyulurken jaden gülerek jesse’ye döner, delikanlı yanından geçen üçlü bir kız grubunu kesiyorken jaden’ın kolunu dürtmesiyle evrene döner

“gidiyor muyuz?”

“yürü hadi yürü..”

“ne!?”

jaden arkadaşına bari kapının önünde yapmamasını söylüyorken jesse bir şey yapmadığını iddia ederek onu takip eder..

---

lonna en önde restorana giriyorken arkasından anna, liv ve rose takip ediyordur. Kızlar etraflarını izleyerek masalarına giderken bir anda arkalarında bir şeyler devrilir, bütün restorani bir telaş alırken liv parmaklarını üzerinde yükselerek yerdeki baygın çocuğa bakıyordur, rose'un koluna yapışır

“çocuk bayıldı!”
“nerede!?”

rose da sağa sola sallanarak görmeye çalışıyorken anna ortada durmamalarını söylüyordur. Görevlilerin geçmesi için millet kenara çekiliyorken lonna sedyeye alınıp götürülen çocuğa ve onun arkasından şaşkın şaşkın bakan kızı izler, sonra tekrar önüne dönerken bu sefer de diğer yandan bir şeyler devrilmiştir, ayaktakiler yine irkilirken herkes o tarafa döner..

“pardon-geçebilir miyim-par-peki..”

açık kumral saçları perçem perçem mavi gözlerine dökülen delikanlı restoranın kapısından girmeye çalışıyorken sonunda ona aldırmayanların arasındaki boşluktan bir yer bulmuş, içeri doğru süzülüyordur, o sırada yanındaki masaya bir delikanlının tutunamaması ve yere yığılmasıyla su dolu bardaklar devrilip bir tanesi de olaya tanık olan delikanlının bacak arasına dökülürken mavi bakışlar büyük bir bıkkınlıkla ıslak pantolona bakıyor, eller yan masadan bir peçete almaya çalışıyorken peçete yerine masa örtüsünü tutup çektiğinde oradakiler de delikanlının üzerine boca olur. Kırık bardaklar, tabaklar ve gümüş çatal bıçaklar arasında kendi haline lanet okuyan delikanlı sinirle gülüyorken biri arkasından bağırır

“HEY PIZZALO, YİNE ALTINA MI YAPTIN?”

Lebranco Pizzollo adındaki delikanlı *son derece yaratıcı lakabını* duyunca arkasına bile dönmezken kırıkların arasından kurtulmaya çalışıyordur, o sırada biri onu kolundan çekip bir masaya oturtur ve o anda kafasının üzerinden bir çatal uçup yere düşerken piz dehşetle sivri uçlara bakıyor, onu kolundan çeken pembe saçlı kız çatalı atanlara bağırıyorken restoranın kapısından miss natalie girerek ellerini birbirine vurur

“sessizlik!”

karmaşa kapıdan başlayarak yavaş yavaş son bulurken herkes birbirini iterek masalarına dönüyor, miss natalie eteğini tutarak kibar birkaç adımla kırıklardan kurtulup masaların arasında yürüyorken piz'in oturduğu masanın yanına gelir

“bay pizzollo iyi misiniz?”

piz şaşkın bakışlarını profesöre kaldırırken başını sallar

“iyiyim miss natalie, teşekkür ederim..”

miss natalie gülümseyerek delikanlının omzunu hafifçe sıkar, sonra yoluna devam ederken delikanlının yanındaki pembe saçlı kız konuşur

“ölüyordun..”

piz bu sefer yanındaki kıza dönerken lonna az önce kafasına saplanacak olan çatalın şokuyla boş boş sırttan delikanlıya bakıyordur..

“ben lonna, bunlar da arkadaşlarım liv, rose ve anna-“
“teşekkür ederim..”

lonna lafının kesilmesiyle susarken piz yutkunarak çatalı gösterir

“çatal için..”
“önemli değil, ensene saplanıp kanlar içinde masaya yığılmaktan iyidir..”

delikanlının gözleri büyürken lonna sırttır ve masadaki bir bardak suyu ona uzatır, piz teşekkür ederek alıp kafaya dikerken oreon masaları yavaş yavaş doluyordur, her gelen piz’e şöyle bir bakıyorken delikanlı su bardağından gözlerini kaldırarak geçenleri izliyordur..

---

bir süre sonra delikanlının arkasından bağırıp çatalı atan grup miss natalieyle beraber restorandan çıkmışken olayı görenleri bir dedikodu dalgası almıştır. Fısıltı içinde kalan sol tarafta oturan oreon takımı yemeklerini bekliyorken jonathan elini masaya koyarak yeni çocuğa döner

“pizza’dan başka bir şey bulacak kadar akıllanana kadar miss danielle’in yanında kalsınlar.. iyi gelir..”

kumral delikanlı gülümserken yanındaki liv konuşur

“piz, nerede yaşıyorsun?”
“veronalıyım..”

liv’in gözleri parlarken *biz de luplex’teniz* diyerek ne kadar yakın olduklarını söylüyordur. O sırada laf claire ve flasler’den açılırken piz biraz utangaç, başını sallar

“hepinizi tanıyorum aslında..”

jonathan *bak görüyor musun!* diye millete gösteriyorken nicole delikanlının kolunu çimdirir, jonathan etinin bir parçasını o noktada feda ederken acıyla kendini yanındaki cora’ya yapıştırır, genç kız bir an irkilirken jonathan şimdi de koluna tutunduğunda cora yavaşça lokmasını yutar, doğal olmaya çalışarak piz’in masadakileri nerelerde gördüğünü dinlemeye odaklanmaya çalışır..

“bir şey yapmadık.. gitarım olduğu için bana biraz bir şeyler çaldırdılar-“
“bu akşam da bize çalacaksın, michiou’dayız..”

jonathan akşamın planını yapmışken alexa gülerek kabul ediyordur, jonathan yanındaki cora’ya döner

“sana ne yaptırdılar sarı kelebek?”

cora *sarı kelebek* olmuş, gülümserken hafifçe omzunu silker

“bir şey yaptırmadılar-“
“nasıl yaptırmadılar, enstrumanı olmayanlara birer parça şarkı söylediler..”

cora derhal kızarıyorken alexa’nın kolunu sıkıştırıyordur, diğer sarışın gülüyorken jonathan yine atlamıştır

“çalgıcı var, şarkıcı var, e akşam parti var o zaman!”

ikinci masa da küçük çapta bir şamata çıkarıyorken cora utanarak başını eğiyordur, lonna onun neden utandığını çok iyi biliyorken göz ucuyla kardeşinin jonathan’a nasıl baktığını izliyor, hafifçe iç çekerek onları kendine haline bırakıp piz’in nasıl şanssızlık tılsımıyla doğduğunu, hatta 13 numarada kaldığını öğreniyordur..

“sarı kelebek demek, hadi bakalım..”

jaden sırtarak jonathan’ın sırtını sıvazlıyorken delikanlı gözlerini deviriyordur. Ön saflarda yürüyen erkek grubundan jesse şöyle bir arkasına bakar, bir an için daha uzakta yürüyen kızlar grubundan cora’yla göz göze gelirken hiçbir şey olmamış gibi önüne döner

“çok fena izliyor dostum, bitmiştir..”

“kim kimi izliyor, delirtmeyin adamı-“

“hadi oradan tırtıl, sanki bilmiyor, rol yapıyor bana..”

jonathan jaden’in beline dirseğini geçirirken ellerini kaldırır

“iyi ki güzel bir şey söyledik-“

“dün akşam da öpücük istedin..”

jonathan bu sefer owen’a elini kaldırırken prens lysander gülümseyerek kuzeninin bileğini tutar

“sevgi böceği olan sensin, kelebeğini de buldun-“

“siz mi öğretiyorsunuz buna-ben faye’le dalga geçiyor muyum-nasıl adisin.”

Owen ellerini kaldırarak yorum yapmıyorken jonathan söylene söylene yerini değiştirip onları dinleyen piz’in yanına geçer, kolunu kendi gibi michiou olan delikanlının omzuna atar

“sen benim halimden anlarsın piz, bir ara dertleşelim..”

piz gülerek *olur* diyorken diğerleri dertli böceğin haline *vahlıyordur..*

“neden ben de taş gibi birinci sınıflara çarpamıyorum!?”

herkes nicole’e jesse’yi hatırlatırken genç kız elini havaya sallar

“evlenecek halim yok, onun da gözü fıldır fıldır zaten-“

“ne zaman gördün-“

“her zaman- daha doğrusu diğer çocukları kesmekten zaman bulduğum zaman- bugün o düşen çocuk var ya, bir göz var, luslo aşkına bakmaya doyamazsın!”

veronica gülüyorken liv ne ara çocuğun gözünü gördüğünü soruyordur, nicole meslek sırrı diyerek göz kırparken rose kıkırdıyordur. O sırada öndeki gruptan jesse arkasını dönerken cora da o tarafa bakar, delikanlı tekrar önüne döndüğünde alexa oda arkadaşını biraz daha kendine çeker

“gözün devamlı o tarafta..”

“değil..”

“hadiiii..”

“alexa, zaten utandırdın beni-“

“ben mi!? sesini duyduktan sonra ben varlığımdan utandım cora delirdin mi?”

cora yine pembeleşerek gülüyorken alexa arkadaşının koluna girer

“sarı kelebek şarkı söyleyecek-“
“alexa!”

alexa gülerek yine *ne!?* diyorken cora başını diğer tarafa çevirip ötekilerin konuşmasını dinliyor, pembe yanaklarıyla aklı sıra tavır koyuyordur, alexa gülümser..

“ses-ses..kontrol.. oldu bu..”

jaden karaoke makinesinin mikrofonunu ayarlamış, kırmızı michiou ortak odasında yerine koyuyorken onları gören kitaplılar kütüphane girişine gidiyor, vakit geçirenler yastıklarını ve battaniyelerini alarak daha sık aralıklarla diziliyorken anna etraflarının doluşunu izliyor, yanına çöken jaden’a döner

“daha ikinci günden şamatanın hasını yapıyoruz farkında mısın?”
“kötü bir şey mi yapıyoruz? Miss leti izin verdikten sonra konser bile veririm..”
“konser gibi oldu zaten, millet etrafımızı sardı resmen..”

jaden kalabalıklaşan ortak odaya bakıyorken gülümser, sonra yan dönerek annanın bacaklarına uzanırken genç kız da hafifçe arkaya kaykılır, bir elini delikanlının başına, diğerini göğsüne koyarken jonathan mikrofonu alarak ortalık yere çıkıyordur..

“bayanlar baylar, michiou binasının seçkin öğrencileri-“

diğer binalardaki arkadaşlardan uğultular yükselirken jonathan gülerek elini sallar

“yani *melekler okulunun nadide melekleri*-“

bu sefer de alkışlar yükselirken jonathan çok teşekkür ederek sakinleşmelerini söyler, ses son bir ıslıkla kesilirken miss leti de ortak odaya girmiştir, jonathan gülümseyerek bina başkanlarına el sallarken güzel profesörü takdim eder

“başkanımız miss leti de buradalar..”

herkes bir de onu alkışlarken genç kadın pırl pırl gülümseyerek herkese el sallar, sonra tekrar jonathan’ı işaret ederken delikanlı devam eder

“bu akşam burada toplanmamızın sebebi yine biricik bir michiou olan ve bilmeyenler, ama öğrenmek isteyenler için 32 numaralı odada 1 alana 2.si bedava şeklinde ikamet eden, alexa morgan ve cora rosenthall’ın sanatsal yeteneklerini sergileme talepleridir..”

kızlardan bir *aaa* yükselirken jonathan düzeltir

“benim bitmek tükenmek bilmeyen ısrarlarımdır aynı zamanda- ne desem beğendiremiyorum..”

jonathan mikrofonu uzaklaştırarak hafifçe öksürür, kalabalıktan kıkırdamalar ve fısıltılar duyuluyorken jonathan elini alexa ve cora’ya uzatır

“en önce venüs’ün ilk meleği alexa morgan geliyor, gitarıyla geliyor bakın boş da gelmiyor..”

alexa gülümseyerek jonathan’ın yanına gelirken delikanlı onun için hazırlanmış kırmızı pufu gösterir, genç kız teşekkür ederek oturur, bağdaş kurarak gitarını da kucağına alırken sessizlik sağlanmış, herkes altın sarısı saçlarındaki pembe tutamla parlayan kızın şarkısını bekliyordur..

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - When You're Gone (Acoustic)

---

alexa gitarının tellerine vurmaya başladığı anda kafalar yavaş yavaş sallanmaya başlar, genç kızın yumuşak sesiyle şarkı girince jaden yattığı yerden gülümsüyordur, başını biraz daha kaldırarak anna'ya bakarken genç kız da alexa'ya eşlik ediyordur, kucagındaki delikanlıya gülümser..

Diğer tarafta jonathan cora'yla liv'in arasına oturmuş, kızların ellerini tutarak sağa sola sallanıyorken alexa gülümseyerek devam ediyordur. O sırada içeri müzik profesörleri Luke McDavis de giriyorken siyahi ve uzun boylu iri adam sevimli gülümsemesiyle miss leti'yi selamlar, genç kadın gülümseyerek alexa'nın ne kadar güzel söylediğinden bahsediyorken senor mcdavis başını sallıyordur, ikisi müzik klubünden bahsederken alexa bir yandan gitarını tıngırdatıyor, diğer taraftan başıyla senor mcdavis'i işaret eder, cora jonathan'ın eline tutunarak arkasını dönerken genç adamı gördüğünde gülümser, senor mcdavis de genç kıza başıyla selam verirken cora keyifle önüne döner.

Alexa ön saflarda onunla beraber şarkıyı söylenlerle sallanıyorken sarı saçları yüzünün iki yanından omuzlarına akıyordur, mavi gözleri pırıl pırılken ara sıra gülümsediğinde ödekiler de onunla gülümsüyordur.

Faye owen'ın omzuna başını yaslamış, mırıl mırıl şarkıya eşlik ediyorken diğer yanındaki sam de dizlerini kendine çekmiş, mavi gözleri alexa'nın sol tarafındaki liv'e takılmış, öylece bakıyordur. siyah saçları sırtını okşayarak şarkıyı söyleyen liv arada gülerken rose'a bir şeyler söylüyorken sam de o güldükçe gülümsüyordur, delikanlı bunun farkında değil, ama owen yarım saattir onu izliyorken hafifçe gülümseyerek önüne döner..

Lonna yerde oturmuş, sırtını da anna ve jaden'in kapladığı koltuğa vermişken ayaklarını yere vurarak ritim tutuyor, başını hafifçe sallayarak eşlik ediyorken anna bacağıyla hafifçe omzuna dokununca başını arkaya eğir

“evet?”

“sen ne zaman katılacaksın?”

“hiçbir zaman?”

“hep banyoda mı söyleyeceksin?”

lonna gözlerini devirerek başını düzeltir, anna genç kızın omzunu bir kez daha dırterken lonna sesini biraz daha yükselterek şarkıyı söylemeye başlamış, gülümser.

Alexa son birkaç notayla şarkısını bitirdiğinde ortak oda alkışlamaya başlarken genç kız kocaman gülümseyerek ayağa kalkar, eğilip herkesi selamlarken başını kaldırdığında sarı saçları savrulur. alexa bir elinde gitarı, diğeriyle saçını düzelterek jonathan'la yer değiştiriyorken delikanlı zıplayarak tekrar ortaya çıkar, alkışlar söner..

“şimdi asıl yetenek geliyor-“

“hey!”

jonathan alexa'ya dil çıkarırken genç kız güler, jonathan sırtarak kalabalığa dönerken eliyle cora'yı işaret eder

“şarkımız ayarlandı, solistimizi bekliyoruz, cora rosenthall!”

cora utana sıkıla kalkarken jonathan genç kıızı yarı yolda elinden tutarak çeker, oreon erkekleri ıslık ve alkışlarla tam gaz destek veriyorken neyi alkışladıklarını jonathan biliyordur, uygun bir zamanda kafalarını kıracakken şimdilik cora'ya döner

“heyecan var mı?”

cora yüzüne uzatılan mikrofona gülümseyerek ufacık bir sesle konuşur

“biraz-“

“hiç gerek yok! Biz bizyiz-değil miyiz?”

ortak odadan yine alkışlar bağırışlar yükselirken miss leti de mutlulukla parlıyordu, o da alkışlarken cora gülümseyerek sarı buklelerini kulaklarının arkasına alır, jonathan elindeki mikrofonu genç kızın eline verir, sonra yanağına bir öpücük bırakıp yerine dönerken cora o kısacık anda kalakalır, hemen sonra giren müzikle kendini toparlarken gözleri kesinlikle jonathan’ın tarafına dönmüyordu. Alexa yanına oturan jonathan’ın kolunu sıkarak bir şeyler fısıldıyorken delikanlı bir sırrını açıklamış gibi gülümseyerek ensesini ovuyordu, sarı kelebeği izlemeye başlar..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - What a Girl Wants (Video Version)

Cora’nın o küçücük sesinden sonra şarkıya girişi milletin hayretiyle karşılanıyorken genç kız sadece öndeki birkaç kişiyle göz teması kuruyordu, yavaş yavaş söylemeye devam ederken alexa oturduğu yerde kıvrılarak jonathan’a bir omuz atar, delikanlı düşen çenesini kapatırken alexa sırtarak dans etmeye devam ediyordu..

“sarı kelebeğin başka renkleri de varmış, sese bak..”

anna gülümsüyorken livlerin tarafından şarkıya büyük katılım gerçekleşiyordu, nakarat hep bir ağızdan söyleniyorken cora sonunda o tarafa bakma cesaretini kazanmış, keyifle şarkısına devam ediyorken lonnayla göz göze gelir, kardeşi ona gülümserken cora da ikizine göz kırparak kalçasını sağa atar ve sözleri söylemeye devam ederken jonathan olduğu yerde kendini arkaya bırakır..

“bak dinle dinle, kızlar neler istiyormuş onu anlatıyor, kalk!”

jaden ve owen jonathan’ı kaldırıyorken delikanlı, kalabalığı coşturmuş, nakaratı onlar hallederken arada şarkıya kıvraklık katan kıza bakıyordu

“çiğ çiğ yiyecek beni-“

“canavar sanki, melek gibi kız..”

jonathan zayıf bir ses çıkarırken duncan hafifçe öksürerek sol tarafından delikanlının yanına eğilir

“bileziği çekip çıkarsan ne olur?”

jonathan’ın gözleri büyür, kalbi 3 kat daha hızlı atarken cora saçlarını attırarak elini kaldırır ve herkesle beraber şarkıyı söylerken alexa genç kızın yanına atlamış, ikisi beraber söylüyorken şarkıyı söylemeyenler ritme uygun alkışlarıyla eşlik ediyordu..

şarkı bittiğinde cora nefes nefese gülümser ve alkışlara kibar bir reveransla karşılık verip yine bütün sevimliliğiyle yerine dönerken jonathan oturduğu yerden ayağa fırlamıştır, cora bir adım gerilerken delikanlı yutkunur, cora bu sefer çekinmeden gülümserken jonathan kaşını kaldırır, cora bileğindeki boncuklu bileziği çekip bırakarak yerine otururken oturanlardan bir ooo yükseliyordur, jonathan gülerken kafasını kaşırken cora ayaktaki delikanlıya bakarak yerine yerleşir..

---

saat çok geç olmadan eğlenceye bir nokta konulmuş, miss leti'ye çok teşekkürler edilerek yarın erkenden derslere yetiştirmek için herkes uykuya gönderilmişken alexa cora'nın arkasından odaya girip kapıyı kapattığı anda cora küçük bir çığlık atarak alexa'nın üzerine atlar, genç kız gülerken arkadaşını tutuyorken cora hızla geri çekilip konuşur

“ne olacak şimdi- sen benim halimi gördün mü!? Resmen ben değildim orada şarkı söyleyen-“
“şarkıyı boşver sen, bilezik hareketi muhteşemdi!”

cora zevkle gülerken alexa da gülüyordur

“ilk çiftimiz hayırlı olsun, iki günde birbirinizi buldunuz-“
“çift falan olmadık!”
“nasıl olmadınız!? Ben bileziğimi jaden'a doğru öyle çekip bıraksam enest olurdu-“
“alexa!”
“yani *mesela!*”

cora arkadaşını yatağına itip banyoya girerken alexa gülerken yatağına düşer

“jonathaaaaannn-“
“sus duyacak!”
“JONATHAANNN-“
“ALEXA!”
“iki kat aşağıda nasıl duysun-JONATHAAAN!”

cora banyoda bir çığlık atarken alexa kahkahalarla yataktan kalkarak kot pantolonun düğmelerini çözmeye başlar..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Love Will Find a Way

Alexa ertesi sabah kelebek gibi uçan cora'nın seslerine uyanırken gülümser, esneyerek kollarını gererken cora bir şarkı mırıldanarak aynanın karşısında saçlarını yapmaya uğraşıyordur. Alexa yataktan kalkıp komodinin üzerindeki ince pembe tacını arkadaşına uzatır

“açık bırak, bunu tak..”

cora itiraz etmeden derhal alıp söyleneni yaparken önündeki saçlar geriye gidince gözleri açılmış, bakışları maviş maviş parlarken uzun sarı bukleler beyaz gömleğinin üzerinden dökülüyordur. Genç kız aynada dişlerini de kontrol edip çekilirken kravatını aramaya başlar..

“nicole hadi kalk-geç kalıyor hadi..”

nicole mızızlanırken veronica geç kalmadıklarını biliyor, gardroptan üniformaları çıkarıyorken nicole diğer tarafına dönüp uyumaya devam ediyordur.

“o uyuduğun uyku değil, işkence ediyorsun kendine, hadi-“

veronica'nın gözü aynada alnındaki hafif morluğa takılırken genç kız kaşlarını çatar, aynaya biraz daha yaklaşıp kendine bakarken mırıldanır

“kalk hadi kafam morarmış..”
“aşk moru o..”

veronica yorgandan kafasını çıkarmış kıza döner

“iş aşk meşk olunca üç gün uyumazsın, değil mi?”
“çabuk tanımışsın aferin..”

veronica gülerek genç kızın yorganını çekiyorken nicole feryat ederek geri almaya çalışıyordu

“sen kahvaltıya in, bana da bir şeyler al hatta-“
“odaya getirip ağzına da vereyim mi lokma lokma-“
“oluuur-“
“kalk nicole!”
“n’olur veronica! N’olurn’olurn’olur?”

veronica aldığı yorganı tekrar yatağa atar

“iyi peki, hadi git banyoya gir-“
“saçlarım çok kirli mi?”

nicole aynadan saçlarının durumuna bakarken beğenmez, homurdanarak banyoya giderken veronica tekrar alnına bakar, sonra saçlarını hafifçe gözünün önüne atıp yataktaki üniformaya dönerken banyodan açılan duşun sesi geliyordur..

---

veronica sabah kahvaltısı için restorana inmiş, iki tabağı aynı şekilde doldurup eline almışken sabah trafğinde masasına gitmeye çalışıyordu. Birinci sınıflar olarak bücürler geçişlerde öncelikliyen genç kız önünden geçtiği bir delikanlının ona seslenmesiyle başını kaldırır, dick’i görünce gülümser
“başın nasıl oldu?”

dick o kadar belli oluyor mu diye eliyle kontrol ederken veronica kaşlarını çatır, dick ohlarken açıklar

“laf açmak için dedin! pardon, iyiyim evet-“
“bir şey mi oldu? oldu değil mi-özür dilerim-“

dickie panik olmuş kızın tabaklarını düzeltirken cevaplar

“bir şey olmadı veronica.. ben odun gibiyim, bozuldum-“
“ama-“

dickie mavi gözlere gülümserken cevaplar
“iyiyim, gerçekten..”

veronica emin olamıyorken o sırada büyük masada iskemleler çekiliyordu, az önce dick’in yanında olan kız dönerek onların olduğu tarafa bakar, dickie ona geldiğini işaret ederken veronica dönerek o tarafa bakar, sonra tekrar delikanlıya bakarken konuşur

“gitmen gerekiyor, bir de geç kalma benim yüzümden-“

veronica onu geçerken dickie geri döner, onun elinden bir tabağı alarak yürürken konuşur

“başka birini daha süper güçleriyle düzleştirmeden seni oturtayım, giderim..”

veronica hafifçe gülümser, ama bir şey söylemezken dickie *bücürü* takip eder..

“burası-“

dickie tabağı boş iskemlelerden birine bırakır, sonra ona dönerken konuşur

“iyiyim veronica, tamam mı? kendini üzme, birazdan başım başka sebeplerden darbe alacak-“

veronica kaşlarını çatarken dick gülümser, görüşürüz diyerek onu geçer, kendi masalarına giderken veronica dönerek ona bakar, delikanlı enerjik bir top, masaya geldiğinde demin yürüdüğü kız başını yukarı kaldırarak ona bir şeyler söyler, dickie eliyle başını işaret eder sonra gülerken eğilerek kızı öper, kız da eli onun saçlarında, onu tutarken dickie ondan ayrılıp çoktan ayrılmış yerine, onun yanına oturur, konuşurken veronica önüne döner..

“geldim!”

nicole şampuan kokan saçlarını savurarak otururken tabağındaki güzelliklere bakar

“acıkmışım farkında olmadan-millet nerede?”

veronica bilmediğini söylüyorken nicole omuzlarını silker

“zaten öyle çok kahvaltıcı bir grup değiliz-nereye bakıyorsun sen?”

genç kız daha cevabı beklemeden arkasını döner ve veronica’nın baktığı yerde çelik kafa dickie sonneld’ı, sarı saçlarını, mavi gözlerini ve pek yakışıklı gülümsemesini görürken kaşını kaldırarak önüne döner

“olgun erkeklerle ilgileniyoruz-“

“ilgilenmiyorum, sevgilisi var üstelik-“

“bak bak, hemen bilgileri toplamışız..”

“ben bir şey yapmadım, az önce öpüştüler..”

nicole tekrar arkasını dönüp kıza alıcı gözüyle bir kez daha bakarken veronica kolundan çekerek onu önüne döndürür

“çok baktın, yeter-“

“sen o kızı cebinden çıkarırsın!”

“kızın kim olduğunu biliyor musun sen?”

“kimmiş?”

“carminelli düşesi-“

“düşesini yesinler!”

“yemesinler- ayrıca kimsenin sevgilisinde gözüüm yok benim, nereden çıktı şimdi bu muhabbet? ye o tabağındakileri, ne zorluklarla aldım ben onları, hadi..”

nicole *peki* diyerek yemeğine bakar, sonra tam arkasını tekrar dönecekken veronica yüzüne bir peçete attığında gülerken çatal ve bıçağını alıp adam gibi kahvaltısını etmeye başlar..

“ilk ders sihir, miss leti’yi göreceğiz yine!”

liv mutlulukla gülümserken ders programını dosyasına koyar, esasının orada olup olmadığını da kontrol ederken orada olduğunu görünce rahatlar. Rose onu bırakıp meyvelerin olduğu tarafa gittiğini söyler, liv tamam diyerek dönüp bir tabak alacakken ondan önce uzanmış sam’in eline çarpar, ikisi de özür dileyerek ellerini çekerken sam gülümseyerek liv’e öncelik verir

“geldiğini görmedim bile.. owen nerelerde?”

“bilmem, sabah kalktığımda çıkmıştı..”

“faye’le koşuya çıkmışlardır-“
“koşuya mı çıkıyorlar?”

liv büfeden biraz zeytin alırken başını sallar

“owen’ın da, faye’in de babası fiziksel güçlerine çok dikkat ederler, taş gibidirler. Çocuklarını da alıştırdılar.. saraydayken her sabah dördü koşuya çıkardı, şimdi ikisi kaldılar.. yollarını da belirlemişlerse her sabah çıkarlar artık..”

sam başını sallayarak dinliyorken liv biraz da peynir alıyordur, mırıldanır

“sana neden sormamış onu anlamadım, ayıp etmiş-“
“önemli değil-“
“elbette önemli! Owen’la faye’i biraz azarlayacağım zaten, yapışık ikiz gibiler! Hadi bizim yanımızda anlıyoruz, ama okulda yapmamaları lazım..”
“beraber olmaktan hoşlanıyorlarsa ne diyebilirsin ki?”
“ben de zaten ayrılın, bir daha görüşmeyin demeyeceğim, ama bazen ikisi beraberken insan kendini yabancı gibi hissediyor, ki onlar benim kardeşim gibiler, ben bile bunu söylüyorsam-bir dakika, ben bunları neden söylüyorum?”

sam gülerken liv de şaşkınlıkla delikanlıya bakar, sonra kiminle konuştuğunu hatırlarken gülümser

“sana yalan söyleyemiyorduk, doğru..”
“zor durumda bırakmak istemezdim..”

liv bir tane de kutu süt alırken başını iki yana sallar

“kötü bir şey söylemiyorum zaten, ben de jonathan’la çok iyi anlaşırım mesela, ama sürekli ona yapışık dolaşmıyorum..”
“güzel bir şey..”

liv bir an duraklarken sam de ağzından çıkanı fark ettiğinde bir an durur, yan gözle genç kıza bakarken liv gülümsüyordur, sam elindeki maşayla ekmekleri inceliyorken hafifçe gülümser, konuşmaması şimdilik onun yararına olacakken liv de soru sormaz, tabağını uzatarak iki dilim de o isterken sam en güzel dilimleri seçerek genç kızın tabağına bırakır..

SOUNDTRACK / *Darren Hayes - Strange Magic*

---

sihir dersine miss leti bütün güzelliği ve parlıltısıyla girmiş, sihirden ve bu sene nasıl daha kontrollü olmaları için asa kullanmaları gerektiğinden bahsetmişken herkes elindeki asaları düzgün tutmaya çalışıyordur. Miss leti sırayla herkesin tutuşunu kontrol ediyorken profesör yanından ayrıldıktan hemen sonra liv yan sıradaki faye’e eğilir

“sabah göremedik, koşuda mıydınız?”

faye başını sallarken bileğini hafifçe döndürerek asanın ucunun havada süzülüşünü izliyordur, mırıldanır

“babam koşmayı bıraktığımızı duyarsa üzülür-“
“neden sam’i davet etmediniz?”

faye liv’e dönerken siyah saçlı kız tek kaşını kaldırarak asasını faye’e doğru sallar

“yine yabancı ortamlara karşı savunma mekanizmasına geçtiniz-“

“geçmedik..”

“hem de nasıl geçtiniz. Gören yüz yıllık evli çift sanacak, annemle babam bile bu kadar beraber değiller-“

“owen benim ikinci yarım gibidir liv-“

“owen gitsin demiyorum zaten, ama lisenin kuralı olarak sen artık kızlarla takılacaksın, bırak owen da erkeklerle erkek gibi takılsın-“

“liv-“

“liv mi yok, yabani olacaksınız, istemiyorum.. herkes senin ne kadar tatlı olduğunu görsün, hava atmam lazım. En büyük kızlar biziz, bizim yapışık dolaşmamız lazım, owen gitsin.”

Faye gülümserken miss leti’nin nerede olduğuna bakar, sonra tekrar liv’e dönerken başını sallar

“tamam, ama sabah koşularını vermem-“

“biz de geliyoruz, benim babam senin babanı döver..”

“o biraz zor..”

liv bir an düşünüp sonra *doğru* derken faye gülüyordur, sarışın genç kızın yüzü aydınlanıyorken liv *ha şöyle* diyerek asasına döner, miss leti kitaplarındaki ilk birkaç sayfayı okuyarak sihirin kapsamlı tanımını bilmelerini isterken herkes kafalarıyla birlikte asalarını da sallayarak onaylar..

“sabah yediklerim şimdi uçup gitmiş gibi..”

jonathan midesini yokluyorken cora çantasından çıkardığı küçük kurabiyeleri pakediyle birlikte delikanlıya uzatır

“yanına atıştıracak bir şeyler al bundan sonra..”

jonathan pakedi alırken genç kıza bir bakış atar, cora gülümserken delikanlı pakedi açıp içinden bir kurabiye alır ve cora’ya uzatırken genç kız teşekkür ederek alıyordur, o sırada aralarına jesse atlarken delikanlı davranış sınıfına giden yolda önündeki kızlara bakarak konuşur

“havada aşk kokusu var sanki-“

“kurabiye o, al ye..”

jonathan iki üç tane kurabiyeyi jesse’nin ağzına tıkarken delikanlı gülerek ısıırıyordur, ama jonathan lanetleyip vermiş olacak bir an sonra jesse öksürmeye başlarken jaden’in yanındaki alexa jesse’ye yetişerek sırtına vurur, jesse nefesini geri kazanıyorken alexa jonathan’a yavaş olmasını söylüyordur, tekrar jesse’ye döner

“iyi misin?”

jesse başını sallarken alexa gülümser ve sınıfın kapısına girdiklerinde önden girerken jesse genç kızın sarı saçlarını takip ederek sınıfa girer..

“her zaman dik duruyoruz, sırtları göreyim..”

miss natalie kız-erkek şeklinde yerleşimi yapılmış sıraların arasında yürüyorken jaden omzularını arkaya atarak dik durmaya çalışıyordur, delikanlının yanındaki anna onun omuzlarının üzerindeki kamburu yok etmeye çalışırken miss natalie de yanlarına gelmiştir

“karnını biraz içeri çekersen hiç çaba sarfetmeden dik durursun jaden, dene bakalım..”

jaden bütün nefesiyle beraber karnını içeri çekerken fişek gibi dikleşir, ama bu sefer de nefes alamıyorken miss nataline başını iki yana sallar

“nefes almaya devam, ama göğüsten, karından değil.. göğüsten nefes, karın içeri, omuzları geri.. mükemmel..”

profesör gülümseyerek jaden’in duruşunu onaylar ve diğer sıralara doğru devam ederken delikanlı en fazla 15 saniye dayanabilmiş, kambur ve karından nefes hemen sonra geri dönerken anna gözlerini devirerek en dik haliyle ellerini sırasının üzerinde birleştiriyordur..

“dik mi dursam, hayatımı mı devam ettirsem bilemedim..”

“o kadar da zor değil-“

“sen prensisin, sen dik dur..”

jaden owen’ı dışlarken prens lysander gülümseyerek yürüyen grupta biraz arkalara düşer, faye’in yanına gelirken sarışın kızı hapsetmiş olan liv owen’a bakar

“sen arkadaşlarının yanına gitsene owen, bak piz ve sam çok enteresan bir sohbetler..”

“özel bir şey mi konuşuyordunuz?”

“evet, çok özel..”

owen peki diyerek özür dileyip sam ve piz’in yanına giderken liv onun arkasından bakıyordur, sonra faye’e dönerken sarışın kız gülümser

“yazık ama-“

“yazık falan değil, erkekliğini unuttu çocuk. Dik dur diyorsun duruyor, git diyorsun gidiyor, gel diyorsun geliyor.. bak jaden’a şimdi ters bir şey söylesem beni sırtına alıp koridorları arşınla-HAYIR! JADEN!”

jaden liv’in söylediklerini duymuş, dönerek genç kızın beline sarılırken liv *eteğim!* diye bağırarak kendini kurtarmaya çalışıyordu, lonna miss natalie’nin şimdi onları göreceğini söylerken jaden derhal liv’i bırakır, koluna da bir yumruk yerken lonna sırtarak önüne döner..

B sınıfı Blake Fulce’nın güneş evreninin Oreon’u olan Merkez Masa’nın dersine giriyorken bakışlar sınıfta asılı olan dört portededir. Nicole mavi gözleri porteden bile kalabalığı delip geçecek olan Julian Pierce’ı göstererek kızlara göz kırpar

“kimin binası en yakışıklı?”

veronica gözlerini devirerek arkadaşını sıraların birine itiyorken nicole senor pierce’ın nasıl *taş* olduğundan bahsediyordur. O sırada faye ve eliza evren başkanı senor sinclair’in portresine bakıyorken sarışın adamın duruşu tam bir başkana yakışır derecede güçlü, masmavi gözleri tüm zamanları görmüş gibi insanın içine bakıyordur, eliza faye’in kolunu tutarak mırıldanır

“James Sinclair merkez masa derslerinden birine gelebilirmiş, tanışmayı çok isterim..”

“babam senor’un nasıl zeki ve güçlü bir lider olduğundan bahseder her zaman, lenarta zamanlarında çok iyi ilişkiler içine girmişler-“

“ah tanrı aşkına bazen senin kim olduğunu unutuyorum, sus hadi otur..”

faye gülerek yerine otururken eliza sinir olmuş, senor sinclair’in portesine bakarak yerine çöküyordur. Onların arkasından michiou’nun melekleri giriyorken alexa Lorenia Michiou’nun portesine bakarak gülümser

“gerçek hali bin kat daha güzel-“

“gördün mü!?”

alexa başını sallarken jaden annayla beraber yanlarındadır, sırtır

“çocuklarıyla bile oynadık..”

“jacquelyn seneye geliyor jaden..”

jaden’in gözleri parlarken alexa gülüyordur, anna yan taraftan lincoln’u hatırlatırken alexa’nın gülüşü bir an donar, ama cora’nın kolunu sıkmasıyla tekrar yerine gelirken dudağını ısırarak ilerdeki sıraların birini gösterir

“oturalım hadi, profesör derse başlamak üzere-“

“lincoln.. ah lincoln o gözlerin-“

“jaden kafanı kırarım. Yaparım..”

jaden sırtarak jesse’nin yanına çökerken arkadan gelen liv Opal’in portesini görünce işte idolüm diyerek rose’u kolundan çekiştirerek portreye bakan sıraların birine yürüyordur..

“geçen seneki dersimde bir öğrencimin verdiği tanımı hiç değiştirmeden size de veriyorum arkadaşlar..”

profesör fulce’nin arkasındaki tahtada merkez masanın tanımı belirirken profesör yazılanları bütün sınıfa okur

“4 kişinin yönettiği, milyonlarca kişinin çalıştığı, evren birliğini sağlayan ve bu birliğin düzenini koruyan organa, diğer boyut ve gezegenlerdeki temsilcilikleriyle birlikte tüm organizmasına Merkez Masa denir.”

Herkes dersin ilk tanımı defterlerine not alıyorken profesör fulce devam eder

“Güneş evreninin en yükse basamağı merkez masa’dır arkadaşlar. Başka evrenlerde de bu yapıya benzeyen değişik yönetim biçimleri görülebilir, örnek verebilecek olan var mı? herkes güneş evreninden değil, değil mi?”

başlar iki yana sallanırken profesör gülümseyerek öğrencilerine bakıyordur, kararsız eller havaya kalkmaya çalışırken ortadaki sıraların birinden anna’nın kolu havaya kalkar, profesör genç kıza söz verdiğinde anna cevaplar

“Dış uzayda Merkez Masa yapısına benzer olarak Oreon Yüksek Kurulu örnek gösterilebilir..”

profesör başını sallarken doğru olduğunu söyler ve ekler

“Evrenimiz miss-“

profesör tekrar anna’ya dönerek konuşur

“sorulara cevap vermeden önce adlarımıza da söyleyelim, hem benim hem de sınıf için kolaylık olur, miss?”

“anna cohen, profesör..”

profesör yine başını sallar ve elleri pantolonun cebinde, sanki ders anlatmıyor da sınıftaki 30 kişiyle sohbet ediyormuşçasına devam eder

“miss anna’nın da dediği gibi evren bir bütün olarak iki parça halinde görülebilir. Merkez Masa dersinde şu anda Mars’ın da içinde bulunduğu güneş evreninin yönetimini yürüten *organizmanın* parçalarını işleyeceğiz..”

herkes başını sallarken profesör tek elini cebinden çıkararak merkez masa başkanlarından bahsetmeye başlıyor, bu sırada defterler ve kalemler açılarak notlar alınmaya başlıyorken Sinclair, Michiou, Gordon ve Pierce portreleri durdukları yükseklikten öğrencileri izliyordur..

“aşmış profesörün dersi var..”

nicole başını sallarken öğlen yemeğinden sonra büfeden meyve beğenmeye çalışıyordur, veronica yeşil bir elmaya uzanırken devam eder

“..çok merak ediyorum aslında o kadar şeyi hayatına nasıl sığdırmış o adam-“

“çok kolay, kara deliklere girip çıkmaktan psikolojisi bozulmuş, onu düzelteyim derken psikoloji öğrenmiş, çok fazla ders çalıştığı için insanlardan soyutlanmış, eh hadi bir de onu düzelteyim derken sosyoloji araya girmiş, arkadaşlarıyla bu sefer de çok dolaşınca *e bu dolaştığımız yerleri tanımadan geçmeyelim* diyerek kazmaya başlamışlar, al sana arkeoloji. *Sosyoloji, kara delikler, arkeoloji ve psikoloji*, evet bir şey kalmamış, SKAP budur.”

veronica gülerek bir tane de muz alıp çantasına atıyorken nicole meyvelerle doymayacağını söyleyerek tatlıların tarafına yöneliyordur..

“ve.. psikoloji..”

profesör nicholas lenshaw tahtayı boydan boya kaplayan ders adının son kelimesini de yazıp geri çekilirken kalemi bırakıp ellerini birleştirir, heyecanlı bir gülümsemeyle sınıfa bakarken konuşur

“ilk dersimde daha dehşet dolu yüzler gördüğüm için bu sefer hazırlıklıyım. Korkmanızı gerektirecek bir ders değil bu, aksine çok heyecanlı ve maceralı bir ders olacak, kara delikler arkadaşlar! Daha ne kadar iyi olabilir?”

profesör ellerini açarak sınıftan onay beklerken en önde oturan anna jaden’in yanında heyecanla gülümsüyor, kalemini çoktan eline almış bekliyorken jaden hiperaktif profesöre bakıyordur, aşmış lenshaw devam eder

“önce kara delikler nedir, en önemlileri hangileridir, en çok hangi bölgelerde görülür bunlarla başlayacağız.. sonra sosyal olgulara geçeceğiz, bu kadar büyük bir evrenin insanların akıllarında bıraktığı izler ve gelişen perspektiflere beraber psikolojiye de bir adım atmış olacağız, hemen sonrasında kara deliklerden sonra en sevilen kısım gelecek arkadaşlar arkeoloji! Uzayın derinliklerinden ayaklarımızın altındaki topraklarda yatan hazinelere uzanacağız, sizin de benim kadar heyecanlı olduğunuzu umuyorum..”

sınıf oradan oraya yürüyen profesörü takip etmekten bir hal olmuşken ön sıralarda konuşlanmış kafalar sürekli sallanıyordur, dersin müdavimleri şimdiden belli olmuşken o müdavimlerin en heyecanlısının yanında oturan jaden kaşlarını kaldırarak arkasını döner, piz’le beraber oturan jesse elindeki kalemi kulağının arkasına atıp defterini kapatırken ellerini kaldırır, jaden da başını sallarken aşmış lenshaw kara delikler konusunda biçim değiştirme profesörleri diana gordon’un da çok deneyimli olduğunu söylemiş, bilginin paylaşarak çoğaldığını ekleyerek yine kara deliklerin nasıl muhteşem şeyler olduğuna dönüyorken jaden kafasını kaşıyarak anna’nın defterindeki notlara bakıyordur..

“yastıklar!”

“renkli yastıklar!”

skap'ın koşturmasından beyinler yumuşak şeylere verilecek tepkilerin ayarını şaşıryorken liv ve rose Empati sınıfının renklerini gördüklerinde kendilerinden geçmişlerdir. Herkes ayakkabılarını çıkarak belki de en rahat sınıfa giriyorken bu güzel sınıfın bir o kadar güzel profesörü Lisa Dione sapsarı saçları ve mavi gözleriyle beraber içeri giriyordur, o da ayakkabılarından kurtulmuş, sınıfı karşısına alacak şekilde bir pufun üzerine otururken herkes yerine yerleştğinde gülümser

“empati ve cisimlenme dersine hoş geldiniz çocuklar, ben profesörünüz lisa dione. Bu sene dersimizi empati ağırlıklı işleyeceğiz. hepinizin SKAP’tan çıkarak buraya geldiğini biliyorum..”

her kafadan bir ses çıkarken miss dione gülümser ve ellerini kaldırarak anladığını belirtir

“hepinizin profesör lenshaw’un enerjisiyle savrulduğunu biliyorum, ama empati dersi için rahatlık ilk kuralımız. Bu yüzden ayakkabılarımız yok, puflarımız var..”

herkes üzerlerine oturdukları puflara ve rengarenk yastıklara sevgiyle yaklaşıyorken kimse ayakkabısını aramıyordur. Miss dione herkesin yavaş yavaş gerginliklerini attığını hissedebiliyorken devam eder

“empati, karşınızdakinin veya dünyanın diğer ucunda bulunan kişinin duygularını ve düşüncelerini kendi içindeymiş gibi hissetmek demektir.. Bu güce sahip olan bir çok iblis türü vardır, ama en önemlisi sizin de tahmin edeceğiniz üzere empati iblisleridir..”

herkes oturduğu yerden büyük bir rahatlıkla dinliyorken miss dione devam eder

“empatiyle karıştırılan bir çok güç göreceksiniz, bunlardan en önemlisi düşünceleri okumaktır. Zihin okuma empatiyle aynı teraziye konulduğunda daha hafif kalacaktır, sizce bunun nedeni ne olabilir?”

düşünceli yüzler renkerin arasında birbirlerine bakıyorken faye’in eli kalkmıştır, miss dione genç kıza söz verdiğinde faye konuşur

“zihin okumak duyguları empati kadar içten hissetmemizi sağlamaz..”

“çok doğru.. adınız miss?”

“faye calis, profesör..”

“miss calis’in de genlerinde empatiye yakın bir güç olduğunu söyleyebilirim, doğru mu faye?”

faye gülümseyerek başını sallarken cevaplar

“annem bir ruh özü uzmanı..”

Miss dione başını sallarken faye’in işaret ederek konuşur

“ruh özü uzmanlığı da empatinin bir başka koludur, dersimizin süresi boyunca hepsini teker teker işleyeceğiz. Ailesinde empatiyle ilgili güçler barındıran başka kimler var?”

birer ikişer parmaklar kalkarken miss dione herkese sırasıyla söz verip bunların neler olduğunu öğrenerek empati kavramı içinde nerede durduklarını kısaca açıklıyordur..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - One Step at a Time

“Çarşamba son dersler favorim olacak!”

liv akşam yemeği servis edildiğinde teşekkür eder ve empati’nin güzelliğinden bahsederken rose bu akşam onların masasında oturan faye’e döner

“fizik ötesinde eliza vardı, empati’de de sen yardım edersin faye, değil mi?”

“ben de annemden ve teyzemden bildiğim kadarıyla yaşıyorum, ama bildiğim bir şey olursa tabii yardım ederim..”

rose gülümserken meyve suyunu yudumluyordur, faye tavuğunu kesiyorken nicole merkez masa ördeklerinin masasındaki kargaşayı işaret eder

“yine bir şeyler oluyor-“

“aman hiç eksik kalma, hemen öğren!”

nicole arka masadaki jaden’a bir peçete atıyorken tekrar kızlara döner

“bahse girerim yine bir skandal kopacak, çok hareketli olacak tanrım bayılıyorum bu okula! baksana veronica senin düşes miranda’nın sevgiliyle özel masaya geçmiş!”

veronica şöyle bir o tarafa döner, hemen sonra diğer masada şaşkınca oturan dick’e bakar, sonra tekrar önüne dönerken nicole okulda bir dedikodu klübü falan olup olmadığını soruyordur, en yakının gazetecilik olduğunu öğrenince veronica’nın koluna asılır

“fotoğrafçılığı boşver beraber gazeteciliğe girelim!”

veronica dalgınca *olur* diyorken nicole bunu da ayarlamamanın hazzıyla tekrar sohbete dönüyor, veronica sessizce yemeğini yiyorken ördeklerin masasında tartışma devam ediyordur..

“en bomba fotoğrafları sen çekersin, ben haberini yazarım, lonna sen de bir şey yap!”

“ben o gazetelerin alınmaması için okulda imza toplarım..”

nicole gözlerini deviriyorken gülüyordur, üçü de gülüşerek pierce binasından çıkıp gordon’a yürüyorken nicole veronica’nın kolunu tutar

“seninki tam karşıda-şimdi bakma!”

veronica son uyarı geç kaldığını için başını çevirmiş, derin nefesler alarak o tarafa yürüyen dick’i gördüğünde kızlara döner

“siz gidin ben sonra gelirim-“

“aferin! Hadi koş!”

veronica kızları bırakır, ama koşmadan dick’in yanına giderken kızlar ikisine bakıyordur, delikanlı elini kaldırarak onları da selamlarken nicole lonna’yı tüm itirazlarına rağmen kuytu bir köşeye çekerek ikisini izlemek için stratejik bir şekilde konumlandırır..

“iyi misin? yüzün çok kötü görünüyor..”

dick iç çekerken mırıldanır

“kötü olduğundandır, veronica erkek arkadaşın var mı?”

veronica afallarken bu sorunun bir anda hangi damdan düştüğünü bilmiyor yanağını kaşıyarak cevaplar

“yok? neden?”

“öyle kalsın..”

veronica kaşlarını çatarak daha da merak ederken dick yürümeye devam ediyordur, genç kız da delikanlıyı takip ederken ipin ucunun düşese dokunduğunu biliyor, daha da meraklanarak sorar

“neden? ne oldu dickie?”

dick iç çekerken ileriye izleyerek yürüyor, cevaplar

“sanırım kız arkadaşım beni bir kont için terk etmek üzere..”

veronica tahminleri doğru çıktığında içinden bir an duraklar, sonra *ohl*ayarak üzüldüğünü söylerken dick ona dönerek konuşmaya başladığında bir an irkilir, ama dick kendi derdinde, hızla anlatıyordur

“aslında anlamalıydım, seninle çarpıştım, *tokuştum*, ama sevgilim bir kelime bile etmedi! herkes, *herkes* bir şey söyledi! miranda *leigh izin veriyor mu* dedi, katharine senin tehdit olduğunu söyledi, chris bile laf etti! ama benim sevgilim, düşesim, tek kelime bile etmedi! hatta jacob sırtımı sıvazladı!”

veronica gittikçe karmaşıklaşan durumda nerede durduğunu bilmiyor, kendisi hakkında konuşulanlar her şeye tuz biber olmuşken genç kız bir şey sormak zorunda olduğunu hissederek usulca konuşur

“çarpıştık diye mi?”

dick arghlar ve yürümeye devam ederken veronica arkasından yürüyor, doğru düzgün bir cevap alana kadar da geri dönmeye niyeti yok, konuşur

“dickie, problem nedir anlamadım ama, sevgilin seni terk ediyorsa gerçekten üzgünüm, aşarsın eminim, yakışıklı bir çocuksun-“

aynı anda dick döner ve iki adım atarak ona eğilirken veronica yüzünün kavranmasıyla donmuş, dudakları örtülmüşken başını ona kaldırır..

---

veronica öpülüyor, *gerçekten öpülüyor, daha dün tanıştığı çok yakışıklı bir çocuk tarafından ay ışığında öpülüyor*, bütün düşüncelerini bir anda kaybediyorken dick geri çekildiğinde veronica kapattığını bile bilmediği gözlerini açar, ay ışığında büyümüş mavi bakışlar dick’in mavileriyle buluşurken delikanlı fısıldar

“bu bir tehditti..”

veronica hafifçe yutkunurken maviler birbirinden ayrılmamıştır, ama dick bir adım geri atarken derin bir nefes alarak ellerini ceplerine sokar

“özür dilerim.. kafam karışık, kendimi tutamadım,-“

veronica başını sallar, dickie de başını sallarken onu izler, sonra tekrar özür dilerken dönerek binasına doğru uzaklaşırken onun yeterince uzaklaştığını gören nicole saklandıkları delikten fırlayarak veronica’ya atılır

“öpüştünüz! Tanrım-*taş gibi bir 2. sınıfla öpüştün!*”

veronica konuşamıyorken nicole genç kızın titreyen ellerine bakarak *awwlar*, sonra arkadaşına sarılırken veronica yutkunarak nicole’e tutunur..

“düşes kont için onu bırakacakmıs-“

“jacob millrein, miranda’nın sevgilisi! Bak ben demedim mi!?”

lonna nicole’e gözlerini devirirken kızlar meclisi veronicaların odasında toplanmış, yılın ilk öpücüğünün tüm ayrıntıları dinleniyorken veronica hala bir rüyada gibi konuşmaya devam eder

“bana sevgilim var mı diye sordu-“
“tanrım muhteşem-“
“NICOLE BİR SUS!”

nicole itirazlar karşısında iki elini de sıkıca ağzına kapatırken veronica hala titreyen ellerine bakarak sinirle güler

“aslında ne demek istediğini anladım, ama bir anda eğilip öpünce.. bilmiyorum..”

nicole’ün ellerinin altından kısık bir feryat duyulurken veronica’nın yanındaki faye genç kızın omzularına sarılarak gülümser

“çok yakışıklı bir çocuk gerçekten-“
“owen kadar olmasın-“
“owen’dan biraz daha yakışıklı olabilir..”

kızlar meclisinden büyük bir *ooo!* yükselirken sonunda veronica da gerçekten gülerek faye’in elini tutar ve dudağını ısırarak son bir saattir yaptığı gibi o öpüş anını tekrar tekrar kafasında yaşamaya devam eder..

“kafam karışık dedi nicole..”

nicole uykusunun arasında veronica’nın sesini duyduğunda gözlerini açar, arkadaşı da karşı yatakta yan dönmüş, eli yastığının altında ona bakıyorken fısıldar

“özür diledi, kendini tutamadığını söyledi..”
“ama ondan önce *bu bir tehditti* demeyi bilmiş-“
“sevgilisi terk etmiş, üzgündü... *düşesim* dedi..”
“ama *seni* öptü veronica..”
“orada başka bir kız olsaydı belki-“
“inan ben olmayı dilerdim, ama yoktum, değil mi? sen vardın, seni öptü. Ne kadar kafası karışık olursa olsun ortada bir öpücük var..”

veronica iç çekerken bir süre sonra yine fısıldar

“yarın görürsem ne yapacağım?”
“gidip bu sefer de sen dudaklarına yapışacaksın-“
“nicole!”

nicole gözlerini kapatarak uykuyla gülümserken mırıldanır

“yarın görüştüğünüzde anlarız veronica, ama ben umutluyum..”
“ya yüzüme bakmazsa-“
“öyle bir şey olamaz-“
“ya olursa!?”
“olursa gider dizini tekmelerim, çok güzel adam döverim. Görmüş olursun-“
“dalga geçiyorsun sen benimle!”

veronica sırtını dönüp yatarken nicole gülerek yorganını iter, yataktan inip veronicanın yatağına çıkarken sarışın kızı sarsarak küsmemesini söylüyordur, veronica omzunu silerken nicole geçip yanına yatınca yalancıktan kapattığı gözlerinin arkasından gülümsediğinde barışirlar..

SOUNDTRACK / Britney Spears - Cinderella

*I'm sorry just tryin' to live my life
don't worry, you're gonna be alright, but cinderella's got to go..*

“arka masaya-“
“ama nicole-“
“arka masaya owen!”

owen gözlerini devirerek bütün erkeklerin atıldığı arka masaya dönerken nicole heyecanla alexa’nın koluna geri yapışır

“ben neden duymadım bunları! E sonra ne oldu devam!”

alexa ellerini sallayarak dün gece duyduklarını kafasında oturtmaya çalışırken tabaklara alınmış kahvaltılar yarım, herkes michiou binasında dün akşam dönüp duran dedikoduları dinliyorken alexa devam eder

“söylediklerine göre miranda gece çok geç odaya gelmiş, profesör millard’la berabermiş-“
“eh aileden sayılır..”

herkes kafalarını sallarken alexa elleriyle masada bir noktayı göstererek konuşur

“bahçenin şu tarafında dün gece dolaşanlardan aldığımız haberlere göre de kont millrein’in surati itinaayla dağıtılmış..”
“hadi canım!”

nicole gözleri parlayarak masanın o köşesine bakıyorken alexa başını sallıyordur, yanındaki cora araya girer

“michiou çalkalandı resmen..”
“düşesle ilgili bir şey söylediler mi?”

kızların bakışları hızla veronica’ya dönerken alexa cevaplar

“leigh’i gören olmamış pek, yemek ortasında çıkıp gitmiş zaten-“
“biz gittikten sonra olanları anlatmadın!”

alexa cora’nın hatırlatmasıyla aaalarken nicole ayrıntıların bu kadar umarsızca atlanmasından büyük bir üzüntü duyarak bıçağını iki michiou’ya tehditkar bir biçimde sallıyordur, alexa gülerek bıçağı indirirken anlatır

“tanrılardan bir tanesi, adını bilmiyorum ama şey-“
“o gözleri boncuk gibi olan çocuk-“
“nasıl taş!”

kızlar bir an iç çekerken lonna gözlerini devirerek tostunu ısıtıyordur, alexa devam eder

“sen kalk, gidip millrein’e hesap sor.. bazıları çaktı iki tane oturttu yerine diyorlar, ama başka açıdan görenler de elini bile kaldırmadı diyor..”
“kızım çocuk tanrı!”

herkes şiddetle bu açıklamayı destekliyorken nicole daha başka ne var diyordur, alexe ve cora düşünürken veronica önündeki kasede yüzen mısır gevreklerini izliyordur..

“miranda geldi..”

nicole’ün işaretiyle herkes kapıya bakarken merkez masa grubu restorana giriyordur, dün akşamki malum olayın kahramanları ortada görünmüyorken veronica yutkunarak kahvaltısına döner, genç kızın yanındaki faye ona yaklaşarak mırıldanır

“bir şey olmaz veronica, merak etme..”

veronica başını sallarken bugün saçlarını basit bir tokayla sıkı sıkı toplamış, en az dikkati çekmeye çalışıyorken nicole arkasına yaslanmış, 10 masa arkadaki konuşmaları duymaya çalışıyordur

“duyamıyorum..”

“onlar evrenin diğer ucunda da ondan, otur yemeğini ye hadi..”

nicole liv’in yönlendirmesiyle masaya daha yakın bir konuma gelirken yüzünü asar

“duymam lazım, ajan koymalıyım aralarına.. hayır gidip çocuklardan birine asılayım diyorum, korkuyorum..”

“bir şey yaparsa çakarsın tokadı yüzü yamulur nicole..”

nicole *tabii* diyorken lonna sırttır

“her köşeden bir sepelio/hava kıran kırması kız çıkmıyor-“

“hey! Öyle ulu orta sepelio falan deme..”

liv *bir şey olmaz* diyorken nicole omzunu silkerek yine de şimdilik çelik bilek olarak bilinmek istemiyor, normal bir kız olarak flört etmek istiyordur..

“geldiiiiii..”

nicole’ün ikinci alarmıyla yine başlar kalkarken bu sefer dickie sonneld içeri giriyordur, veronica bir an gerginleşirken faye masanın altından genç kızın bacağını dırter

“sakin..”

veronica delikanlının arkadaşlarıyla tekrar buluşmasını izliyorken dudağını kemiriyordur, o sırada nicole elini genç kızın yüzüne doğru sallar

“mars’tan veronica’ya...”

genç kız bir an uyanıp nicole’e dönerken konuşur

“doydum ben..”

sonra kaşığını bırakıp peçetesiyle ağzını siler ve masadan kalkıp yine uzak kapıların birine giderken nicole’ün eli havada kalmış, arkadaşının arkasından bakıyordur, sonra o da rüyasından uyanıp tabaktaki

tostunu kapar ve veronica'nın arkasından koştururken masada kalan kızlar birbirlerine bakıyorlardır, omuzlar silkilir ve kahvaltı devam eder..

“adamin suratına koymuş yumruğu, basmış tekmeyle.. ağzından kan gelmiş, yan odadaki carson yemin etti..”

jonathan da michiou'daki dedikoduları başka bir bakış açısından anlatıyorken bu ağızdan kan gelme olayında jaden'in bir sorusu vardır, sorar

“hep beraber mi girişmişler, yoksa teker teker mi vurmuş? Şimdi ben sana bir çaksam mesela, o kadar etki etmez-“

“tanrı yumruğu dostum, tek başına olsa kaç yazar..”

jaden jesse'ye başını sallıyorken duncan yudumladığı çay fincanını indirerek konuşur

“o da var aslında, biz yemekten ayrıldığımızda tanrılardan bir tanesi masaya gidip millrein'e ağzının payını vermiş-“

“o da geçirmiş bir tane diye duydum..”

duncan onun kesin olmadığını söylüyorken jonathan *kesindir* diyerek lafı kesip atar, sonra o tanrının nasıl disiplinin köşesinden döndüğüne girer, araya tanrıların torpilli olup olmadığı meselesi atılırken erkekler kısmında da kahvaltı *şiddetle* sürüyordur..

“veronica-hey-kızım dursana, V!”

veronica hızla yürümeye devam ediyor, ciddi anlamda kaçacak delik arıyorken nicole ona yetişip kolunu yakalar ve ağzındaki tostu çıkarırken konuşur

“neden kaçıyorsun bir anlasam?”

“yüzüme bile bakmayacak, biliyorum. Giderken özür diledi, kendini kontrol edemedi, hataydım ben sadece-“

“saçmalama-“

“saçmalamıyorum! Benim onların arasında olduğumu düşünebiliyor musun nicole!?”

“sen *bizim* aramızdasın veronica, çok pardon ama biz de onlar kadar ünlü sayılırız-“

“ama onlar-onlar-bilmiyorum, sadece şimdi yüzleşmek istemiyorum, tamam mı?”

“tamam, peki-ama koşma, boğazımda kaldı, gel sınıfa gidelim..”

veronica sessizce nicole'ü takip ederken ikisi boyut ve evren sınıfına doğru yürürler..

“abartma jonathan-“

“ne abartması, duyduklarımı anlatıyorum. Çocuk geldi mi? hayır. Ölmüş bile olabilir, aşırı kan kaybı ya da tanrı çarpması..”

cora öyle şeyler söylememesini rica ederken jonathan genç kızı elinden tuttuğu gibi kalabalıktan ayırır, ikisi öne geçerek sınıfa doğru yürürken yanı boş kalan alexa gülümseyerek arkalarından bakıyordur, diğer yanına döndüğünde elizanın kulağındaki kulaklıkları görür, genç kız bir de şarkı mırıldanıyorken alexa elini sallar, eliza kulaklıkları çıkarır

“bir şey mi oldu?”

“olmadı da, neden müzik dinliyorsun?”

eliza başının üzerindeki boşluğu işaret eder ve kulaklıklarını kaldırıp gösterir

“keera bugün sürekli diğer tarafla kavga ediyor, ancak bunlar onun sesini engelliyor, rahatsız olduysanız çıkarırım ama sorun değil-“

“önemli değil, tak hadi.. derse girene kadar rahatla en azından..”

eliza teşekkür ederek kulaklıkları geri takarken şarkıyı tekrar söylemeye başlar, duymamasına rağmen alexa’ya doğru dans ederken ikisi gülüyor, akademik binadan içeri girerler..

---

boyut ve evrenlerden sonraki ders sinema dersiyken herkes büyük sinema salonuna girmiş, rahat koltuklardan kendine yer beğeniyorken owen ve sam de merdivenleri iniyorlardır, owen faye’in saçlarını görünce o tarafa ilerlerken genç kız onu görmüş, yanındaki koltuktan çantasını kaldırıyor, o sırada diğer yandan liv’in sesi duyulur

“faye buraya gelsene!”

faye bir an liv’e bakar, sonra owen’a dönerken delikanlı gitmesini söylüyordur, faye gülümsyerek kalkıyorken ikisinin ortasında kalmış olan eliza kulağındaki kulaklıklarla olanları izliyordur, faye uzaklaşırken owen başını eğip eliza’ya bakar, genç kız ona el sallayıp boş kalmış koltuğu gösterirken owen onun yanına çöker, çantasını da faye’in boş koltuğuna atarken eliza hareketli bir şarkıyı mırıldanıyordur, owen ona bakarken gözünü kırparak kulakları gösterir

“neden?”

“efendim?”

“kulaklıklar diyorum-“

“duymuyorum!”

“kulaklıkları-“

“duymuyorum owen!”

owen kulaklıkları çekip çıkarırken eliza güler

“inadına yapıyordum..”

“farkındaydım, neden kulaklıklar?”

“keera diğer tarafla kavga ediyor, aramıza set çekiyorum..”

owen anladığını söylerken kulaklıklardan hala şarkının sesi geliyordur, delikanlı bir tanesini alıp kulağına takarken hafifçe başını sallar, eliza onu izliyorken sorar

“beğendin mi?”

“idare eder..”

“majestelerine beğendiremedik, ne büyük keder-ver kulaklığıımı..”

owen gülerek küçük siyah şeyi geri uzatırken eliza alarak kulağına takar, biraz daha yüksek sesle söylerken owen elini koltuğun yanında tıprıdarak ritm tutuyor ve salonun dolmasını izliyordur..

SOUNDTRACK / *Daft Punk - Digital Love*

“bilgisayar! Yüce luslo, kokusu bile güzel..”

jonathan laboratuvarındaki bilgisayarlardan birinin monitörüne sarılmışken bilgisayar sınıf nüfusuna göre teker teker açılıyordur, herkes yavaş yavaş kendi bilgisayarlarının başına geçerken profesör clay ollen onları izliyordur.

Jaden kendi bilgisayarının başına oturup bir şeyler açmaya, oynamaya çalışırken anna onun eline vurur, delikanlı *ne var* diyorken genç kız profesörü işaret ettiğinde jaden fareyi bırakır, ellerini kucağına indirerek dinlerken profesör konuşur

“gördüğüm kadarıyla herkes bilgisayarlara çabuk alıştı..”

bilgisayar başındaki yüzler gülerken profesör de turuncu kıvrıkcık saçlarıyla gülümser

“ben clay ollen, sizin de isimlerinizi zaman geçtikçe teker teker öğreneceğimi umuyorum..”

sınıftan gülüşmeler yükselirken genç adam her bilgisayarın karşısında öylece geçmiş öğrencilere bakıyordur, sorar

“kimler daha önce bilgisayar kullandı?”

sınıfın yarısından fazlasının elleri kalkarken jonathan yanında oturan cora’nın elinin kalkmadığını görür, hayretle bakarken genç kız gülümseyerek hafifçe omzunu silker, profesör havadaki ellerle kalkmayan elleri eşleştireceğini söylüyorken jonathan cora’nın yanından ayrılmıyordur..

---

profesör eşleştirmeleri tamamlamış, büyük projektör ekranının önünden geçmişten günümüze bilgisayarları gösteriyorken piz çenesini eline yaslamış, dinliyordur, ara sıra yanındaki veronicaya bakıyorken genç kız ekrana bakmıyor, fareyi öylece oradan oraya sürükleyerek monitörde boş yerlere tıklıyorken piz başını biraz daha eğerek onun görüş alanına girer, mavi gözler monitörden kayıp ona bakarken delikanlı gülümser, veronica da gülümserken piz başıyla profesörü işaret eder, veronica hafifçe yüzünü buruştururken piz kaşlarını çatar, genç kız başını iki yana sallarken piz anlayışla gülümser, sonra önüne dönerken veronica iç çekerek fareyi bırakır ve büyük ekrana bakmaya başlar..

“veronica hasta mı nicole?”

nicole öğlen yemeği için bir şeyler alıyorken yanındaki piz’e bakar

“değil, neden?”

“bilgisayar dersinde çok dalgındı, yemeğe de gelmedi..”

nicole sadece başını sallarken piz tabağının kenarını hafifçe kazıyordur

“özel bir şeyse üzerine gitmek istemem..”

nicole yine başını sallarken boncuk gibi yeşil gözleriyle piz’e bakıp hafifçe gülümser

“özel, ama hasta değil merak etme..”

piz sevindiğini söylerken nicole onun boş tabağına bakar

“yemek mi seçiyorsun sen?”

piz yüzünü buruştururken nicole ne verseler yiyecek bir çelik bilek, delikanlının tabağını onun elinden kapar, piz büfeden kaşık kaşık dolan yemekleri görürken gözleri büyür

“hepsini yiyemem-“

“yiyemediğini ben yerim..”

piz şöyle bir yanındaki kıza bakarken o kadar yemesine rağmen hala bir top olup yuvarlanmıyordu, her şeyi yerli yerindeyken nicole dolmuş tabağı ona uzatır, parmağına bulaşmış birazını da yalarken kendi tabağını da alır

“hadi gidelim..”

piz peki diyerek öne düşerken tabak çok ağırdır, ama delikanlı sesini çıkarmaz..

“sen bu tarafa otur nicole..”

“neden?”

nicole hiç saf değil, arkasını dönüp görmemesi gereken yere bakarken kont millrein ve düşesin ördeklerin masasına ilerlediğini görür ve liv’i iterek tam o tarafa karşı otururken liv gözlerini deviriyordur..

“*rızalarını almaya* gelmiş herhalde, çok lazım.. terbiyesiz..”

nicole kendi kendine durumu yorumlarken dick düşesle konuşuyordu, yüz ifadesi gayet tatsızken nicole gülümser

“aferin, hiç gardını indirmedin..”

“nicole yemeğini yesene-“

“sus, kendini odasına kapatmış bir arkadaşım var benim-“

“veronica mı?”

kızlar masadaki tek tük erkek nüfusuna dönerken hepsi sus pus olmuştur, nicole başını iki yana sallarken elini onların önünde şöyle bir sallır

“siz anlamazsınız, yemek yiye.. bak, 10 dakikamız kaldı..”

piz ve duncan birbirine bakarken nicole gözlerini kısarak yapmayı bilmediği halde dudak okumaya çalışıyordu..

---

eski edebiyat’ta elizabeth culley ne kadar eskilere gidileceğinden bahsetmiş, okunacak eserleri sıralamışken hepsinin kütüphanede bulunabileceğini söylemiştir. Bütün isimler not alınırken liv defterinin üzerine düşen bir kağıt parçasıyla başını kaldırır, kağıdın geldiği yöne bakıp sam’i görürken delikanlı az önce gönderdiği kağıdı işaret ediyordu, liv gülümseyerek alırken gözü profesörde, katlanmış küçük notu açarak okur

“*sabah koşusuna davet edildim.*”

Liv daha da gülümserken kalemini alıp küçük kağıdın altına kendisi de bir şeyler sıkıştırır, sonra tekrar büzüştürüp dikkatlice sam’in sırasına atarken delikanlı kağıdı alır, Liv tekrar notlarına geri dönmüşken sam büzüşmüş kağıdı açar, altındaki nota bakarken gülümser

“*ne kadar hızlısın göreceğiz..*”

“odaya gidiyorum ben, akşam belki inmem..”

veronica bitkiler dersinden sonra diğerlerinden ayrılırken nicole öfleyerek onu takip ediyordur. Erkekler neler döndüğünü pek kavrayamasa da kızlar bakışlarıyla anlaşıyorlardır, eliza düğüm olmuş kulaklıklarını çözerken konuşur

“hafta sonu herkesin ailesi geliyor mu?”
“benimki kesin değil..”

herkes duncan’a bakarken delikanlı açıklar

“babamın neptünde bir tanıtım kongresi var-“
“baban ne iş yapıyordu duncan?”

duncan faye’e dönerek cevaplar

“yapay zeka ürünlerine yazılım üretiyor. Daha çok evde kullanılan robotlara yazılım yapıyor..“
“bak aklıma dax geldi..”

oreon takımı awwlarken jonathan hafta sonu beyaz metal torbası da gelir mi merak ediyordur, faye büyük ihtimalle hayır diyorken piz dax kim diye sorduğunda her kafadan bir ses çıkmaya başlar..

SOUNDTRACK / Brad Paisley - She Said Yes

“kahvaltıya gelirsın herhalde..”

veronica hala uyuma numarası yapıyorken nicole gözlerini devirir

“ben çıkıyorum, uyanınca gel..”

yataktaki kızdın yine ses çıkmazken nicole kapıyı çekip çıkar, hemen sonra veronica’nın gözleri açılırken genç kız iç çekerek yattığı yerde sırt üstü döner..

“açım, deli gibi açım hem de!”

liv koşudan dağılmış saçlarını tekrar topluyorken restorana doğru gidiyordur, çabuk bir kahvaltıdan sonra duş düşünülürken onun arkasındaki sam nefes nefese, owen’ın elindeki şişeyi alıp kafasına diker. Owen gülümsüyorken faye ve onun üzerinde yorgunluktan eser yoktur, liv faye’in tuttuğu gibi restorana sokarken sam şişedeki son damlayı da içip boş plastiğe büyük bir üzüntüyle bakıyordur..

---

veronica yatakta bir süre düşündükten sonra aptallığı bırakması gerektiğine karar vermiş, sonsuza kadar kaçamayacağını da biliyor, giyinerek restorana inmişken diğerlerini görebilmek için etrafına bakıyordur, faye ve liv’i masada görürken o tarafa ilerlemeye başlar, o sırada uzaktan dick’in ona seslendiğini duyunca bir an duraklar, sonra arkasını dönerken delikanlıyı beklerken dick de koşudan dönüyor, eşofmanları ve dağılmış saçlarıyla veronicaya bakıyorken konuşur

““günaydın, hey-“

delikanlı kolunun tersiyle yüzünü silerken gülümseyerek arkasındaki arkadaşını gösterir

“sabah sabah koşuya zorlandım da..”

veronica konuşmuyor, başını sallarken dickie ona bakarak bir an ne diyeceğini bilemez, restorana ise çevrelerinde aktif bir şekilde dönüp durmaktayken veronica da çevreye bakıyordur, sonra başını sallar, dönerek uzaklaşırken dick'in arkasından geldiğinin farkında, ama yine de yürümeye devam eder..

“veronica-“

veronica bıkkın bir ifadeyle ona dönerken dick konuşur

“istemiyorsun, tamam-“

dick döner ve uzaklaşırken veronica yüzünü buruşturur, uzanarak delikanlıyı kolundan yakalar ve çevirirken konuşur

“öyle bir şey demedim dickie,-“

dick ona dönerken cevaplar

“bak, sadece.. bu ara çok hareketliyiz, okul açıldı, ikinci sınıf olduk, bir yandan leigh beni aldattı, ayrıldık derken seni öptüm, sonra sen kayboldun, ben diğerlerinin disiplin soruşturmasını takip ettim falan,-“

veronica ona bakıyorken dickie iç çekerek ellerini düşürür, sonra konuşur

“sana chrisi yollamalıydım..”

genç kız kaşlarını çatır, dickie açıklar

“en yakın arkadaşım.. benim kafamı benden daha iyi tanıyor..”

“beni neden öptüğünü de biliyor mu?”

dickie hızla ona bakarken veronica dudağını ısırır, sonra bırakarak konuşur

“aklın karışmıştı, doğru..”

dickie onu izliyorken cevaplar

“sana umut vermek istemem veronica, ben rüyalandaki sevgililer gibi değilim.. aklım bir karış havadadır, daren kadar zeki değilim, ya da tanrılardan biri kadar güçlü de değilim.. biz normal erkekler bazen coşup öpebiliyoruz.. onlar kontrollü, yapmazlar..”

veronica başını sallarken kendinin de *normal* bir kız olduğunu düşünüyordur, karşısındaki dickie iç çekerken mırıldanır

“ama seninle arkadaşlığa devam etmek isterim.. benden kaçmanı istemiyorum-“

“kaçmıyordum-“

“güzel o zaman.. devam et.. maceralarım daha yeni başlıyor, dickie ve kırık kalbi-“

delikanlı ellerini kaldırır, gülümserken veronica da hafifçe gülümser, dick onun çenesini hafifçe parmağıyla kaldırır, mırıldanır

“binada görüşürüz..”

veronica başını sallar, onun tüylerinin diken diken olmasından haberi olmayan delikanlı dönerek yürürken kükrer

“chris!”

ilerdeki bir çocuk o tarafa dönerken dickie ona koşar, delikanlıyı kolundan restorandan çıkarırken veronica ikisini izler, derin bir nefes alırken faye ve liv’in nereye kaybolduğunu görmek için tekrar etrafına bakar..

---

veronica yüzünde güller açarak masaya dönerken dünkü tutukluğu kaybolmuş, nicole’ün yanına oturarak herkese günaydın der, herkes de geri günaydın yollarken nicole jonathan’a döner

“ilk ders tanrılar, cupid iddiasını unutmadık..”

jonathan portakal suyu boğazına kaçarak öksürürken gülüyordur, başını sallarken cora gülümseyerek delikanlının sırtına hafifçe vuruyordur. Onlar orada birbirlerini kurtarıırken nicole yanındaki veronicaya hafifçe omzunu vurur

“gördüm..”

“neyi gördün?”

“anladın sen..”

veronica gülümserken mırıldanır

“arkadaş olmayı çok isterim dedi..”

“güzel başlangıç..”

“strese sokma beni nicole, sakın!”

“ben bir şey mi dedim!? Sen kaçtın durmadan, kaçmasan belki dün söylemişti-“

“dün sürekli koşturmuş, yumruklama olayından sonra soruşturmalarla falan uğraşmış..”

nicole anladığını söylüyorken gülümsüyordur, veronica masanın altından arkadaşını bacağına vurarak gülümserken muhabbet concon’un cupidlığıne dönüyordur..

SOUNDTRACK / Hitoshi Sakimoto - The Place of Gods

Tanrılar sınıfı adına uygun bir biçimde altın varaklı koltukları, rahatlatıcı müziği ve ruhani havasıyla öğrencileri karşılıyorken jonathan cora’yla beraber gidip en öndeki koltukların birine oturur, arkasını dönüp diğerlerine göz kırparken nicole ve veronica sınıfta diğer tanıdıklara da jonathan’ın nadide sorusunu anlatıyordu, Ceres Masası görevlisi profesörleri Karl Frode içeri girerken herkes yüzlerinde hafif bir gülümsemeyle beklemeye başlar..

“Tanrılar ve inanışlar dersine hoş geldiniz. Sizin gibi genç bir nüfusun inançları henüz yeni oturmaya başlamışken ben burada size yol göstermek ve açıklayıcı olmak için bulunuyorum..”

genç kafalar sallanırken profesör frode inanışların nasıl toplumdan topluma fark gösterdiğini, din ve inanış kavramlarının nasıl birbiriyle bağ içinde olduğunu ve sosyolojik yaklaşımları anlatırken kafalar bir an önce bitmesini istemiş gibi sallanıyordu. Profesör biraz da asıl güç ve ona hizmet eden diğer tanrılardan bahsederken çok tanrılı bir çok sistem olduğunu söz eder, lafı bittiğinde durup biraz düşünmelerine izin verirken arka koltuklardan jaden’in öksürmesi duyulduğunda jonathan yerinde kıpırdanır, ama elini kaldırmazken ikinci olarak da jesse’nin öksürmesi duyulur. Profesör frode öksüren öğrencilerine bakıyorken biraz sonra önünde bir el kalktığında delikanlıya döner

“evet, bir soru mu var?”

“evet profesör..”

“önce isimlerimizi söyleyelim..”
“jonathan lysander..”

profesör başını sallarken jonathan çenesini kaşıyarak yanındaki cora’ya bakar, genç kız hafifçe gülümserken jonathan tekrar profesöre döner

“benim merak ettiğim bir şey var profesör..”
“nedir bay lysander?”
“ben küçüklüğümde beri hep cupid olmak istemişimdir-“

sınıftan gülüşmeler yükselirken profesör ellerini kaldırarak sessiz olmalarını ister, sonra tekrar jonathan’a dönerken başını sallayarak devam etmesini ister, delikanlı laf bir kere ağzından çıktığı için konuşur

“ben cupid olmak için ne yapabilirim profesör?”

sınıf bu sefer kahkahalara boğulurken profesör frode kaşlarını çatarak gülen öğrencilerine bakar, sonra cevap bekleyen jonathan’a dönerken delikanlı kaşlarını kaldırarak hafifçe gülümser..

---

dersin sonuna kadar profesör frode büyük bir ciddiyetle tanrılık ve melekliğin bir meslek olmadığını ve *büyüyünce tanrı olabilmek* gibi bir kavramın normal insanlar için geçerli olmadığını anlatmışken jonathan her kelimesine büyük bir anlayışla başını sallamış, arada üzüntüyle iç çekmişken jaden arkada gülmemek için dudaklarını ısırmaktan parçalamıştır..

dersten çıkılıp sınıftan uzaklaşıldığı anda herkes rahat rahat gülerken jonathan hepsinin kafasını kıracağını söylüyordur, jesse kendisinin kaşındığını hatırlatırken jonathan o anda ne için bu kadar rezillik yaptığını hatırlar ve alexayla beraber yürüyen cora’ya dönerken genç kız da onu görmüş, gözleri büyüyerek yerinde durur

“ne?”
“ne demek *ne*, sordum işte..”

cora endişeyle alexa’ya bakıyorken genç kız ellerini kaldırır ve bir şey yapamayacağını söylerken jonathan genç kıza yaklaşıyordur, cora bir adım geri atarken jonathan kaşını kaldırır, cora gözlerini devirerek yanağını çevirirken jonathan güler ve genç kızın başını tutup yanağını hafifçe öperken cora gülümser, diğerleri şamata çıkarıyorken jonathan cora’yı kolunun altına alıp sıradaki iddia’nın ne olduğunu soruyordur..

SOUNDTRACK / *Guster - Demons*

“senin dersin nicole..”

nicole yumruklarını sıkarak kendi alanı olan iblisler sınıfına girerken bu sefer o ön sıralara doğru yürüyordur, veronica da onu takip ederken diğerleri de rastgele bir yerlere kurulmuştur, herkes yerleştikten bir süre sonra profesör reba evans ve parlak kızıl saçlarıyla gülen yüzü içeri girerken herkes gülümseyerek dikleşir..

“hoşgeldiniz çocuklar, ben reba evans. iblisler dersini bundan böyle beraber işleyeceğiz.. aramızdaki kimler iblis, hemen onları görelim..”

sınıfta bir çok kişinin eli kalkarken nicole de gülümseyerek onların başını çekiyordur, miss reba gülümserken başını sallar

“ben de bir iblisim, okuldaki bir çok profesör ve öğrenci gibi. İblisler insanlar kadar eski türlerdir çocuklar. Yeni dünya savaşı ve pakttan önce her ne kadar gizli ve zor yaşamlar sürmek zorunda kalsalar da günümüzde milyonlarca tür iblis diğer bütün türlerle uyumlu ve rahat bir yaşam içinde hayatını sürdürebiliyor..”

herkes yaşadıkları zamana içlerinden bir kez daha şükrederken miss reba iblislerin kan, cinsiyet, organ, yetenek ve kemik farklılıklarına göre sınıflandırıldığından bahseder ve bu sene fiziksel özelliklere yoğunlaşacaklarını söylerken elini şık pantolonunun ceplerine sokarak öğrencilerine bakar

“her sene başında sorduğum bir soruyu size de soracağım..”

herkes dikkat kesilirken miss reba sorar

“yeni dünya savaşından önceki çağda en çok sayıda bulunan iblis hangisiydi?”

sınıfın yarısından çoğunun elleri havaya kalkarken miss reba gülerek konuşur

“bu sene çok istekli öğrencilerim var, çok güzel! İlk defa cevaplayacak herkes isimlerini söylesin lütfen- evet arkadan ikinci sıradaki güzel kız..”

esmer güzeli sadie gülümserken cevaplar

“sadie townsend.. vampiler, profesör..”

“çok güzel sadie, pierce’a 10 puan..”

sadie gülümserken miss reba vampirlerin öyle bir çağda, güneşi engelleyecek hiçbir engelin olmadığı ve kan sağlayacak nüfusun çok az olduğu bir zamanda bile vampir nüfusunun nasıl o kadar fazla olduğunu sorar, bu sefer kaşlar çatılarak bakışlar düşüncelere dalarken kısa bir süre sonra anna’nın eli kalktığında miss reba genç kıza söz verir

“anna cohen. İnsanlarla yaptıkları anlaşmalar sayesinde hayatta kaldılar, profesör..”

Miss reba’nın gözleri parlarken anna devam eder

“vampirler güçlüydüler, diğer yaratıklarla dövüşebilirlerdi, ama dediğiniz gibi onları güneşten koruyacak hiçbir şey yoktu, o yüzden saklanmalıydılar, ama nereye?”

miss reba gülümserken sınıfta anna’yı dinleyen diğer yüzlere bakar, anna da dinleniyor olma fikrini seviyor, hikayesine devam eder

“aynı zamanda o çağda yaşayan insan topluluklarının elinde vampirlerin ihtiyacı olan bir şey vardı, kan. O dönemde onlardan daha güçlü olan diğer yaratıklara karşı kendilerini korumak için belki de kendilerine en yakın olan türle bir anlaşmaya girdiler. Kanlarının karşılığında vampirler onları koruyacaktı, insanlar da gün ışığı sırasında vampirleri saklayacaktı. Böylece eski dünyanın en eski anlaşması yapılmış oldu..”

miss reba onaylayarak başını sallarken konuşur

“çok güzel anna. Gordon’a 20 puan..”

anna gözleri parlayarak dikleşirken yanındaki jaden kaşlarını kaldırarak gülümsüyordur, miss reba bu ilk anlaşmayla ilgili kendisi de birkaç şey anlatırken defterler açılıyor, kalemler ellere alınıyordur..

SOUNDTRACK / *Gnarls Barkley - Crazy*

“haftada iki saat olan tek ders var, onun da profesörü deli..”

jesse SKAP sınıfında yerine geçerken aşmış lenshaw hepsinden daha önce gelmiş, tahtayı milyonlarca şeyle doldurmuşken her maddenin başında koordinatlara benzer şeyler vardır. Herkes yerleştikten sonra profesör her zamanki heyecanıyla arkasını döner

“haftanın son günü, herkes nasıl?”

herkes iyi olduklarını mırıldanırken arka sıralarda gordon üniformalı kızıl bir delikanlı oturmadan önce sorar

“siz nasılsınız profesör?”

“iyiyim corbin, çok iyiyim, sorduğun için teşekkürler..”

corbin yerine otururken profesör tahtadaki listeye döner

“bugün evrendeki en önemli kara delikleri öğreñeceğiz, herkes tahtadaki listeyi defterlerine geçirebilirse çok güzel olur, kitabınızda bazı şeyler eksik verilmiş..”

herkes hızla not alırken bazıları küçük yazıları okumakta zorlanıyordur, duncan elini kaldırarak sol üstteki beşinci kelimeyi sorarken profesör tahtaya bakar

“*perabolik* yazıyor- yazımın bozukluğu için özür dilerim-“

“profesör neden bilgisayarla girmediniz?”

“birkaç kez denedim ama karakter sınırına takıldık jaden, bir dahaki derse düzelteceğim, şimdilik böyle idare edelim-evet siz yazmaya devam ederken aranızdan biri bana geçen ders verdiğim kara delik tanımını tekrarlar mı?”

herkes büyük bir şevkle yazı yazmaya devam ediyorken hiçbir el kalkmıyordur, aşmış lenshaw onları beklemeden birine söz verir

“nicole, sen tekrarlar mısın?”

nicole hızla başını kaldırırken o kadar göz temasından kaçınmasına rağmen yine o seçilmiştir, rahatsızca kıpırdanarak defterinde ilk dersin sayfasını bulurken göz ucuyla okuyarak cevaplar

“Kara Delik uzayda maddenin çok küçük bir noktaya toplanması ile meydana gelen bir nesnedir.”

“evet doğru, başka ne tür özellikleri vardır, devam edelim nicole..”

nicole tanımı *okumaya* devam eder

“Kütle çekimi o kadar güçlüdür ki, ne ışık ne madde ne de her hangi diğer bir bilgi onun "olay ufkundan" uzaklaşamaz. Bu yüzden görünmez ve sadece kara bir delik olarak belirir.”

Profesör başını sallıyorken ellerini açarak kendisi devam eder

“kara delik, adı üstüne *kara bir deliktir*, peki bu kadar kara ve güçlü olan bir şeyi biz nasıl belirleyebiliyoruz? Uzaya çıkıp etrafımıza baktığımızda *işte orada!* Dememiz mümkün değil, fakat kara deliklerin yerini belirlemekte kullanılan çok önemli bir şeyden bahsetmiştim, neydi?”

anna'nın eli kalkarken profesör lenshaw hızla genç kıza söz verir

“evet anna-“

“Kara deliklerin gözlemlenmesine yardımcı olan çevresine verdiği etki ve yaydığı X-ışınlarıdır, profesör-“
“çok doğru, mükemmel-gordon’a 7 puan! Kara delikler kaçta ayrılıyordu-dört! Biri bana hemen bunları saysın”

profesör tekrar bir kurban arıyorken nicole şokla veronicaya döner ve fısıldar

“benim puanım!?”

“sen *okudun*, o cevapladı-“

“en azından defterimde nerede olduğunu biliyordum!”

veronica gözlerini devirirken nicole homurdanarak tahtadakileri geçirmeye devam ediyordur, arkadan biri profesörün yardımlarıyla dört tip kara deliği sayıyorken sözü bittiğinde aşmış lenshaw ellerini birbirine vurarak sinclair’e de bir 6 puan verip tahtaya döner..

---

derslerde verilen bilgilerin çoğunluğu wikipedia veya vikipedi’den alınmış olacak. Başka bir kaynak kullandığımda dipnotlarla onları da belirteceğim. Verilen bilgilerin % 100 kesin olmadığını da her zaman aklımızda bulunduralım.

“çok yemeyeyin dövüşeceksiniz..”

herkes owen’ın sözünü dinleyerek tabağına hafif şeyler alırken delikanlının yanındaki sam sorar

“sen dövüşüyor muydun?”

“babamla amcam jonathan ve beni çalıştırdı. Profesör Lesley kadar iyi dövüşemeyiz belki, ama biraz daha rahat oluruz umarım..”

“benim kıcıma tekme basacaklar o zaman..”

owen gülerek bir dilim ekmek alır ve sam’e döner

“sınıfın yarısıyla bütün gün berabersin zaten, yavaş vururuz merak etme..”

sam çok teşekkür ederken owen arkadaşını omzundan tutarak masaya götürüyordur, diğerleri de tabaklarıyla beraber çökerken anna daha üstlerini değiştireceklerini söyleyerek biraz daha hızlı olmalarını hatırlatır..

SOUNDTRACK / *Bond - Scorchio*

---

yemekten sonra herkes dövüş salonunun ilgili odalarında üzerlerini değiştirmişken herkes binasının renklerini taşıyan eşofmanlarıyla içeri girerken herkes kolunu bacağını çektiştirerek bir şekilde ısınmaya çalışıyordu..

jonathan owen’ı nasıl benzeteceğini ayrıntılarıyla anlatıyorken jaden delikanlının ensesine bir tane geçirir, concon ona kalkan eli havada yakalayıp bükerken jaden kolunun kırılmaması için kıvranıyordur, jesse gülerken owen yeterli olduğunu söyler. jonathan delikanlının kolunu bırakırken profesör michael lesley içeri giriyordur, bütün bakışlar genç adama dönerken olimpos’un savaş meleği mavi gözleri parlayarak sınıfının önüne gelir

“eksiğimiz var mı?”

sınıftakiler birbirlerine bakarak başlarını iki yana sallarken profesör güzel diyerek başını sallar

“bu derste kitap yok arkadaşlar, bu demek oluyor ki bu dersin kesin konulmuş kuralları da yok. Herkesin içindeki yeteneğe ve güce bağlı olarak dövüş stili ve kendini koruma teknikleri değişiklik gösterebilir. Bildiğiniz gibi ben bir savaş meleğiyim ve olimposta savaş tanrısı adına çalışıyorum, ancak melekler okulu sınırları içinde sizin sınırlarınızı size zarar vermeden en iyi şekilde zorlayacak profesör olacağım..”

herkes genç adamın güçlü duruşunu izliyorken profesör lesley devam eder

“ders boyunca hepinizle teker teker ilgileneneğim. Melekler okulundan mezun olduğunuzda hem kendinizi hem de çevrenizdekileri koruyacak kadar uyanık ve güçlü olacağınızı umuyorum..”

bazı yüzlerde endişe dalgaları dolaşıyorken profesör sakince konuşmaya devam eder

“bazılarınızın uzun zamandır dövüştüğünü, ya da tekniği olmasa bile güçlü olduğunu biliyorum. Diğer profesörlerinizin aksine ben hepinizin geçmişi hakkında daha çok bilgi sahibiyim. Jonathan ve owen lysander..”

delikanlılar profesöre dönerken michael onları yanına davet eder

“küçük yaştan beri babalarınızın ikinizi de eğittiğini biliyorum, doğru mu?”

owen ve jonathan başlarını sallarken michael gülümser, sonra tekrar sınıfa dönerken cora’yı işaret eder

“cora rosenthall, nicole Lysander’le beraber öne çıkar mısınız?”

cora ve nicole birbirlerine bakarak hafifçe gülümser ve diğerlerinden bir adım öne çıkarken profesör cora’yı işaret ederek konuşur

“daha önce hiç dövüşmemiş..”

genç adam sonra nicole’e döner

“gücü oldukça yüksek ama teknik açıdan bir eğitimi yok, o da cora kadar az tecrübeli..”

kızlar başlarını sallarken profesör gülümser

“bunları söylememin sebebi birinizin diğerinden daha iyi ya da kötü olduğunu göstermek değil, aksine doğru teknik ve iç güdülerin yönlendirilmesiyle cora’nın bile bir gün gelip beni yenebilecek kadar iyi olacağını anlatmak..”

genç kızın gözleri parlarken profesör yanındaki iki delikanlıya döner

“jonathan sen yerine dönebilirsin, owen’la biraz çalışalım..”

jonathan peki diyerek yerine dönerken owen profesöre döner, ikisi karşılıklı duruyorken micheal konuşur

“şimdi sana farklı yönlerden saldırmayı deneyeceğim owen, önce yavaş ve basit darbelerle başlayacağım ve gittikçe hızlanacağım. Senden bana olabildiğince seri bir şekilde karşılık vermeni istiyorum..”

owen başını sallarken michael da başını sallar sonra geri dönüp bir iki adım atıp uzaklaşırken bir an sonra eğilerek owen’a doğru bir tekme savurduğunda delikanlı hızla yere çöker, profesörün tekmesi başının üzerinden bir yarım daire yaparak tekrar yere basarken owen tekrar ayağa kalkar, şimdi de bir yumruk geliyorken delikanlı heyecanla sol kolunu kaldırarak yumruğu engeller, michael *çok güzel* diyerek devam ederken owen hafifçe gülümseyerek yavaş başlayan darbeleri engellemeye devam eder..

“arkanda!”

owen sınıfın bağırmasıyla arkasına dönerken michael dönerek delikanlının yüzüne bir tekme savurur, owen dakikalar sonra bacaklarının artık uyuşmasıyla tekrar yere eğilecek gücü bulamazken kendini bu sefer geri iterek kollarının üzerinde ters bir takla atar ve yere düşerken michael onun dengesizliğinden faydalanarak delikanlının üzerine eğilir ve yumruğunu tam çenesinin altına dokundurarak dururken owen nefes nefese kalmış, gülerek pes ederken michael ayağa kalkıp delikanlıya elini uzatır, owen tutunarak kalkarken profesör delikanlının omzunu sıkarak sınıfa döner

“ilk ders için oldukça iyiydi, şimdi biraz da deneyimsiz olan biriyle çalışalım, cora..”

cora yüzünü buruşturarak öne çıkarken michael gülerek bir şey olmayacağını söyler ve elini uzatarak genç kızı arkadaşlarının arasından yanına alırken cora yutkunarak savaş meleşinin karşısına geçer..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Fighter

“canını acıtmayacak kadar hafif darbelerle sana saldıracağım cora, ama hızlı olacağım. Reflekslerinin ne kadar kuvvetli olduğunu görmem için bunu yapıyoruz.. nereden saldıracağımı tahmin etmeye çalış ve bir şekilde sana dokunmama engel ol, tamam mı?”

cora başını sallarken micheal genç kızın bacaklarını işaret eder

“bacaklarını biraz arala, ellerini de belinin hizasında havada tut ve kontrollü ol..”

cora söylenenleri yaparak bekliyorken profesör sağ elini genç kızın yüzüne savurur, cora başını hızla sağa çevirerek sol elini kaldırırken gözlerini kapatmıştır-

“gözlerini aç cora, devam-“

cora gözlerini açarak bu sefer de belinin sol tarafına gelen bir darbeyi kolunu indirerek engellerken michael bu sefer genç kızın bacaklarına doğru bir tekme savurur, cora küçük bir çığlık atarak havaya zıplarken tekme altından geçip gitmiştir. Genç kızın ayakları tekrar yere basarken micheal da doğrulmuştur, bu sefer kolunu hızla cora’nın başına doğru savururken cora yine kısıp bir feryatla eğilir, profesör sıradaki darbe için saniye bile atlatmıyorken cora bir oraya bir buraya kıvrılıyor, elleri ve kolları hareket ettikçe kolundaki bileziğin boncukları birbirine değiyorken micheal genç kızın bileğini tutar, bileziği çıkarıp genç kızın kardeşine atarken cora gözleri büyüyerek genç adama bakar

“ama prof-“

“boncuklar benden önce senin canını yakar, daha iyi olduğun zaman takmana izin vereceğim-geliyor-“

cora bağırarak başını indirirken micheal gülerek savurduğu kolunu kendine çeker, lonna elindeki bileziği sıkarak kardeşini izliyorken erkekler parlayan gözlerle sarı at kuyruğu her eğilip kalkışında savrulan venüs kızını izliyordur..

---

cora bir süre sonra darbelerin nereden gelebileceğini tahmin etmeye başlamış, en azından kolunu indirdiğinde tekrar nereye kaldırması gerektiğini anlamışken saç başı dağılmıştır, ama şimdi bağırarak yerine her kurtuluşunda gülüyorken micheal son kez genç kızın karnına doğru ellerini savurur, cora gülmekle çığlık arası bir ses çıkararak geri zıplarken michael ellerini beline koyarak doğrulur, derin nefeslerle göğsü inip kalkıyorken cora elleriyle yüzüne yapışan saçları geri iter

“bitti mi!?”
“bitti, dinlenebilirsin-“
“süperdi!”

cora gülerek yerine geçiyorken lonna genç kıza bileziğini uzatıyordur, cora teşekkür ederek takarken michael rosenthall ikizlerinden ikincisini çağırır

“lonna, bileziğini çıkar ve gel..”

lonna ikiletmeden derhal bileziği çıkarır, cora’ya verip michael’ın karşısına geçerken profesör derin bir nefes alır, sonra gülümseyerek pembe saçlarını sımsıkı tepesinden toplamış kıza döner

“seninle daha değişik bir şey yapalım lonna. bu sefer sen bana saldır..”

lonna sırtırken michael gülerek sınıfa döner

“bu sefer biraz daha açılmanız gerekecek çocuklar..”

sınıf zevkle daha geniş bir alana yayılıyorken lonna parmaklarını kütürdeterek boynunu gerer ve profesöre bakarak alt dudağını ısırarak hafifçe öne eğilir, michael az önce cora’yı getirmeye çalıştığı pozisyona kendisi gelmiş, ellerini gard alarak dururken lonna geri geri gidiyordur, herkesin gözü genç kızdayken lonna biraz sonra hızla michael’a doğru koşmaya başlar ve genç adamın tam önünde zıplayarak bir tekme savururken michael hızla sol tarafa düşer ve tekrar doğrulurken lonna kollarını gererek profesöre bakıp gülümser..

“düşünerek saldır lonna!”

michael oraya buraya savrulan yumruklardan kaçıyorken lonna son yumruğu da boşa gidince ağrıyan kollarını kendine çekerek bir an durur, michael da nefes nefese onu bekliyorken genç kız sol kolunu ovuyordur

“uyuştu..”
“çünkü kontrolsüzce savuruyorsun, boşa gideceğini hesaba katmıyorsun. Öyle olduğunda da ben hem kaçıyorum, hem de senin kendi kendini yormanı izliyorum..”

lonna kollarını iki yanına indirip sallarken michael gülümseyerek genç kıızı yanına alır ve sınıfa döner

“ikinci dersten önce biraz dinlenin, birkaç kişiyi daha bugün göreceğiz..”

herkes başlarını sallarken michael lonnaya kollarını girmesini söyleyerek bırakır, genç kız başının arkasından kollarını büküp geriyorken diğerlerinin yanına gider, diğer kolunu kaldıracakken biraz fazla savurup jaden’in suratını tokatladığında hızla delikanlıya döner

“yüzüne mi geldi-iyi misin?”

jaden yanağını tutuyorken lonna onun elini tutup çeker, yanağına dokunup sağına soluna bakarken jaden genç kıızı izliyordur, lonna da onun gözlerine bakarken jaden hafifçe gülümser, genç kız kaşlarını çatarken cora ikisinin yüzünün arasında lonna’nın bileziğini sallandırır, lonna gözlerini devirerek boncukları kapıp koluna takar, sonra arkasını dönüp uzaklaşırken jaden kaşlarını kaldırarak genç kızın arkasından bakar..

“bitti!”

cora Cuma'nın son dersinden çıkarken ellerini birbirine vurur ve serin rüzgar zıplayıp dövüşmekten kızarmış yanaklarına gelirken gözlerini kapatır, o sırada alexa genç kızı kolundan çekiştirirken michiou'ya doğru sürüklüyordur

“terliyiz hasta olacağız, hadi odaya-“
“ama çok sıcak-“
“terlisin dedim, hadi..”

cora tamam diyerek zıp zıp koşup binasına girerken alexa da gülerken onu takip ediyordur. Herkes Cuma günü son derslerden sonra büyük bir keyifle binalarına dönüyorken melekler rengarenk ve cıvıl cıvıldır..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Come On Over

“..ve ilk haftanın sonunda bütün meleklerimiz açılış balomuza davetliymiş. *Balo salonunda yerleriniz siz ve eşleriniz için rezerve edilmiş olacaktır.* Katılmamayı seçerseniz rezervasyon iptali için şu şu numarayı arayın ve aç kalmamak için de restorana gidin.. bu kadar..”

lonna panodan aldığı kağıdı tekrar yerine koyarken annayla beraber odaya dönüyorlardı

“neden eşle gidiyoruz? Tek başıma gidince içeri almayacaklar mı?”

anna gülerken lonna ciddi olduğunu söylüyordur, arkadaşı odaya girerken açıklar

“gerçek hayatta bu tip balolara eşli gitmek adettendir, şimdiden onu aşılamaya çalışıyorlar ve elimizde bir sürü erkek var, seç birini..”

lonna yüzünü ekşitirken anna gardrobunu açarak elbiselerine göz gezdirmeye başlar, o sırada bina melekleri çanlarını çalarak balo'yu diğer bir koldan haber veriyordur..

“ben bu akşam uyurum diye düşünmüştüm..”

owen maalesef diyorken sam yatağına uzanır, tavanı izliyorken owen eşofmanlarını çıkarak banyoda kirliler için hazırlanmış göze atar

“ben duşa giriyorum-“
“owen?”
“efendim sam?”
“liv'e baloya benimle gitmesini teklif etsem ne der?”

owen gülümsüyorken sam başını yataktan kaldırarak arkadaşına bakar, delikanlı konuşur

“arayıp sorman gerek, belki başkasına söz vermiştir-“
“vermiş midir?”
“bilmiyorum sam, arayıp sorman gerek..”

sam inleyerek tekrar yerine yatarken owen banyoya girer ve kapıyı kapatır. Yatağındaki sam başını çevirip komodindeki telefona bakarken küçük rehber de yanında duruyordur. Tek yapacağı açıp yan odanın telefonunu bulmaktır-yoksa direkt yüz yüze mi sormalıdır? Delikanlı bilmiyorken bir süre daha tavanı izlemeye karar verir...

“sen jesse'yle mi gideceksin-“

“veronica sana bizden erkek yok, izin vermiyorum! Aç, ara hadi!”

nicole elindeki telsiz telefonu veronica’nın göğsüne bastırırken genç kız şokla arkadaşına bakıyordu

“ne-nasıl-arayamam ben!”

“ararsın, açacaksın en güzel sesinle *dickie*, *canım*, *bu akşam*-“

“canım demem!”

“ne dersen de! *Erkeğim* de bir şey de-“

“nicole delisin sen-“

“hadi, ben banyoya giriyorum, çıktığımda *yaptım nicole!* diyeceksin..”

nicole itirazları duymamak için kendini banyoya atıp kapıyı kapatırken veronica elindeki telefona bakar..

“alo, ben veronica perish, dickie sonneld’la görüşebilir-oh dick, selam..”

genç kız odanın içinde dört dönüyorken at kuyruğunun ucunu kıvrıp duruyordu

“iyiyim, sen?”

dick de karşı taraftan iyi olduğunu söylemişken veronica güler, sonra çok güldüğünü düşünüp derhal somurturken konuşur

“şey.. ben şeyi soracaktım, bu akşam saat sekizde varmış, balo varmış yani.. *biliyorsun*, tabii biliyorsun, sen sonuçta geçen sene de gittin..”

veronica duvarlara dönüp yüzünü buruşturuyorken kendine ne yaptığını soruyordu, o sırada karşıdan dick bu akşam onunla gitmek isteyip istemediğini sorarken veronica fazlasıyla rahatlar

“çok güzel olur! yani-çok sevinirim-ben de onun için aramıştım zaten, yani sen sormasan-”

genç kız derin bir nefes alırken dick karşı tarafta güler, veronica da gülerken delikanlı onu iki saat sonra odasından alacağını söyler, veronica görüşürüz diyerek telefonu kapatırken telsizi hastalıklı bir yaratıkmış gibi yatağa fırlatır, sonra banyo kapısına dönerk yumruklarken banyoya bir şeyler yere düşer, veronica yüzünü buruştururken gülüyordu

“yaptım nicole!”

nicole içerden bir çığlık atarak aferin diyorken biraz sonra havluya sarınarak dışarı çıkar ve sularını etrafa damlata damlata derhal elbise seçmeleri gerektiğini söylüyorken veronica ona ayak uydurmaya çalışır..

---

sam bir süre daha düşündükten sonra yataktan kalkar, yüz yüze sormaya karar vermiş, kapıya gidip açarken aynı anda kapıya gelmiş liv eli havada kalarak şaşkınlıkla sam’e bakar

“hey!”

“hey-“

“bir yere mi çıkıyordun?”

sam başını sallarken nedense *sana geliyordum* diyememiştir, liv onun sessizliğinden faydalanarak şöyle bir içeri bakar, banyodan gelen sesleri duyarken sam’i dışarı çekerek odanın kapısını kapatır, sam genç kızın gözlerine bakıyorken liv gülümseyerek ona döner

“senden bir şey isteyeceğim, biraz garip gelebilir-“
“gelmez, nedir?”
“bu akşam faye’i sen baloya götürür müsün?”

sam içinde bir yerlerde bir şeylerin düşüp paramparça olduğunu hissederken parçaları yutar ve sorar

“owen ne olacak?”
“owen’a elizaya sormasını söyleyeceğim-“
“neden?”
“faye’le ikisi baloya giderse herkes onların çift olduklarını düşünecek, bütün sene kimse yanlarına yaklaşmayacak-“
“sen kiminle gideceksin?”

liv bir an duraklarken sonra koridorun sonundaki odayı işaret eder

“corbin az önce oda arkadaşıyla gelip rose’la bana teklif ettiler, biz de kabul ettik-“
“corbin’le gidiyorsun yani?”

liv başını sallarken sorar

“sen faye’e sorar mısınız?”

sam belli belirsiz başını sallarken liv güneş gibi gülümser

“süpersin sam! Owen bir şey demez merak etme..”

sam yine başını sallarken liv onun koluna *arkadaşça* vurarak tekrar odasına dönerken rose ona halledip halletmediğini soruyordur, kapı kapandığında kızların sesi kesilirken sam yüzü düşerek odaya geri döner..

“kim gelmiş?”

owen banyodan çıkmış, pantolonunu giyiyorken sam’in yüzünden düşen bin parçadır, owen kaşlarını çatarken sam yatağa oturuyordur, cevaplar

“liv..”
“ne dedi ki sen bu kadar üzüldün?”
“faye’i baloya benim götürüp götürmeyeceğimi sordu-“
“ne?”
“evet, sen de eliza’yı götürecekmisin-“
“ne zamandan beri?”
“bilmiyorum owen-“
“liv kiminle gidiyormuş?”
“corbin denen çocukla..”

sam kalkıp üzerindeki tişörtü çıkarırken owen onun isteksiz hareketlerini izliyordur, konuşur

“liv bazen ne yaptığının farkına varmaz sam-“
“liv bir şey yapmadı ki, açıkça gelip benden bir şey istedi.. ben yarım saattir o yatakta sürünmeyip kalksaydım..”

delikanlı iç çekerken owen onun omzunu sıkar

“faye’i arayıp sor, hayır demeyecektir, ben de eliza’yı arayacağım-“

“liv söylemeden ararsan benim söylediğimi anlar-“
“anlamaz, ben belki eliza’yla gitmek istiyorum, olamaz mı?”

sam hafifçe gülümserken owen telefonu alır, faye’in odasının numarasını çevirirken sam dolabından annesinin özenle seçtiği smokinini çıkarıyordur..

“hey owen.. iyiyim, sen?.. eliza? Tabii..”

faye hafifçe kaşlarını çatır, sonra banyoya dönerek açık kapıdan başını uzatır

“eliza, owen seninle konuşmak istiyor..”

eliza aynadan faye’e bakarak kaşlarını kaldırır

“owen? Benimle?”

faye başını sallarken eliza şaşkınca telefonu eline alır

“evet?”

faye odaya geri dönerken eliza içerden *benimle mi!?* diye sorduğunda faye açıkça kaşlarını çatarak gardrobun önüne gelip elbiselerine bakar..

“alo, duncan? Selam, ben nicole..”

nicole veronica’ya bakarak göz kırparken genç kız uzun ve parlak siyah elbisesini başından aşağı doğru indiriyordur. Nicole daha giyinmemiş, iç çamaşırları içinde aynaya bakarken telefonla konuşmaya devam eder

“bu akşam baloya beraber gidelim mi?.. süper, sekizde beni kapımızdan alırsın, görüşürüz..”

nicole telefonu kapatıp yatağa geri atarken burnunun üzerindeki kızarıklığı tanımlamak için aynaya yaklaşır, veronica sanki az önce bir çocuğa çıkma teklif etmemiş gibi rahat duran arkadaşını izlerken gülerek başını iki yana sallar..

“seninki garanti, sus-“

lonna anna’yı azarlayarak çalan kapıyı açıyorken karşısında piz’i gördüğünde bir an şaşırır, içerden anna giyindiğini bağırırken lonna kapıyı biraz daha kapatarak kendini kalan aralığa sıkıştırır

“n’aber piz?”

“iyilik lonna, şeyi soracaktım..”

“neyi?”

“baloya, beraber gidelim mi?”

“masa örtülerini çekip tabakları devirecek misin?”

piz gülerek söz veremeyeceğini söylüyorken en azından kafasına bıçak uçarsa lonna’nın onu koruyabileceğini umuyordur, genç kız sırtarak tamam derken piz sekizde görüşeceklerini söyler, sonra michiou köprüsüne doğru dönerken lonna arkasından seslenir

“neden telefonla aramadın?”

piz arkasını dönüp geri geri yürürken cevaplar

“öyle yapacaktım ama elimden düşüp kırıldı..”

lonna gözlerini devirirken piz ellerini iki yana açıp dudağını бүker, o sırada arkasındaki birine çarpıp onunla beraber yere devrilirken lonna gülerек odaya giriyor, piz kendini ve düşen kızı yerden kaldırmaya çabalıyordur..

“duncan’la gidecekmiş..”

jesse nicole’ün odasından eli boş bir şekilde dönerken jaden kakhahalara boğuluyordur, jesse ona üzerinden çıkarttığı tişörtü fırlatırken jaden elinin tersiyle kumaşı iter

“yalnız mı kaldın şimdi?”

“kim? Ben? Yalnız?”

jesse *hah!*larken jaden şanslı kızın kim olduğunu sorar, jesse sırtırken cevaplar

“kuzenin..”

jaden hızla jesse’ye dönerken delikanlı ellerini kaldırıyor

“kötü bir şey demedim-“

“nicole seni idare ederdi ama-“

“ne demek *idare ederdi*, canavar mıyım ben-“

“öyle demek istemedim-“

“her ne demek istediysen istedin, hangi kıza çıkma teklif edeceğimi sana sormayacağım-“

“çıkıyorsunuz baloya gidiyorsunuz-“

“*her neyse..*”

jaden dişlerini gıcırdatırken jesse onu geçerek banyoya girer..

“kapı!”

“giyiniyorum-“

“ben de giyiniyorum-“

“sen daha az çıplaksın!”

cora öfleyerek kapıya gider ve üzerindeki mavi elbisenin açık fermuarını arkasından tutarak kapıyı açarken jonathan genç kıza gülümser

“kelebek?”

cora kocaman gülümserken jonathan içeri bakıyordur, alexa bağırarak banyoya kaçarken jonathan sırtır, cora onu ittirerek dışarı çıkarken jonathan genç kıza ve gözleriyle aynı renk mavi elbisesine bakar

“baloya beraber gidiyoruz, değil mi?”

cora başını iki yana sallarken jonathan’ın ifadesi donar

“kim!? Şu çocuk mu-şu yan odadaki, değil mi?”

jonathan yumruğuyla beraber yan odaya gidecekken cora gülerек onu yarı yolda kolundan yakalar

“şaka yaptım, gel-beraber gidiyoruz..”

jonathan yine gülümserken genç kızın arkadaki eline gözleri takılır

“ne tutuyorsun?”

“fermuarımı..”

“yardım?”

cora mavi gözleri parlayarak yavaşça arkasını döner, jonathan genç kızın elinin bıraktığı yerden fermuarı tutar, yavaşça belinin kıvrımından başlayarak yukarı çekerken cora kapıyı izliyordur, jonathan’ın elleri çekilirken genç kız arkasını döner

“teşekkür ederim..”

jonathan gülümseyerek önemli değil diyorken cora delikanlının pırl pırl kahverengi gözlerine bakıyordur, sonra dudağını ısırarak gülümser ve kapıyı açıp odaya girerken akşam görüşeceklerini mırıldanır, jonathan onun arkasından el sallarken kapı kapandığında kendi kendine gülümseyerek odasına döner..

“efendim?”

alexa küpesinin teki elinde, telefona cevap verirken karşıdan jesse’nin sesini duyduğunda bir an duraklar

“nicole-oh, anladım.. tabii.. görüşürüz..”

alexa telefonu kapatıp yerine koyarken cora kim olduğunu soruyordur, alexa gülümseyerek arkasını döner

“jesse, balo için aramış..”

cora da gülümserken alexa aynaya dönerek diğer küpesini de takar ve dalga dalga olmuş saçlarının arasından pembe tutamını düzeltirken kırık pembe elbisesi içinde kendini izler..

SOUNDTRACK / Michael Bublé - Crazy Little Thing Called Love

Veronica odanın kapısı tıklatıldığında saate bakar, sonunda zamanın geldiğini görünce hızla nicole’e döner, arkadaşı onun altın saçlarını düzelterek tekrar kapıya çevirir ve geri çekilirken veronica derin bir nefes alarak açar, karşıdaki dick mavi gözleri parlayarak gülümsüyor, üzerindeki siyah takım’ın altında simsiyah spor ayakkabıları görünüyorken veronica da gülümser

“çok şıksın dick..”

“sen de çok güzel görünüyorsun veronica..”

veronica siyah eteklerini hafifçe düzeltirken dick genç kıza kolunu uzatır

“gidelim mi miss perish?”

“tabii senor sonneld..”

veronica gülerek delikanlının koluna girerken kapıyı çekmek için arkasını döner, nicole’le göz göze gelirken genç kız gülümser, dickie de ona el sallarken veronica kapıyı kapattığında delikanlının bakışları

genç kıza döner, tekrar parlayan mavi gözlere bakıp elbisesinin kıvrımlarını görürken önüne dönerek kalabalık koridordaki çiftlere katılır..

---

faye kapıyı açıp owen ve sam’i gördüğünde gülümser, gül pembesi elbisesiyle ve asil topuzuyla sam’e yönelirken owen’a hiçbir şey söylemeden delikanlıyla beraber odadan ayrılır, owen bir an kaşlarını çatarken odadan diğer genç kız çıktığında o tarafa döner, eliza uzun kahverengi saçlarını dümdüz yapmış, kahkülleri kaşlarını kapatarak kahverengi gözlerine düşüyorken üzerindeki siyah elbise beyaz teninde parlıyor, dudakları doğal bir kırmızıyla yüzünde dikkat çeken tek yer olarak parlıyorken owen da smokini içinde hafifçe gülümser

“çok güzelsin eliza..”

eliza bir an kalakalırken güzel olduğunu duymak garip gelmiştir, yukardan keera tepki vermesini söylerken genç kız gülümser

“sağol, sen de çok... prensin.”

Owen gülerek genç kıza kolunu uzatırken eliza kabul eder ve kapıyı çekerek koridora çıkarken yan odadaki kızlar owen’a bakıyordur, delikanlı onlara selam vererek yürürken eliza bir haftadır kızların hiçbirisiyle konuşmamış, şimdi arkasını dönüp bakıyorken kızlar bir şeyler fısıldaşarak odalarına döndüklerinde eliza da önüne döner ve prensin kolunda yoluna devam eder..

Jonathan ve cora buluşmuşlar, kapı önünde birbirlerine iltifatta bulunuyorken onların arkasından jesse gelmiştir, jonathan’ın omuzunu parmaklayarak yol isterken jonathan yan gözle delikanlıya bakar, sonra cora’yı koluna alarak koridora çıkarken genç kız alexa’ya gittiklerini seslenir, içerden tamam cevabı gelirken onlar çekildiklerinde jesse kapıda bekliyordur, alexa onu gördüğünde gülümser, yanına gelip çıkacakken jesse genç kızın gözlerine, saçlarına, tenine, omzularına, elbisesinin göğüsleriyle birleştiği yere bakar ve eğilerek dudakların örterken alexa gözleri büyüyerek kapının kolunu sımsıkı tutar..

Jesse dudaklarının altındaki kızı öpüyorken içi tatlı bir sihirle doluyor, elleri yumuşacık ve küçük yüzü kavrıyorken alexa bir şeyler söylemeye çalışıyordur, jesse aldırmayarak bir an geri çekilir, sonra tekrar yavaşça güzel dudakları öperken alexa başını geri çekerek delikanlıyı omuzlarından geri iter

“bileziğim-bileziğimi unutmuşum-tanrım..”

genç kız geri dönerek odaya girerken jesse açık kalmış ağzını kapatıp yutkunarak arkasından bakıyordur, alexa bileziği koluna takıp geri dönerken elini delikanlının yüzüne sallır

“taktım, bitti-hadi..”

“o kadar çabuk mu oluyor-yani.. ben..”

“15 yaşında elimden daha fazla kontrol gelmiyor, üzgünüm jesse, gerçekten..”

delikanlı başını sallarken biraz sonra kendine gelmiş, derin bir nefes alarak dikleşir, sonra kolunu alexaya uzatırken genç kıza gülümseyerek kabul eder, ikisi yürüyorken alexa göz ucuyla yanındaki yakışıklı yüze bakar ve dudaklarını birbirine bastırarak yürümeye devam eder..

---

piz ve jaden da anna ve lonna’yı odalarından almış, pembe saçlı kız yeşil, dizlerine kadar tiril tiril bir elbisenin içindeyken ayağındaki şık topuklularla gayet rahat görünüyordur, anna ona bakarken gülümser

“ayakkabılar acıtmadı mı hala?”

lonna hayır derken alışkın olduğunu söyler

“annem 6 yaşımızdan beri bizi olur olmadık balolara götürür, 10 yaşından beri topuğu olan ayakkabılar giyiyorum-bu kadar yüksek değil tabii..”

genç kız ayağını kaldırıp yine yeşil olan pabuçlarının topuğuna bakarken piz ona batırmamasını söyler, lonna gülerken dördü gordon binasından çıkıp rengarenk meleklerin balo salonuna doğru yürüdüğü bahçeye çıkarlar..

SOUNDTRACK / *Michael Bublé - Down with Love*

Dick ve veronica balo salonuna giriyorken genç kız ilk defa gördüğü güzelliği inceliyordur, pırl pırl ışıklar, kristallerin parladığı yemek masaları, ahşap zeminden çok şık bir dans pisti ve smokinler içindeki orkestra ve şarkıcılarıyla göz alıcı bir balo salonu önünde uzanıyorken veronica heyecanla gülümser

“böyle bir okulda okuduğuma inanamıyorum..”

“geçen sene dibim düştüğünde ben de öyleydim, iki hafta sonra alışsın..”

veronica gülerken dick’le beraber yürüyorken bu akşamın davetli meleklerine hizmet için bekleyen garsonlardan biri delikanlıya yaklaşır

“senor sonneld, masanız hazır efendim..”

dick teşekkür ederek garsonu takip ediyorken veronica da eteklerini hafifçe kaldırmış, topukları kaliteli döşeme üzerindeki tok sesler çıkararak yürüyorken garson iki kişilik bir masanın önünde durduğunda veronica ona çekilen iskemleye bakar, sonra dick’e dönerken delikanlı gülümseyerek onun oturmasını bekliyordur, veronica oturduğunda dick de ceketinin düğmesini açarak oturur ve garsona teşekkür ederken o uzaklaşıırken veronica’ya döner, genç kız oturduğu yerden etrafına bakıyorken dick’e döndüğünde sorar

“aslında bunu sormayı hiç istemiyordum, ama dayanamayacağım..”

dick gülerken neymiş o derken veronica tabağın kenarıyla oynuyorken sorar

“bu iki kişilik masa sen ve leigh içindi, değil mi? yani ailelerimiz rezervasyonları yaptırdığı için-“

dick’in gülümsemesi sönerken veronica derhal cümleyi yarıda kesip yenisine başlar

“tamam sustum-bir daha onun hakkında bir şey söylemeyeceğim, söz. Sadece merak ettim..”

dick başını sallarken veronica kendini suçlu hissediyor, hafifçe gülümseyerek masaya eğilerek delikanlıya yaklaşır

“gülümse?”

dick gülümserken veronica da inci dişlerini göstererek gülümser, sonra kadehdeki suya bakarken ne kadar susadığını fark eder ve hayatın özünü bulmuşçasına kadehi kafasına dikerken dick de ondan görüp kendi kadehine uzanır..

“yine o meleklerden var bakın!”

cora başının üstünde uçuşan küçük kanatları gösterirken jonathan birini yakalar ve yanındaki kelebeğin ellerine bırakırken cora titreyen kanatlara bakarak yürüyordu, jonathan masalarının yerini öğrendikten sonra o tarafa doğru ilerlerken üç masa onlara ayrılmıştır, nasıl oturmak istiyorlarsa öyle yerleşeceklerken jonathan annesine teşekkürlerini bildirir, cora'nın iskemlesini çekerek genç kızın oturmasını beklerken güzel kız elindeki meleği havaya bırakıp oturur, partneri de yanına otururken herkes teker teker yerleşiyordur..

“çocuklar, bu corbin dorris.. zaten sınıftan tanıyorsunuz..”

liv'in masasındakiler kızıl çocuğa el sallarken rose da yanındaki leonard'ı tanıştıır, diğer delikanlı da çok memnun olmuşken kızlardan sonra onlar da yerlerine otururlar, jonathan ikisini uzaktan uzaktan süzüyorken liv yan masada oturan owen ve eliza'ya bakarak gülümser, owen da genç kıza dönerken o kadar sert bakmıştır ki liv'in gülümsemesi solarken hızla başını önüne çevirir ve suyuna uzanırken yine bir kabahat işlemiştir, biliyordur..

SOUNDTRACK / Edith Piaf - Padam Padam

“ah ilk dans..”

veronica piste bakarken dick piste doğru gelen arkadaşları daren ve miranda'yı gösterir

“geçen sene de onlar açmıştı..”

daren ve miranda büyük bir doğallıkla valslerine devam ediyorken salonun bir ucundaki miss natalie büyük bir mutlulukla onları izliyordur.

veronica gülümserken dick ona bakar

“biz de dans edeceğiz..”

veronica delikanlıya dönerken güler

“tabii ki edeceğiz, eğlenmeye geldik, değil mi?”

dick keyifle başını sallarken veronica da güzel diyerek elini uzatır, delikanlı derhal ayağa kalkıp güzel partnerini dansa kaldırırken veronica'nın kalbi deli gibi çarpıyor, ama bütün gece oturup su içemeyeceğini de biliyor, bir cesaret vals için piste çıkıyordur..

“güzelliklerine bakın-tanırım..”

nicole sanki kendi çocukları pistte dans ediyormuş gibi dickie ve veronica'yı izliyorken duncan da ikisini izliyordur. Veronica siyah eteği hafifçe yerleri öperek dönerken yanındaki delikanlı da aynı zevk içinde dansı yönlendiriyordur, ikisi daren ve mirandayla gülüşüyorken dickie veronicayı uzun bir dönüş sonrası geriye yatırır, genç kız feryat ederken miranda onların haline gülüyor, daren o dans öyle mi yapılır diyorken dick *bu benim valsim* diyerek veronicayı doğrultup tekrar döndürmeye başlıyordur..

---

owen karşısında oturan faye'i izliyorken genç kız masaya oturduğundan beri bir kez olsun dönüp bakmamıştır, sürekli sam'le konuşup gülüyorken owen onun neden böyle yaptığını anlamıyordur, neden eliza'yla gitmek durumunda olduğunu anlatmıştır, her şeyin liv'in başının altından çıktığını da

söylemiştir, ama faye yine de aynı soğukluktaiken owen eliza'nın sesini duyduğunda dalgın bakışlarını genç kıza çevirir

“sam’le neden benim gitmediğimi merak ediyor..”

“ama neden olduğunu söyledim-“

“evet, liv’in yanlış yaptığını söyledin, ama neden hala benimle geldin ona kızıyor..”

“sana bunları kendisi mi söyledi?”

eliza başını sallarken owen faye’e bakar, nasıl bu kadar kaba olabileceğini aklı almıyorken tekrar eliza’ya döner

“baloya zorunluluk için seninle gelmedim eliza, istediğim için geldim-“

“benim için fark etmez owen, kimsenin arası bozulsun istemem-“

“faye’in bozulduğunu anlayışla karşılayabilirdim, ama böyle bir şeyi sana söylemesine anlam vermedim..”

“kıskanmıştır..”

“kıskanmasına gerek yok, kaba olmasına da..”

eliza bir şey söylemiyorken önüne döner, owen o sırada ayağa kalkıp elini genç kıza uzatırken eliza başını kaldırır

“owen, gerçekten-“

“lütfen eliza..”

eliza peki diyerek delikanlının elini tutarken yan gözle faye’e bakar, sarışın kız da bir an onlara bakarken sonra tekrar sam’e döner, eliza iç çekerek owen’la beraber piste yürürken faye sam’in başının arkasından onların piste çıkışını izler..

SOUNDTRACK / *Michael Bublé - Nice ‘n Easy*

Yemek servisleri için müziğin tınısı değişmişken sohbetlerin seslerine çatal ve bıçakların kaliteli porselenlerle çarpışırken çıkardığı sesler karışıyordu..

Veronica önündeki eti keserken dick de kendi etini kesmeye çalışıyordu, ilk lokmasını başarıyla hazırlayıp ağzına atarken gözü yan masalardan birinde oturan düşes ve kont’a takılır, veronica da onun nereye baktığını görmüş, delikanlıya dönerken söyleyecek bir şey düşünür, sonra tabağındaki yemeklere bakarak bir şey uydurur

“ben aslında vejeteryan olacaktım..”

dick genç kızın sesiyle o tarafa dönerken *hmm?*lar, veronica bir yudum su alırken konuşur

“küçükken vejeteryan olacağım diye tutturmuşum, şimdi nasıl etten ayrı kalırım bilmiyorum..”

dick gülerken başını sallar

“yemekte et olmayınca bana da yemekmiş gibi gelmiyor-“

“değil mi? insan bir şeyler çiğnemek istiyor, çok vahşice aslında..”

“ama lezzetli..”

veronica işte ona katılırken bir lokma daha keser, dick sorar

“ailen nerede yaşıyor veronica?”

“satürndeler, senin?”

“her yerdeler.. tatil köylerinin olduğu her yerde bir süre yaşıyorlar..”

“siz şu tatil köyleri olan sonneldlar mısınız?”

dick genç kızın hayretine gülerken veronica hafifçe başını silkeler, delikanlı omzunu silerken tabağındaki sebzelerle oynuyordur

“arkadaşlarımla ailemi evreni yönetiyor, benim iki tuğladan tatil köyüm olmuş pek önemli değil.. seninkiler ne iş yapıyor?”

“annem ben 6 yaşındayken aramızdan ayrıldı..”

dick’in bütün hayatı sevinçli bir anda kaybolurken veronica gülümser

“önemli değil, gerçekten.. babam keith, yazar-“

“keith perish?”

veronica başını sallarken dick heyecanla çatalını kaldırır

“en son *Mars’ta Maraton* kitabını okumuştum inanılmazdı, babam muhteşem!”

veronica kocaman gülümserken dickie bir an düşünür

“en sevdiğim yeri şurasıydı-bak hala hatırlıyorum, ki ben bazen adımları hatırlamam.. neydi-hah *Mars’ta yaşayan nüfusun en fazla 19 yaşında olduğunu düşünürsek evrenin enerji deposunun güneş olmadığı artık açık değil mi!? diyor, kesinlikle hak vermiştim!”*

“o da bir şey mi, bir keresinde aslında hepimizin bir kara delik içindeki garip yansımalar olduğunu söylemişti, ve sadece 9 yaşındaydım, iki gece uyuyamamıştım.. *baba biz kara delikte miyiz!? diye geceleri korkar yanına giderdim..*”

“artık SKAP var, kara delikler *heyecanlı şeyler..*”

veronica gülerken konu aşmış lenshaw’un öğrenci psikolojisi üzerindeki etkisine döner, dick zaten *aşmış lenshaw* adını duyduğu anda kahkahayı basarken veronica da onunla beraber gülüyor, ara sıra onlara bakan iki çift göz umurlarında olmuyordur..

“jaden?”

jaden bakışlarını sohbet eden jesse ve alexa’dan alıp yanındaki anna’ya döner, genç kız tek kaşını kaldırarak delikanlıya bakıyorken fısıldar

“niye izliyorsun?”

“ne demek *niye izliyorum?* Kuzenimi kolluyorum-“

“alexa kendi kendini kollar-“

“kollayamaz, herif *kuzenimle çıkıyorum* dediğinde gözleri nasıl parladı sen görmedin-“

“ne yapacak jaden? Tecavüz mü edecek-“

“öldürürüm.”

Anna gözlerini devirirken alexa onlara dönerek ne fısıldaştıklarını sorar, anna bir şey yok diyorken tuvalete gitmeyi teklif eder, alexa kabul ederek kalkar, ikisi uzaklaşırken jaden ve jesse göz göze gelir, esmer delikanlı konuşur

“bütün gece bizi mi izleyeceksin morgan?”

“gerekirse evet.”

“korkma bir şey yapmam-“

“neden pislikmişsin gibi davranıyorsun-“

“neden alexa’nın sahibiymiş gibi davranıyorsun-“

“ben onun abisi sayılırım-“

“aynı yaştasınız sanıyordum-“

“şimdi bana o durumu açıklattırma, alexayla bizim aramızda aslında 10 yaş var, o yüzden eline koluna hakim ol-“

“bilezik üzerinde olduğu sürece kontrolümü kaybetmem..”

jesse’nin bakışları önündeki su dolu kadehe dönerken jaden uzanıp arkadaşının bileğini yakalar

“bir şey oldu, değil mi-“

“ne saçmalıyorsun-“

“anlarım, söyle ne oldu?”

“öpüştük-“

“nasıl-“

“ayrıntısını mı anlatacağım!?”

“bilezik var mıydı yok muydu?”

“yoktu-“

“salak herif..”

Jaden arkadaşının kolunu bırakırken jesse niye salak olduğunu merak ediyordur, jaden itinayla açıklar

“kızın ilk öpücüğünü ulu orta bir sihir için harcamışsın, biraz daha aklına hakim olamadın mı-“

“ilk öpücüğü mü?”

“çok mu şaşırdın? 15 yaşındayız. Kendimi ayrı tutuyorum, ama alexa gidip önüne gelen her çocukla öpüşmüyor-“

“ilk ben mi öptüm?”

jaden başını sallarken tabaktaki havuçlardan birini ağzına atar ve kütür kütür parçalarken jesse masaya dönüp yanında oturan alexa’ya bakar, genç kız gülümser ve kalkarken bıraktığı mendilini tekrar kucağına koyarak tabağına döner, jesse onu bir an daha izleyip önüne dönerken jaden nedense bir anda keyiflenmiş, anna’ya dans teklif ederek ayağa kalkar..

“dans edecek miyiz?”

“pistin ortasında düşüp kafanı yarma riskini alıyorsan olur..”

lonna boşver diyorken piz üzgün olduğunu söyler, genç kız omzunu silerken çoktan masanın altında ayakkabılarını çıkarmıştır zaten, rahat rahat ayaklarını sallıyorken karşısındaki cora ve jonathan’ı izliyordur. Jonathan bir şeyler anlattıkça cora kıkırdıyorken lonna gözlerini devirerek ayakkabılarını giyer, sonra ayağa kalkarken piz’e elini uzatır

“düşersen de düşeceksin, hadi kalk..”

piz peki diyerek genç kızın elini tutar, ikisi beraber piste giderken anna jaden’le dans ediyor onlara gülümser, lonna da gülümseyerek piz’in elini tutarken delikanlı da onu belinden tutuyordur, bir veronalı olarak gayet kibar bir duruş sergiliyorken lonna kaşını kaldırır

“düşersen bile güzel düşersin..”

“o kadar emin olma, yavaş yavaş adım atalım..”

lonna sırtarak peki diyorken ikisi rahat ritmle hafifçe dans ederek zaman geçiriyordur..

---

jaden piz’le dans eden lonna’ya ara sıra gözü takılarak izliyorken anna fark etmiş, delikanlının çenesini tutarak kendisine baktırır

“oda arkadaşımı mı kesiyorsun?”

“kim!?”

“sen!”

jaden hadi oradan diyorken anna güler, jaden onu iterek kendinden uzaklaştırır ve döndürerek tekrar yanına alırken anna daha da gülümser

“dövüş dersinde oldu, değil mi?”

“bir şey olmadı saçma saçma konuşma anna-“

“ne saçması, hiç de değil.. bileziği olmadan sana dokundu, senin için endişelendi, sen de venüs büyüüne kapıldın-“

“benim *kuzenim venüslü* anna-“

“ama o kuzenin, onun bilinciyle ona yaklaşıyorsun. Lonna tamamen yabancı-“

“çok da vahşi ve soğuk-“

“sana öyle geliyor, çok iyi bir kız-“

“ne yapayım? İlan-ı aşk mı edeyim?”

anna gözlerini devirerek arkadaşının omzuna vururken jaden onu hızla geriye yatırır, anna ayağı hafifçe kayarak delikanlının koluna tutunurken ona dil çıkarır, jaden sırtırken genç kıızı tekrar doğrultur ve dansa devam eder..

Büyük salonda bir anda ışıklar hafifçe azalır ve pistin üzeri parlak bir spotla aydınlatılırken önceki danstan kalan çiftler gülüşerek birer ikişer yerlerine dönmeye başlar. Orkestradan gelen güçlü ritm herkesin içini titretiyorken masaya dönen jonathan cora’nın oturmasına yardım ederek liv’e döner

“swing, hadi bakalım dansçı annenin kızı..”

liv heyecanla gülümserken yanındaki corbin’e döner, delikanlı ellerini kaldırarak bilmediğini söylüyorken liv dudağını büker, o sırada yan masadan faye seslenir

“sam biliyormuş!”

sam gözleri büyüyerek faye’e bakıyorken genç kız gülümseyerek delikanlıya döner

“öğrenme zamanı gelmiş demek ki-“

“faye düşerim-“

“hiçbir şey olmaz, liv’den seni yönlendirmesini iste, çok güzel dans eder..”

sam yutkunarak ayağa kalkmış güzel kıza bakıyorken liv elini sallayarak gelmesini işaret ediyordur, sam bir an boş piste bakar, sonra ayağa kalkarken faye gülümser, delikanlı masayı bırakıp o tarafa ilerlerken liv de dalga dalga uçuk turuncu etekleri içinde öne çıkmış, sam’e elini uzatırken ikisi masaların arasından geçerek piste çıkarlar, bütün bakışlar o taraftayken liv delikanlının elini tutar, sam de genç kıızı kendine çekerek beline sarılırken mırıldanır

“gerçekten swing yapmayı bilmiyorum, seninle dans edebilmek için çıktım.”

Liv bir an donarken hemen sonra gülümser ve sam’e göz kırparak kendini geri iter ve belindeki elden kurtularak döner, sam yutkunurken liv biraz daha gülümser..

Yine bir kareografi geliyor, heyecanlandım ve hayır, gerçekten swing yapmadım, gördüğüm kadarıyla kafamda oluşan sahneleri yazıyorum..

SOUNDTRACK / Jessica Simpson - Swing With Me

Liv hafifçe kalçasını sallayarak eteklerini daha da dalgalandırırken sam onun sol elini tutmuş, sadece izliyordur, genç kız kendi kendini döndürerek delikanlının göğsüne yapıştığında hızla fısıldar

“elini tuttuğum anlarda beni döndür, elini bırakıp üzerine geldikçe birer birer adımlarla geri kaç, ben gittikçe üzerime gel..”

Sam boncuk gözleri büyüyerek başını sallarken liv hafifçe kıvrılarak ondan ayrılır ve delikanlının elini bırakarak ayak uçlarının üzerinde döner, elleri iki yanında hafifçe açık, her bir ayağını ayrı ayrı yerdeki bir izmariti söndürüyormuş gibi sallıyorken sol ayağıyla sağ kolunu hafifçe öne atar ve bir geri zıplarken sam gülümser, liv gülümseyerek ona döner ve hızla adımlarla yaklaşırken iki elini uzatır, sam refleksiyle genç kızı kendine çeker, liv onu ittirip tek elini bıraktığında sam diğer tutuşan elleriyle genç kızı döndürür, liv’in etekleri dalga dalga bacaklarının etrafında dönüyorken genç kız durduğunda sam onu tekrar kendine çeker ve hızla arkaya eğerken liv’in siyah dalgaları yere geliyor, sol bacağı hafifçe havaya kalkıyorken gülerken tekrar doğrulur, sam’e bakarak hafifçe başını sallarken delikanlı da mutludur, genç kızı tekrar kendinden iterken liv onu gerisin geri kendine çeker ve ikisi birbiri etrafında dönerek yer değiştirirken liv delikanlının elini bırakır..

Sam adım adım geri geri gidiyorken liv yine parmak uçlarında, kibar ayakkabıları ayaklarına çok sık bir kıvrım veriyorken genç kız bir ayağının diğerinin önüne atıp eteğini sallayarak sam’e yaklaşıyordur, delikanlı kendine söylendiği gibi geri geri adımlar atıyorken liv ona sonunda yetiştiğinde ellerini delikanlının omuzlarına koyar ve omuzlardan destek alarak zıplarken sam yine refleksiyle genç kızı tutmuş, ikisi yine etraflarında dönerken sam liv’i yere bıraktığı gibi liv onu kendinden iter ve elleri açarak etrafında dönerken sam onun uzattığı eli tutar, hızla döndürerek kendine çekerken liv sağ taraflarına bir bakış atar, kalabalık yüzlerinde şapsal bir gülümsemeyle ikisini izliyorken genç kız onlara göz kırpar, sonra sam’e dönerken kalçasını geriye çıkararak delikanlıyı kendisinden iter, parmağını sallayarak olmayacağını söylerken sam gülerken ellerini iki yana açar, şarkının ikinci yarısında ikisinin tiyatroları başlarken liv eteklerini savurarak arkasını döner..

Pistin sonuna doğru kalçasını sallayarak yürüyen kızın arkasından gelen sam liv’i bu sefer belinden tutarak çevirir, liv tam bir turla yine etekleri havalanarak dönerken saçları boynuna dolanarak durur, büyük bir gülümsemeyle partnerini ödüllendirirken sam genç kızı belinden tutarak arkaya yatırır, ama bu sefer olduğu gibi doğrultmazken liv eğildiği yerden bir yarım daire çizerek doğrulur, sonra tekrar elleri tutularak geri itilirken sam ona ne yapması gerektiğini söylemeye başlamıştır, liv itildiği anda elleri hala tutulu bir şekilde ayaklarının altındaki döşemeyi ezerek ayaklarını çeviriyor ve kalçasını kıvrarak eteklerini sallıyorken sam gülerken onu kendine çeker, ikisi yine dönerek yer değiştirirken liv sesli bir şekilde gülerken boşta kalan elini iki yana açar ve sallayarak kalçasını sallarken sam de artık ipin ucunu bırakmış o da elini sallıyordur..

Liv gülerken tekrar sam’in kollarına dönerken delikanlı onu göğsünün önünde yakaladığı gibi sağ tarafında geri yatırır, liv başını geri atarak sol ayağını yine öne atarken gülüyordur, sam onu döndürerek doğrultur, liv delikanlının ellerini bırakarak ellerini birbirine çarpar ve tekrar ona doğru hızla yürümeye başlarken sam gülerken geri geri gidiyordur, şarkının son notasıyla liv kendini delikanlının kollarına bırakır, sam onu tutarken şarkı biter, bir anlık sessizlikten sonra balo salonu alkışlara boğulurken liv bir kahkaha atarak sam’e sarılır, delikanlı da gülerken onu tutuyorken spot pistten çekilir, ışıklar geri dönerken liv ve partneri izleyenlere selam vererek yerlerine ilerler ve müzik değişir..

Liv ve sam masalarına dönerken jonathan elleri acırcasına alkışlıyordur

“özlemişiz!”

“andrea görseydi gurur duyardı liv!”

“muhteşemdi liv!”

liv gülmekten yanakları acıyarak yerine otururken sam de faye’in yanındaki yerine dönmüştür, ikisi göz göze gelirken faye delikanlıya göz kırpar, sam daha da gülümserken onun masasındakiler de onu tebrik ediyordur, delikanlı kendiyile dalga geçerek iltifatları kendince kabul eder..

SOUNDTRACK / *Michael Bublé - Sway*

Orkestra daha bilindik bir melodiye geçmişken her yerden gülüşler ve keyifli sesler geliyordu, gülüşlerin en şiddetlisi dick ve veronica’nın masasından geliyor gibiyken genç kız dick’in anlattığı bir çocukluk hatırasına adeta katılarak gülüyordu, ellerini göğsüne kapatarak nefes almaya çalışırken dick küçükken bir ara olduğu gibi yine şaşı olmuş, annesinden dondurma istiyordu, veronica gözlerini kapatarak delikanlının suratına bakmayı reddediyorken dick yerinden kalkıp genç kızın yanına gelir, yüzünün önünde devam eder

“dondurmaaaaa, dondurmaaa-“
“dick yapma-lütfen!”
“ama dondurmaaa-“

veronica gözlerini açar ve gülerek delikanlının ağzını eliyle kapatırken dick biraz daha devam eder, sonra onu izleyen gözleri görebilmek için bakışlarını düzeltirken veronica hafifçe gülümser, dick dudaklarını kapatan eli tutarak indirir ve yavaşça genç kıza uzanırken veronica gözlerini kapatarak bu sefer geleceğini bildiğini öpücüğü karşılıyordu..

---

ikisi yavaşça öpülmüş, dick gözlerini yavaşça açarak geri çekilirken dizleri üzerindedir, veronica da onun çekilmesiyle alt dudağını hafifçe ısırarak gözlerini açarken dick onun gözlerini görünce gülümser ve tekrar uzanıp dudaklarına hızlı bir öpücük bırakıp çekilir, sonra yerden kalkıp iskemlesine geçerken veronica de ona doğru dönerek gülümser

“bu sefer hazırlıksız yakalanmadım..”
“ben de öyle..”

ikisi de gülerken veronica kadehinin ince belini tutarak mırıldanır

“o gün sana çarptığım için şanslıyım..”
“bence de, ya şuna çarpsaydın..”

dick ilerde garsona çarpıp bardakları yere döken piz’i işaret ederken veronica gülerek önüne döner

“o piz, o da çok iyidir ayrıca öyle söyleme..”
“arkadaşınız olduğunu bilmiyorum-tanrım, üzgünüm-“
“önemli değil, bizi de birbirimize çarparken kim gördüyse gayet şapşal olduğumuzu düşünmüştür..”
“ama değiliz, değil mi?”
“değiliz, piz de değil..”

dick tekrar özür dilerken veronica yine önemli olmadığını söyler, dick yine de aptal gibi hissediyor ve bu gece her yanlış tuşa bastığında yaptığı gibi su kadehine uzanır, başına dikip boş olduğunu gördüğünde kaşlarını çatır, veronica gülerek ona kendinikini uzatıyorken dick gayet ciddi, teşekkür ederek alır ve içer, ama ikinci yudumunda içinden bir kahkaha patlarken sular suratına sıçrar, veronica da bunu görünce masanın yanından eğilip iki büküm olarak bir kahkaha atar..

“u kelebek u!”

jonathan kelebeğini sarı elbisesi içinde habire etrafında dndryorken genç kız gülerek durur ve delikanlıya yaslanarak başının döndüğünü söylerken jonathan gülümser

“süper karizmamla başını döndürdüm yine, değil mi?”

cora başını sallarken gerçekten etrafı dönüyordur, başını delikanlının omzuna yaslarken jonathan onu tutuyor, başını eğerek gözlerine bakar

“iyi misin?”

“iyiyim, çok dans ettik sadece-“

“oturalım o zaman-“

“hayır-“

“dinlenirsin tekrar kalkarız kelebek, hadi..”

kelebek peki diyerek başını kaldırırken jonathan genç kızın başını öperek belinden destek olur, ikisi masaya dönerken lonna cora’nın sarhoş gibi yüzünü görünce kaşlarını çatar

“ne oldu sana?”

“başım döndü?”

“aşktan mı?”

cora kardeşinin omzuna vurarak otururken jonathan ona bir bardak su doldurur, cora teşekkür ederek alırken bir yudum içer, jonathan yine iyi olup olmadığını sorarken kelebek gerçekten iyi olduğunu söyleyerek bir yudum daha su içer..

“ilk duyduğumda 6 yaşındaydım, sadece korkup ağlamıştım. Çok heyecanlı zamanlarda değildi..”

owen başını sallarken hafifçe gülümser, eliza delikanlının ilgisine gözlerini devirirken başıyla faye’i işaret et

“dansa kaldır bari, ne söyleyeceksen söylersin-“

“gerek yok-“

“var-“

“yok eliza, balodan sonra da konuş-“

“sam! Dans!”

eliza ayağa kalkıp sam’e *hadi hadi!* diyorken sam bu sefer hangi dans olduğunu soruyordur, ama itiraz etmeden kalkarken eliza onu elinden tuttuğu gibi çekiştirerek piste götürür, faye ve owen masada yalnız kalmışlarken birbirlerine bakarlar..

“kat! Kat! Kat!”

dick başını arkadaşlarını olduğu masaya çevirirken veronica da o tarafa bakar

“ne yapıyorlar?”

“şarkı syletecekler, *sanırım..*”

adı söylenen siyah saçlı, güzel kız ellerini yüzüne kapatarak ısrarla hayır diyorken yanındaki daren onun ellerini indirir ve kulağına bir şeyler fısıldarken katharine gözlerini kapatarak gülümser, sonra delikanlıya dönüp dudaklarına bir öpücük bırakır, ikisi ayrılıp katharine ayağa kalktığında ördeklerin

masalarında büyük bir şamata kopuyorken dick ve veronica da alkışlıyordur, katharine onlara bakarak sarışın delikanlıya göz kırparken dick daha da gülümser, veronica da ona gülümserken sorar

“hep böyle şarkı söyler mi?”

dick başını sallarken katharine profesörlerinin de alkışlarıyla orkestranın önünde sahneye çıkıyordur, delikanlı veronica’ya dönerken açıklar

“geçen sene de resmi yemeklerde ya da balolarla katharine’i tutup sahneye atardık, sesi o kadar güzel ki..”

“sesiyle ilgili bir gücü var mı?”

dick şimdilik bilmediklerini söylüyorken veronica sahnedeki kıza bakar, katharine mikrofonu ayarlayarak arkadaşlarına gülümser biraz sonra büyük piyanonun tuşları ilk notlarını vururken salon sessizleşir..

SOUNDTRACK / Katharine McPhee - My Destiny

Katharine gözleri kapalı, piyanonun vuruşlarını dinleyerek bekliyorken olduğu yerde yavaşça sallanıyordur, zamanı geldiğinde gözlerini açarak mikrofona yaklaşır, genç kızın usul sesi bütün balo salonuna yayılıyor veronica gülümseyerek tüylerinin diken diken olduğunu hisseder, kollarını kendine çekerek dinlemeye devam ederken şarkı sürekli yanlış yapsa bile her yolun sonunda o büyülü noktaya ulaşan bir kalbin hikayesini anlatıyordur, güzel şarkının ilk nakaratında sahneye profesör millard ve miranda çıkarken herkes alkışlıyor, sarışın güzel gülümseyerek genç adamla dans ediyorken katharine keyifle şarkısını söylüyordur..

“dans?”

veronica dick’e dönerken delikanlı yanında eğilmiş, eli genç kızın hemen önünde duruyorken veronica yine o heyecanı duyuyor, gülümseyerek onun eline tutunur, dick elindeki eli sımsıkı tutarak genç kıza yanında piste götürüyorken yanlarından geçtiği masada düşesle bir an göz göze gelir, ama bakışlarını veronica’ya çevirerek genç kıza bir iki adım sonra kollarına alırken genç kız eteğini düzelterek elini delikanlının koluna koyar, ikisi ilk adımlarını atarken katharine’in güzel sesi büyük orkestrayla beraber balonun her köşesine dokunuyordur..

“eliza’ya neden öyle bir şey söyledin faye?”

“ne demişim?”

owen genç kızın tavrına bakarken faye tabağının kenarıyla oynuyordur

“kötü bir şey söylemedim-“

“her zaman her şeyi beraber yapmak zorunda değiliz-“

“ben öyle bir şey demedim owen-“

“elizayla zorunlu olduğum için gidiyormuşum gibi bir izlenim vermişsin faye, sanki liv’in oyununu ona geri oynamak için eliza’yı kullanıyormuşum gibi konuşmuşsun..”

faye susarken gözlerini kaçırır, owen hala ona bakıyorken devam eder

“elizayla istediğim için geldim-“

“benimle gelmek istemiyor muydun?”

“tabii istiyordum-“

“o zaman neden gelmedin?”

bu sefer owen susarken faye isyan eder gibi konuşuyordu, pistte dans eden insanları gösterir

“hayatımın ilk bana ait balosu owen, ben seninle gelmek istiyordum..”

genç kız tekrar bakışlarını kaçırırken owen yutkunur

“faye, ben-“

“önemli değil, olan oldu artık. Olayın elizayla da ilgisi yok, burada kenda olsa ve sen onunla bile gitsen ben yine bozulurdum herhalde-“

“neden söylemedin?”

“senin düşünmeni bekledim..”

owen bakışlarının önündeki tabağa indirirken faye başını kaldırır

“en azından bir dansa kaldırabilirsin, diğer masalarda kimse kalmadı..”

owen başını kaldırıp boş kalan diğer iki masaya bakar, sonra faye’e dönerken genç kız yine çok güzeldir, hafifçe gülümserken owen ayağa kalkar, masanın etrafından dolaşıp elini ona uzatırken faye tutarak kalkar, pembe etekleri arkasında dalgalanarak owen’ın yanında piste yürürken biraz sonra parlak ahşabın üzerinde ilk adımlarını attıklarında faye gülümser, owen da onun parlayan gözlerine gülümserken onları izleyen eliza başının üzerindeki boşluğa bakar, sonra iç çekerek salonda başka bir noktayı izlemeye devam ederken sam zaten corbin denen çocukla dans eden liv’i izliyordu, eliza ve keera’ya aldırılmaz..

---

eliza kızlar tuvaletinin kapısını iterek içeri girerken aynanın önünde sarışın bir kız saçlarını düzeltiyordu, ikisi aynadan göz göze gelirken sarışın kız gülümser, eliza musluklardan birinin önüne gelip açar ve ellerini yıkarken sarışın kız konuşur

“ne kadar güzel bir balo, değil mi?”

eliza başını sallayarak öyle olduğunu söylüyorken ellerini durularken aynada kendine bakıyordu, kahküllerine üfleyerek gözlerinin önünden çekerken sarışın kız gülümser

“ben heidi..”

“eliza..”

“saçların çok güzel eliza, kendi renkleri mi?”

“evet, teşekkür ederim..”

genç kız ellerini kurularken heidi’nin elbisesine bakar

“senin de elbisen muhteşem..”

“teşekkür ederim, annemle seçmiştik..”

eliza hava tanrıçasının kızına bakıyorken heidi gülümser ve arkasını dönerken elini uzatır

“tanıştığımıza çok memnun oldum..”

“ben de.. görüşürüz..”

iki kız el sıkışarak ayrılırken heidi tuvaletten çıkar, onun yanından faye içeri giriyorken iki sarışın birbirine gülümser, eliza aynadan faye’e bakıp kahküllerini düzeltmeye devam ederken sarışın kız yanında durmuş, mermere yaslanarak ona bakar

“eliza, baloya gelmeden önce söylediklerim seni kırdıysa özür dilerim..”

“kınılmadım, önemli değil.. aranızda girmek istemem zaten-“
“öyle bir şey yapmıyorsun...”

eliza içinden *zaten kim öyle bir şey yapabilir ki* diye düşünüyorken faye’e dönerek zoraki gülümser

“aranızın düzelmesine sevindim..”
“ben de öyle, owen’la küs olunca çekilmez oluyorum..”

eliza başını sallarken şöyle bir etrafına bakar, işinin bittiğini anladığında faye’e döner

“çıkıyorum, geliyor musun?”

faye tuvalete gireceğini söylediğinde eliza içerde görüşeceklerini söyleyip onu bırakır ve tuvaletten çıkarken kapının önünde bekleyen owen’ı gördüğünde kaşlarını çatar

“faye’i mi bekliyorsun?”
“seni bekliyorum..”

eliza hafifçe gülerek neden diye sorar, owen onunla beraber yürürken cevaplar

“baloya beraber geldik, son dansı da beraber ederiz diye düşündüm-“
“öyle formalitelere pek takılmam ben owen-“
“ben takılırım, gel..”

eliza elinden tutularak götürülürken biraz sonra kendini kurtararak owen’dan ayrılır

“ciddiyim, gerek yok owen-“
“neden?”

eliza bir an düşünürken keera da tepesinde *neden* diye soruyordur, genç kız dişlerini gıcırdatarak elini başına götürür

“başım ağrıyor, keera çok geveze-“
“bu akşam rahat bıraktığını söylemiştin-“
“yine başladı, odaya gideceğim sanırım-“
“daha balo bitmedi eliza-“
“bensiz de bitirebilirler merak etme..”

owen bir şey söylemeden ona bakıyorken eliza hafifçe gülümser, sonra arkasını dönerek yürürken owen’dan diğerlerine de söylemesini rica eder ve en yakın kapıdan bahçeye çıkarken balo salonunun kapıları arkasından kapandığında genç kız rahat bir nefes alır..

SOUNDTRACK / Jon McLaughlin - So Close

Son dans için herkes birer ikişer piste çıkıyorken sam faye’in neden hala ortalarda olmadığını merak ediyordur. Etrafına bakarak beklerken owen diğer yanından gelerek omzuna dokunur

“benim gitmem gerekiyor sam, faye’le sen ilgilenir misin?”
“ilgilenirim de nereye gidiyorsun?”
“eliza kendini iyi hissetmiyormuş, onu odaya bırakacağım-“
“o nerede? Nesi var?”
“dışarda hava alıyor, hayaletleri başını ağrıtmış..”

sam owlarken owen başını sallar, kumral delikanlı gitmesini söylerken owen teşekkür eder, sonra çıkışa ilerlerken sam masada gerçekten tek başına kalmış, kollarını kavuşturarak faye'in dönmesini bekler..

“umrumda değil keera, sus artık..”

eliza çimlere basarak sinclair binasına gidiyorken onun dışında hiç kimse binalarına dönüyormuş gibi görünmüyordur, aksine, büyük sınıflardan bazı çiftler bahçenin bilinmeyen köşelerinden geliyorken eliza onlara aldırmadan yürüyor, ama huzur bulamıyorken keera sürekli konuşuyordur-

“prensın kolunda geldim diye prens benim değil, değil mi?”

keera bu akşam için onu rahat bile bıraktığını hatırlatırken eliza elini başının üstünde sallar

“o zaman git-“

“gidemem, kendine kötülük ediyorsun, insan ilk balosunu yarım bırakıp odaya çıkar mı, saf mısın eliza?”

“ben zaten baloları sevmem, ne gerek vardı- yok giyin, süslen, çocuğun teki seni gelsin alsın-“

“çocuk değil o, prens-“

“ne fark eder!? ben prenses mi oldum şimdi? Zaten bir prenses vardı, ben yer doldurdum-“

“kendine haksızlık ediyorsun..”

“ediyorsam kendim ediyorum, lütfen beni rahat bırak keera..”

keera'nın sesi bu sefer kesilirken eliza bir an durur, boşluğu dinlerken hiçbir şey duyamıyor, kaşlarını çatar

“keera?”

ses gelmezken eliza endişeyle yutkunur, kendini bildi bileli hiç böyle bir sessizlikte kalmamışken genç kız arkasını dönerek bütün araziye ışıklar yayan balo salonuna bakar, müziğin sesini şimdi daha rahat duyabiliyorken bir an gözlerinin dolduğunu hisseder, balosunu yarım bırakmıştır-

“eliza!”

genç kız sağ taraftan ona gelen owen'ı görünce yutkunur ve göz yaşlarını geri iterken delikanlı yanına gelmiştir

“gerçekten iyi değildin, yalnız bırakmak istemedim..”

eliza başını sallarken hafifçe gülümser

“gidip uyuyacağım-“

“eliza..”

“efendim owen?”

genç kız prense bakıyorken delikanlı elini uzatır

“faye onun ilk balosunu mahvettiğim için bana kızgındı, seninkini de mahvetmek istemiyorum..”

“etmiyorsun-“

“son dansını etmeden rahat etmem, hadi-“

“bahçedeyiz owen-“

“ne fark eder? formalitelere takmam diyen sen değil misin?”

eliza gülümseyerek başını eğerken owen'ın eli hala havadadır, genç kız başını kaldırıp elini uzatırken delikanlı gülümser, diğer eliyle de siyah kumaşın sardığı beli tutarken eliza yeşil bahçenin ortasında, hayal meyal duyulan müzikle ilk balonun son dansına başladığında önündeki prensi izliyor, gülümser..

“son dans başladı, geç kaldık..”

veronica uzakta kalmış balo salonunu gösterirken dickle yürüyüşe çıkmışlar, ama konuşurken zamanın nasıl geçtiğini anlamamışlarken şimdi son dansın şarkısı duyulurken genç kız geç kaldıklarını sanıyordur, biraz sonra dick ona belinden sarılıp elini eline alırken veronica gülümser

“geri dönmekten daha kolay, haklısın..”

“değil mi?”

genç kız başını kaldırarak delikanlının yüzüne bakarken dick gülümser

“sağol veronica, çok güzel bir gece geçirdim..”

“ben de öyle..”

ikisi bir an daha bakışırken veronica gözlerini kaçırır, dick de derin bir nefes alarak ilerdeki açık alanı izlerken ikisi yavaş adımlarla dans ediyordur, veronica başını delikanlıya biraz daha yaklaştıırken onun parfümünü duyuyor, kendi kendine hafifçe gülümseyerek gözlerini kapatır, balo salonundan gelen ses sihir gibi bahçenin her köşesine yayılıyorken veronica biraz sonra saçlarında hissettiği bir öpüşle gözlerini açar, başını geri çekerek dick'in gözlerine bakarken delikanlı aynı öpücüğü genç kızın dudaklarına bırakmak için ona eğilir, ikisinin dudakları da birbirini karşılarlarken adımlar durmuş, ama eller ayrılmamıştır..

“cora?”

“efendim?”

jonathan omzuna yaslanmış başa ve her saniye renk değiştiren, eskiden sarı olup şimdi bakır rengi olmuş saçlara bakıyorken konuşur

“saçlarının rengi değişiyor..”

cora başını kaldırıp bir tutam saçını gözünün önüne getirerek bakarken rengi görünce iç çekerek başını tekrar yerine koyar

“önemli değil-“

“neden değişti?”

“regl olacağım..”

jonathan ohlarken cora gülümser, delikanlı yorgun kelebeğin yeni saçlarıyla oynuyorken cora yorgunluğunun da sebebini böylece anlamış, gözlerini kapatarak müziği dinler..

“owen nerede sam?”

sam faye'in sesiyle yarı uykulu halinden uyanırken arkasını döner

“eliza kendini iyi hissetmiyormuş, onu odaya bırakmaya gitti..”

faye ohlarken sam ayağa kalkar

“dans edelim mi?”

faye gülümserken liv’in olduğu masaya bakar, genç kız yalnız başına oturuyorken faye sam’e işaret eder

“yalnız kalmış..”

sam liv’in gerçekten yalnız olduğunu görünce etrafına bakar ve corbin kızılının nerede olduğunu görmeye çalışırken faye onu kolundan hafifçe ittirdiğinde genç kıza döner

“sen ne olacaksın?”

“önümüzde daha çok dans olacak, hadi sam..”

sam gülümseyerek eğilir ve genç kızın yanağına bir öpücük bırakırken faye gülümser, delikanlı onu bırakıp liv’in yanında giderken tek başına meyve suyunu içen kız onu görünce gülümser, sam biraz sonra elini uzatarak onu dansa kaldırırken liv diğer elini kalabalıkta bir yerlere sallayarak muhtemelen corbin’in bir yerlerde uyuyakaldığını anlatıyordur, sam gülerken onu piste çıkarırken ikisi birbirlerine tutunduklarında faye boş kalmış masaya bakar, bir şey unutmadığını görürken kendi balosunu kendi bitirerek çıkışa doğru ilerler..

---

faye serin bahçeye çıkıp sinclair binasında doğru ilerlerken eliza için endişeleniyordur, owen onu bırakıp gittiye gerçekten bir şey olmuş olmadılır-

“faye onun ilk balosunu mahvettiğim için bana kızgındı, seninkini de mahvetmek istemiyorum..”

“etmiyorsun-“

“son dansını etmeden rahat etmem, hadi-“

“bahçedeyiz owen-“

“ne fark eder? formalitelere takmam diyen sen değil misin?”

ve eliza owen’in kollarına girerken faye kaşlarını çatır, eliza’nın hayaletleri genç kıızı hiç de rahatsız ediyormuş gibi durmuyordur. Owen ve o gayet güzel dans ediyorken eliza başını kaldırıp delikanlıya gülümsediğinde faye arkasını döner ve tamamen başka bir yere yürürken pembe eteğinin uçlarını elinde toplar, topuklu ayakkabıları ayağını acıtırken onları da koparırcasına çıkarır, nemli çimlere basarak yürürken nereye gittiği umrunda değildir..

---

veronica eteğini tutmuş, ayakkabıları da diğer elinde salondaki şarkıyı korkunç bir şekilde söyleyerek yürüyorken yanındaki delikanlı da ceketini çıkarmış, o daha beter söylüyorken ikisi en yüksek notaya beraber çıktıklarında ağaçlarda oturan kuşlar uçuşa ihtiyacı hisseder, veronica ve dick gülerken birbirlerine tutunurken genç kız tuttuğu kravatı çekerek dick’in dudaklarına dokunur, sonra bırakıp çekilirken yürümeye devam eder, ama dick arkada kalmışken veronica onun gelmediğini fark ettiğinde arkasını döner

“ne?”

“bir şey oldu..”

“ne oldu? Kuş mu kaka yaptı..”

veronica delikanlının yanına dönerek gömleğine bakıyorken dick onu izleyerek gülümsüyordur

“şapşal..”

veronica hayretle başını kaldırırken dick sırtır

“beni öptün, koskoca bir ikinci sınıfı kravatından çekip öptün..”

“pullarınız mı döküldü senor?”

dick daha da sırtırken kaşlarını kaldırır

“şimdi böyle olduk demek..”

“cicim saatleri bitti-“

“demek öyle, o zaman biraz koşmanın vakti gelmiş..”

“efendim?”

“sen gıdıklanıyordun, değil mi?”

“ne-kim-dick!”

veronica üzerine gelen elleri iterek geri çekilirken dick *dondurmaaa* diye bağıarak genç kıza saldırır, veronica çılgık atarak koşmaya başlarken elindeki ayakkabılar sallanıyor, dick de ceketini rüzgara savurarak arkasından koşuyorken genç kızın mutlu kahkahası bahçenin uzak bir köşesinden içerilere süzülüyordur..

“sam faye nerede?”

alexa’nın sorusuyla sam etrafına bakarken faye ortalıklarda yoktur, liv de bakınıyorken jaden konuşur

“owen’la gitmişlerdir-“

“owen elizayla gitti..”

kurbağalar bir an dururken sam bakışları üzerinde hissedip onlara döner

“hayatletleri rahatsız etmiş, odasına bırakmaya gitti..”

bakışlar anlayış anıyla rahatlarırken anna esner

“dövüşten sonra balo çok yorucu oluyormuş onu anladık..”

jaden genç kıızı kolunun altına alıp sararken odasına gitmek isteyip istemediğini sorar, anna lonnaya döner

“sen de geliyor musun lonna?”

“eh yapacak bir şey kalmadı, hadi..”

anna jaden’la beraber kapıya dönerken lonna ve piz de onları takip ediyordur. Dördü çıktıklarında rose ve leonard diğerlerinin yanına gelmiştir, delikanlı liv’e döner

“corbin’in midesi çok bulandığı için odaya dönmüş liv, haber verememiş kusura bakma..”

liv önemli değil derken omzunu yanındaki sam’e yaslar, delikanlı gülümserken rose ve leonard binaya döndüklerini açıklar, geride kalanlar son masadan kalkmak istemiyorken sakin müzik son davetlileri dinlendiriyordur..

“alexa..”

alexa jesse’nin fısıltısıyla başını o tarafa eğerken delikanlı usulca konuşur

“bugün seni düşünmeden öptüğüm için üzgünüm..”

alexa gülümserken önemli değil diyor, jesse itiraz ederek araya girer

“önemli.. ilk öpücüğün öyle olmamalıydı-“

alex a hızla delikanlıya dönerken mavi gözleri donuk bakıyordu, mırıldanır

“sen nerden biliyorsun-“

“jaden söyle-“

“jaden’a öpüştüğümüzü mü söyledin-“

“sordu-“

“ve sen söyledin?”

“söylemesem dövecekti-“

“hiçbir şey yapamazdı..”

alex a rahatsız olmuş, diğerlerine döner

“ben odaya gidiyorum, yarın görüşürüz, iyi geceler herkese..”

herkes bir anda gelen iyi gecelere cevap verirken alex a iskemlesini iterek kalkar, jesse de onun arkasından fırlarken diğerleri önce ikisinin arkasından bakar, sonra sohbete geri dönerken salondaki masalar birer birer boşalıyordu..

“alex a, dursana-alex a!”

alex a hızla yürüyorken jesse koşarak ona yetişmiş, yanında yürürken yüzüne bakmaya çalışıyordu

“neden bu kadar kızdın-“

“gidip yaptığım her şeyi jaden’a yetiştirdiğin için!”

“öyle bir şey yapmadım!”

alex a bir anda durarak jesse’ye döner

“o öpücük benimdi! Kimseye söylememen gerekiyordu, özellikle de jaden’a!”

“zorla sölettirdi!”

alex a *argh*layarak önüne dönüp yürümeye devam ederken jesse yine koşup yetişir

“özür dilerim, tamam mı-“

“değ il! Hem ilk öpücüğümü çal, hem git kuzenime yetiştir-“

“ilk öpücüğün olduğunu bilsem yapmazdım!”

genç kız hızla jesse’ye bakarken bu sefer bakışlarında öfkeden çok hayal kırıklığı var gibidir, jesse tam çözemezken kendini açıklama ihtiyacı hisseder

“yani, *öyle* yapmazdım-yapardım, ama bir anda kapının önünde-“

“sus jesse-“

“susamam, yanlış anladın!”

alex a başını sallayarak yürümeye devam ederken jesse gözlerini devirerek onu bilezikli kolundan tutup durdurur, sonra bileğini kaldırarak boncukları işaret eder

“bak bileziğ in burada-“

“bırak kolumu-“

“bırakmam, öpeceğ im.”

“öpme. Bırak-“

alex a dudaklarının örtölmesiyle sesini keserken jesse genç kı zı kolunu tutmuş, ikisinin dudakları birbirine bastırıyorken alexa'nın gerginliğıyle jesse genç kı zın kolunu alarak omzuna koyar, iki eliyle incecik belini tutarak bir adım kendine yaklaştırı rken alexa delikanlının gömleğini tutuyor, başını hafifçe sağa eğ er, dudaklar biraz daha birbirine geç erken alexa içinde bir şey havalanarak küçük bir nefes alır, jesse onu duyduğ unda yavaşça geri çekilirken genç kı z mavi gözlerini açarak ona bakar, delikanlı da esmer teninde parlayan yeş illerle ona bakıyorken yutkunur

“böyle yapardım..”

alex a başını sallarken jesse gülümser, genç kı z da belli belirsiz gülümserken elini çeker, tekrar eteğini toplayıp arkasını dönerken başını eğerek çimlere bakıyor, bu sefer yavaş yürüyorken jesse de ellerini ceplerine sokarak sessizce onu takip eder..

“hep böyle kalsa bu saçlar?”

cora gülümseyerek michiou binasına giri yorken konuşur

“daha bir sürü rengi var..”

jonathan neymiş onlar derken cora merdivenleri çıkarken cevaplar

“kızarsam siyah tutamlarım oluyor, çok kızarsam simsiyah oluyorum. Sonra arada pembe ya da kırmızı tutamlarım çıkıyor ama onların tam olarak ne zaman olduklarını henüz anlayamadım, bir de bakır rengim var iş te, en sık onu göreceksin..”

“ben siyahı da merak ediyorum..”

“o zaman kızdırman lazım..”

“kıyamam..”

cora gülümserken ikisi odanın kapısına gelmişlerdir, genç kı z arkasını dönerken iç çeker

“çok güzeldi jonathan, teşekkür ederim..”

“bakır olmasaydın daha çok dans ederdik..”

“yine dans ederiz..”

jonathan başını sallarken uçları kıvrılmış bir tutam saç ı alır, parmaklarının arasında oynarken cora onun eline bakı yordur, biraz sonra başını delikanlıya çevirirken jonathan gülümser

“yapabilir miyim?”

cora pembeleşerek başını önüne eğerken eteğiyle oynuyordur, hafifçe başını sall ar, jonathan başını eğerek onun gözlerini yakalarken cora derin bir nefes alarak ona bakar, delikanlı bir adım daha atarak yaklaşırken cora yavaşça gözlerini kapatır, jonathan onu bekleyen dudaklara eğilirken sarı kelebek hafifçe gülümseyerek ilk defa öpüşür..

“iyi geceler..”

cora jonathan'a hafifçe el sallayarak odasına girer ve kapıyı arkasından kapatıp kapalı kapıya yaslanırken ellerini göğsünün üzerinde birleştirir, mutlu bir iç çekişle kapıdan ayrılırken sarı etekleri içinde dönerek banyoya ilerler, kapalı kapıyı açarak içeri dalarken küvetin kenarında oturan alexayla karşılaşınca iki kı z da bir çığlık atar, cora bu sefer korkudan elini göğsüne kapatırken alexa ayağa kalkmıştır

“geldiğini duymadım!”

“banyoda oturmuş ne yapıyorsun?!”

alexa etrafına bakarken omzunu silker

“hiç..”

“bir şey mi oldu alexa?”

alexa cıklarken cora da alexa’nın yaptığı gibi küvetin kenarına oturur, alexayı da elinden tutup oturturken sorar

“jesse’yle kavga ediyordunuz-“

“etmiyorduk, tartışıyorduk..”

“neden?”

“öpüştüğümüzü jaden’a söylemiş-“

“öpüştünüz mü!?”

alexa başını sallarken cora heyecanla arkadaşının ellerini tutar

“çok güzel bir şey bu!”

“bileziğimi unuttuğum için aklı gitti, ondan öpüştük..”

“oh..”

alexa yine başını sallarken cora yine de gülümser

“ama yine de öpüştünüz..”

“sonra tekrar öpüştük..”

“aman tanrım!”

“bu sefer bileziğim kolumdaydı, odaya gelmeden önce, salonun hemen dışında öptü..”

cora mutlulukla gülümserken alexa arkadaşına döner

“çok garipti..”

“biliyorum!”

“nereden biliyorsun?”

cora pembeleşerek bakışlarını kaçırırken alexa hayretle gülerek arkadaşının kolunu sıkıştırır

“jonathaaaaannn!”

“yapma şunu!”

alexa awwlayarak kelebeğe sarılırken iki venüs meleği de bu gece çok önemli bir şey yaşamış, heyecanlarını küçük bir banyodaki küvetin kenarında paylaşırlar..

“owen çok kızdı mı?”

sam başını sallarken liv üfleyerek omuzlarını düşürür, saçlarını eliyle toplayarak sağ omzundan aşağı akıtırken sam elleri ceplerinde, konuşmadan yürüyordur. Liv delikanlıya bakarak hafifçe gülümser

“senin bana sormaya geldiğini bilsem öyle bir şey yapmazdım...”

“bilemezdin, geç kaldım..”

“bir yere mi gidiyorsun diye sordum ama..”

sam gülerek başını sallarken liv de gülümseyerek önüne döner, gordon binası önlerinde görünüyorken genç kız derin bir nefes alır

“dans için teşekkür ederim sam, çok eğlendim..”
“ben de öyle, artık swing de yapıyorum..”

liv gülerek her şeyin bir ilki vardır derken sam genç kızı parlayan mavi gözlerine bakıyor, içi eriyerek gülümser

“liv..”
“efendim?”
“ben senden çok hoşlanıyorum..”

genç kızın adımları teklerken ilk defa bakışlarını kaçırır, önünde gittikçe yaklaşan binaya bakarken sam mırıldanır

“bir şey söylemek ya da yapmak zorunda değilsin, ama saklamak zor oluyordu artık.. yalan söyleyemiyorum biliyorsun..”
“biliyorum..”

sam başını sallarken ikisi bir süre sessiz yürürler, binadan içeri girmeden liv sam’in kolunu tutarak durdurur

“çok tatlısın sam, gerçekten. Komiksin, akıllısın ve yalan söylemiyorsun, mükemmelsin resmen..”

sam gülümseyerek başını eğerken beklediği *ama* gelir

“ama daha çok erken sanki, ne dersin?”
“en azından senden uzak durmamı istemedin-“
“saçmalama! Beraber çok eğleniyoruz, neden öyle bir şey yapayım! O kadar insan arasından sen rezil olmayı bile göz alarak benimle o sahneye çıktın, daha ötesi olabilir mi?”

sam aslında olabilir demek istiyorken yine sessiz kalır, liv gülümserken uzanarak delikanlının yanağına bir öpücük bırakır

“bundan sonra balolara gitmeden önce ben gelip kontrol edeceğim, sen geç kalıyorsun..”

sam gülerken liv de mutlulukla gülümser, ikisi beraber kapıdan içeri girerken melekler yuvalarına dönüyordur..

“düşseydim ben sana gösterirdim gıdıklamayı!”

dick gülerek pierce kapılarından giriyorken veronica çıplak ayaklarla koridorda yürüyordur, dick onun bir nefes arkasından yürüyorken 15 numaranın önüne geldiklerinde veronica hafifçe zıplayarak arkasını döner

“bitti..”
“tüh..”

veronica da *tüh*lerken gülümser ve delikanlının gömleğine tutunarak dudaklarına uzanırken dick gülümseyerek bücürünü öper, veronica geri çekilip kapıyı açarken sorar

“yarın görüşürüz, değil mi?”
“görüşürüz, iyi geceler..”

veronica da gülümseyerek iyi geceler dilerken el sallayarak içeri girer, dick arkasını dönüp çıkacakken veronica tekrar koridora çıkmıştır

“dick!”

delikanlı arkasını dönerken bücür sırtıyordu

“yarın sana dondurma alacağım..”

“almazsan gıdıklarım!”

“alırım, söz!”

dick genç kıza göz kırparken veronica yine hızla el sallayıp içeri girer ve kapıyı arkasından kapatırken dick ondan kalan boşluğa gülümseyerek pierce binasından çıkar..

SOUNDTRACK / *The All-American Rejects - Move Along*

“kelebek! Alexa!”

jonathan kapıya vuruyorken duncan biraz daha yavaş vurmasını söyler, bugün o kadar erken kalkmak zorunda değillerdir, delikanlının yanındaki piz de ilk dersin boş olduğunu hatırlatırken, Jonathan bir şey olmaz diyerek vurmaya devam eder, biraz sonra eli havada kalmış, alexa saçları başı dağınık bir şekilde kapıyı ardına kadar açar ve boş boş kapıdaki delikanlılara bakarken üzerindeki pijaması yamuk duruyordur, sorar

“ne var?”

“uyanın hadi-“

“bugün Cumartesi, dün bütün gece topuklularla koşturan siz değildiniz-“

“hadi hadi, daha çok giyeceksiniz onları alışın! Kelebek, uyuyor musun aaa!”

jonathan kelebeğin yatağına oturup hala bakır rengi saçlarla oynarken alexa esneyerek duncan ve piz'i de içeri çeker ve kapıyı kapatırken ilk posta kurbağalar Cumartesi gününe uyanmıştır..

“günaydın..”

eliza banyodan çıkan faye'e günaydın diyerek yatağında esniyorken faye de usul bir günaydın mırıldanır, spor dersi için eşofmanlarını dolaptan alıyorken eliza bir an ona bakar, sonra omzunu silkerek yataktan kalkıp banyoya girerken faye hızla üzerini giyinip bir an önce odadan çıkmak istiyordur..

---

nicole gayet enerjik bir şekilde restorandan içeri girerken her binanın renkleri yine kımıl kımıl ortalıkta dolaşıyordur, genç kız veronicanın kolunu sallayarak ne yemek istediğini sorarken veronica etrafına bakınıyordur

“sen ne yersen ben de ondan yerim-dick'i görebiliyor musun?”

nicole bu sorunun üzerine arkadaşının kolunu bırakıp uzaklaşırken veronica gülerek onu takip ediyordur

“artık soramayacak mıyım?”

“sen de sevgilisi olup sürekli onlar hakkında konuşan, herkesi unutup canım cicim sürekli aşk böcekleri haline geçen kızlardan olacaksan sorma-“

“öyle değilim ben!”

“dick'i görebiliyor musuuunnn-“

“ben öyle mi dedim-“
“evet buradayım, buyrun.”

Veronica ve nicole arkalarını dönüp sarışın delikanlıyla karşılaşırken dick sinclair renkleri içinde kızlara gülümser

“günaydın, nasıl gidiyor?”

veronica çok iyi derken nicole genç kızın yanında büfeye göz atan yakışıklı suratı izliyordur, bir an ağzı açılırken veronica onun kolunu çimdiklediğinde uyanarak önüne döner, dick veronicaya bir peynir çeşidi gösterip ne olduğunu soruyorken genç kız denemeleri gerektiğini söyleyerek bir parça alıyordur..

---

veronica ve dick tabaklarını almış, masalara doğru nicole’ü takip ediyorlarken bir noktaya geldiklerinde dururlar, dick kendi arkadaşlarının olduğu masaya bakıyor, veronica’da nicole’ün gittiği tarafa bakıyorken ikisi biraz sonra birbirlerine dönerler dick konuşur

“sonsuz kadar iki kişilik masalarda oturamayız..”
“aynı fikirdeyim..”
“önce kim?”
“bilmem.”
“ben hiç bilmem, sen seç..”
“ben dün sizinkilerle dans ettim, sen bize gel..”

dick olur derken veronica gülümser ve öne düşüp delikanlıyı arkadaşlarının yanına götürürken dick bücürlerin masalarına doğru ilerler..

“arkadaşlar, tanışın, dickie sonneld..”

arkadaşlar kafalarını kaldırarak sarışın delikanlıyla tanışırken dickie toplamda iki masa olan grubun isimlerinin hepsini duyar, sonra da bir güzel unutturken zaman geçtikçe alışacağını düşünerek veronicanın yanındaki iskemleye oturur. Bir süre kimseden ses çıkmazken arka masadaki bir iskemle çekilir ve liv tabağıyla beraber dick’in olduğu masaya geçerken gülümser

“selam dick, nasıl gidiyor?”
“çok iyi.. liv-liv’di değil mi?”

liv doğru olduğunu söyleyerek portakal suyundan bir yudum alıp sorar

“bir şey sormam lazım, sen ikinci sınıfsın, bilirsin..”

dick derhal bilirkışı moduna girerken liv gülümser

“hangi sporu seçersek en az düşeriz onu merak ediyorum..”

dick gülerek cevaplar

“at seçmeyeceksin o zaman-“
“onu zaten attım, korkarım ben, belki seneye..”
“basketbol seçebilirsin, boyun uzun.. voleybol olabilir-“
“topsuz bir şey olsun...”
“yüzme o zaman..”

liv bak işte onu sevmişken hem su insanın canını attan düşmek kadar acıtmaz, hem de tekniğini geliştirirse yazın göldeki yarışlarda öne geçebilirdir, gülümser

“güzel, yüzme oldu o zaman.. sen ne seçeceksin?”

“bilmem, geçen sene basketboldum, bu sene başka bir şey alırım, ama bilmiyorum-“

“chris ne seçecekmiş?”

dick veronicaya dönerek cevaplarırken masadakiler de onları dinliyordur, chris’in seçimi tartışıldıktan sonra jonathan araya girer

“ben kara delik sörfü falan varsa onu seçmek istiyorum, aşmış lenshaw giriyordur..”

masadan kahkahalar yükselirken dick başını iki yana sallar

“öyle bir şey yok maalesef, hem zaten SKAP’tan sonra bir de Cumartesi günü kara delik çekmek istemezsin-“

“aa olur mu hiç öyle şey! HEYECAN! AKTİVİTE! ADRENALİN!”

jonathan’ın gözleri profesör gibi fıldır fıldır dönerken cora adamın aslında çok iyi bir insan olduğunu mırıldanır, concon kelebeğin sesiyle sakinleşirken başını sallar

“bu okula geldiğine göre zaten süper bir adamdır, ona bir şey demiyorum, ama çok heyecanlı, kara delik gibi beynimi çekiyor bazen..”

dick de aynı fikirde olduğunu söylerken conconla ikisi beyinlerinin nasıl çekildiği konusunda küçük bir uygulamalı anlatım gerçekleştirdiklerinde iki masadan da gülüşmeler duyuluyordur..

Geç yapılan kahvaltıdan sonra herkes kendi grubuna yapışmış bir halde beden eğitimi dersine gidiyorken owen diğerlerinden ayrılıp faye’in yanına gelir

“ne seçeceksin?”

“daha karar vermedim..”

owen karşıdan bir soru gelmemesiyle sessiz kalırken faye en önden spor alanına giriyordur, owen’ın gelip gelmemesine aldırmazken delikanlı kaşlarını çatarak geriye düşer, hemen sonra eliza yanında biterken konuşur

“sabah suratıma bile bakmadı, sana arkamdan gelme dedim ben-“

“ne alakası var-“

“çok alakası var, yine kıskançlık krizlerine girdi-“

“faye krize girmez eliza?”

eliza *peki* diyerek delikanlıyı bırakır ve diğerleriyle beraber spor alanına girerken owen her şeyin neden bu kadar karmaşık olduğunu sorgulayarak kalabalığı takip eder..

---

bütün okul spor alanında toplanmışken büyük alanın ortasına bembeyaz eşofmanıyla beden eğitimi profesörleri hannah cortnam çıkmıştır. Genç kadın seçmeli spor alanlarını tanıtmış, en bir, en fazla iki tane seçebileceklerini söylemişken her birinin ayrı alanları olduğunu söylemiş ve yönlendirmeleri vermişken herkes seçtiği sporun alanına doğru yöneliyordur..

“tabii ki okçuluk seçeceğim, cupidlik yolunda ilk adım..”

jonathan okçuluğun yapıldığı alana bir göz atarken kelebeğe döner

“sen ne istiyorsun cora?”
“odaya gidip yatmak istiyorum, karnım ağrıyor jonathan..”

delikanlı genç kızı kolunun altına alarak kendine yaslarırken cora bir eli karnını ovuyor, diğeri conconun beline sarılıyken mırıldanır

“ben de seninle geleyim, lonna futbol istedi..”
“ne işi varmış futbolda-“
“lonna erkeklerin işine karışmaya bayılır, enerjisini atması lazım..”

jonathan peki derken cora başını delikanlının omzuna yaslayarak ağır aksak yürümeye devam eder..

“eskrim falan istemem-“
“owen mutlaka gelmeniz lazım dedi..”

eliza ısrarla istemediğini söylüyorken o mis gibi fitnessına gidecektir, takacaktır müziğini, makinesinde koşacaktır falan, ama sam hala ısrar ediyorken ellerini iki yana açar

“ben çok mu meraklıyım gidip iğne gibi kılıçlarla dövüşçülük oynamaya-“
“sen de gitme o zaman-“
“olmaz, arkadaşşıma destek olmam lazım..”

eliza yaşaran gözlerini elinin tersiyle silerken gözlerini devirir

“miss calis’le prensin arasında marulla domates olacağız haberin olsun-“
“geliyorsun yani?”
“sırf o iğne gibi kılıcı senin gözüne sokmak için-yürü..”

sam sırtarak yürürken eliza da onu takip ediyor, ikisi owen’a yetişirken miss calis yine önden önden gidiyordur..

---

nicole ve veronica voleybol için diğer kızlardan ayrılırken liv ve rose koşuşturarak yüzme havuzlarının olduğu bölüme gelmişlerdir. Büyük sınıflar çoktan kocaman havuza atlayıp bir ileri bir geri yüzüyorken hocaları düdükleri ve kronometreleriyle süreleri ölçüyor, atlayışları ve kulaçları düzeltiyorken liv heyecanla gülümser

“çok güzel olacak rose, balık gibi bütün gün suyun içinde!”

rose gülümseyerek derin bir nefes alır ve havuzun klor kokusu içine dolarken ikisi de kayıtlarını yaptırıp mayolarını almak için soyunma odalarına koşturur..

“kayıtlarınızı yaptırdıktan sonra şort ve takım atletlerini almak için soyunma odalarında toplanın..”

herkes futbol koçunu onaylayarak kayıtların yapıldığı masalara yönelirken lonna pembe saçlarını sımsıkı toplayarak kuyruğunu iki yana açarak biraz daha sıkar ve hızlı adımlarla sıranın önlerine doğru geçerken arkasından birini omzuna dokunduğunda arkasını döner, jaden ona bakıyorken lonna onu şöyle bir süzer

“fitnessa gitmiyor musun sen?”
“o jesse..”
“karıştırmışım..”

ve genç kız tekrar önüne dönerken jaden gülümseyerek çenesini kaşır, sonra biraz daha yaklaşıarak konuşur

“neden futbola geldin?”

“spor?”

“voleybol da spor?”

“kız sporu demek istedin sanırım..”

jaden itiraz etmezken lonna gözlerini deviriyordur, arkasını döner

“çok güzel futbol oynarım morgan, benden bir şeyler kaparsan mutlu ol..”

jaden *hohol*arken lonna kaşını kaldırarak önüne döner, sıra ona gelmişken genç kız kayıt için ismini söyler..

---

anna ve alexa binicik alanına girdiklerinde ahırlarındaki bölmelerinde duran birbirinden farklı atlar samanlarını çiğniyor, seyisler omuzlarındaki eyerlerle oraya buraya gidiyorken büyük sınıflar çoktan giyinmiş, taytları ve çizmeleriyle atlarının yanına gidiyorken alexa başını sağına çevirdiğinde çok güzel al bir at görür, gülümseyerek o tarafa ilerlerken kuyruğu ve yeleleri simsiyah, tüyleri kıvılcı bir kahverengi olan at sakince ağızındaki samanı çiğniyordur. Alexa asil hayvanın kara gözlerine bakarken at kişnediğinde bir adım geriler, anna da yanına gelmişken karşılarından bir seyis kızların yanına gelir

“kayıt oldunuz mu kızlar?”

“şimdi gideceğiz, bu at çok güzelmiş, adı nedir?”

“kestane..”

alex a gülümserken kestane önündeki çuvaldan biraz daha saman alır, alexa elini kaldırırken seyise bakar

“dokunabilir miyiz?”

genç adam tabii diyerek kestane’ye önce kendisi dokunurken konuşur

“kestane en sakın atlardan biridir, birinci sınıf mısınız?”

alex a kestane nin gözlerinin ortasındaki yeri okşarken annayla beraber başını sallar, seyis gülümserken kestane’nin yelesinin hemen altına hafifçe vurarak elini çeker

“kayıt işleri bittikten sonra beni bulursanız kestane’yle çalışmaya başlarsınız..”

alex a kocaman gülümserken seyis anna’ya bakar

“bir tane daha böyle sakın bir atım var, şu iki yandaki kır olanı görüyor musun?”

anna başını çevirerek siyahlı beyazlı tüyleri olan ata bakarken seyis konuşur

“onun da adı kül, kestane kadar sakindir, bazen biraz fazla sakindir, ama ilk öğrenenler için hiç zorluk çıkarmaz.. ikinize onları vereceğim..”

anna gülümseyerek teşekkür ederken alexa genç kızın koluna girerek kayıtların yapıldığı tarafa ilerler..

“ben bu kızların hepsini döverim, bacaklara bak, çırpı gibi..”

nicole yanından geçip giden üst sınıf kızların dedikodusunu yapıyorken veronica ona susmasını söyleyerek yürüyordur, ikisinin arkasından duncan takip ediyorken nicole erkekler takımının olduğu yeri işaret eder

“seninkiler orada duncan..”

duncan tamam diyerek o tarafa ilerlerken veronica nicole’e döner

“kovsaydın?”

“gayet güzelce nerede kayıt olacağını gösterdim, ne yaptım ki?”

“dün akşam da bir şey söylemedin, ne oldu?”

“hiçbir şey. Bütün gece havadan sudan konuştuk, bir kere dans ettik mi onu bile hatırlamıyorum-“

“o kadar mı sıkıcı?”

nicole listeye ismini yazıp imzasını atıyorken omzunu silker

“başkasıyla oturup konuşsa o kadar sıkıcı olmaz belki ama bana göre değil-“

“jesse’yi de ektin yok yere..”

“onun gözü alexa’da, hiç başkasına aşık olan erkekle uğraşamam.. bir dahakine piz’i deneyeceğim..”

veronica gülerek ismini yazdığı kalemi bırakırken nicole yanından geçen bir tane daha tahta bacaklıya pis pis bakar, sonra yürümeye devam ederken veronica onu takip ediyordur..

---

eliza sam’le beraber eskrim arenasına girerken kapı dışında isimlerini çoktan vermiş oldukları için kalabalığa karışırlar. Eğitimcileri çoktan eskrim’in ne olduğunu anlatmaya başlamışken owen ve faye aralarında birkaç adam bırakarak dinliyor, eliza ve sam de onların ortalarında duruyorken beyazlar içindeki adam anlatmaya devam eder

“eskrim üç tür silahla yapılır: Flöre, epe ve kılıç..”

“üçünü bir arada mı kullanıyormuşuz?”

eliza gülerken sam hayatında epe falan tutmadığını söylüyordur, o sırada eğitimcinin elinde bir epe görünürken genç adam açıklamaya devam eder

“epe olarak adlandırılan silah, 1,1 metre uzunluğunda, ucunda küçük bir düğme ve çan biçiminde bir koruyucusu bulunan ince bir silahtır. En çok 500 gram ağırlığında olabilir. Eskrimi öğrenmede de epe kullanılır. Epenin ucundaki yaylı noktanın rakibin gövdesine bastırılmasıyla sayı kazanılır. Her iki oyuncu da aynı anda bu vuruşu yaparsa, sayıyı atak üstünlüğü olan kazanır..”

“bayanlar önden demek istedi..”

sam gözlerini devirirken eliza epeyi tutuyormuşçasına parmağıyla delikanlıyı belinden dürter, sam sola kaçarken eliza dik dik eğitime bakan owen’a doğru eğilir

“biraz daha uzaklaş, kokunu falan almasın..”

owen elizaya şöyle bir bakar sonra tekrar önüne dönerken genç kız başını iki yana sallayarak eğitimcinin anlattıklarına döner

“Vuruşlar yalnızca gövdeye yapılır, kol ve bacaklara ya da başa değen vuruşlar kural dışı sayılır.”

“olmadı.. gözüne sokacaktım..”

sam sırtırtırken eliza kollarını kavuşturarak dinlemeye devam eder

“Karşılaşmalarda eskrimci kısa, hızlı adımlarla ileri-geri hareket eder. Hücüm durumundaysa kol, gövde ve bacaklarının hamle denen açılımıyla rakibini dırter. Savunmada ise rakibin hücümünü savuşturunarak vuruş hakkı kazanmaya çalışır. Doğrudan yapılan hamleler rakibi tarafından kolayca savuşturulacağı için, eskrimcinin aldatıcı hareketlerle rakibini şaşırtacak hareketler yapması gerekir..”

sam ellerini kollarını sallarken eliza elini ağzına kapatarak gülüşünü itiyordur, sağ taraflarından faye’in sessiz olmalarını söyleyen fısıltısı duyulurken sam ve eliza genç kıza dönerler, bir söylemeden sadece bakarlarken faye de onlara bakar sonra tekrar önüne dönerken eliza kaşlarını çatarak eğitmenin anlattıklarını dinlemeye devam eder..

“ilk hafta duruşlar ve tekniklerle çalışacağız, silahlara geçmemiz birkaç dersi alacak..”

hepsi başlarını sallarken büyük sınıflar gerideki arenalarda çalışmaya başlamışlardır bile, birinci sınıflar veya ilk defa alanlar dinlemeye devam eder

“Flöre, epeden daha keskin ve ağır bir silahtır. Epede dürtüşler yalnızca silahın ucuyla yapılır ve giyside iz bırakabilir. Karşılaşma genel düello kurallarıyla yapılır ve özel sınırlamalar yoktur. Rakibin herhangi bir yerine yapılan dürtüş puan olarak değer kazanır. Aynı anda yapılan vuruşlar iki tarafa da sayı kazandırır..”

“benim istediğim bu demek ki..”

eliza elinde bir flöre tutuyormuş gibi bileğini çevirerek ileri hamle yaparken sam parmağıyla genç kızın flöresine vurur, eliza cıklarken sırada son silah vardır. Eğitmenin elinde zarif bir kılıç parlarken eliza ve sam ellerini indirerek genç adamı dinler

“Kılıç, hem dürtme, hem de kesme silahı olarak kullanılır. Rakibin belden yukarısına kılıcın ucuyla ya da kenarlarıyla yapılan vuruşlar sayı kazandırır..”

başlar sallanırken gümüş kılıç ellere geçer, üzerindeki sinclair armasını dikkati çekerken eliza gülümseyerek sam’e gösterir

“benim sporum, baştan yeniksin..”

sam gülerek gümüş kılıcı eline alır, kaldırıp şöyle bir bakar, sonra owen’a uzatırken delikanlı kılıcı tutarak parmaklarını dibinden ucuna doğru yavaşça çıkarır, sinclair armasına bakarak kılıcı yanındakine verirken başını eğerek sağ tarafta kollarını kendine dolamış, ayağının ucuyla yerde bir şeyleri ittiren faye’e bakar, sonra tekrar doğrularak önüne dönerken eliza ve sam kendi hallerindedir, onlara aldırılmazlar..

---

jonathan cora’yla beraber okçuluk eğitmeninin önünde duruyorken genç kadın elindeki okların, yayların ve ilerdeki hedefin özelliklerini anlatıyordur

“Her ok hedefte vurduğu yere göre puan alır. Bir ok halkaları ayıran çizginin tam üzerine saplanmışsa daha yüksek olan puanı alır..”

“bak sevdim bu kuralı, ben koysam böyle koyardım..”

cora concon’a gülümserken eğitmenleri tekrar konuşur

“kayıtlarınızı yaptırdıysanız adınıza düzenlenecek yayınızı ve oklarınızı girişten alabilirsiniz.. lütfen ellerinizde yüzük, bileklerinizde de bileklik olmamasına dikkat edin.. venüs bilekliği olanlar bilekliklerini ayak bileklerine veya boyunlarına geçirebilirler.. çektiğinizde uzayacaktır, sadece boncukların arası açılır.. burdan lütfen..”

cora jonathan'la beraber yürüyorken bileziğini çeker, gerçekten de bilezik boncukların arası açılarak genişlerken cora yeni kolyesini boynundan geçirir, önündeki jonathan elini arkasına uzatırken cora tutarak onu takip eder..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - One Step at a Time

“hiçbir şey yapmadık biz, siz?”

cora diğerlerine bakıyorken kimse bir şey yapmamıştır, eşyalar alınmış, dolaplar belirlenmiş, belki birkaç kişiyle tanışılmışken sıradaki ve haftanın son dersi sanat dersidir. Birinci ve ikinci sınıflar büyük salona yönlendirilmişken herkes kendine birer koltuk bulup yerleşir. Kısa bir süre sonra resim profesörleri Vanessa Rima, müzik profesörü Luke McDavis ve sinema profesör Mary Ingram sahneye çıktığında herkes oturduğu yerde dikleşerek üç profesöre bakar..

“hoş geldiniz çocuklar.. birinci sınıflar, ben profesör luke.. müzikten sorumluyum..”

birinci sınıflar şişman, güleryüzlü adama bakarlarken profesör luke mikrofonunu kontrol eder, sonra elleri belinde, devam eder

“ikinci sınıfların bildiği üzere, geçen seneki üçüncü ve dördüncü sınıflar ilk defa ortak bir proje gerçekleştirmişler ve okul çapında oldukça büyük yankı uyandıran bir festivale dönüşmüştü..”
“ikinci sınıf olmak varmış..”

alexa jesseyle beraber herkese şşştlerken merak ediyordu, dinler, o sırada ikinci sınıflar gülümseyerek koltuklarında yayılıyorlarken profesör luke devam eder

“bunu rotasyonlu yapacağımıza geçen sene karar vermiştik, bu seneki piyango birinci sınıflara vurdu..”
“haydi bakalım..”

jonathan ellerini kucığına koyarak arkasına yaslanırken cora sessizce gülerek merakla profesör luke’u izliyordu, o sırada miss natalie lingrad geç kaldığı için özür dileyerek içeri girer, diğer iskemleye kibarca otururken gülümseyerek öğrencilere bakar, profesör luke aldırmamış, devam eder

“ikinci sınıflar bu projeye katılmak konusunda serbestler, geçen seneki dördüncü sınıflar gibi.. ancak eğer katılırlarsa, bu notlarına yansıtacak, bunu belirtiyim..”
“el mahkum katılacaklar demek oluyor, yaşadın veronica.. her neyse bu yapacağımız şey..”

veronica nicole’e gülümserken profesör devam eder

“birinci sınıflar içinse bu tamamen mecburi.. sanat dersinizin genel notu bu ödevden çıkacak, geliştirmek için kocaman bir döneminiz var..”
“hocam bir neyi geliştireceğimizi söyleseydiniz de ben burada meraktan can vermeseydim..”

jaden ve jesse de concon’a katılırken onların fısıltıları arasında miss natalie çantasını kenara bırakmış, sırası gelmiş olacak, kalkarken ellerini birleştirerek yürüyor, gülümser

“sanat derslerimizin davranış dersinde öğrendiklerinizle, diğer dersleri de kullanmak isterseniz kullanabileceğiniz bir projeden bahsediyoruz.. bu proje sonunda hepiniz bireysel ya da grupsal, ama hepiniz bir şey yapmak koşuluyla dönem sonu festivalinde bunu diğer öğrencilerimize ve velilere sunacaksınız..”
“yetenek şovu mu?”
“süper!”

“gereksiz..”

cora kardeşinin koluna vuruyorken jaden koltuğuna yayılarak homurdanır

“yeteneğim yoksa bakacak mıyım öyle?”

“sende yetenek ne gezer zaten jaden-“

“kırarım kafanı tırtıl..”

jonathan jaden’ın uzakta olmasını fırsat bilerek elini kolunu sallarken büyük salonu bir uğultu almıştır, miss natalie ellerini kaldırırken o etki edemez, profesör luke güm diye ayağını yere vururken herkes irkilerek susar, miss natalie ayrıntısıyla anlatmaya başlar..

“genel olarak bir gösteriden bahsediyoruz, içinde minicik gösterileri barındıran..”

kafalar hala karışıkken miss natalie şöyle anlatayım diyerek döner, sahnede yürürken profesör luke oturmaya gitmiştir, şık topuklar sahnede yürüyorken miss natalie cümlelerini kurmuş, konuşur

“gösterimizin bir teması var.. bu temaya uygun olarak hepiniz bir şey çıkartmakla yükümlüsünüz.. isterseniz dans ederseniz, isterseniz tiyatro yaparsınız.. ama bir sahne ürünü olmak zorunda.. sahne sanatları konusunda miss ingram sizlere yardımcı olacak, sahneye kurulacak şeylerde miss rima tarafından yardım alacaksınız, müziklerinize de senor luke yardım edecek..”

hepsi dinliyorken miss natalie devam eder

“ne yapmak istediğiniz size kalmış.. ama hepinizin bir şey yapması gerekiyor.. ne yapabilirsiniz? minik bir dans gösterisi mi yapacaksınız? şarkı mı söyleyeceksiniz? müzik mi çalacaksınız? ne yapacağınız yapın, sahnedekilerle sahne arkasındakiler her zaman olacaktır..”

kafalar düşüncelerle doluyorken miss natalie konuşur

“sahneye çıkacak olanların uygulaması bu olacak elbette, onun üzerinden notlanacaklar.. ama gösterinizin dekorunu hazırlamak, müziklerini hazırlamak, kareografi, yönetmenlik, senaryo yazımı, oyunun gerçekçi olması, akıcılık, bunların hepsi diğer sanatlardır, her şey sahne üzerinde olmaz, oraya gelene kadar çok adım aşılır..”

kaşlar çatılmışken miss natalie gülümser

“evet, kiminiz sahneye çıkacak, kiminiz gerideki ağacı hazırlayacak, kimisi müzikleri, kimisi senaryoyu yapacak.. bir grup çalışmasından bahsediyoruz.. isterseniz tek başınıza hazırlayın, isterseniz bütün sınıf bir araya gelerek tek bir gösteri sunun, ama hepiniz aktif olarak çalışın, tek kuralımız bu..”

parmaklar çıtlatılıyor, minik fısıltılar duyuluyorken miss natalie sahnenin diğer tarafına yürüyor, onlara bakarak devam eder..

“ikinci sınıflar melekler okulunda sizden bir kat daha deneyimli.. onları gösterinize katabilir ya da onlardan referans alabilirsiniz.. hepsi size ettikleri yardımlar kadar not alacaklar.. bununla amacımız her sınıf meleşinin sadece kendi sınıfını değil, kendinden büyükleri de, küçükleri de bilmesi.. bizim okulumuz bir sürü küçük kanadı içinde barındırsa da, topluluktan oluşan kocaman bir çift kanadı çırpır..”

hafif gülümsemeler oluşuyorken miss natalie de gülümseyerek devam eder

“böylece büyük sınıflarla iletişiminiz de artacak.. büyükler, bir küçük sınıf size gelirse reddetme şansınız yok.. küçükler sizleri seçecekler..”

küçüklerden hafif gülüşler duyuluyorken nicole yanındaki veronica’ya eğilir

“tiyatro yaparız, sen prenses olursun dick de prens-“

“tabii..”

“gidip oyunuma seçersem reddetme şansı yok-“

“nicole yapma..”

nicole sırtırken veronica *lütfe*n diyordur, nicole henüz karar verme aşamasında olduğunu söylerken miss natalie gülümseyerek devam eder

“bir büyük, birden fazla küçükğe yardım edebilir.. diğer kurallara gelince, ve evet kurallarımız da var..”

herkes dikleşirken iş ilginçleşmeye başlar, miss natalie cici cici gülümserken onlara bakar..

“modern bir çağda yaşıyoruz, farkındayım.. isterseniz elinizdeki asayı sallayarak ya da sallandırarak her şeyi bir günde halledebilirsiniz, ama kurallar bu noktada devreye giriyor..”

dikkatler toplanmışken miss natalie ciddileşerek açıklar

“hazırlayacağınız şeylerde dekor olsun, müzik olsun, diğer her türlü araç gereç, ne olduğu fark etmiyor, sihir kullanmak yasak arkadaşlar.. her şeyi kendi ellerinizle yapacaksınız, biz oyunlarınızı denetlemiyoruz, ama gösteri gecesi oyununuz sihir bariyerlerinden geçirilecek, bunları aşacağınızı düşünmeyin, eğer bir sihir bulunursa bütün oyun diskalifiye olur..”

“çok tatsız..”

liv daha şimdiden kimsenin kuralları bozmamasını tembihlerken herkes tarafından bu kural anlayışla karşılanır, sihir yoktur tamam, miss natalie devam eder

“ancak, bu kuralın tek bir istisnası var.. o da oyununuzun içinde sahnede yapılması maddi olarak imkansız bir şey varsa, diyelim illa ki birden deli gibi yağmur yağması ve rüzgarlar esmesi gerekiyor, oyununuzun içinde tek bir sihir kullanma hakkınız var.. bunun için de miss leti’yle konuşacaksınız, gereken sihir oyununu size o sağlayacak, siz yapmayacaksınız..”

“çok stratejik olmamız lazım, tanım, sürekli düşünceğiz..”

rose gülümserken liv oturduğu yerde biraz daha öne gelerek dinlemeye devam miss natalie gülümseyerek konuşur

“diğer kuralı zaten söyledim, grubunuzdaki herkes bir şeyler yapacak.. haftalık olarak ilerleme raporlarınızı biz dördümüzden birine, en çok hangisi oyununuzda varsa ona iletacaksınız.. raporlar gerekli, sonra suratınıza çarpacağız..”

“rapor olmasa şaşarım..”

“jaden, oturdu..”

Anna hayali raporunu yazıyorken jaden genç kızın ellerini ittirerek dinlemeye devam eder

“gruplarınızı kurduğunuzda bir başkanınız olacak, oyununuzdan o sorumlu olacak.. grubun sayısı, başkanı, hepsi size kalmış.. ama başkanlarınızı ve grup listenizi yarın akşama kadar bana getireceksiniz, ben onaylayacağım.. her ay belirli aralıklarla provalar yapılacaktır..”

kafalar sallanır, miss natalie konuşur

“gelelim gösterinin temasına.. diğer bir kural, oyununuzun bu tema çevresinde olması..”

herkes dikleşirken miss natalie gülümser..

“temamız aslında oldukça basit, çok kolaylıkla bir şey bulabileceğinizi düşündüğümüz bir tema..”

meraklı suratlar miss’e bakıyorken miss natalie açıklar

“gösterinizin teması, içeriği, konusu, herhangi bir şeyi ailenizi temsil edecek..”

kaşlar çatılır, bir sessizlik olurken miss natalie ellerini açarak konuşur

“aileniz, anneniz ya da babanız, veya soyunuz.. bu üçüyle alakalı bir şeyi anlatacaksınız bizlere.. yaşanmış bir olay olabilir, tarihiniz olabilir, geleceğiniz olabilir.. ailenizin nasıl bir şey olduğu, veya neler olabileceği.. bu seneki birinci ve ikinci sınıfların tümünün ailesi bu gösteriyi teker teker kadro olsa bile kaldıracak ailelere sahip..”

herkes hafifçe gülerken alexa’nın gözleri parlıyordur

“ben ne yapacağımı buldum..”

liv genç kıza gülümserken rose ne olduğunu soruyordur, alexa sonra anlatırım diyerek tekrar önüne dönerken miss natalie gülümser

“gösteriyi izleyecek velilerin hepsinin gözlerini dolduracaksınız.. unutmayın, ailenizle ilgili bir yaşanmışlık, ya da onu açıklayan bir şey.. şarkı, tiyatro, dans, ya da oyun..”

hepsi düşünceli, miss natalie’ye bakarken genç kadın gülümser

“şu anda aklınıza bir şey gelmiyor olabilir, ama biraz zaman bırakın.. evet, serbestsiniz, dağılabilirsiniz..”

bir anda uğultu başlarken profesörler de kalkarak sahneden inerler..

“ee ne yapacağız?”

herkes güneşli günde ilk tatil günlerinin tadını bahçede çıkarıyorken piz’in sorusuna liv’den yanıt gelir

“önce gruplara ayrılmamız lazım-“

“kimsenin bir fikri yok ki, nasıl ayrılacağız?”

liv bildiğini söylerken devam eder

“fikrimiz yokken ayrılmak daha bile iyi, grubumuzun çeşitliliğine göre hiç beklenmedik bir şey ortaya çıkar, ama alexa’nın bir fikri var mesela, önce o başlasın..”

herkes alexa’ya dönerken güzel venüs meleği gülümser

“ben annemle babamın tanışmasını bir masal haline çevireceğim, onun için iki tane oyuncuya ihtiyacım var-“

“ki biri sensin-“

“ben oynamak istemiyorum..”

herkes *aa*larken genç kız güler

“senaryoyu yazacağım, şarkılarını söyleyeceğim, bir de üstüne oynayamam, çok fazla sorumluluk, bir kız, bir de erkeğe ihtiyacım var..”

liv seç o zaman derken alexa gülümser

“liv ve sam..”

herkesin yüzünde kocaman birer gülümseme olurken liv şaşkınca alexa’ya bakıyordur, tessa ve chris morgan’ın hikayesini gayet iyi biliyorken hafifçe yutkunarak sam’e bakar, delikanlının olanlardan pek haberi yokken alexa konuşur

“itiraz kabul edemem, ilk aklıma ikiniz geldiniz..”

“ben bir şey demedim zaten, liv?”

liv de sam’in tepkisi üzerine eli mahkum *peki* derken, alexa keyifle gülümser ve sırasını savarken geride kalanlar birbirlerine bakmaya devam eder..

“ben de buldum galiba!”

cora atılırken bakır buklelerini kulağının arkasına atar

“eski fransa’daki büyük zevk klüplerini biliyor musun-neydi, çok ünlü bir tanesi-“

“*Moulin Rouge*-“

“evet! orada geçen kısacık bir müzikal parça hazırlayacağım, annem de eskiden böyle eski dönemlerin müzikallerinde rol almış-lonna ve jonathan’ı alıyorum, iki kıza daha ihtiyacım var, senaryo işi kolay ama dekorlarda yardıma ihtiyacım olacak-“

“ben ne olacağım?”

cora gülümseyerek jonathan’a döner

“sen klübün sahibi olacaksın, ben de en gözde kortezanın olacağım..”

jonathan bir an kilitlenip kalırken cora delikanlıya sokularak gülümser, jonathan keyifle sırtarak genç kızı kavrarken jaden gayet sesli bir şekilde öksürerek dikkatleri çeker, lonna da corayı çekerek yanına oturturken homur homur bir şeyler söylüyordur, kardeşi aldırılmaz..

“ha sen klüplerde dans et, annem ikimizi de vurur-“

“bir şey demez, mutlu olur, hem oturup milletle sevişecek halim yok, düşünsene anneme gençliğinde o dört arkadaşıyla beraber tiyatrodaki olduğu günleri hatırlatacağız-“

“annem üzülecek cora-“

“üzülmez lonna, kendini unuttu senelerdir, ne kadar renkli bir kadındı, farkında değil misin?”

lonna iç çekerken bahanesiyle kalktığı su şişeleri elinde, tekrar kalabalığa dönerken cora gayet mutlu bir şekilde yerine oturur..

“evet ben de buldum, not alınsın..”

anna aynen not alıyorken nicole dizleri üzerinde doğrulur

“annemle babamı anlatacağım, güzel ve çirkin gibi olacak, zavallı babacığımın çektiği şeylerden sonra..”

kurbağalar geçmiş senelerin hikayelerini hatırlarken nicole devam eder

“veronica’yı alıyorum annem olarak, babam olarak da dick’i alacağım ve makyaj yapacak insanlara ihtiyacım var-“
“beni al!”

nicole memnuniyetle rose’u alırken yan odalarındaki ikinci sınıf bir kıza da gidip soracağını söyler, yemeklerde yaptığı göz makyajını beğenmiştir

“dick’i sembolik olarak başlarda çirkin göstermem lazım..”

veronica ters ters bakıyorken nicole bütün sevimliliğiyle gülümser, gamzesi cici bir çukur olurken yerine oturur..

“beni de not alır mısın anna?”

herkes owen’a bakarken anna gülümseyerek tabii diyardur, owen anlatır

“annemin, babamın ve teyzemin hikayesini anlatacağım..”

faye tepki vermeden dinliyorken owen önce ona bakar, sonra eliza’ya döner

“eliza annemi oynar mısınız?”

“kraliçeyi mi?”

owen başını sallarken eliza bir an gülümser, sonra gülümsemesi bir ton solarak yan gözle faye’e bakarken bir şey söyleyecek olur, ama owen araya girer

“faye sen de latty olacaksın, kabul edersen tabii..”

faye sakın görünüyorken sessizce başını sallar. Anna ve diğerleri üçünü izliyorken genç kız sorar

“yazıyor muyum?”

üçü de başlarını sallarken liv konuşur

“sihir için tek bir hakkınız var, iyi düşünmeniz gerek..”

owen düşüneceğini söylerken faye konuşur

“amcan da hikayede olmalı..”

owen genç kıza bakarken faye başını sallar

“conrad olmadan ewan ve biana başlamazdı bile..”

owen başını sallarken liv temkinli bir şekilde ikisine bakıyordur, mırıldanır

“conrad kim olacak?”

“ben olurum, yaz anna...”

anna hiç sorgulamadan jaden'ın ismini yazarken daha fazla karakter eklenmeden sıradaki gruba geçilir..

“dekor konusunda yardıma ihtiyacın yok mu alexa?”

alex a jesse'ye dönerken gülümser

“aklında başka bir şey yoksa iyi olabilir, amcamın eski evinin bir kısmını inşaa etmemiz lazım ve bu arada bana bir tane gabriel ve bir tane de jaden lazım, şimdi hatırladım..”

jaden tühlüyorken anna kendi kendini oynamasına gerek olmadığını söylüyordur, piz jaden olmak için gönüllü olurken, duncan da gabriel için elini kaldırır alexa memnuniyetle not alınmasını söylerken anna yazıyordu, sonunda bir tek kendisinin kaldığını görürken güler

“stand up falan mı yapsam acaba?”

jaden *tabii* diyorken anna onu ittirerek kendi adını cora'nın müzikalinin altına yazar

“ama şarkı söylemem..”

“öyle olmaz-“

“imkanı yok, söylemem, rezil olursunuz-“

“peki o zaman ben birazdan bir ilan asarım..”

anna bak o güzel fikir diyorken cora yarın annesine anlatmak için sabırsızlandığını söylüyor, jonathan gülerek babasına bir zevk klübü sahibi olduğunu söylediğinde adamın yüzünün alacağı ifadeyi merak ediyordur..

öğleden sonra cora yurt panosuna oyununa iki kız oyuncu aradığını asmış, akşama doğru bir sürü insan kapısına gelmişken ilk kızı seçmek kolay olmuştur. Mya adında esmer, çıtı pıtı çok güzel şarkı söyleyen bir michiou ilk seçimleri olmuşken ikinci için cora bir türlü gelenleri beğenmiyordur. Halbuki jonathan hepsinin de çok güzel kızlar olduğunu söylemişken cora onu bir süreliğine dışarı atarak yanına lonna'yı almıştır, ama onun daha beter olduğu hemen sonra anlaşılmışken kardeşi o çok renkli oyunlarına rapçi kızın tekini seçmiştir, cora köpürüyordur

“biz burada şarkı söylemekten bahsediyoruz-“

“o da çok güzel söylüyordu-“

“rap yapıyordu lonna!”

“rap yasak mı cora!?”

“ben daha romantik bir şey olsun istiyordum-“

“hayır deseydin!”

“sen o kadar atladın ki üstüne bir şey diyemedim!”

lonna *senin hatan o zaman* diyerek işin içinden sıyrılırken akşam yemeği için hazırlanması gerektiğini söyler ve odasına dönerken cora daha ilk günden bir kayıp yaşamış, somurarak yatağına girip yorganını başına çeker..

“cora?”

alex a akşam yemeğinden sonra elinde bir sandviç tabağıyla odaya döndüğünde corayı çalışma masasının ışığında harıl harıl bir şeyler yazarken bulmuş, içeri girip kapıyı kapatırken ışığı açmamıştır. Genç kız arkadaşının yanına gidip ne yaptığını bakarken cora beyaz kağıtlara renkli kalemle bir şeyler çiziyordur, konuşur

“sahnenin dekorlarını kafamda oturtmaya çalışıyorum-“
“daha çok erken-“
“değil, ben öyle iki üç kartonla dekor kurmayacağım, eksiksiz olmalı..”

alexa gülümserken cora tabaktaki sandviğin kokusunu almış, başını kaldırıp o tarafa bakar, alexa tabağı kendine çekerken konuşur

“bir daha sabahtan akşama kadar odaya kapanacak mısın?”
“gerekirse evet-“
“kimseyle konuşmadan?”

cora arkadaşına bakıp iç çeker

“ama canımı sıktı-“
“her canın sıkılınca yatağa girip yorganı kafana çekersen yandık..”
“iyi peki, açım hadi ver-“
“söz ver-“
“alexa-“
“söz ver cora!”
“söz! Hadi ver!”

alexa gülerek tabağı aç meleğin önüne koyar, cora ilk yarıma uzanacakken yarı yolda durur, alexa onun konuşmasına izin vermeden çantasından bir de kola çıkarıp önüne koyar, cora kocaman gülümseyerek teşekkür ederken alexa bir şey değil diyerek ışıkları açar..

SOUNDTRACK / Ashley Tisdale - Headstrong

Kurbağalar ilk Pazar sabahı kahvaltıdan sonra ölümüne kalabalık bahçeye çıkarken hepsi birilerini arar gözlerle etrafa bakıyordur. bazı meleklerin aileleri çoktan gelmişken kurbağaların grubundan kimsenin bir şeyi henüz gelmemiştir, liv parmak uçlarında yükselerek etrafa bakıyorken biraz sonra giriş tarafında Oreon arması olan bir araba gördüğünde kocaman gülümseyerek bağırır

“GELDİLER!”

ve genç kız o tarafa koşmaya başlarken diğerleri de heyecanla kapının önünde duran arabalara bakıyordur..

---

biana ewan’ın uzattığı eli tutarak arabadan çıkarken güvenlik görevlileri de gerekli yerlere geçiyordur. Genç kadın beyaz elbisesinin etekleri ılık mars rüzgarında uçuşarak kalabalık bahçeye bakıyorken çocukların arasından uçarcasına o tarafa koşan liv’i gördüğünde gülümser

“geldiğimizi görmüşler..”
“ilk kurbağa yine en önden koşuyor..”

ewan gülümseyerek andrea ve scott’a bakıyorken sarışın adam gülümser, andrea çoktan herkesi bırakıp kızına doğru gidiyorken bir an sonra liv uçarak annesinin boynuna atıldığında ilk melek annesine kavuşuyordur..

“anne..”

biana yakışıklı oğluna sımsıkı sarılarak saçlarını öperken owen annesini tutarak ezberlediği parfümün kokusunu alıyordur, gülümseyerek onu bırakırken ewan oğlunun kafasını tutarak kendine çevirir

“gözlerime bak..”

owen gülerek babasının gözlerine bakıyorken ewan da bir terslik olmadığını görmüş, biraz sonra gülümseyerek oğlunu kendine çeker, ilk göz bebeğini sımsıkı sarıyorken owen da babasının sırtına tutunuyordur..

“BABA!”

jonathan ve nicole yarış içinde babalarına doğru koşuyorken conrad gülerek kollarını açar. Önce nicole genç adamın üzerine atlarken jonathan onun saçını çekerek babasının diğer açık koluna sarılır, ama hemen sonra arkada onu bekleyen annesini görünce babayı unutup ona koşarken sienna da anne-oğlu bırakıp nicole ve conrad’ın yanına geçer..

“anne-“
“anne!”

jaden ve alexa aynı anda annelerine atılıyorken genç kız gözleri dolarak annesine sarılıyor, jaden da biricik annesini sımsıkı sarıyorken celine oğlunun saçlarını okşayarak boynundan sıcacık öper, sonra kendinden ayırıp gözlerinin içine bakarken jaden gülümsüyordur. O sırada gabriel oğlunu çekip kendine alırken jaden boynu sıkılarak gülüyorken gabriel oğlunun kafasını öperek sorar

“erkek adam önce babasına koşar!”

jaden gülerek babasının tutuşundan kurtulur, sonra dönüp ona da sımsıkı sarılırken gabriel gülümseyerek oğlunu tutuyor, celine gözleri dolarak ikisini izliyorken jaden arkasını dönüp onun yaşlı gözlerini görünce babasını itip tekrar annesinin kollarına döner, gabriel gözlerini deviriyorken diğer morgan üçlüsü de buluşuyordur..

“çok özledim sizi..”

alexa annesini bırakmak istemiyor, ama babasına da sarılmak istiyorken chris ona uzatılan kolu çekerek iki kızına da sarılır, tessa gözleri dolu dolu gülüyorken alexa da burnunu çekerek güler, üçü tekrar ayrılırken alexa bir eliyle annesini, diğeriyle babasını tutuyor, gülümser

“anlatacak o kadar çok şey var ki!”
“hemen başla tatlım, hadi gelin şuradaki banklara gidelim..”

chris karısıyla kızını önüne alarak bahçedeki tahta bankların birine götüyorken alexa okulunun ne kadar güzel olduğundan başlayarak anlatıyordur..

---

herkes annesiyle babasına sarılmış, bağırışlar ve gülüşler bahçeyi dolduruyorken faye en arkadaki arabaya yürüyordur, babası en arkadaki güvenlik görevlileriyle konuşuyorken annesi o tarafa geliyordur, faye onu gördüğü anda gözleri dolarak adımlarını hızlandırır, biraz sonra koşarak cuslov’un açılan kollarına kendini atarken genç kadın biricik bebeğini tuttuğu anda faye ağlamaya başlıyordur..

---

calis kızının annesine sarılıp ağlamaya başladığını gördüğünde görevlileri azad eder, dönerek hızla o tarafa giderken cuslov bir şeyler mınıldanarak kızının altın saçlarını okşuyordur, faye annesinin omzunun

arkasından babasının ona yaklaştığını görünce biraz daha ağlamaya başlar, calis cuslov'un belini tuttuğunda annesi kızını bırakır, faye *baba* diyerek genç adamın kollarına geçerken calis göğsüne sokulan bebeğini kendine sararak saklıyor, saçlarını öperek geçtiğini söylüyorken dante'nin sıkıntısının sebebi anlaşılmış, cuslov üzüntüyle babasının kollarındaki kalbi kırık meleğini izliyordur..

“bir tanem hadi anlat..”

faye içini çekerek gözlerini siliyorken annesiyle babası onu bahçenin daha sakın bir köşesine getirmiş, güneşli güzel günde ağaçların arasındaki bir bankta oturuyorlarken faye kucağındaki ellerine bakarak mırıldanır

“bir şey olmadı..”

“neden üzüldün?”

faye omuzlarını kaldırıp yavaşça tekrar indirirken cuslov kızının saçlarını okşayarak şakağına dudaklarını bastırır, faye annesinin ruhuyla gözlerini kapatırken cuslov da usulca kızını okuyor, calis ikisini izliyorken karısının mavi gözleri açıldığında ve dudakları faye'i bıraktığında hafifçe gülümseyerek iç çeker, sonra gülümsemesini silerek faye'e eğilirken güzel kız annesiyle göz göze geldiğinde yutkunur, cuslov onun saçlarını kulağının arkasına atıyorken sakın sesiyle konuşur

“büyüdükçe ve başka arkadaşlar edindikçe böyle şeylerle karşılaşacaksın tatlım. Yanlış anlayacaksın, üzüleceksin-“

“yanlış anlamadım anne..”

cuslov iç çekerek calis'e bakarken faye hala parmaklarını izliyordur, sarı saçları sol tarafından kucağına dökülüyorken calis cuslov'un dudaklarının *owen* deyişiyle kızına döner

“neler olduğunu bana da anlatır mısın hayatım?”

“owen beni ilk balonun ortasında bırakıp başka bir kızla gitti..”

“neden böyle yaptığını söyledi mi?”

“kız hastaydı, ona eşlik edeceğini söyledi, ama ben arkalarından çıkıp odaya dönerken ikisi bahçede dans ediyordu baba..”

calis kızının ona dönen mavilerinde öfkeyi de görüyorken yavaşça başını sallar

“peki daha sonra owen'a ne kadar kırıldığını anlattın mı?”

faye yine önüne dönerek parmaklarıyla oynarken mırıldanır

“anlamıştır, iki gündür konuşmuyoruz..”

“bence konuşmalısınız faye-“

“istemiyorum baba-“

“owen senin en iyi dostun tatlım-“

“artık değil, elizayla *daha dostlar*.”

“eliza?”

“oda arkadaşım, hasta olan kız..”

calis *ohl*arken cuslov dudaklarını büzerek kaşlarını çatıyordu, calis de kaşlarını kaldırırken faye ayağının ucuyla çimleri ittirerek sessizce oturuyordu..

“rose!”

liv annesiyle babasının önünden koşar adımlarla gidiyorken rose da onu bulmuş, gülümseyerek arkadaşının uzattığı eli tutar, ikisi de aynı anda anne ve babalarına dönerler

“liv ellen-“
“rose francis-“
“oda arkadaşım.”

iki kız da aynı anda birbirlerini tanıtırken anne ve babalar gülümsüyordur, kızlar da gülerek ortada dururken andrea rose’a elini uzatır

“tanıştığımıza çok memnun oldum rose..”
“ben de miss ellen..”

andrea genç kızı bırakıp bay ve bayan francis’e dönerken onlar da kızları gibi güler yüzlü insanlardır. Scott da rose’la tanışıp andrea’nın yanında sohbete katılıyorken liv ve rose dördünü izliyordur. liv annesinin gülümsediğini görünce onunla beraber gülümser ve yanındaki arkadaşının kulağına eğilir

“oldu galiba..”

rose da gülümseyerek başını sallarken andrea, rose’un annesi linda’ya eskiden sık sık satürne gittiğini söylüyor, güneş evrenini ne kadar özlediğinden bahsediyorken scott da thomas’la okulun ne kadar büyük olduğundan bahsediyor, çocukların güvenliklerini tartışıyor..

“şu gelen arkadaşın mı eliza?”

eliza annesinin işaret etmesiyle arkasını dönerken babası da onlara doğru gelen Luptex eski kral ve kraliçeye bakıyordur, ikisinin önünde owen gülümseyerek eliza’nın yanında dururken genç kız önce ona, sonra anne ve babasına bakarken biana hafifçe gülümser, eliza bir an kraliçenin güzelliği önünde ne diyeceğini bilemezken ağzını açar, sonra dönerek annesine bakar

“anne, bu arkadaşım owen.. baba, owen.”

Bay ve bayan Gruniér delikanlının elini sıkıyorken owen da kendi ebeveynlerine döner

“anne, baba.. bu arkadaşım eliza..”

biana genç kızı elini sıkarken eliza sadece gülümser, ardından kralla el sıkışırken ewan genç kıza gülümsediğinde eliza bir an karşısında owen’ın gelecekteki halini gördüğünü hissederek biraz daha gülümser. Biraz sonra eliza, kral ve kraliçe’nin büyüünden çıktığında büyükler kendi aralarında tanışıyor, owen genç kızın kolunu tutarak dikkatini çekerken eliza bakışlarını konuşan dörtliden çekip hafifçe irkilerek delikanlıya döner

“efendim?”
“sam’i gördün mü?”
“bir ara kendininkileri aramak için bizden ayrıldı, sonra ben de görmedim..”

owen başını sallayarak etrafına bakıyorken eliza hala ona bakıyordur, gülümser

“babana daha çok benziyorsun..”

owen kahverengi bakışlarını genç kıza çevirirken eliza gülümsüyordur, delikanlı da gülümseyerek bir an babasına bakar, genç adam şimdilik kral moduna geçmiş, mesafeli bir sohbet götürüyorken owen tekrar eliza’ya döner

“sen de anneme benziyorsun, güzel bir seçim yapmışım..”

eliza kraliçeye bakarak gülümserken bir an sonra aklına faye geldiğinde tekrar owen’a döner

“owen, faye ağlıyordu..”

“biliyorum..”

“kızı ağlattık..”

“biz bir şey yapmadık eliza-“

“bile bile gidip ağlatmadık tabii, ama kalbi kırılmış.. *miss calis*’liğine toz kondurmamak için de yaklaşmıyor, ben birazdan yanına gideceğim, daha fazla küs kalamam, canımı sıkıyor..”

owen tamam derken eliza hala ona bakıyordu

“sen gitmeyecek misin?”

“gideceğim tabii, calisleri ben de özledim-“

“lafı çarpıtma-“

“çarpıtmıyorum-“

“faye’den sıkıldın mı?”

owen bir an kalakalırken eliza ona bakıyordu, o sırada miss gruniér gençlere dönerek konuşur

“eliza, hayatım.. oda arkadaşınla ne zaman tanışacağız?”

eliza annesine dönerek gülümser

“şimdi, bak oradalar..”

eliza calislerin oturduğu bankı gösterirken herkes o tarafa döner, biana onlara eşlik etmeyi teklif ederken Gruniérler memnuniyetle kabul ederler, Biana ve eliza’nın annesi önden gidiyorken çocuklar en arkadan sessizce takip ediyorlardır..

“faye..”

faye biana’nın sesiyle başını kaldırırken eliza ve owen’ı da gördüğünde bir an durur, biana ona kollarını açarken faye gülümseyerek kalkar ve kraliçeye sarılırken biana genç kızın saçlarını okşayarak onu tutar, faye hafifçe iç çekerek onu bırakıp ewan’a dönerken genç adam calis prensesinin nasıl olduğunu soruyordu, faye iyi olduğunu söylerken biana yanlarındaki eliza’yı ve ailesini gösterir

“cuslov, nagel.. lütfen tanışın, Laila ve Richard Gruniér. Kızları eliza, faye’in oda arkadaşımı..”

calisler gülümseyerek gruniérlerle tanışırken iki oda arkadaşı genç kız birbirlerine bakıyordu, ewan göz ucuyla gençleri izliyorken bakışmaların daha bir süre devam edeceğini anladığında büyüklere döner

“evrenler arası yolculuk çarptı galiba, oturacak bir yer bulmaya ne dersiniz?”

kralın teklifi memnuniyetle kabul edilirken ewan tekrar gençlere döner

“siz de bütün grubunuzu toplayıp teker teker bize katılın, tamam mı?”

owen babasına başını sallarken ewan oğlunun ensesini hafifçe sıkar, sonra onları bırakıp büyüklerle beraber uzaklaşırken gençler birbirlerine döner...

“seni üzecek tam olarak ne yaptım bilmiyorum faye, ama özür dilerim, lütfen artık konuşur musun?”

faye elizaya bakıyorken göz ucuyla owen'ı da süzer, sonra oda arkadaşına dönerken iç çeker

“bana yalan söylediğiniz için kızgıyım-“

“yalan mı söyledik?! Ne zaman söyledik-ben söylemedim-owen sen mi söyledin?”

owen elizaya bakıyorken genç kız başını iki yana sallayarak bir cevap bekliyordur, delikanlı cevabı ona değil de asıl sorana vermek için faye'e döner

“sana yalan söylemedik faye-“

“balo akşamı sam'e eliza'nın hasta olduğunu söyleyip çıkmışsın owen-“

“hastaydım!”

“ikinizi bahçede dans ederken gördüm, nasıl hasta olduğunu bana söyler misin eliza?”

eliza sessizken owen onların bakışmasını kesmek için araya girer

“sadece bir danstı faye-“

“hasta olduğu için odaya kadar eşlik etmeni anlarım owen, ama bahçenin ortasında dakikalarca dans etmek için yalan söyleyip beni arkada bırakmanı, sonra da ertesi gün hiçbir şey olmamış gibi yanıma yanaşmanı kaldıramam-“

“hiçbir şey olmadı çünkü!”

“ne demek olmadı!? Sana balomu mahvettiğini söyledim, sen de daha çok mahvetmek için oda arkadaşımıla çekip gittin! Daha ne olsun-“

“ben zaten baloya elizayla gitmiştim faye.”

Faye bir an kaskatı kesilirken eliza şokla owen'a bakar, delikanlı duruşunu değiştirmiyorken faye dudaklarını birbirine bastırarak bir adım geri çekilir

“haklısın.. doğru.. onunla beraber geldiğin için her türlü yalanı söyleyip yine ona dönmen kabul edilebilir-“

“faye-“

“hayır eliza, owen haklı. Önceki iki gün için özür dilerim..”

eliza faye'in yalancı övründeki kırıklığı görüyorken sarışın kız bir an daha ikisine bakar, sonra dönüp uzaklaşırken eliza arkadaşı uzaklaştıktan sonra owen'a döner

“neden öyle bir şey söyledin owen-“

“çünkü söylenmesi gerekiyordu, o dansa ben seninle gittim eliza, faye'in seninle dans ettiğim için hiçbirimize kızmaya hakkı yok-“

“umrunda mı sanıyorsun!? Kör müsün sen? Resmen *umrunda değilsin faye* dedin, gözlerinin içine baka baka..”

owen itiraz etmiyorken eliza başını iki yana sallayarak saçlarını kulaklarının arkasına alır

“ikinizin arasında ne var bilmiyorum, ama ben ortanızda kalıp bütün senemi zehir etmek istemiyorum.. bizimkiler gittikten sonra faye bu akşam da duvar gibi olursa gelip özür dileyeceksin, ben surat ya da trip kaldıracak kadar sorunsuz bir insan değilim, anladın mı?”

delikanlı başını sallarken eliza *güzel* diyerek onu orada bırakır ve başka bir tanıdık bulma umuduyla yürürken arkasında bıraktığı owen, sam'in sesini duyduğunda iç çekerek o tarafa döner..

---

jesse ve jaden annelerle babaları baş başa bırakmış, bahçe içinde bir keşif turuna çıkmışken alexa annesine yapışık bir şekilde onlara doğru geliyordur, jaden onlara el sallarken jesse genç kızın yanındaki

tessa'ya bakıyor, kızına mı yoksa annesine mi hayran olsa bilemiyorken chris yeğeninin omzunu sıkarak yanına alır

“arkadaşınla tanışalım jaden..”

“jesse, bu amcam chris, eşi tessa.. alexa'nın annesiyle babası..”

chris delikanlının elini sıkarken jesse gülümser, tessa'ya dönüp güzel anneye de el sıkışırken bir an yutkunur, alexa gülümseyerek onun yüzünü izliyorken ikis göz göze geldiğinde genç kız gülümser, jesse de kaşlarını kaldırarak gülümserken tessa, celine ve gabriel'in nerede olduğunu soruyordur, jaden oturdukları yeri gösterirken tessa yanından ayrılmayan kızını tutarak o tarafa yürür, chris de delikanlılara dikkatli olmalarını söyleyerek kızları takip ederken jesse onların arkasından bakıyor, derin bir nefes alır-

“boyu kadar muz görmüş maymun gibiydin..”

jaden gülüyorken jesse şakacı arkadaşına döner

“ben hiç o kadar güzel anne görmedim..”

“venüslü olunca bir başka oluyor tabii..”

jesse boyu kadar muzu uzaklara gitmiş bir maymun olarak başını sallarken jesse arkadaşını alarak grubun diğer kalanıyla karşılaşmayı umarak bahçede yürümeye devam eder..

---

alexa kendisi gibi annesinin yanından ayrılmayan annayla karşılıklı oturuyorken ikizlerin nerede olduğunu sorar, anna geride bir yeri işaret ederken alexa cora'yı görmüş, banktan çıkarak o tarafa koşar

“cora!”

cora onun sesini duyup arkasını dönerken kapı tarafını gösterir

“annemler şimdi geldi, neredesiniz?”

alexa oturdukları yeri işaret edip beklediklerini söylerken cora başını sallar, diğer yandan yanına gelmiş lonneyi tutarak kapıya koşarken alexa onların gittikleri yere bakar..

SOUNDTRACK / *Gwen Stefani - Rich Girl (feat. Eve)*

Cora ve lonna bahçenin girişinde durmuş arabalarına koşuyorken parlayan metalik gri arabanın sürücü kapısı açılır, şık topuklu ayakkabıları taşıyan uzun bacaklar dışarı çıkarken biraz sonra saçları platin sarısı, buz gibi beyaz tenli güzeller güzeli bir kadın arabadan inmiştir. Pahalı güneş gözlükleri ve belini sımsıkı sarıp dizlerine kadar inen siyah elbisesiyle rosenthall ikizlerinin annesi, güneş evreninde adı bir ve tek olan claudette'le anılan tek modacı gwen rosenthall etrafına bakıyorken biraz sonra iki kızının da ona doğru koştuğunu görünce gülümser, güneş gözlüklerini indirerek parlayan kahverengi gözlerini ortaya çıkarırken cora genç kadının boynuna atıldığında gwen de gülerek kızını tutar, diğer bebeğine de boşta kalan kolunu uzatırken lonna da annesinin beline sarılmıştır. Miss rosenthall iki kızının da melek saçlarını öperek parlayan gözlerine bakar ve sorar

“meleklerimin ilk haftası nasıldı?”

“çok güzeldi anne!”

“eh idare ettik..”

gwen iki zıt kutuba bakarak gülüyor, iki kızını da birer kolunun altına alıp uzun bacaklarıyla melekler okulu bahçesinde parlıyorken genç kadını görenler dönüp bir daha bakıyordur. gwen hiçbirine aldırıyor, bugün bir moda şovunda ya da dergi çekiminde değil, sadece kızlarıyla beraberken cora arkasını dönüp park edilmiş arabalarına bakar, sonra annesine döner

“babam?”

“o biraz geç kalacak tatlım. Anlatın bakalım ben yokken neler oldu?”

cora gülümseyerek iç çeker ve lonna’ya bakarken pembe saçlı kız gözlerini devirir, gwen ne olduğunu soruyorken lonna annesine cora’nın bir sevgili bulduğunu söyler, gwen gözleri büyüyerek corasına bakarken genç kız yanakları pembe pembe olmuş, yüzünü elleriyle kapatarak gülüyordur..

“yuh!”

conrad yine ne var diyerek concon’un yuhladığı şeye dönüyorken latty ikisinin de düzgün konuşması gerektiğini söyleyerek o tarafa bakar, sonra conrad’ın kolunu tutarak sorar

“gwen rosenthall değil mi o? Hani şu modacı..”

“ben bile tanıdıysam öyledir ve ben modacıları nereden tanıyorum o bambaşka bir konu-concon, neden yuhladın ondan haber ver sen..”

concon sırtarak babasına döner

“gwen rosenthall’ın sağ kolundaki kızı görüyor musunuz?”

conrad ve latty sarışın, çıtı pıtı, güzel kıza bakıyorken başlarını sallıyorlardır, jonathan keyifle konuşur

“o kız benim sevgilim.”

Latty hayretle küçük oğluna bakıyorken conrad keyifle gülerek concon’unun sırtını patpatlıyordur

“aferin evlat, çok güzel bir kız, öyle değil mi annesi?”

“öyle, öyle tabii-ne zaman?”

“ne demek *ne zaman* anne?”

“bir hafta da sevgili mi buldun oğlum?”

“evet?”

latty gözlerini deviriyorken jonathan babasının yanında durmuş, sarı kelebeğini izliyordur

“çok güzel değil mi baba?”

“öyle öyle, saçlar falan.. sarışın seviyorsun demek, concon’a bak sen latty!”

latty dakikalardır bakıyorken küçücük bebeği büyümüş de sevgili bile buluyordur, latty oğlunun saçlarını okşayarak gülümserken jonathan öne atılır

“gidip tanışalım-baba asker moduna girersen karizmama ek puan sağlarsın, anne sen olduğun gibi kal..”

jonathan annesinin yanağını yine çökertirken conrad bakışlarını sertleştiriyor, latty oğluna ve babasına gülerek iki koca bebeği takip ediyordur..

---

gwen iki kızının da oda arkadaşlarıyla tanışmış, anneler ve babalar da kaynaşmışken genç kadın şimdi tessayla venüsten bahsediyordur, ikisi koyu bir sohbettheyken alexa yanındaki cora’ya diğer taraftan

gelenleri işaret eder, sarışın kız o tarafa dönüp jonathan’la beraber anne ve babasını gördüğünde gülümseyerek annesine döner, koluna dokunarak dikkatini çekerken gwen tessayla konuşuyordur

“tiyatrodan sonra venüsten ayrılmanın anlamı yok dedim, pardon tessa-efendim tatlım?”
“jonathan geliyor..”

gwen ohlayarak gülümser ve cora’nın bakıtığı yere dönerken luplex kraliyetinin ikinci basamağı onlara yaklaşıyordur, miss rosenthall gülümseyerek onlarla tanışmaya gelen konukları bekliyorken cora ayağa kalkmıştır, jonathan genç kıza elini uzatarak yanına alırken cora da annesine elini uzatır, genç kadın ayağa kalkarken jonathan ailesine döner

“anne, bu cora rosenthall, kız arkadaşım..”

cora çok memnun olarak her ikisiyle de tanışırken latty gwen’e döner

“miss rosenthall, latty flacil..”
“gwen rosenthall, memnun oldum prenses..”

latty de çok memnun olduğunu söylerken conrad da venüs güzeli modacı gwen rosenthall’la tanışmış, gayet de memnun olmuşken gwen jonathan’a döner

“jonathan..”
“miss rosenthall..”

prens jonathan miss rosenthall’ın elini kibarca öperek geri verirken gwen gülümseyerek teşekkür eder, o sırada elbisesinin gizli cebindeki telefon çalmaya başladığında genç kadın özür dileyerek diğerlerinin yanından ayılır, cora yalnız kalmışken ne diyeceğini bilmiyordur, sadece gülümseyerek sevimli bir şekilde orada dururken bankın diğer köşesindeki lonna kimsenin onu tanıştırmayacağını anlayınca latty ve conrad’ın yanına gelir, kendini tanıstırarak prensesle küçük bir sohbete girerken cora ve jonathan onları dinlemeye başlar..

“istersen evren başkanıyla toplantın olsun-ah ama çok pardon, çünkü *evren başkanı da çocuklarını görmek için okula gelmiş.*”

Gwen bahçenin bir köşesinde köpürerek telefondaki kocasıyla konuşuyorken sinirle gülerek serbest elini beline koyar

“umrumda bile değil-cora ilk dakikada seni sordu david, bir daha soracak, ne dememi istersin *hayır cora, baban beni terkettiği için artık sizi görmeyecek* mi diyeyim-belki de öyle demeliyim!”

genç kadın bir an sesini kontrol edemediğinin farkına vararak bahçede daha uzak bir köşeye doğru yürüyorken duyduğu bir şeyle yerinde kalakalır

“hayır david-hayır...kesinlikle hayır, bugünü mahvedemezsin, geleceksin. Geleceksin, kızlarınla güzel bir gün geçireceksin-tanrı aşkına bana bakmak zorunda bile değilsin!”

gwen karşı taraftan gelen bahanelerle başını iki yana sallıyorken boşta kalan elinin parmaklarını dudaklarına bastırır, kocası denecek adamın kızlarını nasıl bir kenara attığına on beş yıldır belki milyonuncu kez tanık oluyorken gözlerini kapatır, karşı tarafın mazaretleri bittiğinde kahverengi gözler tekrar açılır

“cehenneme kadar yolun var david.”

ve genç kadın telefonu kapatır, derin bir nefes alarak melekler okulunun geniş arazisine bakar...

bir derin nefes daha, telefonu tamamen kapatır...

son bir derin nefesle kendi kendine gülümser ve arkasını dönerek tekrar diğerlerinin yanına giderken kızlarına babalarının şimdi ve bir daha hiçbir zaman gelmeyeceğini söylemek için *muhteşem* bir zaman olduğunu düşünerek yürür..

“anne, bak bu oscar!”

liv rose’la beraber anneleri babaları odalarına çıkarmış, içeri girer girmez yatağın altından fırlayan oscarı eline alarak annesine gösteriyordur, andrea ve scott küçük beyaz kediye bakarken rose da liv’in kurbaçasını annesiyle babasına gösterir

“liv ölü olan her şeye bir dokunuşuyla can verebiliyor anne. Kurbaçasını da o diriltmiş biliyor musunuz?”

linda ve thomas küçük ağaç kurbaçasına bakıyorken şaşkınca liv’e dönerler, genç kız gülümseyerek başını sallarken linda gülümser

“bu çok büyük bir güç liv..”

“evet miss francis, biliyorum.. annem ve babam beni her zaman gücümün sınırlarının farkında olarak büyüttü. Tanrılar bana böyle güç verdilerse mutlaka ilerde bir amacı olacak diye düşünüyoruz, ama şimdilik sadece çürümüş meyve ya da sebze yemediğimize seviniyorum!”

herkes gülüşürken andrea güzel kızının omuzlarını tutarak gülümser, scott gururla ellerini ceplerine sokarken kurbağa vraklıyor, oscar liv’in elinden yere atlayıp cam kafese koşuyordur..

“babası benden yakışıklı mı?”

veronica babasına gözlerini devirerek bahçede yürüyorken kızından biraz uzun boylu, güler yüzlü ve kel olan keith onu takip ediyordur, elini şöyle bir başına götürür

“oda arkadaşının babası zaten evrenler dalında bana tur bindirdi, gerçi saçı varsa zaten hükmen galip sayılıyor-“

“kimse senden yakışıklı değil baba, lütfen..”

keith güzel kızının saçlarını öperek kolunun altına alırken veronica sonunda sonneldları görmüş, babasının elinden tutarak o tarafa giderken dick de onları görünce oturduğu yerden ayağa fırlar

“hey!”

“dickie, bu babam keith perish.. baba, dickie sonneld, erkek arkadaşım..”

“çok memnun oldum senor perish, kitaplarınız muhteşem..”

keith gülerek gözleri parlayan delikanlıya teşekkür eder, dick heyecanla annesine ve babasına dönerken felicine ve troy sonneld çoktan tanıştırmak için ayağa kalkmıştır. Dickie annesine dönerek gülümser

“anne, baba.. veronica perish, kız arkadaşım..”

miss felicine genç kızın elini sıkarken gülümser

“hakkında çok güzel şeyler duyduk veronica, çok memnun oldum..”

“teşekkür ederim efendim..”

genç kız baba sonneld’la da el sıkışırken sarışın adam keith’e döner

“yeni kitabınızın basımı için kapışan yayınevi sahibi arkadaşlarım var senor..”

keith gülerek oteller zinciri sahibi troy sonneld’la el sıkışırken konuşur

“kimsenin canı yanmadığı sürece piyasayı ayakta tutan o kapışmalar oluyor zaten senor-“

“troy, lütfen.. çocuklarımız samimi olduğuna göre bizim hala senorlarda misslerde kalmamıza gerek yok, değil mi felice?”

genç kadın tabii diyerek gülümserken sorar

“miss perish gelmiyor mu keith?”

dickie hızla veronica’ya bakarken unuttuğunu fısıldar, genç kız gülümseyerek önemli olmadığını söylerken keith onları duymamış, felice’in sorusunu cevaplar

“karım l Lea veronica 6 yaşındayken aramızdan ayrıldı..”

“ah tanrım, üzgünüm, sizi üzmem istemezdim..”

baba-kız hafifçe gülümseyerek önemli olmadığını mırıldanırken felice üzüntüyle kocasına bakar, sonra gülümseyerek önüne dönerken az önce oturdukları masayı gösterir

“biraz oturalı mı-“

“anne siz oturun, biz içecek bir şeyler kapıp geliyoruz..”

dick onay için veronica’ya bakarken genç kız gülümser, ikisi beraber uzaklaşırken keith ve troy felice’in ardından oturuyorlardır..

“iyisiniz değil mi tatlım?”

cora burnunu çekiyorken babasının neden durup da bugün evren dışına çıktığını anlamıyordur, telefonda bile konuşamamışlardır. Onun yanındaki lonna sakinliğini koruyorken annesine döner

“iyiyiz anne..”

gwen pembe saçlı kızına bakarken gözlerinde o çok nadir çaresiz bakışlarından biri vardır, lonna da sadece annesine gülümsediği gibi gülümserken uzanarak genç kadına sarılır

“bir dahaki tatilde görüşürüz.. babam da vakti olduğunda bizi arasın..”

“söylerim bebeğim, kendinize çok dikkat edin..”

lonna tamam diyerek ayrılırken gwen diğer meleşine döner

“cora, hadi gülümse meleşim..”

“babama çok kızdığımı söyle anne..”

“söylerim tatlım..”

cora da annesine sımsıkı sarılırken gwen gözlerini kapatarak gülümser, güzel meleşinin saçlarını öperek bırakırken konuşur

“jonathan’a da öpücüklerimi iletirsin, değil mi?”

“iletmez mi, bizzat öper-“

“lonna!”

lonna sırttırken gwen de içtenlikle gülerek iki kızının saçlarını okşar

“sizi çok seviyorum, akıllı olun tamam mı? ve neyi unutmuyoruz?”

ikizler aynı anda *temiz saçlar* derken gwen gülümser

“aferin.. hafta içinde tekrar ararım sizi, olur mu?”

iki kafa da onaylayarak sallanırken gwen iki kızına da bir öpücük yollayıp arabasına döner, cora ve lonna onun arabaya girişini izliyorken gwen motoru çalıştırır, yola çıkmadan önce kısacık bir korna çalarak meleklerine tekrar hoşça kal derken lonna ve cora gülümseyerek annelerine el sallıyorlardır..

“birbirinize sahip olun!”

“okuldan dışarı çıkmayın..”

“arkadaşlarınızla iyi anlaşın..”

kurbağalar grup haline ayrılan ebeveynlerden gelen yönergelere başlarını sallıyorken herkes arabalara biniyordur, en son kral ve kraliçe binerken owen arabanın kapısını tutuyordur, biana oğluna döner

“faye’le aranızı bozmamaya çalışın tatlım, olur mu?”

“elimden geleni yapıyorum anne..”

“biliyorum hayatım, kendini üzme sakın..”

owen tamam derken biana oğlunun saçlarını öper ve dönüp arabaya girerken ewan da oğlunun ensesini sıkar

“seninle gurur duyuyorum evlat..”

“sağol baba, diğerlerine dikkat et..”

ewan gülümseyerek edeceğini söyler, sonra arabaya biner, owen kapıyı iterken Oreon arabaları teker teker uzaklaşıyordur, owen arkadaki gruba dönerken herkes tekrar bahçeye dağılıyordur, sam arkadaşını bekliyorken owen gülümseyerek delikanlının yanına gelerek onunla beraber sessizce yürür..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Candyman

---

3 hafta sonra...

“ben iki adım döneceğim, o beni kolumdan tutup çevirecek-“

duncan liv’i söylediği gibi kolundan tutup çevirirken genç kız tek ayağı üstünde delikanlının diğer koluna doğru yatmış, gülümser

“aynen böyle olacağız..”

alexa gülerek alkışlar, sonra üç haftadır yavaş yavaş oluşturmaya başladıkları oyunun notlarına bunu da düşerken sam sırtını bir ağaca yaslamış, çimleri birer ikişer yolarak sorar

“ben ne zaman giriyorum?”

“sen ikinci kısımda beni alıyorsun sam..”

sam *hmml*arken liv dizlerinin üzerinde alexa’nın yanına çöker, o da kareografi notlarına bakıyorken alexa kağıtları ona verip sam’e döner

“ilk şarkının ikinci kısmıyla ikinci ve son kısım ikinizin..”

sam gülümserken alexa da delikanlıya göz kırparak gülümser, sam başını ağaca yaslarken liv duncan’a onu nasıl daha sıkı tutup düşürmeyeceğini anlatıyordu..

“ben ona gülerim, sonra yetmez bir daha gülerim!”

cora gülerek jonathan’ın koluna asılıyorken delikanlı sinema dersinde izledikleri filmin ana fikir ödevinden alıntılar yapıyordu

“hatta komediye yaklaşımı o kadar ironiktirki, sonra oturur bir de kendi halime gülerim..”

“böyle yazarsan okuldan onur ödülüyle mezun olursun, acı bize tırtıl..”

“elimde tek bir acıma hakkım olsa yine sana harcamam jaden..”

jaden kalbi kırılarak başını anna’nın boynuna saklarken diğerleri gülüyordu, toplu halde bahçeye çıkılırken ilerde alexaların yine dans ve zevk içinde debelendikleri görüldüğünde o tarafa ilerlenir..

“akşam parti varmış, ikinci katta.. 7’de.”

Eliza kapılarına yapıştırılan kağıdı faye’in masasının üzerine yapıştırırken faye çantasını bırakarak kağıdı alır

“gidecek misin?”

“sen gidecek misin?”

“bilmiyorum-“

“ben de bilmiyorum.. akşam olsun karar verimiz..”

eliza kendini yatağa atarken faye kağıdı tekrar masaya yapıştırıp ona bakar

“owen gidecek mi sormamı ister misin?”

eliza başını yan çevirip faye’e bakarken gülümser

“bıkmadın mı artık?”

“neden bıkacağım?”

“anlayışlı süper arkadaş rolü kesmekten?”

“rol yapmıyorum, arayıp sorabilirim, beraber gideriz..”

“olur, ara sor.. gidelim..”

faye bir an kalırken eliza telefonu kaldırır

“hadi, ara.. n’olur..”

faye istifini bozmadan gelir, telefonu alıp yatağına otururken eliza onu izliyordu. Sarışın kız owenların telefon numarasını tuşlayıp ahizeyi kulağına götürürken telefon çalışıyordu-

“çalıyor..”

“aferin..”

“alo, owen.. evet benim, faye.. bu akşam sinclair’de parti varmış-biliyorsunuz? Anladım.. geliyor musunuz?”

eliza kaşını kaldırarak cevabı beklerken faye başını sallar

“evet, gidiyoruz..tamam, görüşürüz..”

ve telefonu kapatarak yerine koyarken konuşur

“geliyorlarmış..”

“güzel..”

“ne giyineceksin?”

eliza artık çığlık atacak, 3 haftadır faye’in sürekli owen’la arasını yapmaya çalışmasından bıkmış, yataktan kalkar, arkadaşını kollarından tutarak kendine baktırır

“faye, arkadaşım, miss calis, ben ve owen diye bir şey yok. Böyle gideceğim, kot, tişört, gideceğim, müziğimi dinleyip sohbetimi yapacağım, sonra geri geleceğim, tamam mı?”

“peki..”

eliza gözlerini devirerek genç kızın kollarını bırakırken faye de ayağa kalkar

“karışmadığım zaman neden konuşmuyorsun diyorsunuz, iyilik yapmaya çalışıyorum-“

“sen owen’la nasılsan o haline geri dön lütfen, ben o zaman da gayet mutluydum..”

“olur..”

“süper-ben banyoya giriyorum..”

faye tamam diyerek çantasından kitaplarını çıkarıyorken eliza bir an daha ona bakar, sonra banyoya girip kapıyı kapatırken faye sakince çantasını boşaltıyordur..

“sonneld!”

dick odasına giriyorken koridordan ona seslenen sesi tanımış, kapıdan geri eğilir

“perish!”

“hey!”

veronica delikanlının boynuna atlayıp dudaklarına yapışırken dick de gülerek onu tutar, çevirerek duvara yaslarken onların yanından geçenler laf atıyorlardır, veronica gülerek delikanlıyı kendinden iterken gözleri parlayarak sorar

“akşam parti varmış..”

“duydum..”

“gidiyor musun?”

“evet..”

“kiminle..”

“karşı odadaki leanne’le, hani geçen gün bacaklarına bakarken yakalamıştın-“

dick yanaklarının sıkılıp dudaklarının büzüşmesiyle susarken veronica delikanlının canını acıttığından emin olduğunda bırakır

“kiminle gidiyorsun?”

“bücürlerden birini alıyorum-“

“dick!”

“veronica!”

genç kız gülerek gözlerini devirirken dick tekrar onu öper

“gelip alayım mı?”
“gerek yok, ben gelirim, ama görebileceğim bir yerde ol..”
“tüh, gidip diğer kızlarla beraber yatakta bekleyecektim..”
“olur, bekle, ben de birkaç erkek getiririm, süper olur..”

dick başını sallarken veronica uzanarak delikanlının yanağını ısıtır, sonra kollarından kurtulup geldiği gibi geri dönerken dick sırtarak onun arkasından bakıyor, dudaklarını ısırarak odasına girer..

SOUNDTRACK / *Pink - Get The Party Started*

Jesse gelene geçene selam vererek michiou içinde ilerliyorken alexa’nın kapısının önüne geldiğinde kırıya yaslanarak kapıyı tıktatır, biraz sonra onun hızının iki katı bir fırtına kapıyı açarken jesse alexa’nın hızından parlanmış gözlerine bakar

“nereye koşuyorsun?”
“odayı topluyorduk, gelsene..”

genç kız delikanlıyı içeri alırken cora oradan buradan topladığı kirlilerle birlikte banyoya gidiyordur, içerden seslenir

“akşam partiye gidiyor musun jesse?”
“ben de onu sormak için gelmiştim, siz gidiyor musunuz?”

cora elleri boş geri dönerken gittiklerini söyler, jesse mutlu olmuşken alexa yorganını havalandırıyordur, gülümser..

“alkol de mi olacaktı?”

lonna başını sallarken anna’nın pek hoşuna gitmemiştir

“başımız belaya girecek-“
“dört ve beşler için içine girince kaçınılmaz, ama biz içmek zorunda değiliz..”

anna peki diyerek yapışkanlı kağıdı odadaki panoya yapıştırırken lonna’ya döner

“sen gitmek istiyorsun anlaşılan..”
“şaşırdığının farkındayım-“
“şaşırmadım, sadece daha 3 sene bekleriz diyordum..”

lonna arkadaşına dil çıkarırken anna gülerek onun dolabının önüne geçer

“senin tişörtlerinden birini alabilir miyim?”
“al, hepsi senin olsun..”

anna teşekkür ederek renklere bakıyorken lonna banyoya giriyordur..

“sam?”

liv aralık kapıyı tıktatarak başını içeri uzatırken banyodan su sesi geliyor, odadaki sam de kulaklıklarını takmış, müzik dinleyerek bir şey okuyorken okumaktan çok dans ediyordur. Delikanlı kafasını sallayarak yamuk bir sesle şarkıyı söylüyorken liv sırtarak onun arkasına gelir ve hızla sol tarafından önüne

eğilirken sam bağırarak geri çekilir, liv gülerek onu tutuyorken delikanlının altındaki sandalye devrilir, ikisi beraber doğrulurken sam kulaklıkları çıkarıp bir köşeye atar

“suratına bağırduğım için üzgünüm..”

liv hala gülüyorken önemli değil diyordur, sam onun gülüşüne bakıyorken liv ellerini kaldırarak onun bağırduğu andaki yüzünün taklidini yapar, sam gözlerini deviriyorken liv biraz daha sakinleşerek delikanlının kollarını tutar

“tamam tamam kızma, bak güzel bir şey sormaya geldim..”

“nedir?”

“çok merak ettin gerçekten..”

bu sefer de liv geri adım atarken sam gülerek onu kolundan çekip yatağa oturtur

“tamam trip seansı bitti, neymiş söyle ÇOK MERAK ETTİM TANRIM!”

“salaksın bu bir, ikincisi de bu akşam partiye beraber gidiyoruz demek için geldim.. hani öncekinde sen unutmuştun da ben bir dahakine ben gelip söylerim demiştim..”

“cümlemin yarısında hatırlamıştım teşekkür ederim..”

liv bir şey değil diyerek gülümserken sam de gülümser

“olur, gideriz..”

“güzel.. owen’ı uygunsuz bir şekilde görmeden gideyim ben..”

“giyinip çıkıyor..”

“olsun, gideyim..”

“peki..”

liv kalkıp kapıya gidiyorken bir anda arkasını döner ve ellerini kaldırarak bağırırken sam irkilir, genç kız bir kahkaha atarak odadan çıkarken delikanlı kendi kendine gülerek tekrar masasına döner..

“kalbimin imparatoriçesi, akşam partiye gidiyor musun?”

cora kapının önünde diz çökmüş olan jonathan’a bakıyorken elini çenesine götürür, biraz düşünürken başını iki yana sallar, sonra odaya girip kapıyı delikanlının suratına kapatırken jonathan tırnaklarını kapıya sürterek inliyordur, içerden kızların gülüşleri geliyorken koridordan geçenler artık alışmıştır, kimse dönüp bakmıyorken cora tekrar kapıyı açar, concon sırtırken sarı kelebek tırtılı kolundan tutarak içeri çeker, delikanlı girip kapıyı arkasından kapatırken alexa yatakta uzanmış, genel kültür dersinden verilen bir dergiyi okuyorken bacak bacak üstüne attığı bacağı sallıyor

“gel concon gel..”

“geldim alexa geldim, ne okuyorsun?”

jonathan genç kızın yanına sıkışıp dergiye bakarken alexa sakızını patlatır, jonathan yüzüne sıçrayan bir şeyle gözlerini kapatırken alexa sırtır

“tükürük..”

“biliyorum, iğrenç..”

delikanlı yüzünü koluna silerek yataktan kalkarken cora yine dekor çizimlerinin başına geçmiştir, jonathan onun başının üzerinden bakıyorken çenesini sarı saçlara yaslar-

“kafam acıyor jonathan-“

“onları çizmesen de biz de uzansak-“

“olmaz, çizmem lazım-“
“ama bak uzansak diyorum, *uzansak, konuşsak*-“
“yanımda sevişmeyin sakın!”

alexa dergisini, pılını ve de pırtını toplayarak bir nefeste odadan çıkarken cora arkasından nereye gittiğini bağırır, jonathan sesini çıkarmazken cora delikanlıya dönerek

“sevişecek miyiz?!”
“uzanınız..”
“arkadaşım biz koklaşalım diye odadan kaçtı jonathan..”
“aferin ona..”
“concon!”

jonathan yüzünü buruştururken cora yanakları kıpkırmızı, yine kağıtlarına döner, jonathan hala sırnaşıyorken cora onun yüzünü kendinden itip orada tutarak işine devam eder..

“alexa!”

alexa faye’in sesiyle o tarafa dönerken sarışın kız ona doğru geliyordur

“ben de sana geliyordum, siyah askılılarından birini alacaktım-“
“sonra alırsın, corayla jonathan içerde, gel ben de piz’e gidiyordum..”

faye *ama* diyorken alexa ona aldırmadan merdivenlere ilerler, ikisi beraber iniyorlarken sınıf arkadaşları onları gördükçe akşam partiye gelip gelmediklerini soruyordur, kızlar hepsine görüşeceklerini söyleyerek sonunda birinci kata inmişken alexa 13 numaranın kapısını çalar, içerden yine bir şeyler devrilerek kapı açılırken piz kızları görünce gülümser

“kitapları devirdim, iyiyim.. gelin..”

alexa içeri girerken ağzındaki sakızı çıkarıp kapının yanındaki küçük çöp sepetine atar, sonra dergisiyle beraber piz’in masasına otururken faye etrafa bakıyordur, daha önce hiç piz’in odasına girmemiştir. Sol taraftaki yatak ve masa hiç kullanılmamış gibi görünüyorken genç kız sorar

“oda arkadaşın nerede?”
“geçen hafta okuldan uzaklaştırıldı..”

faye kaşlarını kaldırırken neden diye sorar, piz arkasını dönüp ensesindeki saçları kaldırır ve tişörtünün içine doğru inen çizdiği gösterirken faye bir adım atarak daha yakından bakar

“o mu yaptı?”
“ders çalışırken kalemini attı-“
“neden herkes sana bir şey atıyor ben bir anlasam?”

piz alexa’ya dönüp kendisinin de bilmediğini söylerken faye sorar

“o ilk gün çatal atan çocuklardan mı bu da?”
“onların ekibinden evet-“
“odanı değiştirdin?”
“bu odadan kaçsam diğer çocuğun başına bela olacağım. Ben bilerek atmıyorum, ama ben de bunun canını çok yaktım.. sürekli bir şeyler düşürüp devirdiğim için..”

faye elinde olmadan mutlu olmuşken gülümser, piz de gülümserken alexa’ya döner ve neden odadan kaçtığını sorarken onlar konuşuyor, faye sessizce etrafını incelemeye devam ediyordur..

SOUNDTRACK / Justin Timberlake - Summer Love

Sinclair binası yılın ilk oda, daha doğrusu *koridor* partisi için ev sahipliği yapıyorken melekler akın akın merdivenlere üşüşüyordur. İkinci kata giden yollar bir hayli kalabalıkken veronica önündeki dickie'nin tişörtüne tutunmuş, yavaş adımlarla yukarı tırmanırken delikanlı yüksek müzik içinde bağırır

“güzel oldu güzel!”

veronica tişörte biraz daha tutunarak cevap vermezken dick merdivenlerin nerede bittiğini bilmiyor, insanların arasından sıyrılarak yürümeye devam eder..

---

lonna gümbürdeyen sinclair binasına girdiğinde kalabalığın arasından kendine yer açarak yürüyordur, onun arkasından anna ve jaden takip ediyorken delikanlı lonna'ya bakarak anna'ya yaklaşır

“oda arkadaşına sarkacağım anna..”

“efendim!?”

“doğru duydun, önceden haberin olsun..”

anna şaşkın, sadece başını sallarken jaden genç kıızı kolundan tutarak kalabalıkta ezilmemesine uğraşıyordur. Beşinci sınıflar bücürlere yukardan bakıyorken anna ona gülümseyen bir beşinci sınıf çocuğa hafifçe gülümser ve derhal bakışlarını kaçırırken jaden gözü lonna'da, onun açtığı yoldan ilerliyordur..

“faye gitti, bir daha geri gelmedi..”

“nereye gitti?”

“alexa'dan giyecek bir şey alacaktı-“

“onunla beraberdir o zaman..”

eliza konuşmaya devam etmek istiyorken owen onu önüne katmış, belinden tutarak merdivenlerden çıkıyorken genç kız yolun ortasında durup arkasını döner, arkadaki kalabalık kaldıkları yerde homurdanıyorken eliza'nın hareket etmediğini gördüklerinde partinin alanı genişler. Owen önünde duran kıza bakıyorken eliza gözlerini kısar

“bir şeyi açıklığa kavuşturalım..”

“kavuşturalım..”

“faye'le aranız düzeldi mi?”

“evet. sizin?”

“düzgünüz, evet..”

“güzel..”

“peki biz ne yapıyoruz?”

“partiye gidiyoruz..”

eliza gözlerini devirirken owen gülümser, genç kız onun gülümsediğini görünce iç çekerken owen daha da güler

“hadi eliza, eğleniyoruz.. faye'le aramız iyi diyorum-“

“faye seni bana ayarlamaya çalışıyor! Ya da tam tersi-her neyse!”

“ve?”

“ve ne? sen istiyor musun?”

“neyi?”

“delirtme beni owen! Anladın işte, jonathanla cora gibi, şey işte-“
“sevgili-“
“erkek arkadaş.”

Owen gülümserken eliza şunu yapmamasını söyleyerek önüne döner, keera da tepesinde gülüyorken eliza herkesten nefret ederek az önce yavaş tırmandığı basamakları kuş gibi çıkarak kendini koridora atar..

“bu ne?”

veronica elindeki yeşil şeye bakıyorken burnuna götürerek koklar, o koklayana kadar dick küçük bardağı devirmiştir, genç kız onun yüz ifadesine bakarak gülümserken dick dilini ısıtıyordu, veronica da elindeki bardağı kafasına dikerken nane tadıyla karışık acılığa yüzünü buruşturur, dick gülüyorken bardağı onun elinden alıp duvarın kenarına koyar, tekrar önüne döndüğünde veronica ağzını şapırdatıyordu

“güzelmış, bir tane daha alalım..”

ve dick kolundan çekilerek az önce yeşil şeyin devamını ihtiva eden odaya doğru götürülüyorken itiraz etmek aklından bile geçmiyordu..

SOUNDTRACK / Britney Spears - I've Just Begun

“lonna!”

lonna elden ele dolaşan yeşil içkilerden birini daha alıp kafasına dikerken duyduğu sesle arkasını döner, jaden ona doğru geliyorken lonna bardağı ona veren çocuğun eline verip yenisini alarak yoluna devam eder, jaden hala onun arkasından geliyorken biraz sonra sırtına yaslandığında lonna sırtır

“ne istiyorsun?”

“iki haftadır futbolda kıcıma tekme basıyorsun, taktik almaya geldim..”

lonna gülerek arkasını dönerken jaden ondan biraz daha uzun, dudakları hafifçe kıvrılmış, ona bakıyordu, genç kız delikanlının omzunu patpatlayarak önüne dönerken konuşarak yürüyordu

“daha çok şey öğreneceksin sen morgan, çok!”

jaden kalabalığa karışan kızın arkasından bakarken ensesini kaşıyarak bir yeşil bardak da o devirir..

“nane kokuyorsun..”

“sen sanki gül kokuyorsun..”

dick gülerken veronica da kıkırdar, ikisi bir köşede birbirlerine yaslanmış duruyorlarken veronica dickin tişörtünü iki elinde sıkarak delikanlıyı kendine çeker, ikisinin açık dudakları birleşirken tadları acıdır, dick hafifçe genç kızın dudaklarına gülümserken veronica ona biraz daha uzanır, delikanlı sıcak bir nefes vererek genç kızı ince belinden kendine çekerken kendini de ona itiyor, veronica duvarın kenarında sıkışırken farkında bile değildir. Yeşil yıldızlar gözlerinde dönüyorken belini tutan parmaklar sıyrılan tişörtünden tenine değiyordu, genç kızın tüyleri diken diken olurken belini biraz daha dickie’ye ittirerek delikanlıyı öpmeye devam eder..

“yeşilden istiyorum ben!”

liv sam'in verdiği kolayı beğenmiyorken delikanlı onu atıldığı yoldan tutup kendine yaslar, yavaş yavaş yürürken liv bir de dans etmeye başladığında sam gülümser, liv şarkıyı bağırarak söylüyorken yanından geçtiği ve tanımadığı insanlar da ona eşlik ediyordur, liv keyifle gülerken sam'e döner

"yarısını tanımıyorum ben buradakilerin!"
"ben hepsiyle akrabayım!"
"komik!"

sam gülerken liv yürümeyi bırakıp delikanlıya döner, yüzünü tutarak dudaklarını örterken sam kasılmış, liv sınırı aşmadan onu öpüyorken bekler, liv hala öpüyorken sam biraz daha bekler, liv sonunda biraz daha bastırıp geri çekilirken dudaklarını yalar, mavi gözleri parlıyorken kırmızı dudakları gülümser

"çok canım istedi.."
"haberim olsaydı ben de seni öperdim.."
"böyle daha güzel.."

sam bir şey söyleyemezken liv alt dudağını ısırarak önüne döner, elini de arkaya uzatıp sam'i beklerken biraz sonra eli tutulduğunda gülümseyerek yaylanmaya ve yürümeye devam eder..

"jaden-jaden, JADEN!"

jaden alexa'nın sesiyle o tarafa dönerken genç kız jesse'nin yanında, normalde bileziği olması gereken bileğini kaldırır ve boşluğu gösterirken telaşla bağıırır

"bileziğim kayıp!"
"nasıl becerdin!?"
"bilmiyorum! Ama bulmamız lazım!"

jaden bir şeyler homurdanıyorken alexa etrafına bakıyordur, yolda gelene kadar zaten dokunulmaktan bir hal olmuş, şimdi de bütün aç bakışlar yavaş yavaş ona dönüyorken genç kız kuzeninin kolunu yakalar

"boşver! Odaya gidiyorum ben-"
"yalnız gidemezsin-"
"jesse götürür!"

jaden alexa'nın arkasındaki jesse'ye bir bakış atarken esmer çocuk hiç istifini bozmuş gibi görünmüyordur, hafifçe başını sallarken jaden peki der, alexa onu bırakıp jesseyle beraber uzaklaşırken jaden partinin her an bitebileceğinin farkında az önce lonna'nın kaybolduğu yere doğru kalabalığı yarmaya başlar..

"alexa-"
"biliyorum-biliyorum, çıkana kadar dayan-"
"alexa-"
"jesse-"

genç kız arkasını döndüğu anda jesse dudaklarına yapışırken alexa gözlerini kapatarak titrer, delikanlı son sınırını da geçmişken alexa onu içinde hissediyor, inleyerek parmak uçlarında yükselir ve delikanlının başını tutarken jesse onu kendine çekmiş, döndürerek merdivenlerin köşesindeki duvara yaslar, genç kızı masum dudaklarını ısırarak öperken alexa acıyla inleyerek onu ittirdiğinde jesse başını çekerek nefes nefese özür diler, alexa hala onu tutuyorken alt dudağını emiyordur, ikisinin de göğüsleri aynı anda kalkıp iniyorken venus kızı gözlerini önündeki delikanlıya kaldırır

“canımı acıtmazsan izin veririm..”

“acıtmam..”

“ben de kontrolümü kaybederim jesse, canımı acıtma..”

jesse başını sallarken şu an o dudaklara dokunmayı o kadar istiyordur ki alexa git öl dese yapacakken genç kız öyle bir şey istemez, uzanarak dudaklarını onun dudaklarına bastırırken jesse derin bir nefes alarak bütün bedenini önündeki narin bakirenin vücuduna yapıştırır..

---

jonathan odaların birindeki bir koltuğa oturmuş, cora da kucağındayken ikisi ne kadar zamandır öpüşüklerini bilmiyor, arada gülüşerek bir şey söyleyip yine öpüşüyorken jonathan sürekli cora’nın bileziğiyle oynuyordur. Cora birkaç kez bilezik tam çıkmak üzereyken yakalamış, şimdi jonathan yine parmağını boncuklardan geçiriyorken cora onu koltuğa ittirerek doğrulur

“ne yapıyorsun?”

“hiçbir şey-“

“bileziği çıkarmaya çalışıyorsun jonathan, neden?”

delikanlı bir an cevap veremezken cora kaşını kaldırır

“merak mı ediyorsun?”

jonathan hala konuşmuyorken cora gülümser

“acaba korumasız bir venüs bakiresini öpersem ne olur mu diyorsun jonathan, hım?”

“korkunçsun..”

“bileziğimi koluma zımbalarsam daha kötü olacağım..”

“bir kere, sadece bir kere istiyorum, sonra tekrar tak..”

cora delikanlının dudaklarına yaklaşmış, hafifçe öperek geri çekilirken bileziğini çıkarır ve jonathan’a uzatırken, concon şaşırmış, ama itiraz etmeden alırken tılsım cora’dan ayrıldığı anda odada sanki başka bir rüzgar eser, jonathan aklındaki perdenin kalktığını hissederken gülümser, cora iki eliyle yüzünü tuttuğunda delikanlının dudakları aralanırken cora gülümser ve yavaşça, *çok yavaşça* dudaklarını jonathanınkilere sürterken biraz sonra delikanlı başını uzatıp o güzel dudaklarını yakaladığında titreyerek hızla bir nefes alır..

Jonathan sanki havalanıyormuş gibi hissediyorken cora’nın elleri boynuna dokunduğunda inler, genç kız onun dudaklarına gülümserken jonathan elini genç kızın tişörtünden sokarak sırtına dokunur, cora olduğu yerde dikleşirken jonathan o uzaklaştıkça ona uzanıyor, dudaklarını bırakmıyorken cora biraz sonra geri çekildiğinde jonathan kahverengi boncuklarını açarak genç kızı melek gibi yüzüne bakıyordur, cora dudaklarını ısırarak az önce verdiği bileziği geri alıp bileğine takar, jonathan nefes nefese onu izliyorken yutkunarak arkasına yaslanır ve gülümser..

“profesör!”

“profesör dalton geliyor!”

“MİLLET, PARTİ BİTTİ!”

eliza elindeki plastik shot bardağını o heyecanla bir yere fırlatırken gülerek yanındaki owen’ın koluna sarılır, delikanlı da çılgık atan kızlardan yolunu bulup merdivenlere koşuyorken eliza bir kahkaha atar

“benim yukarı çıkmam lazım!”

“aşağı inmek daha kolay koş!”

eliza bir ılık atıp üç basamak birden atlarken owen da gülerek onu çekmeye devam ediyordur..

“profesör geliyor! Odalara! Çöpleri yok edin!”

faye ona bağıran insanların arasında gözleri büyüyerek etrafına bakıyorken bir köşede üzerine durmadan iki dökülen piz’i gördüğünde oraya ilerler, delikanlıyı kolundan tutup st kata çıkan merdivenlere yürürken piz bir sürü değişik iceekten sırlsıklam olmuş tişörtünü sallayarak faye’i takip ediyordur, ikisi zorla iki kat çıkıp 49 numaraya girerken faye odanın kapısını kapatır, bütün gürültü dışarda kalırken piz de kapalı kapıya bakıyordur

“bir daha partiye gitmemem gerekiyormuş, bunu öğrendim..”

faye gülümseyerek delikanlının ıslak tişörtüne ve bir o kadar lekeli pantolonuna bakıyorken konuşur

“geniş eşofmanlarım var, bir tanesini vereyim-“

“gerek yok şimdi odama giderim zaten..”

“kalabalığın ne zaman dağılacağı belli olmaz, hem öyle rüzgara çıkma.. gel..”

faye piz’i gardrobun önüne götürür, regl olduğunda rahat olsun diye giydiği kocaman eşofmanı ve üstünü çıkarıp delikanlıya uzatır

“bunlar olur sana sanırım..”

piz gri eşofmanlara bakıyorken üzerinde cici cici peri resimleri falan yoktur, oldukça da geniş görünüyordur, başını sallar

“sağol faye..”

“bir şey değil, banyoda değişebilirsin..”

piz tamam diyerek banyoya girerken faye onun arkasından gülümseyerek elini kotuna srtyordur, parmak ularındayaylanarak boş odaya bakarken saçlarını kulağının arkasına atarak gidip yatağına oturur ve piz’in çıkmasını bekler..

“şşşşt! Rose uyanacak!”

“rose odada yok-“

“sessiz! Oh.. yokmuş gerçekten..”

liv boş odaya giriyorken sağa sola yalpalayarak yürüyordur, kurbağa onu görünce vraklarken liv kıkırdar

“sarhoş oldum ben kurbaaaaa-“

genç kız geçirirken elini ağzına kapatarak hızla sam’e döner, delikanlı gülüyorken liv kaşlarını çatar, sam özür dilerken liv de geğirdiği için özür diler, sonra yine gülerken sam gözlerini deviriyordur-

“benden hala hoşlanıyor musun sam?”

sam yine ölürken liv maviş maviş gözlerle ona bakıyordur, sam başını sallarken mırıldanır

“evet..”

“ne kadar?”

“liv-“

“kötü bir şey değil ki! Ne kadar hoşlanıyorsun?”

“ok..”

“bak işte, ne güzel..”

sam emin değilken liv bir adım atarak ona yaklaşıp

“ben de senden hoşlanıyorum..”

“sarhoş olduğun için mi yoksa gerçekten mi?”

“gerçekten..”

sam gülümserken liv de onun gülümsemesine gülümser, sonra aklına bir şey gelince kaşlarını çatarken sam de ciddileşir

“ne oldu?”

“sen bugün bana yalan söyledin..”

“ne zaman?”

“partide.. ben buradakilerin yarısını tanımıyorum dedim, sen de hepsi benim akrabam dedin..”

“öyle mi dedim?”

liv başını sallarken bu kadar rastgele bir şeyi nasıl hatırladığını da bilmiyor, ama nasıl olduğunu oldukça merak ediyorken konuşur

“iki seçenek var, ya herkes gerçekten senin akraban ve sen bilmiyorsun-“

sam gülerken liv de gülerek devam eder

“ya da büyün bana işlemiyor..”

“büyümün işlemediği kimse yok, ben sana hala yalan söyleyemem-“

“2 kere 2 5 de bana..”

“diyemem..”

“dene!”

“2 kere 2 be-be-dört! Al işte olmuyor..”

“ama o zaman oldu!”

“şaka yapıyordum..”

“olsun, bana yalan söyledin.. kimseye değil, ama bana söyledin..”

sam bir an genç kızın kırılmasından korkarken liv tam tersi gülümser

“benimle beraberken yapamadığın şeyleri yapıyorsun, ne kadar romantik..”

sam gülümserken liv ellerini göğsünde birleştirerek delikanlıya yaslanır

“şimdi öpebilirsin..”

“efendim-“

“haber veriyorum, sen de öp diye.. öp hadi..”

sam bir an yine kalakalırken liv gözlerini kapatarak dudaklarını uzatır, sam gülümseyerek genç kızın kızarmış yanaklarına ve güzel dudaklarına bakıyorken biraz sonra eğilerek kendi dudaklarını onunkilerin üzerine kapattığında liv çok hafifçe titreyerek sam’e doğru bir adım daha atar..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - When You Put Your Hands On Me

---

Jonathan cora’yı öperek odasına sokarken kapıyı ayağıyla iter, ikisi gülerek bir şeylere takılıyor, ama yine de geri geri gitmeye devam ediyorken cora biraz sonra yatağına düştüğünde jonathan elindeki

bilezikle beraber onun üzerindedir, cora yutkunararak ona bakıyorken jonathan kendini genç kızı üzerine bırakarak bir an durur, cora onun omuzlarını tutuyorken delikanlı mırıldanır

“bununla bir insan nasıl yaşar?”

cora tavana bakarak gülümserken jonathan dudaklarıyla boynuna dokunduğunda gözlerini kapatarak mırıldanır

“büyüdükçe kontrol edilebilir olacak, şimdilik geldiği gibi çarpıyor..”

“çok da güzel yapıyor..”

“ama hep böyle kalamam jonathan, benim için de kolay değil..”

“sana bir şey yapmam cora-“

“ben sana yaparsam ne olacak?”

jonathan usulca gülerken cora onun sesiyle diken diken olmuş, elleri omuzlardan boynuna çıkıyor, uzanarak delikanlının boynunu öperken jonathan bir şeyler mırıldanır, cora yavaşça öpmeye devam ediyorken jonathan başını çekip genç kızın dudaklarına saldırdığında cora da aynı hızla ona uzanır..

“ah tanrım-“

odanın kapısının dan diye açılmasıyla jonathan kendini yataktan yere atar, cora da ayağa fırlarken alexa ve jesse de kapıda kalakalmış, dördü birbirine bakıyorken yerdeki jonathan elindeki bileziği yukarı uzatır, cora alıp bileğine takarken sanki çıplakmış da üzerine bir şey giymiş gibi hissederek yataktan iner

“gece bitti, uyuyalım..”

jonathan da aynı fikirde olduğunu söylüyorken kalkıp alexa’nın yanından geçer, ama bir anda hissettiği şeyle kalakalıırken arkasını dönüp genç kızın bileklerine bakar, bilezik falan göremezken hızla jesse’ye döner, delikanlının fazlasıyla hırpalanmış bir hali varken jonathan bir şey demeden odadan çıkar, alexa onun arkasından jesse’ye dönüp iyi geceler diler ve delikanlıyı yollarken biraz sonra kapattığı kapıya dayandığında derin bir nefes alarak rahatlar..

---

eliza ve owen sinclair karmaşasından kurtulmuş, gordon’a dönüp owen’in odasına giriyorken genç kız başını tutarak içeri adımını bastığı anda owen’in koluna tutunur

“fazla içtim ve çok koştuk..”

“kusacak mısınız?”

eliza başını iki yana sallayarak hayır derken owen onu yatağa oturtur, genç kız tekrar gözlerini açabileceğine emin olup açtığında etraf dönmüyordur, eliza rahat bir nefes alırken onu izleyen owen’a döner

“iyiyim, o kadar çok içmedim.. içtiğim de koşunca uçtu gitti..”

owen anladığını söyleyerek başını sallarken önüne döner, eliza onu izlemeye devam ediyorken mırıldanır

“ben nasıl sevgili olunur bilmiyorum owen..”

delikanlı elizaya dönerken genç kız omzunu silkerek devam eder

“daha 15 yaşındayım.. hoşlanmayı, dokunmayı ya da öpüşmeyi biliyorum belki-“

“öpüşmeyi biliyor musun?”

eliza lafı kesilince dururken owen ona bakıyordu, soru bir anda gelmiştir, o da bir anda ağzından kaçırılmıştır, şimdi ortada garip bir şeyler varken eliza tekrar konuştuğunda gariplik kaybolur

“gerçekten öpüşmedim, ama az çok biliyorum..dudaklar, dil falan..”

owen gülümserken eliza sanki yemek yapıyor gibi elini kolunu oynatarak anlatmıştır, genç kız tekrar ellerini indirirken tekrar sessizleştiklerinde çok ara vermeden sorar

“sen biliyor musun?”

owen başını sallarken eliza kiminle öpüştüğünü sormaya korkuyordu-

“faye’le öpüştüm..”

eliza başını sallarken hafifçe güler

“ama hala kızın seni neden kıskandığını anlamıyorsun-“

“6 yaşındaydık, yanlışlıkla yanağından öpeyim derken dudağını öpmüşüm, annem anlatır..”

eliza hızla delikanlıya dönerken owen gülümsüyordur, genç kız ondan nefret ederken owen mırıldanır

“faye benim sevgilim değil eliza. Tam olarak bunu duymak istiyorsan, değil. Sadece çok yakın arkadaşım.”

“çok yakın ama..”

“keera da sana yakın..”

“keera bir hayalet owen..”

owen sessiz kalırken eliza bir an için keera’yı dinler, ama hayaleti ortada yokken yine çöpçatanlık için ortadan kaybolduğu kesindir, genç kız önündeki kanlı canlı derdine dönerken owen sorar

“sevgili olmak zorunda değiliz..”

“tabii değiliz, üstelik sormadın bile nereye sevgili oluyoruz?”

owen bu sefer gerçekten gülerken eliza onun gamzelerini gördüğünde bir an gülümser, normalde hep o ağır kraliyet havası gülünce bir anda kayboluyor, owen sanki o anda gerçek oluyorken eliza yutkunarak bunu düşündüğü için kendinden nefret eder ve önüne dönerken owen gülmesi bittiğinde ona bakar

“sormamı istiyor musun, istemiyor musun?”

“istemiyorum..”

“sormuyorum o zaman..”

eliza bu sefer tüm vücuduyla delikanlıya dönerken elleri kucığında, mırıldanır

“herkes iki gülücükten sonra *sevgiliyiz biz* diye dolaşıyor, nefret ediyorum.. ayrıca sevgili ne demek? Senin daha boyun bile sevgili olacak kadar uzun değil, o kadar ciddi bir kelimeyi kullanmalarını da sevmiyorum..”

“erkek ya da kız arkadaş..”

“evet, öyle desinler.. şimdi biz arkadaşız mesela, önüne erkek ya da kız getirince bir anda bir detay kazanıyor, o detay ne sevgili olacak kadar büyük, ne de arkadaş olacak kadar küçük..”

“nasıl bir detay o detay?”

“öpüşmek gibi mesela..”

owen başını sallıyorken eliza da başını sallar, biraz sonra owen yavaşça ona yaklaşıyorken genç kız mırıldanır

“öpüşecek miyiz?”

“evet..”

“ben nasıl öpüşüleceğini bilmiyorum owen-“

“bu kadar lafı bilmediğin için mi sarfettin..”

“geciktirmeye çalışıyordum..”

“yeterince gecikmedi mi?”

eliza cıklarken owen güler, eliza da gülümserken delikanlıyı omuzlarından tutarak sabitler

“çok rezil öpüşüyor olabilirim-“

“öpüşmenin kuralı yoktur eliza-“

“sen nereden biliyorsun!? 6 yaşında oyuncak ayın diye arkadaşını öpmüşsün, belki sen rezil gibi öpüşüyorsun?”

“öpüşürsek anlayacağız, o zaman azarlarsın..”

eliza susarken prens owen ona bakıyordur, genç kız yutkunurken ellerini delikanlının omuzlarından çeker, owen devam etmesine izin verildiğini anlamış, başını uzatarak dudaklarını elizanın dudaklarının önüne getirir, ikisinin nefesleri bir an ortada asılı kalırken eliza hala emin değil, ama biraz da o uzanıp dudakları birleştğinde ikisinin de gözleri hala açıktır, biraz sonra owen yavaşça kendininkileri kapattığında eliza kalbi yerinden çıkarak onun kapalı gözlerini izliyor, biraz sonra dudakları gerçekten öpülmeye başladığında o da kendi gözlerini kapatarak nasıl yaptığını bilmesede karşılık veriyordur..

---

eliza dudakları usulca oweninkilerden ayrılırken gözlerini açar, yüzünün hemen önündeki delikanlıyla göz göze gelirken hala aralık olan dudaklarını kapatarak gülümser

“rezil değilsin..”

“sen de değilsin..”

eliza biraz daha gülümserken owen uzanarak genç kızın dudaklarını bir kez daha öper, eliza daha gözlerini kapatamadan dudaklar geri çekilirken owen mırıldanır

“şimdi ne olduk?”

“ne olduk?”

“*eliza senin neyin* diye sorduklarında ne dememi istersin?”

eliza hayatında hiç bu kadar zor bir soru görmemiş, 12 basamaklı iki sayıyı çarp deseler onu tercih edecekken maalesef matematik dersinde değıllerdir, bir an düşünüp sonra başını öne eğerken mırıldanır

“bilmiyorum owen..”

owen daha başka bir cevap beklediğini o anda fark ederken yine de başını sallar

“önemli değil, belki bizim detayımız bir değil de daha çok öpücüktür-”

“ya da başka bir şeydir?”

owen eliza’nın gözleriyle karşılaştığında gülümser ve başını sallar

“ya da başka bir şeydir..”

genç kız da gülümserken şimdi ne yapacağını bilmiyor, ama içinden delikanlıya sarılmak geliyorken kendini engellemez, uzanarak prene sarılırken yakışıklı prens de onu tutuyor, ikisi sessizce detaylarının onlara gelmesini bekler...

---

dickie odasının kapısını açmaya uğraşıyorken veronica ona sarılmış, dudaklarını, çenesini, sonra yine dudaklarını öpüyorken kapı bir türlü açılmıyordur, dick başını hafifçe çekerek kapının üzerindeki isimlere bakar, sonra gülerek yanlış kapıyı zorladığını görürken bir sağdakine geçer, veronica da gülerek onu takip ediyorken delikanlı doğru kapıya dokunduğunda kapı açılır, dickie oda arkadaşı vefasız kont gittiğinde beri yalnız kaldığı odaya kız arkadaşını alıyorken veronica delikanlının boynuna sarılarak içeri giriyordur..

---

dick ona sarılan kızı yatağa yatırırken hala dudaklarını öpüyor, dizleri üzerinde genç kızın üzerine yükseliyorken biraz sonra dudakları ayrıldığında veronica yutkunarak ona bakan mavi gözlere gülümser

“daha sonrası yok sonneld..”

“istemedim zaten perish..”

“öyle denmez, *istedim ama sormadım* denir..”

dick kendini veronicanın üzerine biraz daha bırakırken genç kız kimin neyi istediğini bacaklarına dokunan şeyle gayet iyi anlamış, yanakları kızarak alt dudağını ısırırken dick sırtır

“bazen cümlelerim yanlış oluyor..”

“fark ediyorum..”

dick aferin diyerek genç kızın boynuna eğilirken veronica gözlerini kapatarak daha önce öpülmediği bir yerden öpülmenin o garip hissini yaşıyordu. Dick’in dudakları hareket ettikçe boynundan sırtına hafif bir ürperti geliyorken genç kız gülümseyerek başını hafifçe yana yatırır, dick önüne açılan teni başka bir yerden öpüyorken veronica ellerini delikanlının sırtına koyar, yavaşça okşarken dick de sağ eliyle onun tişörtünü hafifçe kaldırır ve belini tutarken veronica kendi teninden daha sıcak bir şey ona dokunduğunda karnı kasılarak hızla bir nefes alır. Dickie’nin baş parmağı yavaşça altındaki tenin üzerinde gidip geliyorken dudakları tekrar veronica’nın dudaklarını bulduğunda hafifçe gülümser, ikisi daha derin öpüşüyorken veronica dilinin üzerinde dick’in dilini hissettiğinde nefesini tutarak delikanlının tadını alır, kendi diliyle onunkini itiyorken, dick diğer elini de genç kızın sarı saçlarının arasından geçirir ve kendini biraz daha altındaki bedene bırakır, veronica delikanlının sırtını bırakıp iki elini de tişörtün altından sokarak dick’in beline tutunurken delikanlı derin bir nefes alarak geri çekilir, veronica göğsü inip kalkarak ona bakıyorken gülümser, dick kızarmış dudakları ve parlayan gözleriyle onu izliyorken mırıldanır

“bu gece benimle uyu..”

veronica başını sallarken delikanlı hafifçe gülümser, genç kız da gözlerini kapatarak gülümserken dick onun dudaklarını tekrar öper, sonra üzerinden çekilerek yanına yatarken veronica da ona döner, ikisi birbirlerine bakarak uzanıyorken uykuya dalmadan önce biraz daha sessiz kalırlar..

SOUNDTRACK / *Pink - Eventually*

“lonna-hey, lonna dur..”

lonna sinclair binasından koşarak çıkmış, bahçeye çıktığında da durmamış, hala koşuyorken jaden da arkasından koşuyordur, delikanlı bir yerde durmaları gerektiğini düşünüyor, biraz daha bağırırken lonna yavaşlayarak biraz sonra durur, ellerini dizlerini yaslayarak yere eğilirken jaden da yanına gelmiştir, genç kız biraz sonra bütün gece içtiklerini çimlere çıkarırken jaden onu tutmak için atılır, ama lonna elini kaldırarak onu uzak tutarken öksürerek doğrulur, sonra arkasını dönerek başka bir yere doğru yürümeye başlarken jaden bu sefer de o tarafa gidiyordur

“daha ne kadar yürüyeceksin?”

“canımın istediği kadar! Kimse arkamdan gel demiyor morgan..”

jaden gözlerini devirirken lonna bir iki adım daha atıp kendini çimlere bırakır, önce dizlerinin üstünde oturur, sonra yere uzanırken jaden başında dikiliyordur

“havalara artık o kadar sıcak değil, burada sızıp kalırsan sabah donarsın-“

“nasılsa biri beni bulur-“

“ben buldum, hadi kalk..”

“istemiyorum jaden, git..”

jaden tam tersini yaparak genç kızın yanına uzanırken lonna gözlerini kapatarak derin bir nefes alır, midesi hala bulanıyorken başı da dönüyordur. O lanet şeyleri neden içtiğini merak ediyorken tekrar gözlerini açtığına açık havada yıldızların pırıl pırıl parladığını görür, derin nefesler almaya devam ederken jaden’a döner

“bu akşam seni eğlendiremedim morgan..”

“ne zaman eğlendiriyorsun ki?”

lonna gülerek tekrar yıldızlarına dönerken jaden onu izliyor, sorar

“canını sıkan bir şey mi var?”

“bir şey olsa canım sıkılmaz..”

“çok şey mi var?”

“zekisin, hep söylüyorum..”

delikanlı gülerken lonna gözlerini devirerek ayağa kalkar, yine biraz başı dönüyordur, ama yürüyebilecek gibiyken başka bir köşeyi gözüne kestirmiş, o tarafa ilerler, jaden’ın ayak sesleri yine duyuluyorken lonna kendini savurarak arkasını döner

“takip etme, iyiyim ben-“

“sen odaya gidene kadar takip edeceğim, boşuna nefesini harcama. Konuşmak zorunda da değilsin, oradan oraya yürü. Nasılsa bir yerde yığılıp kalacaksın-“

“o zaman ne yapacaksın? Taşıyacak mısın?”

“evet.”

“iyi, daha çok beklersin o zaman..”

jaden bir şey söylemeden yürümeye devam ediyorken lonna geri geri gidiyordur, ayağı bir taşa takılıp sendelerken bir iki adımda dengesini bulamaz, popo üstü çimlere düşerken yüzünü buruşturur, jaden sırtarak ona bakıyorken lonna biraz sonra ağlamaya başladığında delikanlı o kadar sert nereye düştüğüne bakıyor, yine de anlam veremiyorken lonna ellerini yüzüne kapatıp sarsılarak ağlıyordur..

“lonna-“

“git dedim, değil mi!? neden bir kez olsun laf dinlemiyorsun, git işte!”

jaden bir adım geri atarken lonna oturduğu yerden kalkmak istiyordur, ama ağlamak ağır basıyorken genç kız omuzları sarsılarak ağlıyor, beyaz teninden yaşlar akıp çimlere düşüyorken başını kaldırıp jaden’a bakar

“çok merak ediyorsan annemle babam boşanıyor, ona ağlıyorum..”

delikanlı başını sallayarak ellerini cebine sokar ve ayakta dikilmeye devam ederken lonna yine bağırır

“bu mu!? Başını sallayıp öyle dikilecek misin?!”

“ne yapayım!? Gelip sarılısam suratıma yumruğu indireceksin!”

“keşke indirsem! Belki biraz rahatlarım!”

jaden bunu duyunca yere oturur ve genç kıza uzanıp sarılırken lonna onu iter, jaden da çimlere otururken pembe saçlı kız burnunu çekiyordur

“babam gerçek babam değil..”

“efendim?”

“o adam bizim babamız değil, biz 5 yaşındayken annemle evlendi..”

jaden kaşlarını kaldırarak dinliyorken lonna çimleri yoluyordur mırıldanır

“kimseye söyleme-“

“cora biliyor mu!?”

“herhalde biliyor! O da kimseye söylemiyor, başka bir hikaye uyduruyor. Sen diğer çocuklara yayma sadece, anna’ya özellikle..”

delikanlı tamam der ve sorar

“gerçek babanız nerede?”

“bilmiyorum, her ne cehennemdeyse ortaya çıksa iyi olacak, suratını dağıtacağım-jaden-“

jaden bir anda yükselen tonla irkilir, lonna keskin mavilerle delikanlıya bakıyorken konuşur

“-cora boşanma meselesini bilmiyor, onu ona da söyleme..”

“neden?”

“annem ikimize de tatile kadar söylemeyecekti, ben telefonda zorla ağzından aldım. Cora öğrenirse tatile kadar durmadan ağlar, gerçekten *durmadan* ağlar. Sakın söyleme..”

jaden yine tamam derken lonna elinin tersiyle burnunu siler, hafifçe öksürerek yine burnunu çekerken boş bahçeyi izliyordur, jaden yine sorar

“ne zaman öğrendin?”

“geçen hafta..”

“belliydi..”

lonna ona dönerek nasıl belli olduğunu sorduğunda jaden ellerini çimlere koyarak oturduğu yerde kaykılır

“öyle olmasa son maçta o kadar çalımı yemezdim..”

lonna gözlerini devirirken bunun bir şaka olmadığını söyler

“o çalımları sana uyumda da atarım ben morgan, gerçekten bir şey belli ettiysem toparlanacağım, cora öğrenmesin..”

“cora’nın duygusal temsilciliği senin üzerinde mi?”

“o ne demek?”

“cora kendisi için öğrenir, kendi üzülür, sonra geçer.. sen neden kendini mahvediyorsun?”

“sen cora’yı hiç gerçekten üzgün görmediğin için söylemesi kolay geliyor.. kardeşin var mı?”

“bir yaş küçük bir kız kardeşim var, size göre bir yaş tabii..”

“bir gün o oturup karşında içi çıkarcasına ağlarsa o zaman anlarsın..”

jaden emily’nin öyle ağladığını hayal etmeye çalışıyorken lonna mırıldanır

“o adam, david.. bizi hiç sevmedi, hiç istemedi..”

“neden annenle evlendi o zaman, kör müydü?”

“herkes bir venüs bakiresiyle evlenmek ister, hele de annem gibi bir tanesiyle..”

jaden annenin ne özelliği var dediğinde lonna gülümser

“annem isterse herkese kendinin evren başkanı olduğunu söyleyebilir, herkes de inanır..”

“ilüzyon mu?”

“ikna.. ilüzyon bambaşka bir şey ve bir yerden sonra bitiyor, ama annem şimdi james sinclair’i karşısına alsa ve *sen artık başkan değilsin, bana bırakacaksın* dese her şeyini elinden alır..”

“neden yapmıyor peki?”

“yasa diye bir şey var morgan?”

jaden sırtırken lonna gözlerini devirerek lafına devam eder

“david de zamanında annemin oyuncusu olduğu bir tiyatronun hisse sahiplerinden biriymiş, annemin yeteneğini keşfedince onunla beraber olup işlerinde ara sıra kullanmaya başlamış..kocaman şirketleri sahiplerinin ellerinden almamış tabii, ama bir anlaşma olacaksa hep annemi öne sürmüş, yemeklerde, davetlerde millet eğlenirken annem david için iş bağlamış, david de kaymağını yemiş..”

“ve annen izin vermiş?”

“bunları annem söylemiyor, ben onun anlattıklarını yorumluyorum.. annem adama aşıkmiş, ama sonradan adamın ne mal olduğunu hepimiz anladık. Neyseki bu güne kadar annem hep kendi için de bir şeyler yaptı, şimdi kendine ait bir markası var, tanınıyor, seviliyor. Gücünü kullanmadan gerçekten saygı ve para kazanıyor..”

jaden lonna’nın sesindeki gurura gülümserken genç kız kendi kendine gülümser

“şimdi o adamdan kurtulduğu için sevinmemiz lazım aslında, ama.. bilmiyorum..”

“rosenthall adamın soyadı mı?”

lonna işte bu soruya gülerken gözleri parlar

“değil.”

Jaden da keyifle gülümserken lonna başını sallar

“annem bize kendi soyadını vermiş. Kendi işini kurduğundan beri de david’in soyadını kullanmıyor. Adam da bizi evlat edinip soyadını vermeye hiç yeltenmedi, o yüzden rosenthall hala bize ait..”

“o zaman üzülecek hiçbir şey yok..”

“öyle gibi görünüyor, ama sanki annemin o adamla geçirdiği seneler boşa geçmiş gibi geliyor. Benim annem hayatında görüp görebileceğin en deli dolu, en renkli kadındı jaden, şimdi o rengi gitti, parlak, buz gibi bir gri oldu, patron oldu. Renkli giysiler yapıyor, onları giyiyor, taşıyor, ama hiç yaşamıyor..”

“sene sonunda sizin müzikali görünce belki tekrar ilham gelir..”

lonna gülerek onun biraz zor olduğunu söylüyorken jaden omuzlarını silker

“hiçbir şey zor değil, baksana, sen bile benimle oturmuş en büyük sırlarını paylaşıyorsun..”

lonna gülümseyerek başını eğerken jaden onun pembe saçlarına bakıyor, genç kız başını kaldırıp ona döndüğünde delikanlı hafifçe gülümser

“anlattıkların aramızdan çıkmaz, merak etme..”

“etmiyorum..”

“güzel..”

lonna da güzel diyerek ellerini çimlere yaslar ve jaden gibi yayılarak otururken ikisi biraz daha serin ve temiz havayı soluyarak oturur...

SOUNDTRACK / S Club 7 - Reach

“kim gidecek sabah sabah spora-“

jonathan daha cümlesini bitiremeden esniyorken duncan çoktan kalkmış, giyinmiş ve hazırken yataktaki delikanlı ayaktakinden nefret ederek yataktan kendini aşağı iter, yere düşmenin sarsıntısıyla biraz daha uyanırken duncan yatağını topluyordur

“bir gün öyle yere düşerken kafanı yaracaksın..”

“yarsam da kurtulsam-Cumartesi günü ders kavramını kim çıkarmış, alnından öpeceğim-“

delikanlı ayağa kalktığı anda kafası tekrar yere düşmek isterken başını tutar

“ne içtim ben?”

“muhtemelen zehir..”

“öleceğim o zaman..”

duncan başını sallarken jonathan ölürsem her şeyim senin olsun diyerek banyoya girer, duncan gülüyorken yastığını masasından alıp yatağı üzerine atar...

---

sam sabah uyandığında yataktan kalkmamış, ellerini başının altında birleştirip öylece tavanı izliyorken gülümseyerek dün akşamı düşünüyordur, hayallerinin yarısında owen yatağında dönerek gözlerini açar ve günaydın derken sam başını ona çevirir

“günaydın..”

“dün akşam bir şey içtin mi?”

“hayır, sen?”

owen da başını iki yana sallarken sam güzel diyerek yine başını tavana çevirir, sonra gülümserken mırıldanır

“dün liv’le öpüştük..”

owen gülümseyerek yatatan kalkıyordur, ikisini tebrik eder-

“ama sevgili miyiz bilmiyorum-“

“kız arkadaşım demek istedin..”

“evet, doğru-hey, sen ne yaptın?”

owen banyonun kapısından geri döner, kafasını kaşıyarak bir an dururken sam ona bakıyordur

“eliza?”

owen başını sallarken sam sırttır-

“sırtılacak bir şey yoktu, öpüştük sadece..”

“ona sırtıyorum..”

“ama hala arkadaşız..”

sam hmmlarken owen başını sallar

“bilmiyorum, böylesi daha iyidir belki..”

“bir daha öpüşmeyecekseniz pek iyi sayılmaz..”
“emin ol öpüşeceğiz..”

sam *hohol*arken owen gülerek banyoya girer, biraz sonra suyun sesi duyulurken sam kendi kendine gülerek başını tekrar tavana çevirir, iç çekerek yine dün geceyi düşünürken bütün gece uyuduğu mutlu uyku onu dinlendirmiş, gülümser..

“veronica nerede?”

nicole jesse ve jaden’la beraber restorana giriyorken veronicanın dün dick’le kaldığını söyler, jaden derhal kaşlarını çatarken jesse o kadar yorgun ve susuzdur ki değil veronica, kendisi gidip dick’le yatsa umrunda olmayacakken büfenin yanında duran su şişelerinden birini alır, kapağı yırtarak açıp kafasına dikerken jaden nicole’le beraber yemek alıyordur, sorgusuna devam eder

“ne yapmışlar?”
“sana ne?”
“en büyüğünüz benim, sizi kollamam lazım-“
“sen kendini kolla önce-çek kolunu-“

nicole biraz zeytin alırken devam eder

“ne yaptılarsa yaptılar, seni ilgilendirmez, bir gün emily gidip bir çocukla kalırsa o zaman konuşursun-“
“gidip başka çocuklarla uyumayacaksınız.”
“ah pardon baba, tanıyamamışım!”

nicole tek koluyla jaden’in boynuna sarılırken delikanlı gözlerini devirerek genç kıızı üzerinden indirir

“sen istediğini yap, bir şey olursa kendini korursun..”
“bir şey olsa da korusam..”

jaden bu konuyu derinlemesine tartışmak istemediğini söyleyerek başka bir köşeden yemek almaya gidiyorken nicole yine yalnız kalmış, bir dilim peynir daha alır..

---

faye sorunsuzca uyanmış, banoya girmiş, çıkmış, yatağını toplamış, üzerini giyinmiş ve saçlarını yapmışken bütün o süre boyunca eliza genç kıza garip garip bakışlar atmıştır. Faye neler olduğunu merak etmeye başlamışken eliza bir kez daha bakıp bir şey söyleyecek gibi olarak vazgeçtiğinde faye konuşur

“ne söyleyeceksen söyle, hadi...”
“bir şey mi söyleyeceğim?”
“uyandığımızdan beri sanki boş bir anımı kolluyorsun-“
“ben? Yok canım, öylesine bakıyorum sadece-“
“owen’la bir şey mi oldu?”

eliza şaşkınlıkla faye’e bakarken genç kız gülümser

“hadi söyle..”
“olmadı bir şey, aklımı mı okuyorsun?”
“yapamam, okul kuralları ve bir şey olmuş, konuş..”

eliza bir şey olmadığında ısrar ederken keera da başında dönüp duruyordur

“söyle hadi, anladı çoktan..”

eliza başının tepesindeki boşluğa bir bakış atarken faye gülümser

“keera da söyle diyor, değil mi? keşke sen konuşsan keera..”
“bir gün sizinle de konuşmaya başlarsa yandım zaten..”

faye gülüyorken eliza derin bir nefes alıp onun gülüşü arasında kendi cümlesini sıkıştırır

“owen’la öpüştük..”

faye gülmesini keserken eliza yorganını düzeltiyordur, gayet büyük bir ciddiyetle kenarını köşesini düzeltirken faye onu izliyor, hafifçe gülümser

“güzel miydi?”
“bilmiyorum..”
“ne demek bilmiyorum?”
“sadece öpüştüğümüzü bil, ayrıntısını vermeyeceğim..”

faye gülerek peki derken eliza sonunda yorganın dümdüz olduğuna emin olmuş, yataktan uzaklaşır

“kılıcı gözüme sokma bugün..”
“sokmam, merak etme ve benden çekinme eliza-“
“6 yaşındayken öpüştüğünüz..”

faye bir an anlamazken sonra hatırlar ve gülümser

“biana anlatır, öyleymiş.. ben hatırlamıyorum..”
“sen ne yaptın?”
“bilmem, öyle bakmışımdır herhalde-
“hayır, o zaman değil, dün akşam..”

faye ohlarken ceketinin fermuarını çeker

“sen gelmeden önce piz buradaydı, ona eşofmanlarımı verdim..”
“neden?”
“çok sevmiş, alabilir miyim dedi, ben de nasılsa zenginim, başka alırım diye eskileri ona verdim..”

eliza gülerken faye de gülüyor, başını iki yana sallar

“üzerine içki dökülmüştü, öyle odaya dönmesin diye verdim-“
“ve zenginsin, evet..”

faye gülerek sanki sen değilsin diyor, eliza ben zaten paradan yapıldım diye ortalıkta dolaşırken ikisi artık oyalanacak bir şeyleri kalmadığı için odadan çıkmaya karar verirler..

---

liv bir şarkı mırıldanarak giyiniyorken rose onun sesine gülümseyerek banyodan çıkıyordur

“çok mutlusun bakıyorum..”
“öyleyim! Çok güzel bir gün bugün..”

rose gülerek ayaklarına dolanan oscarı yerden alır, beyaz tüylerini okşarken liv de kafasındaki kurbağayla ayanın önünde üzerini düzeltiyordur, rose sorar

“dün hep sam’le beraberdin-“

“evet! o kadar tatlı ki rose, çok eğleniyoruz beraberken..”

rose kocaman gülümserken liv de arkasını döner

“zaten ikimiz de yalan söyleyemiyoruz, aklımıza ne gelirse konuşuyoruz, gülüyoruz.. dans ediyoruz zaten müzikal için, çok da çabuk öğreniyor-“

“veee?”

“ve öpüştük!”

rose bir çığlık atarken liv de zıplar, iki kız karşılıklı zıplaşırken oscar rose’un kucağından, kurbağa da liv’in kafasından başka yerlere atlar, liv rose’un ellerini tutarak zıplamaya devam ediyorken konuşur

“aslında ben öptüm..”

“olsun! O zaten senden hoşlanıyordu-“

“çok hoşlanıyormuş!”

rose awwlarken liv mutlulukla gülümser, ikisi zıplamayı bırakıp sarılırken oscar kurbağayı yakalamaya çalışıyor, her pati kaldırıpta kurbağa zıplıyorken sonunda cam kafesinin içine döndüğünde oscar mırılayarak onu izliyordur..

SOUNDTRACK / *Rascal Flatts - Long Slow Beautiful Dance*

Alexa ve anna ahırlara doğru yürüyorken alexa bu sabah yeni aldığı bileziğine bakıyordu

“önce tuvalete düştü diyecektim aslında, sonra bir şekilde bulunursa başım yanar diye doğruyu söyledim..”

anna çok iyi yaptığını söylüyorken alexa bileziği iyice geri ittirerek koluna daha sıkı bağlar

“3 kere kaybedersem ceza alıyormuşum, miss stevens çok dikkatli olmamı söyledi..”

“haklı, kendi iyiliğin için..”

“biz yine şanslıyız, bir arkadaşım anlatmıştı ablasına başka bir okulda çok ağır büyüler yapıyorlarmış..”

anna çok yazık diyorken ikisi kestane ve kül’ün yanına gelmişler, derhal yüzleri gülerken alexa kestane’nin başını okşayarak güzel atla konuşur, nasıl olduğunu sorar, kestane başını ona indirirken genç kız gülerken atı gözlerinin arasından öper, bugün atı kendileri nasıl eyerleyip hazırlayacaklarını öğreneceklerdir, seyisler herkesin toplanması için bekliyorken alexa kestaneyi bırakarak kalabalığın olduğu tarafa yürüyorken taytını düzelterek çizmelerine göz atıyordu..

---

jonathan eline aldığı yay ve oka bakıyorken yanındaki cora da elindekilerle ona döner

“ben yay falan gelecek gibi değilim..”

“birinin gözünü çıkartırım..”

“uyumak istiyorum..”

jonathan hadi gidelim diyerek arkasını dönerken cora gülerken onu kolundan çeker

“olmaz, gel biraz uğraşalım. Açılır uykumuz nasılsa..”

concon homurdanıyorken eğitmenleri ilk pozisyona geçmelerini, duruşları kontrol edeceğini söylüyordu, cora okunu yerleştirip yayını kaldırırken yanlış durduğuna emindir, düzeltilmek için beklerken yanındaki jonathan daha okun başını yaya oturtmayı beceremiyordur, vazgeçip eğitmenin gelmesini bekler..

“ne yaptınız? Detay!”

veronica gülüyorken nicole yan gözle yanlarındaki duncan’a bakar, delikanlı ellerini kaldırarak erkeklerin takımına doğru uzaklaşırken nicole gülümseyerek tekrar veronica’ya döner

“nasıldı?”

“bir şey yapmadık ki!”

“yalan! Gözlerinden anlarım!”

“anladıysan sorma o zaman!”

nicole gülerek elini ağzına kapatırken veronica ellerini yüzüne kapatır, nicole tutarak indirirken hala gülüyordur

“hadi tamam rahat bırakıyorum, ben sana dedikoduları geçeyim.. dün akşam kimse bana takılmadığı için sürekli milleti izledim ve sıkı dur..”

“sıkıyım-“

“Masa ördeklerinden biri. Beşinci sınıf bir taş. Dans. Seks.”

Veronica’nın gözleri büyürken nicole başını sallıyordu

“seks yapmadılar ben gördüm tabii de, dedikodu işte. İkinci sınıflardan, yine bunların grubundan şu siyah saçlı kocaman mavi gözleri olan çocuk geldi, *çekilin!* diyip kızı kolundan kaptığı gibi götürdü-nasıl taş, nasıl romantikti..”

“ama seks yapmadılar değil mi?”

“yok canım, görsen kız çocuğun şeyini öyle bir tutup sıktı ki çocuk korkup uzaklaştı zaten-“

“şeyini mi tuttu-“

“kavradı, aynen böyle..”

nicole havada bir şeyi kavrayıp sıkarken veronica gülerek onun elini tutup indirir

“tamam anladım..”

“ama görmen lazımdı, kız böyle sarhoş olmuş-sarhoş ama nasıl taş, resmen nefret ediyorum, kayıtlara geçsin. Dans ediyordu çemberin ortasında-“

“bir de çember var-“

“olmazsa olmaz, her neyse, dans etti, etti..”

“biliyorum, gördüm-“

“senden de nefret ediyorum, evet sonra çocuk geldi kızı kolundan tuttuğu gibi korudu hemen kaçırdı oralardan..”

nicole spor salonunun tavanına bakarak iç çekerken gülümser, yine gamzeleri çıkarken veronica da gülümser

“sen niye kimseyle takılmadın?”

“bilmem, duncan bir ara yanımdaydı, ama sonra o da gitti..”

“çocuğu itiyorsun kendinden çünkü..”

“elimi bile kaldırmadım, gayet geldi, bir şeyler söyledi gitti..”

veronica gülerken nicole elini sallayarak dedikodu seansının bittiğini söyler, diğer kızların yanına giderek onlarla cıvıldaşırken veronica da onu takip eder..

---

eliza eskrim için giydiği beyaz üniformaya bakarken esnek kumaş her tarafına dokunuyordur, genç kız boynunu çekiştirirerek birazcık yer bulmaya çalışırken faye onun elini indirir

“alışınca daha rahat edersin..”
“sen bununla doğdun galiba?”

faye gülerken sarı saçlarını güzel bir at kuyruğuyla tepesinden tutturmuş, beyaz giysisi içinde dik durarak arenaya çıkıyorken eliza bir şeyler homurdanarak onun arkasından geliyordu, owen ve sam ellerindeki epe’yi yamultup tekrar düzeltiyorken sam kendininkini kıvrıp elizanın poposuna doğru serbest bırakır, genç kız ince şeyin kendine çarpmasıyla sam’e bakar, delikanlı sırtıyorken eliza kendi epe’sini onun gözüne gözüne gösterir, sam geri çekilirken faye owen’ın yanına gelmiştir

“ne zaman söyleyeceksin?”
“neyi?”

faye gülümser

“kahvaltıda bir şey dersin diye bekledim, ama olmadı..”

owen genç kıza bakıyorken faye başıyla eliza’yı işaret eder, owen o tarafa bakarken sam’le ikisi epelerini oyuncak etmişler, sağdan soldan birbirlerine poz veriyorken owen gülümseyerek faye’e döner

“sadece öpüştük, hala arkadaşız..”
“hadi bakalım..”

owen gülerken faye de gülümser ve bir adım geri çıkıp elindeki ince kılıcı kaldırırken owen da kendininkini öne getirir, faye gülerek delikanlıya bir hamle yaparken owen ellerini kaldırarak geri kaçır, o sırada içeri eğitmenleri giriyorken herkes oyun oynamayı bırakıp kendine çeki düzen verir..

---

jesse ve piz fitnessdan çıkıyorken ikisinin de elinde bir diyet listesi, vücutlarının doğru şekillendirmek istiyorlarsa neyi yiyip neden uzak duracakların okuyorlarken piz kendi listesinde bir şeyi işaret ederek konuşur

“ben bu kadar yumurta yemem..”
“protein lazım, et ye..”
“o da bir yere kadar..”

jesse kağıdın arkasını çevirip içebilecekleri ek protein karışımlarının isimlerine bakıyorken piz başını yana yatırarak binbir çeşit isme bakıyordur, mırıldanır

“bunları içersem troll gibi bir şey olurum..”

jesse gülerken piz de sırttır, ikisi beraber saçları duştan hala ıslak bir şekilde dışarı çıkarken anneleri görse onları asla öyle bırakmayacaktır, ama ortada anne ya da baba yokken gençler istedikleri gibi dolaşıyorlardır. Jesse binicilik yapılan düzlükleri gösterir

“ben biraz atçılarla takılacağım, sen ne yapacaksın?”
“gidip kantinde şu söyledikleri şeylerin hangileri var ona bakacağım, sonra görüşürüz..”

jesse tamam diyerek delikanlıdan ayrılırken piz de listesini okuyarak kendi yoluna gider..

---

liv bonesinden çıkan saçları geri sokmaya çalışıyorken rose ona yardım eder, arkadaşı teşekkür ediyorken rose tekrar kendi kulvarının başına döner, ayağının ucuyla açık mavi suyu ittirirken gözü yakışıklı eğitmenlerindedir, konuşur

“çok yakışıklı bir adam..”
“yüzücü işte, omuzlara bakar mısın..”

rose gülümserken liv de iç çeker ve o anda geniş omuzlu, yakışıklı adam düdüğü çalar, herkes dikleşirken ayaklar birleşir, nefesler alınıp kolları gerilerek eller birbirinin üzerine baş üstünde kaldırılırken eğitmenleri hepsinin dalış pozisyonları kontrol ediyordu, henüz düzgün yüzme bilmeyenler bir yandaki havuzda ikinci seviyenin derslerini izliyorken eğitmen rose’un belini tutarak kollarının duruşunu düzeltir, genç kız gözünün ucuyla liv’e bakarak hafifçe gülerken liv de dudaklarını birbirine bastırarak sıranın ona gelmesini bekliyordu..

“AH HADİ AMA!”

lonna son anda kaleden dönen topa itiraz ediyorken koşmaktan yanakları kızarmış, saçındaki lastiği çıkararak tekrar sıkıca toplarken jaden genç kızın yanına koşar, ikisi yavaşça yürüyerek tekrar yerlerine geçiyorken koçları saate bakıp antrenmanı bitiren düdüğü çalar

“HERKES DUŞLARA! İYİ İŞ ÇIKARDINIZ!”

yorgun, ama gülen yüzler duşlara gidiyorken jaden ve lonna da bankların yanından çantalarını alıyordu, genç kız üst sınıflardan kızların gittiği tarafa bakar, sonra jaden’a döner

“müzikal için çalışacak mısınız?”
“galiba.. owen bugün katharine’le konuşacaktı..”
“ikinci sınıf olan kızla mı?”

jaden başını sallarken lonna da anladığını söyler

“biz de çalışacakmız..”
“görüürüz orada o zaman, alexa da kendi grubunu toplar, büyük salon bize kalacak demektir..”

lonna öyle olacak derken ikisi kızlar ve erkekler tarafına olan yol ayrımına gelmişlerdir, bir an birbirlerine bakarken jaden kızlar tarafını işaret eder

“gelirdim, ama-“
“defol morgan..”

jaden gülerek kendi tarafına ittirilirken lonna da gülümseyerek kızlar tarafına döner..

“katharine, hey..”

siyah saçlı kız erkek arkadaşından bir süreliğine ayrılarak owen’a dönerken gülümser

“selam owen, nasıl gidiyor?”
“iyi, çok iyi-konuşmanızı kesmedim umarım-“
“hayır, önemli değil.. bu hafta çalışıyor muyuz?”
“evet, bu hafta özellikle şarkıya biraz daha çalışalım dedik, uygun mu?”

katharine başını sallarken ne zaman başlayacaklarını sorar

“4’te büyük salonda toplanıyoruz, diğerleri de orada olacak, ama müzikler için ilk sıra bizim..”

katharine gülümseyerek iyi fikir der ve orada görüşeceklerini söyleyerek ayrılırken owen da gülümser ve genç kızın daren keaney’le beraber uzaklaşmasını izlerken o da kendi arkadaşlarının yanına döner..

“katharine geldi!”

jonathan yanındaki genç kızla beraber büyük salona giriyorken kurbağaların takımları en öndeki koltukları ve sahne kenarını doldurmuş, herkes bıcır bıcır bir şey konuşuyorken owen sahnedeki piyanonun önündedir, katharine diğerlerine de selam vererek sahne kenarındaki merdivenlerden yukarı çıkarken owen ona gülümser, katharine yanında getirdiği çantasından bir defter çıkartmış, piyanonun üzerine koyup sayfaları çeviriyordur, konuşur

“sözlerin birkaç yerinde değişiklik yaptım, istersen bir bak..”

owen genç kızın ona uzattığı yerlere bakıyorken gülümser

“çok daha güzel olmuş..”

“hikayenin kendisi güzel zaten.. gösteri günü beni kahramanlarıyla da tanıştıracaksın, söz verdin..”

owen memnuniyetle derken katharine defterini geri alır, owen da notalarını sıraya koyarken genç kızın hafifçe öksürmesiyle sahne kenarındakiler diğerlerine seslenir, herkesin konuşması bir seviye alçalırken katharine gülümser, owen hafifçe başını sallarken piyanonun tuşlarına basmaya başlar, katharine müziği duyduğunda gülümserken konuşmalar kesilir, katharine’in sesi duyulduğunda herkes huşu içinde dinler...

---

katharine şarkının ikinci yarısı yarım olduğu için gülerek anlamsız bir şeyler mırıldanırken diğerleri çoktan alkışlamaya başlamış, genç kız da gülerek teşekkür ederken owen da alkışlıyordur

“biz hiç sahneye çıkmasak da olur..”

“olmaz, sizi de görmem lazım.. benim de hissetmem lazım, o zaman daha güzel söylerim-“

“katharine evlenebilir miyiz?”

genç kız gülerek jonathan’a dönüyorken cora elindeki kağıdı buruşturup delikanlının kafasına atıyordur, katharine onlara gülüyorken sahnenin kenarından bacaklarını sallandırarak oturur

“bir sene kadar geç kaldın zaten jonathan..”

“keaney kaptı, doğru..”

nicole memnuniyetle boştan kalan bir keaney varsa alacağını söylüyorken katharine gülerek seneye başka bir tanesinin geldiğini haber veriyordur, nicole gözleri parlayarak ellerini çırparken katharine kapıdan giren dickie ve veronicayı görünce elini sallayarak onlara seslenir ve sahnenin kenarından inerken nicole başrol oyuncularına derhal huzuruna gelmeleri gerektiğini buyuruyordur..

“dağdan inmiş gibi demedim vahşi dedim! keskin, seksi!”

dick hem vahşi, hem seksi olmaya çalışıyorken bir yandan da gizemli olması gerekiyordur, o kadar şeyi bir arada yapamayacağını anlayınca elini sallayıp veronicayı çektiği gibi öperken herkes gülüyordur, nicole kesmelerini bağırarak elindeki kağıtları bir köşeye atar

“olmuyor, olmuyor!”

“bence çok güzel oluyor, bak hem vaşiyim, hem seksiyim-değil miyim veronica sen söyle..”

veronica şiddetle başını sallıyorken katharine gülerek bir tane daha onay yolluyordur, dick ona da göz kırparken nicole onu iblis yerine harem ağası yapmayı teklif eder, dick derhal kabul ederken nicole gözlerini devirerek bugünlük bu kadar yettiğini söyleyip sahneyi alexalara bırakır..

---

liv sahneye çıkarılmış, bir yanında sam, diğerinde duncan duruyorken onların arkasında da cora bekliyordur, alexa oturduğu yerden onları izliyorken konuşur

“hazır mıyız?”

sam hariç herkes başını sallarken delikanlı elini kaldırır

“cora çok hızlı söylüyor, adımları yetiştiremiyorum..”

alex a gülerek cora’ya bu sefer biraz daha tane tane gitmesini söyler, genç kız deneyeceğini söylerken alexa başlayın dediğinde cora’nın yanındaki baterist çocuk davula vurmaya başlar, cora parmaklarını şıklatarak şarkıya girerken liv ayağını vurarak ritmi yakalıyordur, biraz sonra elini duncan’a uzattığında delikanlı genç kı zı alarak çevirir, liv sağ bacağını atarak eteğini havalandırırken iki ayağı üzerinde dönerek delikanlının diğer yanına geçer, sam sıranın kendine geldiğini anlamış, bir gayretle liv’in elini kaparken genç kı z gülerek ona tutunur ve kucağına atlarken sam onu belinden ve dizlerinin altından tutar, cora elini çırparak şarkının o kısmını bitirirken sam gülümser, liv de onun başını öperek kucağından inerken alexa hemen ikinci dönüşlere geçmelerini söylüyordur, öyle yapılır..

---

cora kendi ekibini sahnenin gerekli yerlerine yerleştiriyorken nasıl 4 kademeli perdeler istediğini anlatmaya çalışıyor, yukardaki büyük kirişleri gösteriyorken alexa onları izliyor, az önce owen’ın kullandığı piyanonun başında tuşlarla oynuyorken biraz sonra kulağına gelen bir melodiyle tuşlara bakar, az önce bastığı notaları tekrar basarken gülümser, diğer elini de sol tarafa koyarken vurguları biraz daha geliştirir, daha güçlenmiş bir ses çıkarken cora duyduğu anda o tarafa döner

“çok güzel bir şey o, bir daha çal bakayım..”

alex a tekrar basarken cora gülümser

“ne diyeceğimi biliyorsun..”

“ya yapamazsam?”

“yaptığın kadar.. başkalarının şarkısını kullanmaktansa kendinden bir şey vermiş olursun, hadi biraz daha devam et..”

alex a dudağını ısırarak tekrar siyah beyaz tuşlara bakar, her duyduğu notadan sonra kulağına hoş gelen bir tanesini çalarak devam ediyorken owen kendi notalarını alıp bir tane boş nota defteri koyar, bir de kalem bırakırken alexa teşekkür edip tuşlarla konuşmaya devam eder..

“bittim..”

“ben iki kere bittim, hatta önce tersim sonra düzüm bitti..”

alex a yattığı yerden gülüyorken cora da kıkırdayarak yüz üstü dönüp yastığına sarılır, yüzü alexanın tarafına dönükken mırıldanır

“iyi ki oda arkadaşım sen oldun alexa. Başka bir kı z olsaydı asla anlaşılamazdım..”

alex a gülümserken cora da yorgunlukla gülümser, ikisinin de gözleri kapanıyorken alexa uzanıp aralarında duran baş ucu lambasını kapatır, küçük odaları karanlıkla buluşurken venüs melekleri bu evrende gözlerini kapayarak rüyalarındaki dünyada gözlerini açarlar..

SOUNDTRACK / Play - I Must Not Chase The Boys

“süper bir fikrim var.”

Pazar kahvaltısını huzurlu havasını nicole’ün girişken talebi bozarken veronica yine rüyasında ne gördüğünü soruyordur, nicole sırtırken konuşur

“gazetecilik klübü bir okul gazetesi çıkarıyor, değil mi?”

herkesin kafaları sallanırken nicole bombayı patlatır

“ben de bir magazin eki çıkaracağım..”

herkes bir an sessizleşirken bir an sonra iki masadan da kahkahalar kopar, nicole gözlerini devirirken veronica ağzını siliyor, gülerek sorar

“dedikodularını herkes mi okuyacak?”

“evet.”

“klüpten izin çıkar mı bilmiyorum nicole..”

“profesör aven’in hoşuna gideceğine eminim.. her hafta genel kültür dersi için bize bir sürü dergi veriyor, boy boy magazin hepsi, melekler okulunda böyle bir alanın olmaması ayıp.”

“e ne yapacaksın? Boy boy gizli kapaklı fotoğraflarımızı çekip deşifre mi edeceksin?”

nicole jonathan’a dönerek gizlilik presnsiplerinden bahseder

“fotoğraflara kadar gidebileceğimizi sanmıyorum, hatta belki isim bile veremeyiz-“

“o zaman ne anlamı kaldı-“

“dedikodu da bir sanattır concon! Hele dedikoduyu gizli verip hedefe ulaştırabilmek tamamen bir emek işidir..”

herkes kaşlarını kaldırarak sarışın kıızı dinliyorken nicole çatalını bıçağını bırakıp ayaklanır

“ben profesörle randevu için klüp ofisine gidiyorum, bu fikir bir dakika daha bekleyemez!”

genç kız koşar adımlarla uzaklaşırken masadakiler onun arkasından bakıyordur, jonathan önüne dönerken veronica’ya bakar

“ne kadar ciddi bu?”

“oldukça..”

“bir de gazetelere çıkmadığım kalmıştı..”

jaden arka masadan merak etmemesini, çünkü kimsenin onun hakkında konuşmadığını söylüyorken jonathan gazete çıkınca görüşeceklerini söylüyordur, kızlar durumun bir ego savaşında dönüşmemesini istiyorken jonathan ve jaden çoktan makale sayıları için rapor tutmaya başlıyordur..

“ve karşınızda melekler okulunun ilk magazin dergisi KANATLAR ALTINDA’nın editörü nicole Lysander!”

nicole kendi kendini takdim ederken pierce ortak odasında alkışlar kopuyordur, genç kız teşekkür ederek grubunun yanına dönerken veronica konuşur

“ismi ne zaman buldun?”

“rüyamda gördüm, profesörün de çok hoşuna gitti.. önümüzdeki hafta içinde ekibimi toplayıp başlamamı istedi. Gönüllü olmak isteyen?”

nicole gruptaki yüzlere bakıyorken başta kimse oralı olmaz, ama sonra aralardan bir el görünürken nicole elini kaldıran rose’a dönerek keyifle gülümser

“rose?”

“gözlem yeteneğim iyidir..”

“sessiz, sakın ama kurnaz, bayıldım! Başka! Concon?”

“hiç işim olmaz, ama kapak pozu veririm..”

delikanlı derhal bir bakış atarken jaden onu omzundan iterek cora’nın kucağına düşürür, nicole gözlerini devirirken veronicaya döner

“fotoğraflar için izin çıktı, ama özel günlerde çekilen izinli fotoğraflar sadece.. aktiviteleri de çekebilirmişiz, ama FAYE TUVALETE GİRERKEN YAKALANDI! başlığı atıp kapıda basamazmışız..”

faye bir anda neden hedef olduğunu anlamamış, nicole’e bakarken genç kız boşvermesini söylüyordur, faye peki diyerek rahatlatırken nicole daha bir sürü elemene ihtiyacı olduğunu söyleyerek lafı dağıtmak adına ortak odada şöyle bir dolaşacağını ilan eder ve yerinden kalkar..

SOUNDTRACK / Kylie Minogue - Secret

---

1 hafta sonra...

“kim?!”

“adamlar batmış!”

“hadi canım!”

melekler okulu bir hafta sonra Kanatlar Altında’nın ilk sayısıyla çalkalanıyorken akademik binada, yurtlarda, restoranlarda ve ortak odalarda her köşe başında dergi elden elde dolaşırken ilk sayının özel haberi bütün okula bomba gibi düşmüştür

PRENSES KONT’UN TAHTINI SALLADI

Millrein medya grubu geçen ay Merkez Masa brifinglerini yayınlama haklarını kaybedince ettikleri zararlar *göz doldurdu*. Fısıltılar arasında yayılan haberler için *sadece duygusal* olduğunu işaret ediyor.

[...]

Demek ki kalp yarası bazen cüzdanda da delik açabiliyormuş. Melekler, siz siz olun bir kapıyı kapatıp diğerini açmadan önce cereyan yapmadığına dikkat edin, yoksa ikinci kapı daha açılmadan suratınıza çarpabilir.

Herkese sarsıntısız günler dileriz,
NL.

“sen nereden biliyorsun bunları!?”

veronica dergiyi bir kapaktan diğerine okumuş, ana sayfa haberindeki ayrıntılara şapka çıkarmışken nicole gayet keyiflidir

“kulaklarım fazla duyuyor diyorum size, babamdan geçmiş..”

“ben şaka yaptığını sanıyordum..”

nicole kurnazca kaşını kaldırırken veronica gülerek tekrar dergiye dönüyordur, üçüncü sayfadaki müzikal provası fotoğraflarına bakarken nicole onun seçimlerine dokunmamıştır, hepsi genç kızın ayarladığı gibi duruyorken veronica teşekkür eder, nicole hiç problem olmadığını söylüyorken şu anda herkesin heyecanla fısıldaşmasını dinliyordur, gözlerini kapatarak dedikodu havasını içine çeker..

“ne demek haftanın rüküşü!? Bu ne nicole!”

cora dergiyi nicole’ün kafasına atacakken geçen Cuma giydiği elbise daha günü dolmadan haftanın rüküşü seçilmiştir. Nicole toplumdan bu tür dayatmaların geleceğini zaten tahmin etmiş, gayet profesyonel bir şekilde yüzüne sallanan dergiyi alır

“basın özgürlüğü-“

“rezil oldum neresi özgürlük bunun!?”

“haftaya daha güzelini giyersin tatlım, her hafta seçiyoruz..”

cora gözlerinden ateşler çıkararak dergiyi nicole’den geri alırken daha okumayı bitirmediğini söyler, aralarında siyah tutamlar olan saçlarını savurarak geldiği gibi koridorda kaybolurken nicole sırtarak arkasından bakıyordur, odasına döner..

“gözünüzü dört açın, tehlike tam tepenizde olabilir.”

Piz burcunun ona verdiği direktiflere gözleri büyüyerek bakıyorken faye gülerek dergiyi delikanlının elinden alır

“muhtemelen kafadan atıyorlardır-“

“nicole geleceği gören bir kızı işe almış, o yazıyor hepsini.”

Piz daha da korkarken faye cafede oturduğu kırmızı koltukta yanına sıkışan jaden’a bir bakış atar, delikanlı omzunu silkerken yanındaki sehpa da duran bir başka dergiyi de o alır

“concon bak seninle ilgili bir şey yok! Aman tanrım!”

jonathan kahvesini karıştırdığı plastik kaşığı jaden’ın kafasına fırlatırken etrafı gözlemleyen nicole’e döner

“neden benim hakkımda bir şey yazmadın? Rüşvet mi istiyorsun?”

nicole gözleri parlayarak o tarafa dönerken gamzeleri keyifli birer çukur olarak gülümser

“ne vereceksin?”

“öperim?”

“jonathan!”

cora’nın saçları zaman içinde gittikçe daha siyah oluyorken jonathan her baktığında irkiliyordur

“tamam, sakın.. şaka yaptım-“

“yakında ikinci prens lysander her gördüğü kıza sarkıyor diye haberin çıkarsa görürüm o zaman..”

jonathan sırtacak gibi olurken cora dişlerini sıkar, delikanlı olduğu yere sinerken nicole az önce cora’nın dediklerini not alıyordur...

DO, RE, Mİ... KALBİMİ KAYBETTİM, SENDE Mİ?

Sene sonu müzikallerine daha çok var gibi görünse de zamanın nasıl aktığını hiçbirimiz fark edemiyoruz. Neden? Çünkü kış rüzgarlarının estiği bu soğuk günlerde hepimizin başı aşkla belada da o yüzden.

Sahnede yaşanan aşkların yavaş yavaş gerçeğe döndüğü bu günlerde herkes kendi masalını anlatırken anlattığı masala inanan kaçamak çiftlerin gözlerindeki parıltılar da her yanda görülüyor.

Çırpılan kanatların fısıltılarından duyulanlar bir birinci sınıf asilinin ve ikinci sınıf güzelinin siyah beyaz tuşlarda doğru notalara dokunduğunu söylüyor. Çıkan melodi kimlerin kulağına hoş gelir bilinmez, ama zevkler ve renkler tartışılmaz, değil mi?

Bütün notaların doğru melodilere ulaşması dileğiyle,
NL.

“kimden bahsediyorsun nicole?”

nicole faye’in gösterdiği dergiye bakarken ders arasında sakince yemeğini yemek istiyordur, ama bugün bu 52. *kim onlar?* sorusuyken genç kız gözlerini devierek yemeğine döner

“açık açık isim verecek olsam oraya yazardım, değil mi?”
“tanyor muyuz peki?”

nicole bu sefer de eliza’ya dönerken gülümser, ama yine bir şey söylemezken eliza için bu yeterli olur

“biliyordum, anlamıştım zaten. Neden alexa’ya sormadı, neden cora’ya sormadı? İlla da katharine de katharine-“

“eminim öyle bir şey yoktur eliza-“
“olsa da ben ne diyebilirim ki? Arkadaşız biz.”
“öpüşen arkadaşlar..”

faye ve eliza bakışlarını nicole’e çevirirken sarışın kız gülümser

“ben sınıfa gidiyorum, sonra görüşürüz!”

genç kız masadan kalkıp ikisine de birer öpücük atar ve defterleriyle beraber uzaklaşırken eliza dergiyi faye’in elinden alıp yazıyı tekrar okur-

“asil diyor, *birinci sınıf asili*, daha asili mi var, prens çocuk!”

“gidip soralım-“

“hayatta olmaz, hem bana ne oluyor? Kızın sevgilisi düşünsün. Ben sadece haklı olduğumu görmek istiyordum, gördüm. O kadar.. gerisi beni ilgilendirmez.. evet.”

eliza dergiyi kapatıp masaya atar, sonra kalkıp giderken yarı yolda defterlerini unuttuğunu hatırlar, dönüp alır, sonra yine aynı hiddetle uzaklaşırken faye kaşlarını kaldırmış, gülümseyerek arkadaşının delirmiş jüpiter maymunları gibi oradan oraya gidişini izler..

“yok öyle bir şey!”

dick elinde dergiyle bahçede yürüyorken birden hiddetle çıkışınca veronica irkilerek bir adım sağa kaçar

“tamam, sakin. Dergiyi okuyan canavar kesiliyor resmen-“

“kesilirim, çünkü yalan, kuyrukluşundan hem de! Samanyolunda bir yıldız var, bilmiyorum hiç gördün mü, ama onun kuyruğu bile bundan kısa!”

veronica gözlerini devirirken delikanlının elinden dergiyi alıp en yakın çöp kutularından birine atar

“eminim okulun bir başka köşesinde başka birileri yazılanları üzerine alınıp kavga ediyordur-“

“nicole yazmış, sen bilmiyor musun?!”

“nicole’ün aklından geçenleri bir tanrı, bir de kendisi bilir dick-“

“ama yalan söylüyor-“

“daha kimden bahsettiğini bile bilmiyorsun! Üstelik sadece yorum yapmış! Tutup KATHARINE VE OWEN BERABER! Diye manşet atmamış!”

“atsaymış!”

“yeter! Tanrım-deli olacağım! Üstelik öyle bir şey varsa bile sana ne!?”

“kat benim arkadaşım! daren da öyle! ikisinin arasını bozacak bir şey beni de etkiler, üstelik leigh’in olayından sonra böyle bir şey olursa parçalanırız veronica..”

veronica iç çekerek başını iki yana sallarken yürümeye devam eder, dick onu takip etmiyorken genç kız yanının boş olduğunu fark ettiğinde arkasını döner

“gelmiyor musun?”

“gidip bizimkilerin durumuna bakacağım..”

veronica dick’in ses tonunun donukluğuyla ona doğru bir adım atar

“dick yanlış anlama, lütfen-“

“anlamadım veronica, nicole senin arkadaşın, kat ve daren benim-“

“ben nicole’ü savunmuyorum, sadece daha adı bile olmayan bir şeyden bu kadar olay çıkmasını istemiyorum-“

“biz burada tartışırken bile kıyamet kopuyordur..”

genç kız üzüntüyle iç çekerken dick de aynı şekilde iç çekerek omuzlarını düşürür

“bu kadar saçma bir şey için seninle kavga etmem, gel buraya..”

veronica delikanlının yanına giderken ikisi birbirine uzanır, yavaşça öpüşerek ayrılırlarken genç kız mırıldanır

“git arkadaşlarının nasıl olduğuna bak, ben de kendi grubumu kontrol edeyim..”

“bana tüyo verecek misin?”

veronica gülümseyerek başını iki yana sallarken dick de gülümser

“peki, öyle olsun..”

“sen nasılsa doğru cevabı alacaksın, bana ihtiyacın yok..”

“bunun için değil belki, ama başka şeyler için var-“

“eveeet bu sohbet burada biter, görüşürüz sonnelde.”

Dick gülerek geri itilirken veronica da kendi kendine gülerek çantasını omzuna yerleştirir ve pierce’a doğru yürürken dick de etrafına bakarak kendi tayfasının şimdi nerede olduğunu düşünür ve kararını verdiği anda o tarafa yönelir..

Veronica odaya girdiğinde nicole yatağında kanatlar altında'yı okuyordur, gayet keyifli bir şekilde sayfaları çevirirken dergi bir anda elinden alındığında elleri havada kalır

“yine ne var?”

“katharine ve owen'ı mı yazdın?”

“sen de mi?”

nicole yataktan kalkarken veronica dergiyi onun kalktığı yere atar ve ona döner

“dergiyi hazırlarken çok eğlendiğini biliyorum, ama insanların kalbini kırıyorsun nicole-“

“o kalpler daha çok kırılacak veronica ve kimseye açıklama yapmadım, ama sen oda arkadaşım olma torpiline sahip olduğun için söylüyorum, hiç bizim nasıl bir okulda, kimlerle beraber okuduğumuzu düşündün mü?”

veronica cevap vermezken nicole tek kaşını kaldırarak gülümser ve konuşur

“hepimiz evrendeki çok önemli insanların deliler gibi zengin ve şımartılmış çocuklarıyız. Süper yüksek güvenli bir okulda tamamen dış dünyadan soyut olarak yaşıyoruz. Annelerimiz babalarımız her gün dergilerde, gazetelerde boy boy haberlerle çıkıyor, her türlü dedikoduda adları geçiyor ki ben bizzat kendi annemin gazetelerde çıkan haberlerini bulup saklayan bir insanım. İlerde bizim de bu tip şeylere alışmamız gerekecek, benim annem, ya da senin baban adı her çıktığında gidip editörün yakasına yapışsaydı nasıl olurdu?”

veronica bir süre düşünürken nicole kollarını kavuşturarak çenesini kaldırır, karşısındaki veronica bir süre sonra gülümseyerek konuşur

“bu dedikodular bizi gelecekteki zor hayata hazırlayacak diyorsun?”

“aynen öyle..”

“milleti birbirine düşürmekten hiç zevk almıyorsun yani?”

“birbirine düşürmek yerine gözlerini açıyorum diyelim-“

“ama zevk almıyorsun?”

nicole sırtıırken veronica gözlerini devirerek çantasını omzundan yere bırakır

“herkes şimdiden senden nefret ediyor biliyorsun, değil mi?”

“editör olan benim, onlar değil. Üstelik genel kültür dersinden bedavaya geçeceğim gibi bir şey ve o nefret ilerde bana çok yardım edecek, göreceksin..”

veronica oda arkadaşının yeşil gözlerinde o kurnaz parıltıyı görürken elinde olmadan gülümser

“senin kadar cesur birini daha önce görmedim ben nicole..”

“babamdan geçmiş..”

“çok da sakın bir adam gibi görünüyor aslında..”

nicole bir kahkaha atarken daha öğrenmesi gereken çok şey olduğunu söyler ve dedikodu kazanından beslenmek için odadan çıkarken veronica daha neler göreceğini düşünerek kendi kendine gülümser..

“okuyamıyorum.”

Eliza Cuma günü sınavı olan SKAP kitabını çat diye kapatırken kütüphanede karşısında oturan faye ona bakar, yan masalardan da bakışlar o tarafa dönüyorken eliza eliyle önlerine dönmelerini işaret eder, sonra faye'e eğilirken fısıldar

“sordun mu?”

“neyi?”

“ne demek *neyi*, dergideki haberi.”

“owen’ı dersten sonra göremedim, gordon kütüphanesinde olması lazım..”

eliza peki diyerek arkasına yaslanırken faye kendi kitabından okuyup defterine notlar alıyordur, eliza parmaklarını kitabın kabında tıyırdatmaya başlayınca faye kulağını tırmalayan sesle kalemini elinden bırakır ve başını kaldırır

“gerçekten owen’ın katharine’le beraber olabileceğine inanıyor musun?”

“olamaz mı? haftalardır beraber piyano başında şarkı besteliyorlar, hem de nasıl bir şarkı-“

“şarkıyla çalışmaları yavaşladığında yine sana dönecek, hikayenin kahramanı sensin-“

“ben o piyano çalarken kadife sesimle onun gözlerine baka baka şarkı söylemiyorum.”

Faye buna karşı çıkmazken kitabına bakarak başını sallar, eliza şokla ona bakıyorken yine masaya eğilir

“keaney owen’ı öldürür..”

“ortada bir şey yoksa kimse kimseye bir şey yapmaz, ama yok gerçekten bir şey varsa, ki ben bile bilmiyorum, hala bir şey varsa owen da katharine de sonuçlarına katlanırlar, benim destekleyeceğim ya da owen’ı koruyabileceğim bir konu değil..”

eliza keyifle gülümserken faye gözlerini devirir

“owen her zaman haklı olamaz, o kadar şaşıрма..”

“umarım bir şey yoktur, kavga çıkarsa hiç çekemem, taraf tutmak da gerekir..”

faye de umarım öyle bir şey olmaz derken eliza’nın kitabını işaret eder

“hadi aç, bugün en azından bir kere okuyalım, sonra tekrar ederiz..”

eliza kitaba ters ters bakarak açarken faye’in notları roman olmuştur, kendinin sadece yarım sayfa karalamaları varken iç çekerek kaldığı yeri açar..

---

owen kütüphaneden çıkmış, katharine’le provalarından önce odasına dönüyorken jonathan ve jaden kapısının önünde onu bekliyordur, geldiğini jonathan ayağa fırlar, elinde nicole’ün dergisi varken delikanlı sırtıyordur

“haftanın haberini okudun mu?”

“okumadım, sen misin?”

“sensin..”

owen kaşlarını çatarken jonathan dergiyi ona verir, delikanlı alıp okurken odanın kapısını açıyor, içeri girdiğinde bir an dururken *birinci sınıf asili ve ikinci sınıf güzeli* kısmına geldiğinde dergiyi indirir

“öyle bir şey yok..”

jonathan büyük bir hayal kırıklığı yaşarken jaden ellerini birbirine çarparak gülüyordur

“ben kazandım!”

“nasıl yok, azıcık da mı yok, kör müsün-“

“katharine’in erkek arkadaşı var, öyle bir şey olamaz. Sadece beraber çalışıyoruz-“

“anlamıyorum-“

“yok diyor yok, hadi sökül paraları..”

jonathan jaden'ı savuştururken owen yazıyı tekrar okuyor, iç çekerek dergiyi kapatır, kitaplarıyla beraber masaya koyup odadan çıkarken jonathan ve jaden da derhal onu takip ediyordur..

SOUNDTRACK / Katharine McPhee - Dangerous

“geldi-aman tanrım..”

eliza faye'in kolunu sıkarak salonun kapısından girenleri gösterirken katharine ve erkek arkadaşı içeri giriyordur. Kurbağalar kulaktan kulağa yayarak gelen çifte bakarken katharine gülümser, diğerleri de gülümserken genç kızın yanındaki yakışıklı delikanlıda pek bir tepki yoktur, nicole oturduğu yerden ikisine bakıyorken sırttır ve yanındaki veronicaya eğilir

“benim de yanımda öyle bir tip olsa ben de gülümserim-“
“gülümsediklerine şükret, gerçi daren hiç mutlu görünmüyor..”

veronica oturduğu yerden biraz yükselip kapıya bakarken owen'ın hala nerelerde olduğunu merak ediyordur, bu merakında yalnız değilken eliza da bakışlarını daren'dan çekmeden ikisinin katharine'le beraber piyano başına geçmesini izliyordur, faye'e döner

“ya dövecekse?”
“saçmalama eliza-“
“çocuğun gözünden nefret akıyor-“
“hiçbirimizi tanımıyor da ondan, katharine gayet rahat-“
“sevgilisi yasak aşkını dövecek çünkü, ben de olsam ben de rahat olurum..”

faye gözlerini devirirken salonun kapısı bir kez daha açılır, bu sefer owen ve arkasındaki heyecanlı ikili görünürken jonathan ve jaden daren'ı görünce heyecanla birbirlerine bakarlar, owen hiç bozmadan yürüyorken piyanonun başındakilerle delikanlı göz göze gelince owen hafifçe gülümser..

“ne kaçırdım?”

jesse alexa'nın yanına çökerken sarışın kız gözünü piyanonun tarafından alarak ona döner

“daha bir şey olmadı..”
“olacak mı sence?”

alexa bilmediğini söyleyerek tekrar sahneye dönerken herkes elindeki şeyle uğraşıyor gibi görünüyordur, ama asıl gösteri başka bir yerdeyken birinden ses çıktığı anda bütün kafalar kalkar

“selam owen”

owen sessiz, dik ve yakışıklı bir biçimde o tarafa doğru gidiyorken oturan kızların yarısı onu takip ediyor, diğer yarısı da göz kırpmadan daren'a bakıyorken owen'ın selam veren sesi duyulur, gözler bu sefer yanındaki erkek arkadaşını gösteren katharine'e dönerken genç kızın sesi her zamanki gibi uysal ve güzeldir

“bu daren, erkek arkadaşım.. ne kadar güzel şarkılar söyleyeceğimi öğrenmek istedi.. daren, bu da owen, piyanoyu o çalıyor..”

keaney'den herhangi bir hareket görülmezken owen elini uzatır-

“ben bu çocuğu döverim..”

cora jonathan’ın koluna vururken concon elini kaldırarak bir şeyler homurdanır, yan taraftan keaney taraftarları ona bir bakış atarken delikanlı önüne döner, owen yine en prens haliyle konuşuyordur

“memnun oldum bay keaney..”

iki delikanlı el sıkışırken *bay keaney* düzeltilmemiştir, yine jonathan’ın homurtuları duyulurken katharine bir an kendi arkadaşlarının tarafına bakmış, sonra dönerek daren’a oturmasını söyler, owen’ı da yanına alırken delikanlı merdivenlerden inen keaney’e tekrar memnun olduğunu söyler, cevap alamadan tekrar katharine’in yanına geçerken daren merkez masa grubunun arasında miranda’nın yanına oturarak buz mavi gözlerini sahneye diker..

“dergideki yazı canınızı sıktıysa üzgünüm katharine..”

katharine nota defterini düzenliyorken owen’a bakar

“suçlu olan kimse yok owen, özür dilemene gerek yok-“

“öyle bir dedikoduya sebep verecek bir şey yaptıysam üzgünüm o zaman, öyle bir niyetim yoktu.”

Katharine sessiz kalırken defteri tekrar owen’ın önüne koyar, delikanlı onu izliyorken tekrar konuşur

“gerçekten aramızda bir şey olmasını dileseydim daha farklı olurdu inan, bunu erkek arkadaşına da açıklamamı istersen seve seve yaparım-“

“gerek yok, gerçekten.. hadi biz şarkımıza çalışalım, ikinci kısımdan girelim..”

owen bir an emin olamaz, ama sonra başını sallayarak tuşlara basarken tanıdık melodi salonu doldurur..

“owen, senden bir şey rica etsem yapar mısın?”

delikanlı ona dönerken elbette diye cevaplar, katharine gülümseyerek şahane derken uzanarak piyanonun üzerindeki melekler müzik kitabını alarak sayfaları çevirir, bir tanesini onun önüne uzatırken delikanlı gülümser, katharine de ona eğilmiş, gülerken fısıldar

“dedikoduları önlemiş oluruz hem.. gerçi şu anda o yazar her kimse burda bizi izlediğinden eminim..”

owen başını kitaptan ona kaldırırken cevap vermez, katharine gülümserken sorar

“kız arkadaşın var mı owen?”

delikanlı bir an ona bakarken başını iki yana sallar, katharine güzel diyerek mikrofona gider, sonra dikleşirken saçlarını arkaya atar, owen kitabı yerleştirmiş, notalara bakarak kendini ayarlar, sonra tuşlara basmaya başlarken katharine şarkısına girer..

SOUNDTRACK / Katharine McPhee - I Have Nothing

“bu gösteride var mı?”

faye başını iki yana sallarken tanıdık melodinin girişiyle bir anda büyük bir alkış kopar, faye şaşkınlıkla etrafına bakıyorken eliza sahnedeki kızı izliyordur, siyah saçları uzun, parlak, sesi muhteşem, vücudu

güzel ve birinci sıftır, gülümseyince onu izleyenlerin de yüzü aydınlanırken eliza dişlerini gıcırdatarak en sevdiği şarkılardan birine ilk defa eşlik etmez..

şarkının ilk birkaç notasıyla bütün salon coşmuşken arkadaki orkestra da ne olacağını anlamış, rahatça katharine'e eşlik ediyorken owen gülümseyerek tuşlara basmaya devam ediyordur. Delikanlının parmakları bir yerden sonra otomatik olarak hareket ediyorken kahverengi gözleri sahnede erkek arkadaşına bakarak şarkısını söyleyen, siyah saçları sadece onu aydınlatan ışıqla parlayan genç kıızı izliyordur. Katharine arkadaki dördüncü sınıfların da ona katılmasıyla yine ışıldayarak gülümserken sesi güçlüdür, büyük salon genç kıının sesiyle titriyorken vokalin en yüksek noktasında katharine ellerini açarak şarkıyı söylediğinde owen gülümüyor, ensesindeki bütün tüyler diken diken olarak bakışlarını tekrar tuşlara indiriyorken şarkı bitiyor, katharine'in sesi yine ipek gibi alçalıyorken owen da son tuşa basar ve sahnedekiler durduğunda izleyenler ayağa fırlayarak alkışlıyordur, owen kalabalığı izlerken en ön sıradaki keaney de alkışlıyor, bakışları *bu kız benim* diyorken owen de sessizce piyanonun başından kalkar. Delikanlının kalkmasıyla kurbağaların tarafından ikinci bir alkış koparken owen gülümser, katharine de gülerek onu gösteriyorken bir an sonra delikanlının elini tutarak yanına alır, owen o an elindeki elden başka bir şeyi duymaz olurken katharine ona dönüyordur, konuşur

“kıзма-“
“neye-“

ve owen daha sorusunu kendisi duyup cevabını alamadan dudakları örtülürken bütün benliği titriyor, katharine onun ensesini tutarak dudaklarını ona daha da bastırıyorken owen nefesini tutar, kalabalık deli gibi şamata çıkırıyorken owen ancak katharine geri çekildiğinde tekrar sesleri duyar, gözlerini açıp karşısındaki güzelliği gördüğünde genç kız gülümseyordur, mırıldanır

“hiç fena değil..”

ve dönerek basamakları inerken owen boş bir akılla ona bakıyor, koşarak keaney'nin boynuna atılışını, az önceki dudakların asıl sahiplerine dokunuşunu izliyorken dişlerini sıkarak yutkunur, ikisi sarmaş dolaş çıkışa gidiyorken owen sahnede onun yanına atlayan arkadaşlarının sesini duyarak başını çeviriyordur..

KURBAĞALAR VE PRENSLER

Sınavlar şu günlerde herkesin ensesindeyken kafalar da bambaşka yerlerde. Açılan sayfalar okunuyor, ama anlayan var mı? Şüpheli. Beşinci sınıfların da bitirme projeleri onların hayatlarına tuz biber oluyorken günleri aydınlatan, rüyaları süsleyen küçük detaylar da yine kanatların altındaki fısıltılara karışıyor.

Geçtiğimiz günlerde güzel prensesin kurbağayı değil de gerçek prensi öpmesiyle ayaklanan dedikodulara bir sınır çekmenin imkanı yok, ama bunların arasından ayrılan bir soru var ki hepsinden daha önemli: Bir prens bir prens daha ne eder?

Cevaplarınızı iyice kontrol edin, zil çaldıktan sonra değiştirmek için fırsatınız olmayacak.

Bütün kurbağaların bir gün yakışıklı prensler olması dileğiyle,
NL.

“nasıl geçti?”

nicole gayet başarılı bir iblisler sınavından sonra kalemini çantasına atarak sınıftan çıkıyorken keyifle gülümser

“çok iyiydi, senin?”

liv şöyle böyle diyorken onun yanında yürüyen rose öne eğilerek nicole’e bakar

“sen ne ara çalıştın? Bütün hafta dergi toparladın sanıyordum..”

“dergiyi sabahtan akşama kadar toparlamıyorum, siz bu haftanın dedikodularını okurken ben önümüzdeki haftayı bitirip rahat rahat dersimi çalışıyorum-“

“sen her şeyi biliyorsun tabii, biz senin bilmecelerini çözüyoruz.”

Nicole gülerek aynen öyle derken liv üzerindeki cekete biraz daha sarınarak sorar

“benim kurbağam da prens midir?”

“öp öğren..”

“kaçıyor!”

“kesin prens o zaman..”

liv öflerken nicole gülüyordur, rose arkadaşının koluna girerken konuşur

“bugün ben de yardım ederim beraber öperiz-“

“fazla abartıp hayvanın cılkını çıkarmayın da..”

liv heyliyorken nicole gülerek onları bırakır

“prens çıkarsa bana da haber verin, haftaya dergiye yazayım..”

“olur, hemen ararız, fotoğrafını da çekersin!”

“çekerim-ah ve rose, sana süper bir işim var..”

liv yandık diyorken rose gülümser

“neymiş?”

“okuyucu mektuplarını cevaplayacaksın..”

“okuyucu mektubumuz mu var?”

“haftayadan itibaren olacak, yeni bir bölüm açıyorum GİZLİ MELEK. Hani şu gerçek dergilerde çok mutsuzum, sevgilim beni öpmüyor, ne yapayım? bölümleri vardır ya, onun gibi bir şey..”

“ve melek de ben mi olacağım?”

nicole başını sallarken rose’un kocaman gözleri endişeyle önce liv’e bakar, sonra nicole’e dönerken mırıldanır

“ben yapamam nicole. ya yanlış bir şey söylersem?”

“ne kadar yanlış bir şey söyleyebilirsin ki rose? Saçlarım kabarmıyor delireceğim! derse sen şampuanını değiştir diyeceksin-“

“zaten herkesin de derdi o..”

nicole liv’e bir bakış atarken genç kız ağzını kapatır, yine görünmez olurken rose konuşur

“sevgilileriyle ilgili bir şey sorarlarsa ne yapacağım? Benim sevgilim bile yok.”

“sen yazacak bir şeyler bulursun, benim güvenim tam, değil mi liv?”

nicole liv’in kolunu sıkarken genç kız da başını sallar, rose iç çekerken nicole yine heyecanlı moduna geçmiş, gamzeleri çıkarak kıkırdar

“çok eğlenceli olacak! Ama kimseye söyleme, kimliğin gizli olacak. Gizli meleksin sen-liv sen de ağzını açma..”

liv dudaklarını fermuarlarken nicole aferin diyordur, rose da gülümserken en azından kimliğinin gizli olması iyidir, nicole hala çok eğlenceli olacağını iddia ediyorken liv'in de hoşuna gitmiştir, rose da sonunda teslim olurken gizli melek kanatlarını çırpma için bekler..

---

katharine şarkının ikinci yarısının ilk kısmında bir an durur, yanında oturan owen'ın elini tutarak piyanoyu da durdururken delikanlının elini bırakmadan nota defterine uzanır

“burada daha sakın olalım, çabuk geçiyoruz..”

owen başını sallarken katharine elini çeker, delikanlı boş kalan yere bakıyorken genç kız ne yaptığının farkında bile değildir, uzun saçlarını bileğindeki tokayla toplarken owen yayılan şampuan kokusuyla biraz daha derin bir nefes alır, sonra önüne dönerken katharine daha sakın kısmı kendi başına söyleyerek alışmaya çalışıyordur, müzik salonunda onlardan başka kimse yokken owen ikinci tekrarda piyanoyla tekrar araya girer, katharine gülümseyerek sesini biraz daha yükseltirken ikisi şarkıya devam ederler..

“biraz suya ihtiyacım var..”

katharine hafifçe öksürürken owen yanında yere koyduğu şişeyi alır, kapağı açıp genç kıza uzatırken katharine teşekkür eder, alıp içerken owen onu izliyordur, katharine de göz ucuyla ona bakarken gülümser, içtiği su dudağının kenarından akınca gülerek şişeyi indirir, elinin tersiyle suyu siliyorken owen da gülümser, genç kız elini indirerek neresinin ıslandığına bakıyorken biraz sonra çenesi tutularak sağına döndürülür ve dudakları örtülürken nefesini tutarak farkında olmadan elindeki şişeyi biraz daha sıkar..

---

ikisinin dudakları birbirine dokunuyorken owen'ın parmakları hala genç kızın çenesindedir, katharine kılını bile kıpırdatmıyorken biraz sonra karşısındaki delikanlının dudakları aralandığında katharine sanki aklını kaybetmiş başını sağa eğerek ağzını açar, owen'ın parmakları çeneyi bırakıp genç kızın boynundan ensesine uzanırken katharine boş kalan elini kaldırarak delikanlının yanağına koyar, ikisi bir kez daha birbirlerine uzanırken katharine hızla bir nefes alarak dikleşir ve kendini geri çekerken owen onu bırakmamış, kahverengi gözleri açıp bir an parlar, katharine büyümüş gözlerle ona bakıyorken bir şey söylemek ister, ama nefes almak bile zor geliyorken genç kız başını çevirir, oturduğu yerden kalkarak sahneden inerken adımları hızlıdır, elindeki şişeyi eğilerek koltukların yanında bir yere bırakır, kazağının kollarını iyice ellerine çekerek koşar adımlarla salondan çıkarken owen yutkunarak onun arkasından bakıyor, az önce ona dokunan parmaklarını piyanonun tuşlarına koyarak sessizce biraz daha oturur...

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - Young and in Love

---

2 hafta önce...

eliza ikinci sınıf güzelinin luplex prensini öpmesinin ertesi gününde ilk sınavları için faye'le beraber salona gidiyorken kravatını düzeltmeye çalışıyordur

“kız resmen aldı öptü, sonra da gidip sevgilisini öptü, aklınca *beni ne prensler istedi de sana döndüm!* mü diyor, sürt-“

“eliza!”

“pardon..”

faye onu kolundan tutup sınav salonuna sokarken diğerleri çoktan yerlerine yerleşmiş, tek başına sıralarında oturuyorken owen son kez notlarına göz atıyordu, yanından geçen faye'in sesini duyduğu başını kaldırır ve elizayla göz göze gelirken gülümser, eliza da şöyle bir gülümseyerek yürümesine devam ederken owen kaşlarını çatır, arkasını dönüp kızların sıralarına gidişini izlerken sınavı yapacak eski tarih profesörü stuart coltry ve müdür stevens sınıfa giriyordur, herkesin duruşları düzelirken owen da önüne dönerek dikkatini birazdan başlayacak olan sınava verir..

“günaydın melekler.. okulumuzdaki ilk sınavınıza girmeden önce lütfen dikkatinizi bana verin..”

hepsi dikleşirken miss danielle elleri arkasında, onlara bakarak konuşur

“sınavlar 2 hafta sürecek, hepiniz programlarınıza sahipsiniz.. bu sene kullanacağınız sınav salonu bu, yazılı sınavlarınızı hep burada vereceksiniz..”

başlar müdüre bakıyorken miss danielle devam eder

“kopya çekmeyin.. çekmeyi denemeyin..”

jesse yan sıradaki alexa'nın uzaklığını ölçmeyi anında bırakırken miss danielle devam eder

“her okulda böyle şeyler olur eminim, ama melekler okulunda bu olmaz.. yapabilmek için çok yaratıcı olmanız gerekir, o kadar yaratıcıysanız dersinize odaklanın..”

hafif gülüşler duyulurken miss danielle konuşur

“sınav salonu kameralarca kayda alınıyor..”

gülüşler bir anda kesilirken miss danielle devam eder

“profesörleriniz sınav sonrasında görüntüleri incelemekte serbestler.. kağıtlarınızı ve kalemlerinizi biz vereceğiz, hepsi üzerlerinden sihrin arındırıldığı ve mürekkebi bitmeyecek kalemler, hiçbirinde de hata yok.. sıralar büyülere karşı korumalı, yer döşemeleri de öyle..”

ciddi yüzler miss'e bakıyorken genç kadın konuşur

“meleklerimin kopya çekmeyeceğinden eminim.. ancak bunlar standart prosedürler, anlayışla karşılayacağınızdan eminim..”

müdür gerçekten anlayışla karşılanırken öğrenciler birbirlerine bakışlar atıyorlardır, miss danielle devam eder

“kalemлерiniz-“ müdür elini açtığında her sıranın önünde bir küçük hazne açılır ve renk renk kalemler, silgiler, cetveller ve bilim her derste işe yarayacak malzeme kenara kayarken ağızlar açılır, cora ve alexa birbirlerine bakarak gülümser ve rengarenk kalemlerden bir tane seçmeye çalışırken miss danielle gülümser

“sınav sırasında salonu terk edemezsiniz, hepinize bol şanslar..”

miss danielle dönerek profesöre selam verir, sonra zarifçe çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken profesör stuart elinde kağıtlar, genzini toplayarak dikkati üzerine çeker..

“kurabiye falan var burada!”

jonathan sınav boyunca akıllarını çalıştıracak atıştırma malikanelerinin olduğu bölme yi gördüğü anda ne var ne yoksa sıraya çıkartır, soruları yapamazsa en azından piknik yapabileceğini düşünüyorken yan sıradaki cora da suyunu açıp bir yudum alır, o sırada profesör stuart konuşur

“evet, çekmeceleri bırakalım..”

jonathan sırasında kağıda yer kalmadığını fark ettiğinde çekmeceyi kapatır, bütün melekler toparlanırken profesör stuart beyaz kağıtları tutuyor, devam eder

“dersimiz eski tarih, sınıf birinci sınıflar..”

kimse itiraz etmezken profesör stuart başını sallar, konuşur

“sınav süreniz bir buçuk saat, kağıdınız bittiğinde yenisi size gelecektir, kalkmanıza gerek yok.. istediğiniz kadar kağıt kullanabilirsiniz..”

kimse bir şey demezken profesör stuart kağıtları masada bir tablaya koyar, elini geri çektiğinde kağıtlar havalanır, yukarda gruplara ayrılırken başlar kalkar

“kafama düşerse ne olacak?”

arka sıralardan kıkırdamalar duyuluyorken jonathan sırttır, her meleğin üzerinde kağıtlar yüksek tavana yakın bir vaziyette beklerken profesör stuart konuşur

“şu andan itibaren sınav başlamıştır, lütfen uygun davranalım, bol şanslar..”

ve kağıtlar masalara alçalır, profesör stuart da masasına otururken ilk sınav başlar..

“nasıl geçti?”

“rezalet!”

nicole hiddetle bahçede yürüyorken arkasını döner

“bu hafta dergi çıkarmıyorum! Çalışmam lazım, sakın dedikodu üretmeyin!”

ve genç kız hızlı adımlarla pierce binasına yürürken veronica gülerek onu takip ediyordur, nicole’ün söylenmeleri hala duyuluyorken liv rahatlamıştır

“bu hafta ensemizde birileri bizi izlemeyecek en azından..”

herkesden onaylayan ve memnun sesler çıkarken kanatlar altında bir hafta için yuvasına çekilmiştir..

“bu akşam restoran boştu neredeyse..”

sam elinde iki sandviç tabağıyla odaya dönmüş, birini owen’a uzatırken kendisi de tekrar çalışma masasına döner, bir süre çıkan tek ses sayfa çevrilmesi ve ekmekle beraber ısırlan marulun sesi olurken sam bir an durur, sonra arkasını döner

“katharine’den hoşlanıyor musun?”

owen’ın lokması boğazında kalırken zorla yutkunarak o da sandalyesinin arkasına tutunarak sam’e döner

“kim soruyor?”

“ben..”
“yalan söyleme..”

sam owen’a bir bakış atarken owen kimin yalan söyleyip söyleyemeyeceğini tekrar anlamış, gözlerini devirir, sonra tekrar önüne dönerken sam konuşur

“bir süre sonra cevap vermek için kıvranacaksın, söyle kurtul..”
“kıvranmam..”
“kıvranırsın, bilmek istiyorum çünkü, sakladıkça daha zor olacak-“
“evet. katharine’den hoşlanıyorum, evet.”

sam sırtıırken owen tekrar arkasını döner

“kimseye bahsetmeyeceksin..”

sam başını sallarken konuşur

“bahsetmem, ama olmayacak bir şey olduğunu biliyorsun, değil mi?”

owen cevap vermeden önüne dönerken sam üsteler

“owen, biliyorsun, değil mi”
“biliyorum, artık çalışmaya döner misin?”
“hem eliza da var-“
“sam, yarın bitkilerden kalacağız.”

Sam ellerini kaldırarak tekrar önüne dönerken owen kitabının kenarını karalamaya devam ediyordu, elini kaldırıp farkında olmadan çizdiği K harfini görünce derhal silgisine uzanıp kağıdı ezerek yazıyı siler..

Salı günü bitkilerden kalınmamış, ama Çarşamba günü piz bilgisayarlardan birini haşat etmişken delikanlının sihir ve karanlık sanatlarda ne yapacağı merak konusudur. O hafta içinde sadece derginin basımı değil, bütün diğer provalara da bir ara verilmişken çalışmaktan sıkılan gençliğin yapacağı şeyler de sınırlanmıştır. Kütüphaneden çıkanlar kendilerini ortak odalara atarak uykuları gelene kadar muhabbet ediyorken michiou ortak odasında cora ve jonathan otururken diğerleri de sözleşmişçesine oraya dökülüyordur. owen ve sam içeri girerken sam ona el sallayan liv’in yanına gidiyor, geride kalan owen etrafına bakıyorken ilerde bir yerde arkadaşı mirandayla beraber oturan katharine’i gördüğünde bir an durur, genç kızın saçları yine omuzlarından dökülüyor, gülüşü ışıldıyorken birazdan owen’ın arkasından ördeklerin geri kalanı da girerken katharine daren’ı gördüğünde kollarını kaldırarak delikanlıyı yanına alır, ikisi öpüşerek tekrar yerleşiyorken owen ensesini ovarak kendi arkadaşlarının yanına ilerliyordur...

“kaç çeşit delik vardı?”

jaden cora’nın sorusuyla bir kahkaha atarak yere yıkılırken genç kız neyin komik olduğunu anlamamış, etrafına bakıyorken biraz sonra *delik* kısmına vurgu yapılarak soru tekrar sorulduğunda cora ellerini yüzüne kapatarak öyle demek istemediğini söylüyordur, herkes gülerken eliza owen’ın önündeki SKAP kitabına eğilir, delikanlı onu fark etmemişken eliza başını kaldırıp onun nereye baktığına bakar, masa ördeklerini ve tabii ki katharine’i görürken kitabı alarak doğrulur

“kitabı biraz alıyorum owen..”

owen onun sesiyle kendine gelirken genç kıza döner, eliza sayfalara şöyle bir göz atıyorken yüzünün yanından düşen saçları alarak kulağının arkasına atar, şakağını delip geçen bakışları hissediyorken gözlerini yavaşça sol tarafa çevirir, owen'ın onu izlediğini görünce tekrar kitaba döner, ama bakışlar gitmiyorken genç kız gülümser

“ne istiyorsun?”

“hiç..”

“kitabı okuyacaksan gel bak, yüzümde yazmıyor..”

eliza kitabı biraz daha delikanlıya yakın koyarken owen kitabı elizayla birlikte tutarak okumaya başlar, yanındaki genç kızın yay gibi gergin olduğundan habersiz, yavaşça yüzüne uzanarak yanağından öperken eliza yutkunur, owen arayı açmıyorken eliza emin değil, ama başını hafifçe sola çevirerek delikanlıya dönerken ikisinin dudakları birleştiğinde eliza gözlerini kapatır, owen da kitabı bırakıp onun yüzünü tutuyorken biraz sonra kurbağalardan biri onları gördüğünde önce bir oo! yükselir, sonra da kıyamet koparken michiou'nun kurbağa tarafı şamata çıkarıyor, owen gülümseyerek genç kızdan ayrılırken eliza da saçlarını iyice kulağının arkasına atarak herkese susmalarını söylüyordur, ama kimse aldırımıyorken owen göz ucuyla diğer köşedeki gruba bakar, ördeklerden bir kaçış şöyle bir bakmış, sonra önlerine dönmüşken katharine'in arkası dönüktür, sevgilisinin kollarında şamata umrunda bile değilken owen da yanındaki eliza'ya döner..

SOUNDTRACK / *John Williams - Hide and Seek*

---

sınavların ikinci haftasının ilk günü, günün son sınavında, fizik ötesi sınıfı profesör dalton'la beraber bahçeye çıkmış, genç adam nereye giderse onu takip ediyorlarken eliza etrafına bakarak marcus'u görmeye çalışıyordur

“köpek yok..”

“sınava köpek getirilmiyordur belki?”

eliza gözlerini deviriyorken rose omuzlarını silker, herkes yürümeye devam ediyorken profesör dalton onları bahçenin en açık kesimine getirmiş, durup yüzünü sınıfa döner

“evet, hayatınızın ilk fizik ötesi sınavı-“

“zor mu profesör?”

dalton sesin geldiği yere bakarken güler

“çok zor..”

herkesin omuzları düşerken profesör ellerini beline koyarak meleklerle bakar

“hepinizin marcus'u görmeye çalışmasını istiyorum, marcus onu ilk görene ağzındaki bir şeyi verecek, ne olduğunu söylemiyorum..”

sınıfını yarısının kopya umutları sönerken profesör gülümsüyordur

“hayvanlarla ilgili özel durumu hatırlayın. Marcus şu anda kendini benim yardımımıyla saklıyor, ama ben sizin görmenizi istiyorum. Yanıma gelip yasağı kaldırmamı rica edeceklere şimdiden hayır diyorum..”

bir grup kızdan kıkırdamalar duyulurken profesör mavi gözleri parlayarak sınıfına bakar

“marcus’un size vereceği şeyi aldığınız anda elinizi kaldırın. Sınav süresi boyunca herkesin elinde marcusun verdiği şeylerle dolaşacağını umuyorum, verilenler sizde kalabilir, profesör dalton’dan hatıra olarak saklarsınız..”

kıkırdayan kız grubunun gözleri parlarken onların yanında duran lonna gözlerini deviriyordur, profesör bahçeyi işaret ederek sınavın başladığını söyler ve süre bitene kadar ortadan kaybolurken herkes gayet boş görünen bahçede saklambaç oynayan sarı köpeği aramaya başlar..

“marcuusss, gel kuçu kuçu..”

jonathan elinde bir kutu krakerle etrafı dolaşıyorken yanından geçenler delikanlının onları nereden bulduğunu merak ediyordur, jonathan bir krakeri ağzına atıp diğerini alarak boşluğa sallarken hiçbir şey gelmiyordur, yanından geçen jesse delikanlının omzuna vurur

“ölüler kraker yemez concon..”

jonathan öflyerek diğer krakeri de ağzına atarken doğrulup etrafına bakmaya devam eder, yakınlarındaki eliza da olduğu yerde durmuş, gözleriyle etrafını inceliyorken yanındaki jonathan konuşur

“görürsen bana da göster..”

“susarsan görürüm belki..”

jonathan krakerleri yemeye devam ediyorken eliza etrafını daha bir dikkatle inceliyordur, o sırada bahçedeki öğrencilerin arasında daha önce hiç görmediği bir çocuğu görürken bir an kaşlarını çatar, çocuk da ona bakıyorken hafifçe gülümser, eliza da gülümseyerek bakışlarını başka tarafa çevirirken jonathan bir kraker daha yiyordur, genç kız onun elindeki kutuyu alıp tekrar etrafına bakmaya devam ederken az önceki çocuk da ortadan kaybolmuştur...

---

bir süre sonra liv heyecanla bir yere koşuyor, onu görenler kafalarını çevirerek o tarafa bakıyorken genç kız kimsenin görmediği köpeğin ona uzattığı şeyi alır, elindeki mavi kurdele parmaklarının arasında duruyorken liv marcus’un başını okşayarak teşekkür eder, sonra kalkarak mutlulukla elindekini kaldırır, genç kızın yanından geçip hala eli boş olanlar bir şeyler homurdanırken liv artık görebildiği marcus’un kimlerin dibinde dolaştığını izleyerek gülümser..

---

sınavdan sonra herkes ellerindeki şeyleri inceleyerek yürüyorken eli boş olanlar keyifsizce onları takip ediyordur, eli boşlardan biri olan sam liv’in kurdelesine bakıyorken genç kız onun koluna girerek maviş gözleriyle onun bakışlarını yakalar

“bir dahaki sefere olur, üzölme hadi..”

“kesin kalacağım..”

liv öyle bir şey olamaz diyorken elindeki kurdeleyi delikanlının boynuna dolar, sam gülümsüyorken liv bir de fiyonk atıp tekrar onun koluna girer, sam boynundaki kurdeleyle yürümeye devam ediyorken ona bakanlara gayet doğal bir şekilde selam vererek yoluna devam ediyordur..

---

eliza elindeki kağıttan uçakla oynuyorken bir an sonra jonathan uçağı onun elinden kapar ve ona verilen pembe kalemı boş kalan ele koyarak uzaklaşırken eliza hey!leyerek uçağını geri istiyordur, concon hiç aldırmadan uçağı uzaklara atıyorken eliza da kalemı ona atar, o sırada aralarından geçen owen başını eğerken eliza hala jonathan’a laf yetiştiriyordur, biraz sonra owen’ın yüzü önünde durduğunda genç kız bakışlarını delikanlıya odaklar

“uçağımı aldı..”
“benimkini al..”

owen kendi uçağını genç kıza verirken eliza gülümser, ikisi beraber yürüyorken genç kız mırıldanır

“sınavda çok garip bir şey gördüm..”
“ne gördün?”
“bir çocuk, bizim yaşlarımızda, öylece yürüyordu, daha önce hiç görmemiştim..”
“C sınıfındandır..”

eliza başını sallıyorken onların önünde yürüyen piz marcus’un verdiği şekerlemeyi boğazına kaçırmış, öksürerek nefes almaya çalışıyor, faye onun sırtına vurarak yardım ediyordur..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - Young and in Love

“bu ne?”

eliza nicole’ün iyi geçen sınavları şerefine çıkarttığı dergide bu haftanın KURBAĞALAR VE PRENSLER adlı haberine bakıyorken yanındaki faye dergiyi alır, şöyle bir okuyup geri verirken konuşur

“geçen haftanın dedikodusu..”
“nicole eski dedikodu yapmaz-”
“eliza çok fazla ciddiye alıyorsun-“
“alırım, kafam karışık zaten, bir de böyle şeyler gördükçe sinirlerim tepeme çıkıyor..”

faye gözlerini devirirken ikisi odalarına girmiş, eşyalarını yatağa atıyorken eliza dergiyle beraber dört dönüyordur

“öpüştük, herkes ahladı ohladı, bitmiştir herhalde diyordum-“
“nicole ortalığı karıştırıyor sadece ona bakma sen..”

eliza bilmediğini söylüyorken yazıyı bir kez daha okur, üçüncü defaya geçecekken faye dergiyi elinden alır ve tualete girerken eliza o dergiye bir daha dokunmayacağını söyleyerek kendini yatağına bırakır..

“sihir çok rezaletti yine, ama gerisi iyiydi sanırım..”

nicole saçlarını kurularak banyodan çıkıyorken veronica da dergiyi okuyordur, arkadaşını saç havlusunu yatağına sererek aynanın önünde yüzüne bakıyorken konuşmaya devam ediyordur

“sihirde anna’nın eline kimse su dökemez zaten, onu geçtim.. yarın benim günüm olacak süper rahatım, biçim değiştirme ve dövüş, uyusam geçerim..”

veronica hmmlarken nicole aynadan ona bakar

“dinliyor musun sen beni?”
“dinliyorum, bir yandan da şunu okuyorum-neden hala owen kat dedikodusu yapıyorsun nicole?”

nicole omzunu silerken veronica dergiyi bırakarak doğrulur

“elizayla beraber değıller mi?”
“beraberler mi? hiç dikkatimi çekmemiş!”
“bir şey biliyorsun sen..”

“bilmiyorum hiçbir şey-“

o sırada odanın kapısı vurulurken nicole kurtarıcısı her kimse ona kapıyı açmak için koşar, hızla kapıyı ardına kadar açarken dick'i ve yanındaki arkadaşı chris'i görünce gülümser

“tam zamanında geldiniz!”

dick yine neler oluyor diyerek nicole'ün davetiyle içeri girerken genç kız ıslak saçlarını toplayıp ensesinde bir topuz yapıyordur, chris de içeri giriyorken genç kıza gülümser, nicole de gülümseyerek kapıyı kapatırken dick veronicanın yanında yatmış, yatağın üzerindeki dergiyi alır, derhal ilk sayfayı açarak editörün yazısını okurken kaşlarını çatır

“geçen haftanın dedikodusu bu?”

nicole gözlerini devirirken ayakta dolanan chris'e kendi yatağını gösterir, delikanlı otururken nicole dick'in elinden dergiyi alır

“eskiyse okuma o zaman-siz öpüşüp koklaşsanıza, hadi..”

dick derhal bu emre uyarak veronicaya sokulurken genç kız gülerken onu itmeye çalışıyordur, nicole'ün yatağında oturan chris onlardan başka bakacak bir yer ararken nicole elindeki dergiyi delikanlının kucağına bırakır

“resimlerine bakarsın..”

chris gülerken dergiyi alıp açarken nicole banyoya döner, biraz sonra saç kurutma makinesinin sesi duyulurken nicole saçlarını kurutuyor, chris dergiye bakıyor, dickie ve veronica da fısır fısır bir şeyler konuşarak koklaşıyordur..

---

ertesi gün biçim değiştirme sınavı için herkes salona doluşmuşken profesör diana içeri giriyordur, kalabalığa bakarak konuşur

“ailesinde genetik olarak, sihir gücü değil, gen olarak biçim değiştirme yeteneği olanlar bu tarafa lütfen.. diğerleri teorik sınav olacaklar..”

itirazlar yükselirken element kıranların kurbağaları ayaklanır. Owen, nicole ve liv'in yanında rose ve duncan da ayağa kalkmışken jonathan hepsinden nefret ettiğini söyleyerek bir teori sınavı için daha bekliyordur. Genetik olarak yetenekli birinci sınıflar arkadaki bir başka bölüme alınırken, profesör diana onlara yürüyerek konuşur

“evet, lütfen oturalım..”

hepsi oturur, miss diana da iskemlesine otururken mırıldanır

“hepiniz daha çok gençsiniz, ancak bu içinde olan bir şey.. diğerleri uzun yoldan size yetişmeye çalışacaklar, sizlerse bir anda coşmamaya çalışacaksınız..”

yine de ne yapacakları kesin değilken profesör listesini çıkartarak konuşur

“vücudumuzda en çok bulunan element nedir?”

owen su diye mırıldanırken miss diana doğru diyor, konuşur

“ben de bugün suya yönelik bir test yapacağım.. hepinizin terlemesini istiyorum baylar bayanlar.. vücudunuzdaki suyu bölerek çoğaltacaksınız.. kendi içinizdeki bir şeyi kontrol etmek sizin elinizde.. bugün içeri girip saçlarınızı gözlerinizi değiştiremezsiniz, ancak azıcık terleyebilirsiniz..”

kaşlar çatılmışken diana devam eder

“derste kişi vücuduna yönelik girişi yapmıştım, hepiniz boş zamanlarınızda denemeliydiniz, benim problemim değil.. buyrun..”

hepsi kasılırken liv yanındaki owen’a bakar, delikanlı başını iki yana sallayarak bilmediğini söylüyorken nicole derin bir nefes alır, gözlerini kapatarak odanın çok sıcak olduğunu düşünürken, rose ve duncan da sessizce bir şey olması için bekliyordur..

“terliyor muyum?”

liv yanındaki nicole’e bakarak hayır derken kendisi de nasıl yapacağını tam olarak bilmiyordur, ellerine bakarak avuçlarının biraz terlediğini hissederken bu daha çok dersten kalacağı terlemesidir, genç kız yine owen’a bakarken delikanlının şakağından bir damla ter akarak yanağından süzülür, liv hayretle gülümserken nicole tek gözünü açarak ona bakıyordur

“benim de annem su, babam 5. element olsa şimdiye buharlaşmıştı..”

birileri onlara sessiz olmalarını söylerken rose yanındaki duncan’a bakıyordur, delikanlı gözlerini kapatmış, muhtemelen konsantresinin doruğundayken rose o kadar heyecanlıdır ki terlemek dışında her şeyi düşünüyorken bir an alnını silme ihtiyacı hisseder, o anda terlediğinin farkına varırken gülümser ve biraz sonra üzerindeki tişörtü sallayarak içerisinin ne kadar sıcak olduğunu fısıldadığında nicole gözlerini daha sıkı kapayarak sıcak şeyler düşünmeye devam eder..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Fighter

“ilk defa terleyememekten nefret ettim.”

Nicole hırsla kolunu bacağını esnetiyorken bugün herkes dövüş sınavı için gri atlet ve şortlaradır. Cora üzerindeki küçük kumaş parçalarına bakıyorken bileğindeki bileziğini tutarak yerinde koşuyordur

“yine çıkarıp alırsa hiç kurtuluşum yok, çıplağım..”

jonathan derhal doğrularak etraftaki erkeklere bakıyorken cora gülümser, genç kızın yanındaki alexa da bilekliğine bakıyorken bir ara başını kaldırıp jesse’ye bakar, delikanlı kollarını geriyorken rastgele alexa’nın ona baktığını görünce gülümser, genç kız da gülümseyerek işine dönerken profesör lesley içeri giriyordur..

“evet baylar bayanlar.. sınıf içi eşleşmelerinizi biliyorsunuz, bir adet sınav sürecimiz ve kaydeden kameralarımız var, bu yüzden ayrı ayrı değil toplu bir dövüş seansı yapacağız..”

kaşlar çatılırken michael listesini geriye bırakır, sonra konuşur

“lütfen önümden sırayla geçin, boyunlarınıza dokunacağım, önlem sihri sadece-“

hepsi tek sıraya girer, hızlı bir geçiş yaşanırken tamamlandığında profesör listesini tekrar alarak konuşur

“evet.. bugün amacınız birbirinizi pataklamak çocuklar..”

kaşlar kalkarken jaden ve jonathan aynı anda birbirlerine bakarlar, aralarındaki nicole gözlerini devirirken michael başını sallar

“normalde amacımız kaçmak, kendimizi korumak.. ama sınav günü amacınız saldırmak.. hepiniz aynı anda dövüşmeye başlayacaksınız, bir kişi ayakta kalana kadar devam edeceksiniz.. 40 dakika sonunda ayakta kaç kişi kalırsa otomatik olarak geçecek.. yerdekilerde ise en az hasarlılar geçecek..”

birisi zayıf bir sesle nasıl hasar derken michael cevaplar

“yaptığım büyü.. darbeleri vücudunuzda tam şiddetiyle hissetmeyeceksiniz, ama aldığınız her darbeye deriniz moraracak, sahte tabii.. bittiğinde göreceğim..”

cora lekesiz bembeyaz tenine bakıyorken iç çeker ve gergin bakışlarla etrafında ona saldırmayı bekleyen kalabalığa bakarken yanındaki lonna onun omzunu sıkar

“korkma bir şey olmaz, eline geldiği gibi vur, tekmele..”

cora başını sallarken lonna boynunu gerer, parmaklarını çıtlatarak önce kime saldıracağını kestirmeye çalışırken önündeki jaden’a bakarak sırttır..

“venüs bilezikleri olan kızlar yanıma gelsinler lütfen..”

cora, alexa ve lonna diğer kızlarla beraber michael’ın yanına giderler, profesör hepsinin bileziklerini teker teker alarak bir süre bileklerini tutuyorken en sonra cora’nınkini de tuttuğunda gülümser

“güvendesiniz, dersten sonra bileziklerinizi geri alacaksınız..”

kızlar başlarını sallayarak tekrar yerlerine geçerken profesör birbirlerini pataklamak için bekleyen meraklı gözlere döner..

“haydi melekler..”

profesörün işaretinden sonra bir gong sesi duyulur ve şu anda normalden üç katı fazla olan nüfus birbirine bakmayı kesip bir anda atılırken ilk atılanlardan biri nicole olmuştur, genç kız önüne gelen bir çocuğun suratına yumruğu gömerken bir an irkilir, ama çocuk yere düştüğü gibi tekrar kalkarken üzerindeki tek iz yanağındaki morluktur, canı acımış gibi görünmüyorken nicole rahatlar ve daha da hırslanarak sağından ona atılan jonathan’ı gördüğünde gülerek başını eğer..

“evet sıradaki!”

nicole etrafına bakıyorken A sınıfından iki melek kalmış, birbiriyle dövüşüyordur, A sınıfından kimin kazandığı belliyken profesör son 5 dakika olduğunu söylediğinde nicole derhal kendi grubunun olduğu tarafa bakar, eliza owen’a doğru ilerliyorken nicole koşarak genç kızın karşısına çıkar. Eliza önüne atlayan nicole’le gerilerken sarışın kız gamzeleri şeytanca çukurlaşarak gülümser

“hayaletinle beraber gidip bir köşeye otursana..”

“sen de gidip dergini yapsana..”

nicole genç kıza göz kırparken eliza bir an bakışlarını arkadaki owen’a çevirir, delikanlı parmağını dudaklarına götürerek susmasını işaret ederken nicole çoktan neler olduğunu çakmış, arkasına dönerek

owen'ın suratına bir yumruk gömer, ama hemen sonra eliza onu boynundan yakalayıp arkaya çekerken nicole bağırarak haksızlık olduğunu söylüyordur, eliza'nın hiç umrunda değilken owen ikisini izliyordur. nicole boynunu tutan eli tüm gücüyle çekip elizayı omzunun üzerinden atıp yere çarparken owen owlara geri çekilir, nicole elleri bellerinde onu sırtından bıçaklayan haine bakıyorken eliza ellerini kaldırarak pes ettiğini söyler. Nicole onun üzerinden geçip ikinci hain'e saldıracakken profesör tekrar gonga vurur, pataklama sınavı biterken ayaktaki dörtlü birbirine bakıyor, nicole keyifle gülümserken yumruklarını havaya kaldırarak yerdeki kurbağalara kimin güçlü olduğunu gösteriyordur..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - One Step at a Time

“bence keaney herkesi seni pataklaması için kiraladı..”

owen jonathan'ın bu muhteşem fikrine gözlerini deviriyorken jaden da ilk defa conconla aynı fikirdedir

“bence de, herkes bir olup senin üzerine yürüdü-“

“herkese eşit saldırdılar jaden-“

jaden yanındaki faye'e döner

“sarışın kız da seni patakladı, gerçi sen kaçtın-“

“kaçmadım-“

“kaçtın, gördüm-böyle altlardan aralardan koşmalar..”

jaden altlardan aralardan koşan faye taklidi yapıyorken sarışın kız onun sırtına vurur, eliza onlara gülüyorken nicole onun arkasından gelip belinin iki yanından dürterek genç kızı zıplatır ve konuşur

“ağzının payını nasıl verdim..”

eliza en az bir ay kimsenin ona dokunmasını istemiyorken jesse *owen bile mi?* diye sorar, eliza gözlerini devirerek cevap vermezken owen da gülümseyerek sessiz kalmayı tercih eder..

“owen..”

owen akşam yemeğinden sonra iksir notlarına göz atıyorken sam'in sesiyle yan taraftaki yatağa döner

“yine ne soracaksın?”

“eliza'yı oyalıyor musun?”

owen yine kusursuz bir soruyla karşı karşıyayken sam bu sefer şaka yapar gibi görünmüyordur ve kısa zamanda cevap gelmeyeceğini anlayınca konuşur

“bir gün önce katharine'den hoşlandığını söylüyorsun, ertesi gün herkesin ortasında eliza'yı öpüyorsun-“

“katharine'in olmayacak bir şey olduğunu sen söylemedin mi?”

“yine de hemen ertesi gün eliza'yı öp demedim-“

“eliza'yı korumak sana mı düştü sam?”

sam bu karşılığa başka bir şey söylemeden yataktan kalkar, ayakkabılarını giyerek eski edebiyat kitabıyla beraber odadan çıkarken owen normalde biraz daha sert kapanmış kapıyla dişlerini sıkarak sonra zamanlarda ona çok soru sormaya başlamış oda arkadaşının boş bıraktığı odaya bakar..

“önce defne yaprağı, sonra kök suyu.. bir daha bak rose..”

liv notlarını rose'un önüne bırakarak çalan kapıyı açmak için kalkar, açıp karşısında sam'ı bulduğunda gülümser

“hey! Çalışıyorsunuz sanıyordum?”
“çalışıyorduk. Sonra tartıştık, gelebilir miyim?”

liv tabii diyerek delikanlıyı içeri alırken rose da sam'e merhaba diyordur, delikanlı gülümseyerek yataklardan birine değil de liv'in iskemlesine otururken genç kız kapıyı kapatıp tekrar yatağına dönüyordur

“neden tartıştınız?”
“hoşuna gitmeyecek bir soru sordum..”
“sen kimseyi zor durumda bırakacak bir şey sormazsın sam, nereden çıktı?”

sam omzunu silerken kitabının köşesiyle oynuyordur, liv onun huzursuz olduğunu görüyor, daha fazla üzerine gitmezken gülümseyerek rose'a döner

“tazeleme iksiri nasıl yapılmıştı rose?”

rose önce defne yaprağını sonra da kök suyunu koyarken liv aferin diyor, sam ona da hatırlatmalarını istiyorken liv notlarını tekrar rose'dan alarak en baştan üzerinden geçmeye başlar..

“iki otu birbirine karıştırırım herhalde, sen onu bırak da Perşembe tanrılar var ona çalışalım..”

eliza iksir notlarını önlerinden uzaklaştırıyorken faye itiraz etmiyordur, birazdan eline tanrılar kitabı gelirken eliza da kitapla beraber arkadaşının karşısına oturuyordur, o sırada kapı vurulurken eliza öfleyerek yerinden kalkar, gidip kapıyı açar ve karşısında owen'ı görürken aklına ilk gelen şey saçlarının nasıl olduğunu olur ve bunu düşündüğü için kendinden nefret ederken owen pek saçla ilgileniyor gibi görünmüyordur

“eliza biraz konuşabilir miyiz?”

eliza tabii diyerek kapıyı biraz daha açarken owen içerdeki faye'e bakar, sarışın kız ona el sallarken owen tekrar eliza'ya döner

“yalnız olsak daha iyi olurdu..”

eliza kaşlarını çatarken faye onları duymuş, kitabını alıp ayakkabılarını giyer

“ben kütüphaneye gidiyorum, siz konuşun..”

eliza tamam derken owen genç kıza teşekkür eder, faye ona bir bakış atarak odadan çıkarken eliza tekrar yatağına dönüyordur, owen kapıyı kapatarak ona bakar..

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - When You're Gone

“sana bunu önceden söylemem gerekiyordu aslında..”

eliza neymiş o derken owen ona yaklaşmıyordur, faye'in masasına yaslanırken başını eğer, bir süre sessiz kalırken eliza bundan iyi bir şey çıkmayacağını anlamış, oturduğu yerde dikleşir

“ne söyleyeceksen drama haline getirmeden söyler misin owen?”
“ben katharine’den hoşlanıyorum..”

eliza aniden çarpan cümleyle bir an şaşırırken hazırlıksız zihni katharine’nin kim olduğunu sorgular, hemen sonra hatırlarken kaşlarını çatarak ağzını açar, ama bir şey söylemezken owen ona bakıyordur

“imkansız bir şey olduğunu biliyorum ama-“
“beni neden öptün öyleyse?”
“bilmiyorum..”

eliza çattığı kaşlarını kaldırırken *hmmlar*

“bilmiyorsun? *Bilmiyorsun?*”

owen cevap vermiyorken eliza yavaşça yataktan kalkar

“herkesin ortasında bana yaklaşıp öperken de onun görmesi için mi öptün? Belki görür de seni kıskanır, sonra kollarına koşar diye mi düşündün?”

eliza günlerdir aklını kurcalayan şeyin sonunda gerçek olduğunu anladığında kendi sorusu onun da canını acıtmıştır, owen’dan hala ses gelmiyorken eliza sesini biraz daha yükseltir

“cevap versene! *Ben katharine’den hoşlanıyorum* deyip bombayı bırakmak kolay owen, dürüst ol!”
“evet dersem mutlu mu olacaksın-“
“evet dersen yıkılacağım! Ama en azından sen daha fazla yalan söylememiş olacaksın!”

owen genç kızın sesinin titrediğini duyarken sadece sesi değil, elleri de titriyordur, eliza saçlarını geriye iterken kapıyı işaret eder

“git owen, lütfen-“
“eliza özür dilerim-“
“hiçbir şey için özür dileyemezsin, beni kandırdın, *kullandın*. Her kime aşıksan git onun kapısında bekle, bana bir daha yaklaşma..”

owen iç çekerek yaslandığı yerden doğrulurken eliza onun yavaş hareketlerinden midesi bulanarak kapıya koşar, hızla açıp dışarıyı gösterirken owen ona bakmadan odadan çıkar, eliza o eşikten dışarı adım attığı anda kapıyı çarparak kapatırken bir an derin bir nefes alır, sonra gözleri dolarak durduğu yerde ağlamaya başlarken keera’nın sesi geçeceğini fısıldıyordur..

---

owen odadan çıkmışken kütüphaneye gittiği yalanını uyduran faye koridorun sonunda yerde oturmuş onu bekliyordur, delikanlıyı görünce ayağa fırlarken owen da olduğu yerde durarak ona bakar

“eliza’nın birine ihtiyacı var, gidersen iyi olur-“
“ne yaptın owen?”

owen cevap vermeden yürümeye devam ederken faye delikanlıyı kolundan tutup durdurur, önüne geçip yüzüne bakarken bir daha sorar

“ne yaptın?”
“katharine’den hoşlandığımı söyledim..”

faye iç çekerek *ah owen* diyorken delikanlı bildiğini söyler

“daha fazla devam edemezdin faye-“

“o zaman neden başladın!? Sen böyle değildin owen, niye-“

“o zaman katharine gibi bir kızı tanımamıştım-“

“katharine’nin sevgilisi var!”

“ve?”

faye kaşlarını çatarak başını iki yana sallıyorken mırıldanır

“önce eliza için beni yüz üstü bıraktın, şimdi başka bir kız için eliza’yı.. ne yapıyorsun owen?”

“bilmiyorum, ama hissettiklerim bunlar faye..”

“iki gün önce de eliza’ya karşı bir şeyler hissediyordun!? Babana benziyorsun dedikleri zaman sadece yüzünüzü kasetmemişler-“

“ne diyorsun sen faye!?”

“hiçbir şey!”

genç kız owen’a karşı çıkacak fırsat bırakmadan onu bırakıp odasına doğru yürürken owen öfkeyle onun arkasından bakar, sonra önüne dönerek sinclair binasından çıkıp giderken faye eliza’nın ağladığı odaya girip kapıyı arkasından kapatıyordur..

“siz çalışın ben kahve alacağım..”

rose ve sam notlardan kafalarını kaldırmadan birer tamam mırıldanırken liv odadan dışarı çıkar, kahveyi falan boşvererek owen’ın odasına giderken delikanlı da diğer uçtan giriyordur, liv kapıyı bırakıp ona ilerlerken ellerini açar

“ne oldu iki saat içinde!?”

“yok bir şey-“

“bir şey yok diye suratın beş karış evet, gir odaya konuşacağız..”

“liv cidden bir şey yok, yarın da sınav var zaten-“

“ben her şeyi biliyorum, sana da öğretim hadi gir..”

owen çaresizce kapıyı açar, liv’i başından asla atamayacağını bilerek içeri girerken aslında atmayı istemediğini fark ettiğinde liv çoktan içeri girmiş, kapıyı kapatarak onu çekip yatağa oturtur, kendisi de karşısına geçerek bağdaş kurar

“evet, neler oldu? Kim kime laf etti?”

“kimse etmedi-“

“owen bak tanrıçaları dövmüyorum, ama seni pataklarım. Konuş.”

Owen *poflayarak* omuzlarını düşürürken konuşur

“ben katharine’dan hoşlanıyorum liv..”

liv *hmmlerken* owen az önce eliza’nın da *hmmladığını* hatırlayarak hızla genç kıza bakar, ama liv’in *hmmlaması* daha çok *burayı anladım, ikinci cümleye geç* demekken owen devam eder

“ve bunu eliza’ya söyledim..”

“sam neden kızdı orasını da söylersen daha kolay takip edeceğim..”

“o kızdı, çünkü o gün ortak odada elizayı öpmeden önce ona katharine’dan hoşlandığımı söyledim..”

“sonra gidip eliza’yı öptün..”

owen başını sallarken liv yanağını kaşıyordur

“biraz kötü, evet..”

“biraz?”

“tamam, çok kötü, ama onarılmayacak bir şey değil.. eliza’yla evlenmedin, değil mi?”
“ama yalan söyledim, kalbini kırdım. Orada onu sırf katharine görsün diye öptüm liv-“
“tahmin ediyorum, ama olan olmuş owen. Ne yapacaksın? Kendi kendini duvarlara vurup cezalandırarak mısın?”

owen sessiz kalırken liv uzanarak beraber büyüdüğü çocuğun elini tutar

“önce bir köpek yavrusu bakışlarını silelim..”

owen gözlerini devirirken liv gülümser

“güzel-“
“faye de köpürdü-“

liv owlarken owen elini alnına bastırarak başına giren ağrıyı öldürmeye çalışıyordur, liv mırıldanır

“faye zaten eliza zamanından beri sana kızgın, onun alışması gerekiyordu iyi olmuş, yarın geçer..”

owen liv ellen’in gözlerinden evrenin ne kadar güzel bir yer olduğunu düşünürken miss ellen şakımaya devam ediyordur

“hiçbir şey söylemeyebilirdin de? Katharine’nin senin kollarına koşması ihtimali biraz düşük, yok değil, ama düşük. Ona güvenerek elizayla devam edebilirdin, ama dürüst oldun-“

“biraz geç oldu-“

“olabilir, kafamızın daha hızlı çalışması için 30 sene daha yaşamamız lazım.”

Owen gülümserken liv de maviş gözleri parlayarak gülümser

“kimse seni başkasını sevdiğin için suçlayamaz owen. Eliza’nın kalbi kırılmış, haklı da, ama o da sonsuza kadar sana kızgın kalamaz. Geriye dönüp onu gerçekten istemeyen biriyle olmadığına mutlu olmalı, sonra da aklını başına toplayıp daha 15 yaşında olduğunu hatırlayak grup içi huzuru bozmamalı..”
“bunları eliza’ya söylersen hemen yapar, emin ol..”

liv gerekirse ona da söylerim diyorken owen biraz daha gülümser, liv uzanarak delikanlıya sarılırken gülümseyerek mırıldanır

“keşke katharine’nin sevgilisi olmasaydı..”

“keşke..”

“olsun, yine de birinden hoşlanmak güzel bir şey..”

owen ona sarılan sevgi böceğini biraz daha sararken liv onun sırtını patpatlayarak geri çekilir

“birazdan sam’i de yollarım, barışırsınız.. üzülme, ders çalış..”

owen peki derken liv yataktan zıplayarak kalkar, kapıyı açıp çıkarken kapı arkasından kapandığında owen gülümser..

Perşembe günü iksir ve eski edebiyat bir grup kurbağa için rezalet geçmişken eliza ve faye bir olmuş, owen’la konuşmuyor, liv onlara sinir olmuş, ama daha acıları taze olduğu için bir şey söylemiyorken sam’i zorla da olsa barıştırmayı başarmıştır, oda arkadaşları küs olamazdır, bu kuralı da yüksek sesle ilan ederek herkesin onayını almışken o akşam yine herkes iki sınav için birden çalışıyordur. yumurtanın kapıya dayanmasını bekleyen üç adet kurbağa, jonathan, jesse ve jaden anna’nın kapısına sıra olmuşlar, genç kız tanrıların ne olduğunu bile sabırla tekrarlıyorken lonna bu işkenceye daha fazla dayanamayacağını söylemiş ve odadan ayrılmışken bir süre sonra da jaden’in kahve ihtiyacı gelmiştir,

delikanlı gayet mutlu bir şekilde ders odasından çıkarken lonna'nın nereye gittiğini düşünür, sonra gordon kütüphanesinin kapısına dayanmaya karar verirken içeri girememesi pek umrunda değildir, tanrılardan sıkılmıştır, beklemeyi planlar..

“ne yapıyorsun morgan?”

jaden kütüphaneden değil de kafenin olduğu taraftan gelen lonna'ya bakıyorken genç kız onun neden kütüphane kapısında evsiz dilenciler gibi beklediğini anlamaya çalışıyordur. Jaden ayağa kalkarken konuşur

“tanrılar biraz sıkıcı oldu-“

“sen de gelip kütüphane kapısında yatayım mı dedin?”

jaden başını sallarken lonna delikanlıyı her zaman yaptığı gibi şöyle bir süzer

“iyi, devam et o zaman..”

“lonna-“

genç kız kütüphaneden girecekken son anda arkasını döner

“evet?”

“benimle kahve almaya gelir misin?”

“benim zaten kahvem var morgan..”

jaden gözlerini devirirken lonna hala dik dik ona bakıyordur, sonra kütüphane kapısını bırakarak dışarı çıkar

“biraz daha süt alacağım, gel..”

jaden derhal genç kızın peşine takılırken lonna sanki köpek dolaştırıyormuş gibi yanındaki uzun boylu delikanlıya bakar, sonra gülümseyerek zaten yeterince sütü olan kahvesinden bir yudum alırken jaden sesini çıkarmadan sadık bir köpek gibi yürümeye devam eder..

Perşembe günü karanlık sanatlar ve tanrılar ölü gibi geçmişken kimsenin ne yaptığı konusunda hiçbir fikri yoktur, sınav sonuçlarında şok olmamayı umarak dağılmışlarken akşam yemeğinde yine iki masa toparlanmıştı. Liv yemeğini alıp geldiğinde diğer masadaki faye ve eliza'nın onun ve sam'in yerini kaptıklarını görünce artık iki çift laf etmenin zamanı geldiğini düşünerek onların yanına gelir, ikisinin tabaklarının ortasına kendi tabağını koyar, eliza ve faye'in bakışları ona kalkarken liv gülümser

“yerime oturmuşsunuz, sam?”

diğer masadaki sam arkasını dönerken liv eliza ve faye'i işaret eder

“yerlerimiz kapılmış?”

sam kendini gariplikle dolu bir çukura düşmüş gibi hissediyorken faye konuşur

“bazen değiştiriyoruz liv-“

“ben bugün burada oturmak istiyorum-“

“liv, lütfen..”

liv ellerini kaldırırken owen'ı gösterir

“küstünüz mü? Tamam, konuşmayın. Ama benim yerimi çalıp beni de taraf tutmak zorunda bırakmayın-“
“kimin tarafını tuttuğun belli zaten..”

liv hızla eliza’ya bakarken kahverengi gözler de ona bakar, maviler hafifçe kısıılırken liv konuşur

“acını anlıyorum eliza-“

“acım falan yok-“

“e o zaman gidin masanıza oturup sohbet edin! İçimi sıkmayın benim, her kalp kırıntısında yerlerimiz değişecekse iki masa daha ayıralım-“

faye itiraz edecekken liv hadi diyerek onlara eski masalarını gösterir, sam’e de kalkıp buraya gelmesini söylerken delikanlı gariplik çukurunun içinden tabağını da alarak kalkar, faye ve eliza da kalkıyorken herkes tekrar eski yerlerine geçtiğinde liv gayet mutlu, faye ve eliza sam’dan boş kalan gariplik çukurundayken owen konuşmamayı tercih ediyordur..